

10 lat

Rzeczoznawca Majątkowy

Wydanie
jubileuszowe

www.pfva.com.pl

KWARTALNIK POLSKIEJ FEDERACJI STOWARZYSZEŃ RZECZOZNAWCÓW MAJĄTKOWYCH

Nr 3 (38) wrzesień 2003

Cena 35 zł (w tym 0% VAT)

nakład 3000 egz.

ISSN 1233-054X

1993-2003

foto: H. Czajkowski, A. Kobes, archiwum

Władze Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych

foto: A. Oleszczuk

Rada Krajowa (maj 2003 r.)

Siedzą od lewej: Zdzisława Ledzion-Trojanowska, Elżbieta Leciejewska, Halina Jaskulska, Wacław Baranowski, Lucyllia Głogowska, Bogusława Szczepanik, Jadwiga Zielińska, Małgorzata Gajdzica, Maria Rymarowicz.

W pierwszym rzędzie stoją od lewej: Ryszard Cymerman, Józef Maško, Adam Futro, Mirosław Chumek, Elżbieta Schmidtke, Celina Hoffman, Andrzej Lesiński, Wojciech Makowiecki, Włodzimierz Jasiakiewicz, Jerzy Adamiczka, Iwo Betke.

W drugim rzędzie stoją od lewej: Michał Kosmowski, Krzysztof Urbańczyk.

W trzecim rzędzie stoją od lewej: Kazimierz Rygiel, Zdzisław Matecki, Tomasz Telega, Henryk Czajkowski, Lech Tarnawski.

foto: M. Jędrzejewska

Zarząd Federacji w kadencji 2000–2003

Od lewej: Zdzisław Matecki, Ryszard Cymerman, Wacław Baranowski (prezydent), Tomasz Telega.

Zarząd Federacji w kadencji 2003–2006

Od lewej: Jerzy Adamiczka, Andrzej Hopfer (prezydent), Jerzy Filipiak, Krzysztof Urbańczyk.

Szanowni Państwo,

Trzymacie w ręku specjalny – jubileuszowy – numer kwartalnika Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, która w tym roku obchodzi dziesięciolecie swojego istnienia. Wydanie specjalnego numeru „Rzeczoznawcy Majątkowego” spowodowane jest chęcią podsumowania dziesięciolecia naszej Federacji, a zbiega się w czasie z XII Krajową Konferencją Rzeczoznawców Majątkowych w Koszalinie. Właśnie podczas tej konferencji nastąpi kulminacja obchodów naszego jubileuszu.

Od 9 lat – od czerwca 1994 roku – nasz kwartalnik stara się – zgodnie z obietnicą redaktora naczelnego zawartą w słowie wstępnym do numeru pierwszego – służyć rzeczoznawcom majątkowym w utrzymaniu i podnoszeniu

kwalifikacji zawodowych. Prezentuje stanowisko urzędów w sprawach dotyczących gospodarki nieruchomościami, przedstawia problemy międzynarodowej wyceny, relacjonuje życie sfederowanych stowarzyszeń i informuje o działalności władz Federacji.

Chciałbym w tym miejscu serdecznie podziękować zespołowi redakcyjnemu, wszystkim autorom, a zwłaszcza redaktorowi naczelnemu Mieczysławowi Prystupie, pełniącemu swoją funkcję od pierwszego numeru i w dodatku społecznie.

W numerze jubileuszowym znajdziecie Państwo panoramę dziesięciolecia Federacji, historię sfederowanych stowa-

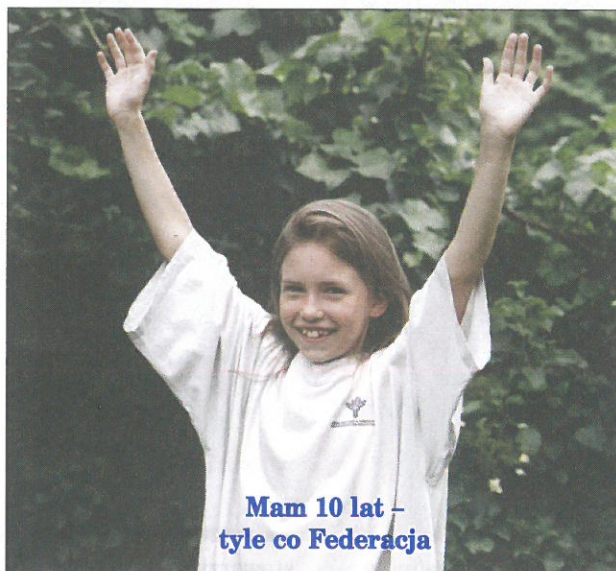
rzyszeń oraz kalendarium najważniejszych wydarzeń.

Życzę miłej lektury.

Andrzej Hopfer

Prezydent Polskiej Federacji

Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych

Mam 10 lat –
tyle co Federacja

Spis treści

PANORAMA DZIESIĘCIOLECIA

<i>Wacław Baranowski</i>	
Panorama dziesięciolecia PFSRM	2
Członkowie założyciele PFSRM	8
Listy gratulacyjne	9
<i>Andrzej Kalus</i>	
Jubileuszowe wspomnienia	10
Mówią o nim „ojciec zawodu” – rozmowa z dyrektorem departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości UMiRM Henrykiem Jędrzejewskim	14
Polscy rzeczoznawcy na forum międzynarodowym – rozmowa z Krzysztofem Grzesikiem	20
<i>Zdzisław Matecki</i>	
Standardy Zawodowe Rzeczoznawców Majątkowych	24
<i>Tomasz Telega</i>	
Samorząd zawodowy rzeczoznawców majątkowych – instytucja niezbędna dla ochrony interesu publicznego ..	26
FEDERACJA	
Cele i dokonania PFSRM, władze	33

Prezydenci	34
Komisje Federacyjne	35
Pracownicy biura Federacji	40
Szkolenia	41
Działalność wydawnicza	44
Uzyskiwanie kwalifikacji zawodowych	46
www.pfva.com.pl	48
Konferencje krajowe	49
Współpraca międzynarodowa	50
Konferencje wyceny nieruchomości zabytkowych WAZA	53
Mistrzostwa narciarskie	54
Mistrzostwa tenisowe	55

STOWARZYSZENIA

Prezentacje stowarzyszeń	57
KRONIKA	104
SŁOWNIK	127

Panorama dziesięciolecia PFSRM

Wacław Baranowski

Federacja jako związek stowarzyszeń zawodowych rozumiany jako federatio (łac.) – przymierze [foederane (łac.) – zawierać sojusz] stanowi organizację łączącą obecnie dwadzieścia cztery stowarzyszenia rzeczoznawców majątkowych. Minione dziesięć lat działalności organizacji zawodowej pozwoliło wprowadzić ściśle określony porządek prawny i organizacyjny, stwarzając podstawy do kształtowania się zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

Lato roku 2003 to czas podsumowań i refleksji dotyczących dziesięcioletniej działalności Federacji, to również czas końca kadencji obecnego Zarządu, którym kieruję. Nieuchronny upływ czasu zobowiązuje tak Federację jak i Zarząd do dokonania bilansu działalności oraz funkcjonowania organizacji.

Skąd wziął się pomysł zawiązania organizacji ponad stowarzyszeniowej?

Pomysł powstania, jak i zawiązania organizacji ponad stowarzyszeniowej nasunęła pilna potrzeba ogarnięcia całości działalności rzeczoznawców majątkowych. Stworzenia podstaw prawnych i etycznych działań zawodowych, a zarazem swoistej reprezentacji rzeczoznawców majątkowych, jako nowego zawodu, na rynku krajowym i zagranicznym. Pomysł wynikł ze zmian strukturalnych polskiej gospodarki, prywatyzacji, inwestycji modernizacyjnych i rozwojowych.

Celowym zatem jest wspomnieć początki działalności Federacji, oraz ważniejsze wydarzenia jakie pozwoliły nam kształtować wizerunek organizacji przez minione dziesięć lat.

Na początek parę faktów z historii szacowania nieruchomości dla „odświeżenia” pamięci oraz naświetlenia genezy powstawania organizacji stowarzyszeń rzeczoznawców.

Po wojnie czynności związane z wyceną mienia wykonywali biegli powołani przez wojewodów, wykonujący zawody inżyniera lub technika budownictwa. Zmieniająca się od początku lat dziewięćdziesiątych sytuacja gospodarczo-polityczna kraju, jak również tworzenie się gospodarki rynkowej powodowały zmianę przepisów dotyczącą wymagań nadawania uprawnień w zakresie szacowania nieruchomości osobom zajmującym się tym profesjonalnie. Stało się to mocą nowelizacji ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości z 12 grudnia 1990 r. W związku z nowelizacją tej

ustawy podjęto różne działania m. in. uruchomiono system szkolenia rzeczoznawców na studiach podyplomowych. W 1992 r. wraz z wprowadzeniem przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa systemu nadawania uprawnień zawodowych, nastąpiło spotęgowane organizowanie się środowiska rzeczoznawców poprzez powoływanie regionalnych stowarzyszeń. Osoby zajmujące się wycenami, w świetle zmieniających się szybko warunków rynkowych oraz potrzeby doskonalenia zawodowego, rozpoczęły zrzeszać się w stowarzyszenia. Pierwsze

stowarzyszenie, które powstało i było prekursorem innych to Śląskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych z Katowic działające od 1981 r.

Wspólny cel zawodowy, wymiana doświadczeń oraz potrzeba utworzenia jednolitej polityki w zakresie dokształcania zawodowego stały u podstaw organizacji corocznych konferencji rzeczoznawców majątkowych. Warto podkreślić, że konferencje te są organizowane jedynie w Polsce w celu integracji środowiska zawodowego rzeczoznawców majątkowych.

Pierwsza z konferencji odbyła się w 1992 r. w Częstochowie. Uczestniczyli w niej przedstawiciele:

- ▶ Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości w Olsztynie,
- ▶ Stowarzyszenie Biegłych i Rzeczoznawców w Zakresie Szacowania Nieruchomości w Poznaniu,
- ▶ Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Katowicach,
- ▶ Małopolskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Nieruchomości w Krakowie,
- ▶ Krakowski Instytut Nieruchomości.

Ranga tych stowarzyszeń i instytucji zdecydowała o wysokiej pozycji Federacji, jako organizacji ponad stowarzyszeniowej i międzyregionalnej o zasięgu ogólnopolskim.

Na konferencji częstochowskiej stworzono podstawy merytoryczne organizacji zawodowej rzeczoznawców majątkowych – federacji stowarzyszeń. Tam też podjęto decyzję o nazwie nowo powstającego zawodu – rzeczoznawca majątkowy.

Jednak dopiero na spotkaniu w Katowicach w kwietniu 1993 r. stworzono roboczą wizję nowej, ponad stowarzyszeniowej organizacji. Prekursorzy ruchu zjednoczeniowego stowarzyszeń to nasi znakomici koledzy, których trzeba tu wymienić: A. Hopfer, Z. Małecki, L. Bomerski, J. Szarek,

A. Skośkiewicz, Z. Skwarczyński, W. Frankowski, H. Czajkowski, K. Grzesik, M. Prystupa, L. Gutry, H. Hajdasz, A. Kalus oraz W. Baranowski. Wyłoniono wówczas Tymczasowy Komitet Porozumiewawczy, w skład którego weszli A. Hopfer, Z. Małecki i A. Kalus. **Od tego miesiąca datuje się istnienie federacji.** W 1993 r. w Warszawie podczas spotkania przedstawiciele 14 stowarzyszeń omawiano już statut przyszłej Federacji Stowarzyszeń. Statut Federacji został opracowany przez Z. Małeckiego przy współudziale innych rzeczoznawców. Wybrano również przyszłą siedzibę Federacji – została nią Warszawa. Ostatecznie Statut Federacji podpisało 15 stowarzyszeń, 12. sierpnia 1993 r. w Warszawie.

Na II Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Gdańsku w 1993 r. Rada Krajowa składająca się z przedstawicieli stowarzyszeń dokonała wyboru przyszłych władz Federacji – **pierwszego Zarządu**. W jego skład weszli:

- ▶ prezydent – Andrzej Kalus,
- ▶ wiceprezydent – Henryk Czajkowski,
- ▶ wiceprezydent – Mieczysław Prystupa.

W skład **Komisji Rewizyjnej** weszli wówczas:

- ▶ przewodniczący – Wacław Baranowski,
- ▶ Lech Gutry,
- ▶ Lech Bomerski,
- ▶ Leszek Zajączkowski,
- ▶ Henryk Mackiewicz.

Znamiennym dla funkcjonowania Federacji może być fakt, że dopiero od **1 stycznia 1994 r.** Rada Krajowa Federacji miała prawną moc podejmowania działań wyborczych w związku z rejestracją sądową działalności. Sytuacja ta spowodowała potrzebę powtórzenia wyborów, co miało miejsce w maju 1994.

Podstawy do rozpoczęcia działalności Federacji stworzyły spotkania Zarządu w pełnym składzie w Warszawie. Federacja wówczas nie posiadała własnego lokalu oraz pracowników etatowych, ale tylko użyczony adres korespondencyjny na ul. Brackiej, w Zrzeszeniu Prawników Polskich. Dopiero 1 lipca 1994 Federacja zyskała pierwszą, dwupokojową, siedzibę przy ul. Kopernika.

Od początku istnienia Federacji ludzie tworzący tę organizację wykazywali się wysokimi kwalifikacjami, zainteresowaniem zawodem oraz pełnym oddaniem w realizacji celów statutowych, charakteryzowała ich olbrzymia wola pracy oraz determinizm w działaniach. Świadomi tego, że do rozwoju organizacji, potrzebne są środki, poszukiwali kontaktów za granicą. Nawiązano współpracę ze Wschodnioeuropejską Fundacją na rzecz Nieruchomości z Waszyngtonu. Dzięki niej uzyskano pomoc w zakresie urządzenia biura Federacji oraz zorganizowania dwóch konferencji krajowych rzeczoznawców majątkowych.

Dla upowszechnienia wiedzy i doświadczeń w 1994 r. rozpoczęto wydawanie pisma dla rzeczoznawców majątkowych, którym jest kwartalnik „Rzeczoznawca Majątkowy”. Jest to czasopismo o zasięgu ogólnokrajowym, którego zadaniem jest zamieszczać publikacje dotyczące funkcjonowania zawo-

du rzeczoznawcy majątkowego. Duży wkład w rozpoczęcie wydawania kwartalnika wniósł Mieczysław Prystupa – przewodniczący WSRM oraz ówczesny dyrektor WACETOB – Wacław Baranowski.

Przełomowym momentem oraz znaczącym osiągnięciem było przyjęcie Federacji w skład Europejskiej Grupy Rzeczoznawców Majątkowych TEGOVOFA w dniu 16 kwietnia 1994 roku. W dowód uznania dla osiągnięć naszej organizacji TEGOVOFA podjęła decyzję o zorganizowaniu w Polsce (w Krakowie) sesji tej organizacji. Było to dla Federacji wyróżnieniem, gdyż dotychczas nie organizowano takich sesji w krajach nie będących członkami Unii Europejskiej. Odbyła się ona równoległe z III Krajową Konferencją Rzeczoznawców Majątkowych. Powstały wówczas fundamentalne dokumenty dla praktyki zawodowej rzeczoznawców majątkowych wydane przez Ministerstwo Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa p.t. „Zasady wyceny nieruchomości”.

Rok 1994 to rok rozpoczęcia szkoleń Federacyjnych w zakresie kształcenia i doskonalenia zawodowego dla rzeczoznawców majątkowych. Pierwszym szkoleniem było seminarium dla sektora bankowego, w którym wzięło udział 53 rzeczoznawców.

W pierwszym roku działalności Federacji, została powołana Komisja Arbitrażowa, której działalność rozpoczęło posiedzenie w grudniu 1994 r. pod przewodnictwem p. Zdzisławy Ledzion-Trojanowskiej.

Rok 1995 jako drugi w życiu Federacji można nazwać rozwojowym. Federacja powiększyła grono członków do 22 stowarzyszeń. Ważnym faktem wartym odnotowania były uchwalone 4 maja 1995 r. Standardy Zawodowe Rzeczoznawców Majątkowych, które stały się prawem środowiskowym i wyznacznikiem reguł postępowania na drodze zawodowej. Konstrukcją były one zbliżone do standardów zalecanych do stosowania w Unii Europejskiej i Stanach Zjednoczonych. Uchwalenie Standardów Zawodowych jest ewenementem na miarę krajową, jeszcze w dzisiejszych czasach, gdyż większość grup zawodowych nie posiada spójnych standardów zawodowych.

W 1995 r. Federacja została przyjęta do Międzynarodowego Komitetu Wyceny Środków Trwałych TIAVSC. Rozpoczęła się również rozwijać współpraca z Królewskim Instytutem Dyplomowanych Rzeczoznawców RICS w Londynie. Pomocą w nawiązaniu i rozwinięciu kontaktów służyli nam brytyjczy koledzy pracujący w Polsce. W tym czasie rozwinęliśmy także współpracę z kolegami z Czech i Niemiec.

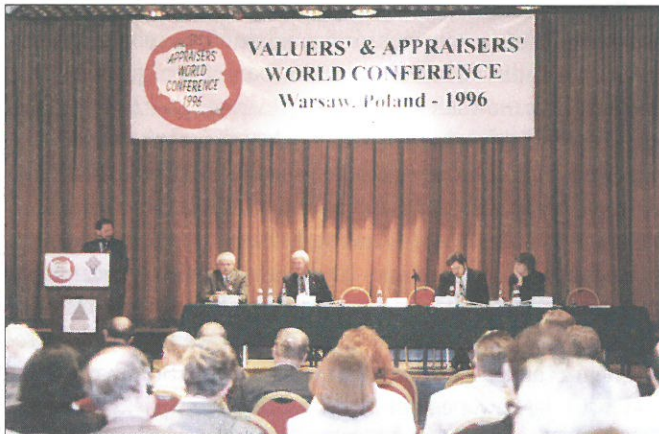
We wrześniu 1995 r. odbyła się IV Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych zorganizowana we Wrocławiu. Najważniejszym dla Federacji wydarzeniem tej konferencji było podpisanie porozumienia o współpracy i współdziałaniu, z Ministerstwem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, Porozumienie podpisali minister Barbara Blida i prezydent PFSRM Andrzej Kalus, a dotyczyło ono organizacji postępowań kwalifikacyjnych związanych z nadawaniem uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości przez sferowane stowarzyszenia. Odtąd tylko stowarzyszenia two-

rzące Federację mają wyłączność na organizowanie egzaminów państwowych na wyżej wymienione uprawnienia. Poszerzenie kompetencji Federacji w zakresie dotyczącym zawodu rzeczoznawcy majątkowego otworzyło nowe pole do działań. Na przełomie lat 95/96 zespół pod przewodnictwem Mieczysława Prystupy opracował długofalowy program szkoleniowy dla rzeczoznawców majątkowych.

W 1996 r. następuje dalszy rozwój Federacji. Nawiązane kontakty zagraniczne owocują konferencjami w Sofii – Wschodnioeuropejska Fundacja Nieruchomości z Waszyngtonu, Lizbonie – Europejska Grupa Rzeczoznawców Majątkowych TEGOVOFA. Na jesieni podpisano porozumienie o założeniu sieci stowarzyszeń rzeczoznawców majątkowych Europy Środkowej i Wschodniej pod nazwą CEEVAN. Biuro Federacji miało służyć jako stały sekretariat sieci.

Wielkim wydarzeniem dla środowiska rzeczoznawców majątkowych był Światowy Kongres Rzeczoznawców Majątkowych, który odbył się w październiku 1996 roku w Warszawie. Był on ukoronowaniem kilkuletniej działalności polskich rzeczoznawców majątkowych, jak również sukcesem Federacji zabiegającej o światowe kontakty, oraz uznanie dla polskiego modelu warsztatu zawodowego kształtującego się

od kilku lat. Podczas Kongresu pierwszy raz wręczono medal Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych „Amicus de Rebus Peritorum Polonorum” przyznawany za szczególne zasługi dla środowiska rzeczoznawców. Pierwszymi odznaczonymi byli: Henryk Jędrzejewski, ówczesny dyrektor Departamentu Gospodarki Przestrzennej i Nieruchomości MGPIB, Peter Champness, Sekretarz Generalny TEGOVOFA oraz Wschodnioeuropejska Fundacja Nieruchomości. Równoległe ze Światowym Kongresem odbyła się V Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych poświęcona standardom zawodowym i arbitrażowi. Z obrad Konferencji na temat czynników wpływających na wiarygodność wycen rzeczoznawców wynikły konkretne wnioski, były nimi: wniosek na temat jakości prawa dotyczącego systemu wycen, wdrażania standardów, systemu kształcenia rzeczoznawców, pracy stowarzyszeń i Federacji, a zwłaszcza działalności Komisji Arbitrażowej i edukacji klientów rzeczoznawców majątkowych. W roku 1996 ważnym wydaje się

również fakt podpisania porozumienia Federacji z PZU S.A., odfinansowania możliwości ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej dla polskich rzeczoznawców majątkowych z tytułu wykonywania zawodu. W tym samym czasie rozwijają się nadal szkolenia prowadzone przez Federację: dla sektora bankowego, seminaria skarbowo-podatkowe oraz nowością jaką stało się, po podpisaniu porozumienia z Federacją a Agencją Budowy i Eksploatacji Autostrad, seminarium „autostradowe”, określające miejsca wycen majątkowych w programach rozwoju infrastruktury gospodarczej kraju.

Rok 1997 to na rynku międzynarodowym połączenie się wielkich organizacji rzeczoznawców europejskich: TEGOVOVA i EUROVAL. Powstała Europejska Grupa Stowarzyszeń Rzeczoznawców TEGOVA, w skład której wchodzi również Polska. Zobowiązało to nas do respektowania „Guide Bleu” – (Niebieski przewodnik) – ogólnoeuropejskich standardów wyceny, a również ubezpieczenia rzeczoznawców od odpowiedzialności cywilnej.

W 1997 r. kończy się kadencja pierwszego Zarządu Federacji. 20 czerwca podczas posiedzenia Rady Krajowej PFSRM przyjęto sprawozdanie Zarządu z działalności. Podziękowano ustępującemu Zarządowi w składzie: A. Kalus, H. Czajkowski, M. Prystupa oraz przewodniczącemu Komisji Rewizyjnej W. Baranowskiemu.

Wybrano nowy Zarząd w składzie:

- prezydent Andrzej Kalus,
- wiceprezydent Mieczysław Prystupa,
- wiceprezydent Zygmunt Bojar,

Komisję Rewizyjną: W. Baranowski, J. Zielińska, H. Mackiewicz, H. Czajkowski, J. Jasiński oraz Komisję Arbitrażową.

Rada uchwaliła wówczas zmianę Statutu Federacji polegającą na rozszerzeniu składu Zarządu do 3 wiceprezydentów. Wybory trzeciego wiceprezydenta miały odbyć się po zarejestrowaniu zmian w sądzie.

Do ważniejszych wydarzeń zaliczyć należy udział Federacji w przygotowaniu przepisów wykonawczych do ustawy o gospodarce nieruchomościami, spotkanie w Kijowie organizacji tworzących CEEVAN, konferencję zorganizowaną przez Kancelarię Prezydenta RP i Związek Banków Polskich, gdzie zadeklarowano współpracę pomiędzy Federacją a Fundacją na Rzecz Funduszu Hipotecznego w opracowaniu regulaminów wyceny dla potrzeb banków hipotecznych oraz kształcenia w tym zakresie rzeczoznawców.

We wrześniu 1997 r. odbyła się VI Krajowa Konferencja Rzeczników Majątkowych na której apelowano o przestrzeganie etyki zawodowej, podjęcie inicjatywy wspólnych seminariów dla rzeczoznawców i odbiorców ich usług. Wystąpiono z wnioskiem do Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast o ustanowienie jednolitej formy pieczęci i legitymacji oraz dyplomu rzeczoznawcy majątkowego. Consensus interesów organów państwowych oraz środowisk i organizacji związanych z rynkiem nieruchomości w Polsce zaowocował uchwaleniem, po trzyletnich pracach, ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Federacyjne osiągnięcie końca tego roku to również opracowanie strony internetowej z ważnymi informacjami. (www.pfva.com.pl).

Rok 1998 to rok wyjątkowej pracy. W dziedzinie legislacyjnej – zostały przyjęte rozporządzenia wykonawcze do ustawy o gospodarce nieruchomościami. Władze Federacji intensywnie uczestniczyły w pracach przygotowawczych do przepisów wykonawczych ustawy. Ruszyły prace nad projektem ustawy o katastrze fiskalnym nieruchomości oraz urzędach katastru fiskalnego.

W październiku odbyła się VII Krajowa Konferencja Rzeczników Majątkowych w Poznaniu. Omówiono współpracę z gminami oraz regulacje prawne dotyczące gruntów, co w świetle nadchodzącej wówczas reformy administracyjnej kraju było trafnym posunięciem.

W Biurze Federacji wydawane są od tego roku jednolite pieczęcie dla rzeczoznawców majątkowych. Do końca listopada wydano ich już 1435.

Rok 1999 owocował znamienym porozumieniem w sprawie organizowania postępowań kwalifikacyjnych związanych z nadawaniem uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości zawartym pomiędzy Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast w Warszawie a Polską Federacją Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych reprezentowaną przez Andrzeja Kalusa i Zygmunta Bojara. Dla przypomnienia, przedmiotem porozumienia było powierzenie Federacji funkcji organizatora postępowań kwalifikacyjnych związanych z nadawaniem uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast powołał też Komisję Odpowiedzialności Zawodowej, a na jej

Rada Krajowa 4 lipca 2000 r.

przewodniczącego Wacława Baranowskiego, zaś kierowanie Podkomisją KOZ dla Rzeczników Majątkowych – powierzył Zdzisławowi Małeckiemu.

Postępują dalej prace nad nowelizacjami w standardach rzeczoznawców majątkowych. Przestrzeganie standardów zawodowych staje się koniecznością w świetle uzyskania godła „Approved by TEGoVA” oraz doświadczeń działalności Komisji Arbitrażowej. Złe wyceny, niezgodne ze standardami wycen stają się problemem, który musi rozwiązać Komisja Arbitrażowa. W grudniu odbyło się wspólne spotkanie Komisji Arbitrażowej i Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Celem spotkania było uzgodnienie możliwości współdziałania w rozpatrywaniu skarg płynących do Federacji oraz do Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa.

Na jesieni odbyła się VIII Krajowa Konferencja Rzeczników Majątkowych w Łodzi. Dotyczyła innego spojrzenia na zawód rzeczoznawcy majątkowego jako doradcy inwestycyjnego na rynku nieruchomości. W tym też roku Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast przekazał Federacji „Regulamin odbywania praktyk zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości”. Porozumienie UMiRM przewiduje przekazanie obowiązku organizowania praktyk na PFSRM. Na funkcję pełnomocnika ds. praktyk Federacji został powołany Jerzy Adamiczka z Wrocławia.

Rok 2000 to koniec drugiej kadencji władz Federacji. Oczekiwanie środowiska na powołanie samorządu zawodowego oraz izby.

Do dokonań Federacji w okresie kadencji 1997–2000 można niewątpliwie wliczyć utrzymanie jedności organizacyjnej, pogłębienia integracji środowiskowej, opracowanie zasad organizacji praktyk, systematycznego doskonalenia rzeczoznawców na seminariach dotyczące: wyceny na potrzeby banków, urzędów skarbowych, nieruchomości rolnych, wyceny maszyn i urządzeń oraz wyceny przedsiębiorstw oraz studium rzeczoznawstwa sądowego. Łącznie na seminariach specjalistycznych przeszkolono 1746 osób.

Od początku istnienia Federacji ukazuje się regularnie kwartalnik „Rzecznik Majątkowy”, pod redakcją Mieczysława Prystupy; wydano również zbiór przepisów prawnych pod redakcją Zygmunta Bojara, Leksykon rzeczoznawcy majątkowego pod redakcją prof. Ewy Kucharskiej-Stasiak oraz kilkakrotnie wznawiano wydanie Standardów Zawodowych.

Uczestniczono w pracach nad projektem ustawy o gospodarce nieruchomościami, zainicjowano powszechne ubezpieczenie dla rzeczoznawców oraz udział w wycenie bankowo-hipotecyjnej. Tak też dobiegła końca druga kadencja władz Federacji.

5 lipca 2000 został powołany przez Radę Krajową nowy Zarząd Federacji w składzie:

- ▶ prezydent – Wacław Baranowski,
- ▶ wiceprezydent – Ryszard Cymerman,
- ▶ wiceprezydent – Zdzisław Małecki,

Wiceprezydent – Tomasz Telega oraz Komisja Rewizyjna w składzie: Henryk Czajkowski, Stanisław Cegielski, Ewelina Czecharowska, Roman Szwarz, Małgorzata Skąpska.

W celu integracji środowiska rozpoczęto serię wyjazdów do stowarzyszeń regionalnych, gdzie omawiano problemy i możliwości ich rozwiązywania. W Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast omówiono istotne zagadnienia związane z działalnością Federacji, współpracy z Urzędem oraz innymi organizacjami rynku nieruchomości. Omówiono problemy etyki zawodowej, samorządu zawodowego, nowelizację standardów zawodowych, współpracę z samorządem terytorialnym oraz system szkolenia ustawicznego. Na jesieni 2000 r. odbyła się IX Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych w Toruniu. Oprócz tematyki dotyczącej specyfiki gospodarowania nieruchomościami na terenach wiejskich, duży blok tematyczny dotyczył stanu i perspektyw rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego. To na tej konferencji poruszono problem jakości usług rzeczoznawcy majątkowego. Pomimo niechęci lub braku zainteresowania środowiska certyfikacji jakości, pewne stało się wprowadzenie przez TEGoVA instytucji certyfikatów, dla jeszcze wówczas nie zjednoczonej Europy.

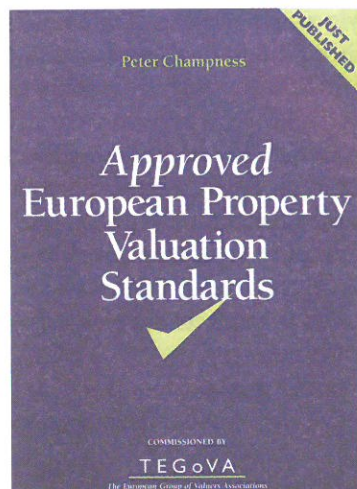
Rok 2001 w działalności Federacji otwiera narada w Kielcach przedstawicieli trzech organizacji rynku nieruchomości, gdzie uchwalono chęć wspólnego dążenia do utworzenia samorządu zawodowego w ramach jednej ustawy.

W lipcu tego roku biuro Federacji zmieniło swoją siedzibę, przenosząc się na ulicę Żłotą 79, zyskując tym samym lepsze warunki pracy. W 2001 roku rzeczoznawcy z Federacji jednoczą siły i środki w celu pomocy powodzią. Z zebranych środków zakupiono dwa agregaty do osuszania pomieszczeń, przeznaczone dla powodzią w Ostrowcu Świętokrzyskim i województwie nowosądeckim. Całą akcją kierowali: W. Baranowski, H. Czajkowski, L. Kaczor, L. Tarnawski (na zdjęciu).

Polska Federacja Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych zakupiła prawa autorskie Europejskich Standardów Wyceny TEGoVA 2000, podejmując się ich przetłumaczenia. Wydanie ESW nastąpiło pod koniec roku.

W grudniu 2001 upłynęła kadencja Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień i licencji zawodowych, co stało

się okazją do podsumowań. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych od chwili podpisania porozumienia z Urzędem, zorganizowała i przeprowadziła 47 egzaminów, w których uczestniczyło 996 kandydatów na rzeczoznawców majątkowych. 441 osób uzyskało uprawnienia do wykonywania zawodu, wydano 4542 dzienników praktyk.

Pod koniec 2001 roku odbyła się X Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych w Katowicach. Temat wiążący tej konferencji, jakim była wartość bankowo-hipoteczna oraz współpraca rzeczoznawców majątkowych z instytucjami finansowymi, wywołał spore zainteresowanie w środowisku bankowym, prawniczym i ekonomicznym. Patronat honorowy nad konferencją objął prezes NBP prof. Leszek Balcerowicz.

W styczniu 2002 roku na posiedzeniu Rady Krajowej PFSRM powołano Iwo Betke na przewodniczącego Komisji Arbitrażowej, na przewodniczącego Komisji Rozwoju Zawodu Henryka Czajkowskiego oraz poinformowano o powoła-

niu przez UMiRM Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej z Wacławem Baranowskim jako przewodniczącym podkomisji ds. szacowania nieruchomości. Komisji Odpowiedzialności Zawodowej dla Rzecznawców Majątkowych dalej przewodzi Zdzisław Małecki (na zdjęciu).

Rok 2002 obfitował również w wiele wydarzeń. Podczas XI Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych w Gdańsku wytyczono kierunki rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego m.in.: ustalono koncepcję certyfikacji rzeczoznawców, przyspieszono opracowanie standardu wyceny dla celów rachunkowości. Intensywnie postępowały prace nad projektem samorządu zawodowego. Spotkania z Izbą Notarialną, Urzędem Ochrony Konsumenta, Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce, Głównym Geodetą Kraju i innymi organami państwa pozwoliły na wymianę poglądów

o współpracy i wzajemnej pomocy w poszczególnych kwestiach tematycznych związanych z wyceną.

W 2002 roku postępowały dalsze prace nad modernizacją standardów zawodowych, które musiały nadażyć swoją treścią za zmieniającą się sytuacją gospodarczo-polityczną kraju.

Federacja uczestniczyła również w opracowaniu nowego rozporządzenia dotyczącego zasad wyceny i sporządzania operatu szacunkowego oraz włączyła się do prac przy nowelizacji Ustawy o Gospodarce Nieruchomościami, która ma poszerzyć znacznie zakres działalności rzeczoznawców majątkowych. Uchwały Rady Krajowej umożliwiły bezpośrednio, internetowe przekazywanie informacji o działaniach władz PFSRM do stowarzyszeń. Rok poprzedni to również rok intensywnych szkoleń organizowanych przez Federację. Odbyły się między innymi: seminarium w Jachrance, organizowane z Elektrociepłowniami Warszawskimi S.A. na temat gospodarowania nieruchomościami specjalnego przeznaczenia na przykładzie energetyki zawodowej, seminarium w Korytnicy prowadzone przez Instytut Nieruchomości – Valor na temat wyceny mienia podejściem dochodowym, oraz wiele innych ciekawych merytorycznie szkoleń, które wniosły do naszego warsztatu pracy nowy powiew. W czerwcu 2002 podpisaliśmy ze Stowarzyszeniem Księgowych w Polsce porozumienie o współpracy mającej zapewnić rzeczoznawcom udział w systemie sprawozdań finansowych, pociągnie to za sobą potrzebę wspólnych szkoleń.

Tak w przeglądzie lat działalności, intensywnej pracy rzeczoznawców majątkowych w Federacji, doszliśmy do roku bieżącego. **2003 rok** już przyniósł nowe wydarzenia: odbyły się spotkania w sprawie organizacji w br. konferencji CEREMAN, Rada Krajowa zaleciła komisjom zawodowym kontynuowanie prac nad certyfikacją i samorządem zawodowym. W świetle tych działań Federacja staje się organizacją uczącą się – rozwijającą się nieustannie, poszerzającą kontakty, prowadzącą szkolenia i egzaminy, otwartą na nowe formy współpracy i nową jakość pracy.

Nadszedł czas na podsumowanie dziesięciolecia naszej działalności. Obecnie Federacja zrzesza 24 stowarzyszenia w całej Polsce. Działalność Federacji – to efekt pracy stowarzyszeń, Rady Krajowej oraz Zarządu wybieranego na trzyletnie kadencje. Różnorodność działalności Federacji powoduje potrzebę powoływania zespołów roboczych do prowadzenia prac tematycznych.

Działalność Federacji obejmuje m.in. szkolenie, wydawnictwa, organizację egzaminów państwowych, współpracę z zagranicą i szkolenia zagraniczne omówione odrębnie w niniejszej publikacji. Całą swoją działalnością promuje zawód rzeczoznawcy majątkowego oraz jego rozwój w zmieniającej się rzeczywistości gospodarczo-politycznej.

Na przyszłość można życzyć Federacji, aby spełniła rolę Izby Rzeczoznawców Majątkowych. Wizje opracowania nowych kierunków działań po przyjęciu Polski do Unii Europejskiej wyznaczają z całą pewnością potrzebę certyfikacji rzeczoznawców majątkowych i nowe modele funkcjonowania w wa-

runkach międzynarodowej konkurencji. Federacja mogłaby w przyszłości mieć większy wpływ na przygotowanie do zawodu nowej kadry rzeczoznawców. Wiele można jeszcze poprawić w funkcjonowaniu Federacji, wiele celów jest przed nami do osiągnięcia, a jako organizacja młoda zmieniamy się ciągle na lepsze i staramy się przyjąć nowoczesne i skuteczne formy organizacji i koordynacji właściwe dla Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, dla krajów Unii Europejskiej.

Dziesiąta rocznica powstania i dziesięciolecie działalności Federacji stanowi, wobec znacznych osiągnięć w dziedzinach działalności statutowych, znakomitą okazję do wyróżnień i podziękowań. Korzystając z tej okazji pragnę jako ustępujący Prezydent Federacji złożyć tą drogą najlepsze gratulacje i podziękowania wszystkim współpracownikom Federacji. Najwyższe słowa uznania i podziękowania za wszechmiar owocną współpracę dla społecznie wykonujących swoje zadania w Federacji kolegów rzeczoznawców, instytucji wspierających i współpracujących na rynku nieruchomości. Dziękuję instytucjom państwowym: Ministerstwu Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa; Ministerstwu Rozwoju Regionalnego i Budownictwa; Ministerstwu Infrastruktury, a przede wszystkim Urzędowi Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast za współpracę oraz okazane zrozumienie dla problemów rzeczoznawców majątkowych. Słowa wdzięczności pragnę przekazać również za pomoc i wsparcie ze strony międzynarodowych organizacji, których Federacja jest członkiem, a przede wszystkim: TEGoVA, IVSC, CEEVAN.

Osobne gratulacje i podziękowania za owocną i twórczą współpracę pragnę złożyć naszym członkom i zarządom z dwudziestu czterech regionalnych stowarzyszeń rzeczoznawców majątkowych. Dziękuję serdecznie naszym członkom działającym w Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, Komisji Arbitrażowej i wszystkim działaczom, którzy na przestrzeni 10 lat byli zawsze tam gdzie był interes rzeczoznawcy majątkowego. Pragnę też z okazji dziesięciolecia, oraz na podstawie dotychczasowej dobrej praktyki, wyrazić przekonanie, iż praca Federacji i jej członków przyczyniła się w określonym zakresie do umożliwienia procesów transformacji społeczno-gospodarczej kraju w ostatniej dekadzie. Przyczyniła się też do podniesienia zaufania do wycen majątkowych polskiej gospodarki na arenie międzynarodowej. W obliczu akcesji do Unii Europejskiej rodzą się nowe zadania i zadania te Federacja wykona z należytą starannością.

Autor był prezydentem PFSRM w latach 2000–2003, przewodniczył podkomisji rzeczoznawców majątkowych KOZ. Obecnie wiceprzewodniczący podkomisji ds. szacowania nieruchomości Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Członkowie założyciele Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych

Lista stowarzyszeń, które podpisały się pod statutem Federacji w dniu 12 sierpnia 1993 r.

1. **Pomorskie Stowarzyszenie Rzecznawców Nieruchomości w Gdańsku**
obecnie Pomorskie Stowarzystwo Rzecznawców Majątkowych.
2. **Toruńskie Stowarzyszenie Rzecznawców Wyceny Nieruchomości**
obecnie Toruńskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.
3. **Stowarzyszenie Ekspertów Wyceny Nieruchomości w Zielonej Górze**
obecnie Lubuskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Zielonej Górze.
4. **Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu.**
5. **Warszawskie Stowarzyszenie Rzecznawców Nieruchomości**
obecnie Warszawskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.
6. **Regionalne Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Białymstoku**
obecnie nie istnieje.
7. **Polskie Stowarzyszenie Rzecznawców Wyceny Nieruchomości w Olsztynie**
8. **Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Siedlcach**
obecnie nie istnieje.
9. **Legnickie Stowarzyszenie Taksatorów Nieruchomości w Lubinie**
obecnie Legnickie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.
10. **Łódzkie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.**
11. **Wielkopolskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Poznaniu**
obecnie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego.
12. **Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Katowicach**
obecnie Śląskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.
13. **Zachodniopomorskie Stowarzyszenie Specjalistów Wyceny Nieruchomości w Szczecinie**
obecnie nie istnieje.
14. **Małopolskie Stowarzyszenie Rzecznawców Nieruchomości w Krakowie**
obecnie Małopolskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.
15. **Gorzowskie Stowarzyszenie Biegłych w Zakresie Szacowania Nieruchomości w Gorzowie Wielkopolskim**
obecnie Lubuskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Gorzowie Wielkopolskim.

Listy gratulacyjne z okazji X-lecia PFSRM od: Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości (1) i Polskiej Federacji Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości (2)

POLSKA FEDERACJA STOWARZYSZEŃ RZECZOWNICÓW MAJĄTKOWYCH

POLSKA FEDERACJA RYNKU NIERUCHOMOŚCI

dnia 2003-08-19

631

00-826 Warszawa, ul. Ślińska 52

tel.: (22) 236 39 56, 654 58 69, 654 58 71; fax: (22) 825 34 95

e-mail: office@pfm.pl, www.pfm.pl

Warszawa, 11.08.2003r.

L.Dz. 1-3/2003

Pan
Andrzej Hopfer
Prezydent
Polskiej Federacji Stowarzyszeń
Rzeczników Majątkowych
ul. Ziota 79
00-819 Warszawa

Szanowny Panie Prezydencie,

Mam wielką satysfakcję i ogromną przyjemność złożyć na Pana ręce, w imieniu Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości, a także swoim własnym, gratulacje i najlepsze życzenia z okazji 10-lecia Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych. Możecie być dumni z faktu, że podczas 10 lat działalności Federacji zawód rzeczoznawcy majątkowego bardzo się umocnił i stał się symbolem profesjonalisty godnego zaufania.

Chciałbym bardzo serdecznie podziękować za dotychczasową współpracę między środowiskiem osób zrzeszonych w Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych i Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości. Jest ogromnie ważne dla dobra i rozwoju polskiego rynku nieruchomości aby nasze organizacje ściśle ze sobą współdziałały.

Dziękuję za zaproszenie na XII Krajową Konferencję Rzeczników Majątkowych połączoną z obchodami 10-lecia Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych, która odbędzie się 11-13 września 2003 r. w Koszalinie. Z ogromną przyjemnością przyjmuję zaproszenie do udziału w Konferencji.

Zycząc Państwu aby kolejne lata działalności były równie owocne jak minione dziesięciolecie.

Zbigniew Kubiński
Prezydent PFRN

1

POLISH FEDERATION OF PROPERTY MANAGERS ASSOCIATIONS

POLSKA FEDERACJA STOWARZYSZEŃ ZARZĄDCÓW NIERUCHOMOŚCI

Warszawa, dnia 20 sierpnia 2003 roku.

Do Uczestników
XII KRAJOWEJ KONFERENCJI RZECZOWNICÓW MAJĄTKOWYCH
POLSKIEJ FEDERACJI STOWARZYSZEŃ RZECZOWNICÓW MAJĄTKOWYCH

Na ręce Prezydenta Federacji
J.W.Pana Profesora
ANDRZEJA HOPFERA

Droży Jubilaci,

W imieniu środowiska zarządców nieruchomości, składam Wam serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu X-lecia istnienia PFSRM. Życzę Waszej Federacji dalszego rozwoju i sukcesów w kształtowaniu w Polsce pięknego zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

Wasza Federacja jest najstarszą ze wszystkich zrzeszających zawody związane z obsługą rynku nieruchomości. 10 lat to może niezbyt wiele, a przecież to cała epoka – to pierwsze kroki tego zawodu w III Rzeczpospolitej. Jak wielka praca w tym czasie została wykonana! Dzięki wysiłkom kolejnych zarządców PFSRZ, Polska została członkiem TEGOVA, opracowane zostały standardy zawodowe, uregulowano status zawodu rzeczoznawcy majątkowego. Jak na 10 lat to bardzo dużo.

Polska Federacja Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości, którą mam zaszczyt reprezentować, w tym roku obchodzi dopiero V-lecie, więc trudno nam się równać z Waszymi osiągnięciami. Czerpalimy z Waszych doświadczeń, korzystaliśmy z wypracowanych przez Was wzorców, a także z bezpośrednich kontaktów. To ułatwiło nam właściwe rozwiązywanie problemów rozwoju zawodu. Dziękujemy Wam za to gorąco!

2

Nasze kontakty nie ograniczały się przecież wyłącznie do jednostronnej pomocy. Na miarę naszych możliwości, staraliśmy się z Wami współpracować, rozumiejąc, że prawidłowy rozwój obsługi rynku nieruchomości wymaga integracji całego środowiska. Przykładem niech będzie przypomnienie wspólnych wysiłków czterech federacji (a w tym naszych obu) nad opracowaniem społecznej wersji projektu ustawy o samorządzie zawodowym pośredników, rzeczoznawców i zarządców. Choć naszych starań nie udało się wówczas zwieńczyć sukcesem, cel wszakże został przybliżony, a współpraca bardzo zintegrowała całe środowisko, co pozwala nam teraz z większą ufnością patrzeć w przyszłość.

Pozwolę sobie również na nutkę osobistą. Ja również jestem czynnym rzeczoznawcą majątkowym. Od początku lat 90., wspólnie z Ryszardem Stepanem, w ramach naszej firmy PSI, zajmowałem się kształceniem pierwszych polskich rzeczoznawców. Jako zwolennik niezależnych inicjatyw obywatelskich, na początku lat 90., byłem też inspiratorem założenia kilku stowarzyszeń rzeczoznawców, które powstały bezpośrednio po organizowanych przez PSI kursach wyceny (m.in. w Gdańsku i w Łodzi), a teraz wchodziły w skład Federacji. Brałem udział w większości Kongresów. Szczerze żałuję, że akurat tym razem nie mogłem przybyć osobiście. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych to także moja federacja. Tym większą radość i satysfakcję sprawia mi ten jubileusz. Z tym większą przyjemnością życzę Wam z całego serca wielu lat rozwoju i czuwania nad harmonijnym rozwojem pięknego zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

TADEUSZ ŻUROWSKI
Prezydent PFSZN

strona 2/2

Jubileuszowe wspomnienia

Andrzej Kalus

To, że czas ucieka wiemy od dawna, ale dlaczego nam? Chcąc nie chcąc stałem się poniekąd kronikarzem Federacji, jakoż że Federacji stuknęło pierwsze 10 lat. Gdybym to wcześniej wiedział o co mnie dzisiaj prosi Redakcja RzM, to zapewne poczyniłbym w tej sprawie odpowiednie przygotowania. A tak, to przekazuję garść moich zapamiętanych wspominek z głowy, czyli z niczego.

Z powołaniem Federacji to było tak, że pomysł na nią zrodził się w zasadzie w gronie czterech osób, a mianowicie prof.

A. Hopfera, Z. Małeckiego, dyr. H. Jędrzejewskiego z udziałem mojej osoby. Kol. Z. Małeckiemu i mnie chodziło głównie o to, aby lawinowo powstające w 1992 roku lokalne stowarzyszenia rzeczoznawców majątkowych mogły „zaistnieć” na krajowym rynku nieruchomości. Prof. A. Hopfer nie musiał o to zabiegać, gdyż utworzona przez niego organizacja tj. PSRWN miała już zasięg ogólnokrajowy. Powstały dwie koncepcje organizacyjne, jedna reprezentowana przez PSRWN polegająca na silnej centrali z oddziałami terenowymi,

druga zasadzająca się na autonomicznych lokalnych stowarzyszeniach rzeczoznawców i krajowej ich reprezentacji. Ta druga koncepcja stanowiła wówczas pewne novum organizacyjne w stosunku do funkcjonujących schematów w NOT. Upatrywano w niej także pewne zdynamizowanie działalności lokalnych stowarzyszeń budujących od podstaw swoją tożsamość w terenie. Tymczasowy komitet organizacyjny przyszłej Federacji składający się z prof. A. Hopfera, kol. Z. Małeckiego i mnie, współdziałając roboczo z 15 stowarzyszeniami, które z determinacją dążyły do realizacji wspólnego celu, doprowadził do powołania do życia w 1993 roku Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych z siedzibą w Warszawie.

Pierwszy Zarząd Federacji, wybrany na posiedzeniu Rady Krajowej Federacji w Gdańsku, w głosowaniu tajnym spośród prezesów stowarzyszeń tworzących Federację tworzyli: Andrzej Kalus w roli prezydenta, Henryk Czajkowski i Mie-

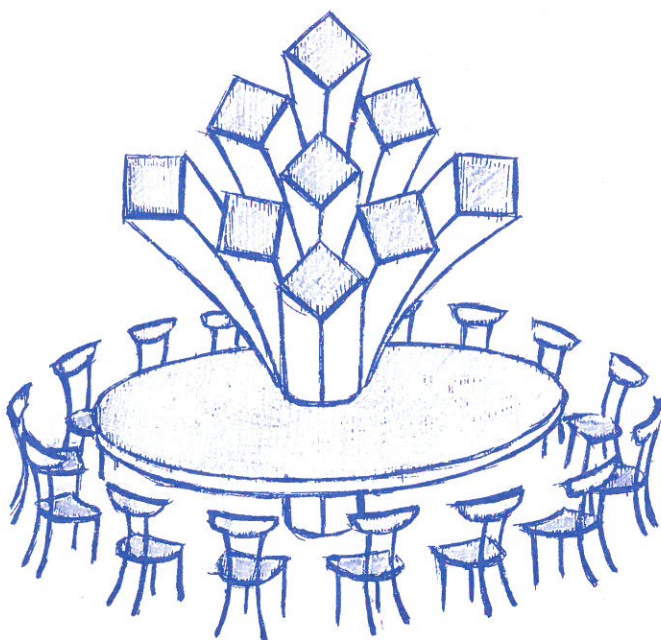
czysław Prystupa w roli wiceprezydentów.

Początek działalności był niezwykle skromny, nie mieliśmy biura w Warszawie ani większych pieniędzy, gdyż składka członkowska była niemalże symboliczna. W tej sytuacji większość wydatków organizacyjnych pokrywały firmy prowadzone przez kol. H. Czajkowskiego i mnie. Pierwszego schronienia udzieliło nam Zrzeszenie Prawników Polskich mające siedzibę w Warszawie przy ul. Brackiej. Mieliliśmy tam dostęp do biurka, które okupywaliśmy w sposób ograniczony

przez kilka miesięcy. Oczywiście nie było mowy o jakimś etatowym personelu biura Federacji, a Zarząd Federacji spotkania odbywał w kawiarni nieopodal Dworca Warszawa Centralna. Niewątpliwie ówczesni działacze Federacji byli wizjonerami tonącymi w chmurach i entuzjastami w tworzeniu nowej organizacji praktycznie z niczego. Kapitałnej pomocy udzielili nam wówczas dyr. H. Jędrzejewski, dobrze nam radząc, K. Grzesik – wielki i skuteczny pomocnik, a także prof. W. Brzeski, szef Krakowskiego Instytutu Nie-

ruchomości. Dwaj ostatni o światowych nazwiskach, cenionych na międzynarodowym rynku nieruchomości. Są oni moimi kandydatami do odznaczenia najwyższym honorem Federacji jakim jest Medal Federacji o którym piszę dalej.

Faktem jest, że mieliśmy sporo szczęścia w tym początkowym okresie. Zwróciła bowiem uwagę na naszą organizację Wschodnioeuropejska Fundacja Nieruchomości (EERPF) zasilając nas, tzn. Federację, począwszy od 1993 roku i przez kilka dobrych lat dolarami. Podpisana z Amerykanami umowa o współpracy, która uruchamiała co roku pewne fundusze (a jak sobie przypominam to pomoc amerykańska w całym tym okresie nie przekroczyła 100 tys. dolarów) pozwoliła wynająć dla Federacji biuro przy ul. Kopernika w Warszawie, kupić trochę sprzętu biurowego i zaangażować skromny personel. Mogliśmy także rozpocząć wydawanie Rzeczoznawcy Majątkowego, który ukazuje się do dnia dzisiejszego (od samego początku w rękach kol. prof. M. Prystupy!). Nota bene pierw-

sze numery tego kwartalnika przygotowywał na zlecenie Federacji WACETOB, dzięki pomocy kol. W. Baranowskiego.

Mogliśmy także zorganizować przy pomocy Amerykanów szereg konferencji zarówno krajowych, jak i międzynarodowych. Rozpoczęliśmy, również dzięki dotacjom EERPF, szkolenia rzeczoznawców z całej Polski, a także naszych szkoleniowców przekazując im doświadczenia specjalistów amerykańskich w kształceniu ludzi dorosłych (większość rzeczoznawców to osoby w wieku w pełni dojrzałym). Pomoc ta była jednakże wiązana. Należało bowiem przygotować szereg biznes planów, szczegółowych programów konkretnego działania, które musiało być efektywne. Federacja musiała przeznaczać w każdym przypadku pewne środki finansowe na realizację poszczególnych celów. Fundacja Amerykańska dokładała się bowiem jedynie do części kosztów, związanych z realizacją danego przedsięwzięcia. Dużą praktykę odbył w tym zakresie H. Czajkowski mistrzowsko przygotowując dokumentację niezbędną dla uzyskania dotacji i sporządzania rozliczeń z wydanych pieniędzy. Sądzę, że dzisiaj mógłby posiadane doświadczenie wykorzystać z powodzeniem w pozyskiwaniu środków pomocowych z Unii Europejskiej.

Krakowski Instytut Nieruchomości był z kolei przede wszystkim organizacyjnym zapleczem Federacji. Na mocy zawartej umowy o współpracy pomagał praktycznie w organizacji szeregu znaczących konferencji, a także wsparł działania na rzecz pierwszego wydania polskich Standardów Zawodowych Rzeczoznawców Majątkowych.

Jak z powyższej skrótovej prezentacji wynika nie byliśmy sami! Udawało się prawie wszystko, dzięki dobrej współpracy członków Zarządu Federacji i Zarządu Federacji z Radą Krajową i Komisją Rewizyjną, a także otoczeniem bardzo przychylnym w tworzeniu nowej organizacji. Stopniowo fanów Federacji przybywało, a byli nimi dzięki zabiegom organizacyjnym K. Grzesika zagraniczne firmy obsługujące polski rynek nieruchomości, a także wyróżniające się wówczas polskie firmy skupiające rzeczoznawców majątkowych. Grono to miało status członka wspierającego Federację i było mi przyjemnie, kiedy odwiedzając te biura na poczesnym miejscu widniał dyplom to potwierdzający. Szkoda, że dzisiaj to już historia, gdyż z czasem kontakty nie podtrzymywane same wygasają.

Dynamiczny rozwój Federacji w pierwszych latach jej działania zwiększył zainteresowanie nią zarówno w kraju, jak i za granicą. Sukcesywnie powiększała się liczebnie o nowopowstające lokalne stowarzyszenia rzeczoznawców majątkowych, chętnie przyjeżdżali do nas goście z USA, W. Brytanii i Francji. Ożywieniu temu służyło przystąpienie Federacji w 1994 roku w charakterze członka obserwatora do Europejskiej Grupy Rzeczoznawców TEGOVOFA (dzisiejsza TEGOVA).

IV KKRM, Wrocław 1995 r.

Potrzeba okresowego kontaktowania się krajowego środowiska rzeczoznawców majątkowych, otwieranie nowych kierunków dla ich działalności była inspiracją do organizacji corocznych krajowych konferencji rzeczoznawców majątkowych, które do dzisiejszego dnia cieszą się powodzeniem. Skopiowali ten pomysł tak pośrednicy w obrocie nieruchomościami, jak i zarządcy nieruchomości.

Z kolei wzorując się na doświadczeniach zagranicznych należało wypracować nasze, polskie standardy zawodowe rzeczoznawców majątkowych, dostosowane do polskiego prawa, odpowiadające potrzebom przeciętnego rzeczoznawcy, ujednolicające jego praktykę zawodową. Tej misji poświęcona była międzynarodowa konferencja w Krakowie w czerwcu 1994 r. na temat standardów zawodowych w szacowaniu nieruchomości. Pomógł ją zorganizować Krakowski Instytut Nieruchomości, a także EERPF i Królewski Instytut Dyplomowanych Rzeczoznawców (RICS) z Londynu, z którym od początku mieliśmy wzorową współpracę. Udało się zaprosić do Krakowa świetnych mówców zagranicznych i krajowych, takich jak np. Daryl Lippincott z USA, Clive Lewis prezydent RICS, Peter Champness, sekretarz generalny TEGOVOFA, Philippe Malaquin, prezes Francuskiego Instytutu Ekspertów Nieruchomości, dyr. H. Jędrzejewski i dyr. Jan Bielański z Ministerstwa Rolnictwa.

Wspólnie z Kolegami z Poznania dostrzeżliśmy konieczność nawiązania współpracy z niemieckimi rzeczoznawcami. Dzięki ogromnym staraniom kol. Dobrosława Wojciechowskiego z Poznania i jego zabiegom organizacyjnym (do których namówił wówczas poznańskie firmy PROJNORM, PROJKOSZT i PROBUILD) wspólnie z Federacją przygotowano konferencję na temat rynku nieruchomości przygranicznych Polski i Niemiec. Do dzisiaj wspomina się sesję warsztatową urządzoną w ramach konferencji polegającą na wycenie kamieniczki przy poznańskim rynku raz przez rzeczoznawców polskich, a raz niemieckich i tą twardą dyskusję nad wynikami szacunku. Przez jakiś czas potem te kontakty

z Niemcami były kontynuowane i w sposób naturalny uległy przerwaniu, czego dzisiaj można też żałować, jeśli ma się na myśli np. współpracę z bankami hipotecznymi.

Sukcesy niestety przysparzają nie tylko fanów ale i zadrośników. Do takich można na przykład zaliczyć przedstawicieli prasy polskiej, a czasami także zagranicznej, którzy mają coś za złe. To zainspirowało Federację do zorganizowania w Warszawie w czerwcu 1995 r. konferencji na temat rozwoju polskiego nieruchomości i roli na nim rzeczoznawców majątkowych. Rangę jej wzmocniła obecność wiceministra GPiB A. Urbana i dyr. H. Jędrzejewskiego, a także prowadzenie obrad przez prof. W. Brzeskiego. Byli przedstawiciele liczących się zagranicznych firm nieruchomościowych polskich i zagranicznych, a także szefowie sfederowanych stowarzyszeń, prasa krajowa i zagraniczna. Wyjaśniliśmy sobie przy tej okazji jakie mają przygotowanie zawodowe polscy rzeczoznawcy majątkowi, jak ustawia ich działalność polskie prawo i na czym polega standaryzacja procesów wyceny nieruchomości.

Nie sposób omawiać tutaj rok po roku dokonania Federacji, co zajęłoby z pewnością większość stron tego numeru Rz.M. Może jeszcze tylko warto jest przypomnieć międzynarodową konferencję zorganizowaną w Warszawie w 1996 r. na temat ustawicznego kształcenia rzeczoznawców majątkowych w wyniku której opracowany został przez Federację projekt systemu takiego kształcenia. I pomyśleć że do dnia dzisiejszego nie został on uruchomiony pomimo upływu 7 lat. W tymże to roku z inicjatywy Federacji odbył się Światowy Kongres Rzeczoznawców Majątkowych uświetniony znakomitymi gośćmi z wielu krajów świata i wzbogacony sesją warsztatową (mock arbitration) podczas której prezentowano wyniki wyceny d. budynku KC dokonanej przez zagraniczny i polski zespół rzeczoznawców majątkowych. Interesujący był też, jak pamiętam, wykład prof. Davida Mackmina z W. Brytanii dotyczący wartości indywidualnej nieruchomości.

Warto przypomnieć udział Federacji w organizowaniu w Krakowie wspólnie z Małopolskim Stowarzyszeniem Rzeczoznawców Majątkowych począwszy od 1997 r. konferencji poświęconych wycenie nieruchomości zabytkowych nazwane skrótowo WAZA. Gościliśmy nawet raz sporą grupę rzeczoznawców ukraińskich! Kolejne WAZY były możliwe dzięki wspaniałej współpracy z kol. L. Głogowską, L. Zajączkowskim i A. Eliasiewiczem. Do dzisiaj nie rozstaję się z nimi w mojej najzyczliwszej pamięci! I to Studio Podyplomowe Wyceny Nieruchomości Zabytkowych zorganizowane wspólnie z Wydziałem Architektury Politechniki Krakowskiej. Nic nie jest w stanie wymazać z pamięci uczestników tego Studium jedynych w swoim rodzaju zajęć prowadzonych przez profesorów W. Zina, czy M. Koniecznego, a także naszego kolegi arch. L. Tarnawskiego.

Trzeba jeszcze wspomnieć o kontaktach z brytyjską organizacją RICS i ukraińską orga-

Rok 1995 był zresztą niezwykle płodny jeśli chodzi o dokonania Federacji. Zapoczątkowana bowiem w 1994 r. całkowicie społeczna praca zespołu kierowanego przez Z. Małeckiego nad stworzeniem federacyjnych standardów zawodowych rzeczoznawców majątkowych zakończyła się opracowaniem i przyjęciem przez Radę Krajową w maju 1995 r. tych Standardów. Były one wcześniej pozytywnie zaopiniowane przez amerykańskich i brytyjskich specjalistów. Powołana została przez Federację Komisja Arbitrażowa działająca do dnia dzisiejszego, której działalność przez wiele lat moderowała z ogromnym talentem i cieszącą się w środowisku rzeczoznawców majątkowych zasłużonym autorytetem kol. Z. Ledzion-Trojanowska.

C. Lewis, K. Grzesik, A. Kalus

nizacją rzeczoznawców majątkowych. RICS podpatrywaliśmy w wielu sprawach, szczególnie w zakresie prowadzenia przez ten Instytut ustawicznego kształcenia rzeczoznawców. Zaproszono do siedziby RICS w Londynie w tym celu polską delegację rzeczoznawców i naukowców aby podzielić się wieloletnim brytyjskim doświadczeniem.

Na Ukrainie, a konkretnie w Kijowie znaleźli się polscy naukowcy i praktycy z wykładami i to dwukrotnie, tj. w 1999 r. i w 2000 r. Ukraińscy rzeczoznawcy majątkowi poprosili bowiem Fundację Amerykańską aby sfinansowała pobyt na Ukrainie polskiej ekipy szkoleniowej.

Druga kadencja władz Federacji przypadająca na lata 1997–2000 wywołała jedną zmianą w Zarządzie, w którym miejsce kol. H. Czajkowskiego (został przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Federacji) zajął kol. Z. Bojar. W tym to okresie Federacja na mocy porozumień zawartych z Urzędem Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast przejęła organizację egzaminów państwowych dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych oraz koordynację praktyk zawodowych dla tychże kandydatów. Zwiększył się w tym czasie znakomicie zakres działalności Federacji. Konieczne stało się powołanie koordynatorów tej nowej działalności Federacji w osobach kol. J. Adamiczki, który zajął się praktykami zawodowymi i kol. J. Traczyka który uruchomił system egzaminów państwowych przeprowadzanych przez sfederowane Stowarzyszenia, ale nadzorowany przez Federację.

Absorbujący był udział (w szczególności kol. Z. Bojara) w pracach legislacyjnych nad ustawą o gospodarce nieruchomościami. Niełatwa to była rola, gdyż nie zawsze można było przekonać komisję sejmową do federacyjnych propozycji odnoszących się do regulacji naszego zawodu.

Warto jeszcze przypomnieć o medalu ustanowionym przez Federację w czerwcu 1996 roku noszącym miano *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum*, o którego przyznaniu corocznie decyduje Rada Krajowa Federacji za szczególny wkład w rozwój zawodu rzeczoznawcy majątkowego w Polsce lub w Federacji. Dokonania kandydata do medalu powinny

być, jak stanowi regulamin, powszechnie znane i mieć charakter szczególny. Twórcom tego medalu (wykonanego w brązie przez prof. Z. Brachmańskiego z Katowic) chodziło o to, aby można było nagradzać nim te osoby lub instytucje, które nie musiały, a **jedynie chciały** skutecznie pomóc w rozwoju naszego zawodu rzeczoznawcy majątkowego. Medal ten ma charakter wyjątkowy i dotychczas przyznano go tylko 7 razy (o medalu i laureatach piszemy na III okładce).

Zgodnie z uchwalonym przez Radę Krajową Regulaminem Medale wręczane są bardzo uroczyście podczas krajowych konferencji rzeczoznawców majątkowych. Przyjęło się począwszy od 1997 roku, że medal może otrzymać tylko jedna osoba lub instytucja, po rozpatrzeniu

wnioseków zgłaszanych przez sfederowane Stowarzyszenia. Ma to na celu wzmocnienie rangi tego Medalu.

To co w tym szkicu przypominałem zapewne przypomina opis wierzchołka góry lodowej, na co wpływ ma także upływ czasu i braki w pamięci. Wspominam tamte czasy z osobistego punktu widzenia jako najefektywniejszy okres w moim życiu zawodowym. Poznałem znakomite Koleżanki i Kolegów z wielu regionów kraju, przyjaźniąc się z nimi do dzisiaj. Odniosłem przy tym wrażenie, że wspólnie tkamy w całej Polsce pajęczą sieć rzeczoznawców majątkowych, otwartych na kontakty i współdziałanie.

Pomimo występujących okresowo tarć wewnątrz organizacji nie rozpadła się ona, co świadczy dobrze o niej i o jej działaczach. Chciałbym nawet wysunąć tezę, że zdobyła ona sobie autorytet wśród rzeczoznawców majątkowych a czasami jest bardziej ceniona za dokonania i inicjatywy niż macierzyste stowarzyszenia tych rzeczoznawców.

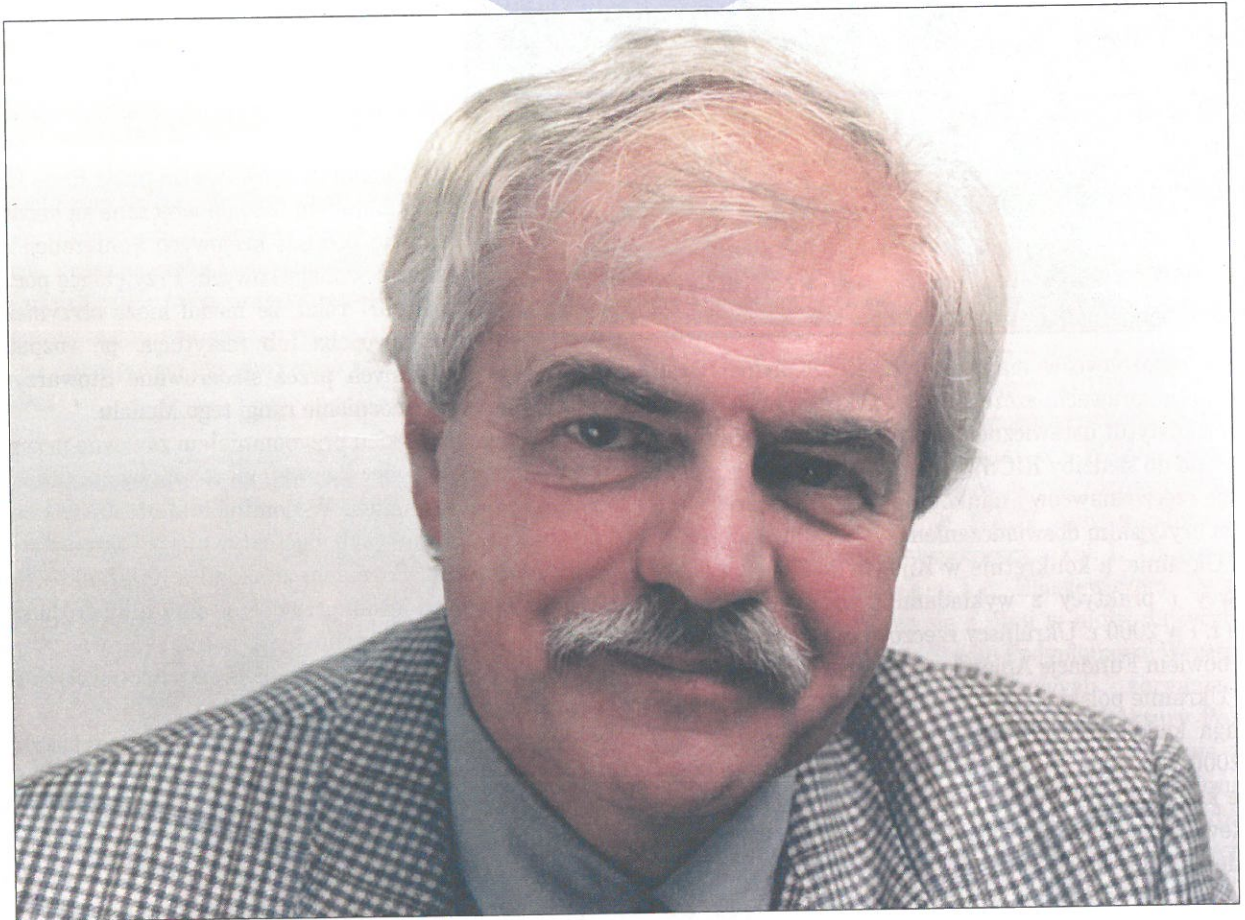
Byliśmy dobrze postrzegani także przez zagranicę. Sekretarz Generalny TEGOVY publicznie oznajmił, iż osiągnięcia polskie mogą być wzorem dla Zachodniej Europy, a przedstawiciele Fundacji Amerykańskiej nie kryli zadowolenia z faktu, że pomoc udzielona naszej Federacji (w najskromniejszym wymiarze spośród przekazanej innym organizacjom) była najefektywniejsza. Federacja była znana w USA, W. Brytanii, Francji, Szwecji, Rosji, Czechach a nawet w Chinach z tej racji, że byliśmy członkiem Międzynarodowego Komitetu Standardów Wyceny IVSC.

I niech by tak dalej, bo jak widać i słychać, do samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych droga jeszcze daleka. Życzę tego szczerze zarówno naszej organizacji na nowe dziesięciolecie jak i nowo wybranym władzom Federacji. Liczymy na silną zmianę w tej toczącej się sztafecie, jest co bronić i o co walczyć!

Autor był pierwszym prezydentem PFRSRM przez dwie kadencje, w latach 1994–2000.

Mówią o nim „ojciec zawodu”

z Henrykiem Jędrzejewskim, dyrektorem Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast rozmawia synowa.

Tato – co trzeba zrobić, by zasłużyć na miano „ojca zawodu”?

Henryk Jędrzejewski: Żeby stać się ojcem jakiegoś zawodu trzeba podjąć wiele działań pionierskich dla ustalenia jego formy i zasad działania, doprowadzić do uregulowań prawnych oraz kwestii merytorycznych – jednym słowem wszystkich możliwych działań które doprowadzą do tego, że dany zawód zacznie formalnie istnieć. Przy czym te działania muszą być powiązane z występującymi potrzebami na usługi danej grupy zawodowej oraz z aktywnością środowiska, którego przedstawiciele zaczynają spontanicznie dany zawód wykonywać. Tak też było z zawodem rzeczoznawcy majątkowego. Bowiem mimo tego, że wycena nieruchomości wykonywana jest w Polsce od wielu lat, to po transformacji roku 1989 – gdy rynek nieruchomości zaczął się w Polsce odradzać, zawód rzeczoznawcy majątkowego musiał się dopiero w Polsce na nowo kształtować. Muszę przyznać, że z pewnym zażenowaniem przyjmuję dość często przypisywane mi miano „ojca zawodu”. Uważam, że choć to bardzo miłe, to chyba nazywanie

mnie jedynym ojcem jest trochę na wyrost. Ojców tego zawodu było w Polsce więcej, jedna osoba nie byłaby w stanie doprowadzić do tego, by powstał zawód, który liczy obecnie około czterech tysięcy osób i ma ukształtowane zasady działania. Miałem to szczęście, że pracując w organach administracji publicznej mogłem wpływać na stworzenie podstaw prawnych dla funkcjonowania tego zawodu. Częściowo ten wpływ był również merytoryczny. Moim zdaniem taki tytuł mógłbym przyjąć tylko w zakresie tworzenia podstaw prawnych dla funkcjonowania zawodu rzeczoznawcy majątkowego. Współdziałałem bardzo szeroko z koleżankami i kolegami – prekursorami tego zawodu, którzy mi pomogli – czy ja im pomogłem, wsparli mnie – czy ja ich wsparłem w początkowym okresie, kiedy trzeba było praktycznie z niczego ten zawód tworzyć.

Kiedy to się wszystko zaczęło? Czy wówczas, gdy powstawała Federacja?

To się wiąże z okresem trochę wcześniejszym. Zanim powstała Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Ma-

jątkowych istniało kilka stowarzyszeń regionalnych i jedno ogólnopolskie. Zanim podjęliśmy działania trzeba było przeanalizować sytuację ustrojową, polityczną i gospodarczą, jaka zaczęła się tworzyć w Polsce po roku 1989. Sięgnijmy do czasu poprzedzającego o kilkanaście miesięcy pierwszą konferencję rzeczoznawców majątkowych, która odbyła się w grudniu 1992 roku w Częstochowie. Zresztą konferencją, to ona została nazwana dużo później, było to raczej spontaniczne spotkanie środowiska, wtedy jeszcze nielicznego. Od tego czasu zaczęło się dziać coś konkretnego.

W takim razie co było wcześniej?

Jeśli chodzi o przepisy prawne dotyczące wyceny nieruchomości mieliśmy zapis w nieobowiązującej już ustawie z 29 kwietnia 1985 roku o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, który wskazywał że prawo do wykonywania wycen mają biegli z listy wojewody oraz inne osoby posiadające uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości. W roku 1990 w tej ustawie było sformułowanych tylko kilka zasad dotyczących wyceny nieruchomości. Nie było przepisu wykonawczego, który by określał szczegółowe zasady wyceny nieruchomości. Wtedy jeszcze nie myślało się o standardach zawodowych. Był to jakiś początek, punkt zaczepienia, bardzo ważny ze względu na pojawiającą się potrzebę profesjonalnej wyceny nieruchomości, w sytuacji gdy zaczął się tworzyć rynek nieruchomości.

Pełniłem wówczas funkcję wicedyrektora Departamentu Geodezji i Gospodarki Nieruchomościami w Ministerstwie Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa i odpowiadałem za gospodarkę nieruchomościami. Zaczęłem zastanawiać się nad potrzebą kodyfikacji spraw związanych z wyceną, podjęciem działań sankcjonujących, w mniejszym lub większym stopniu, zawód rzeczoznawcy majątkowego.

Jak ta praca wyglądała w rzeczywistości?

Przeanalizowałem zapisy zawarte w ustawie o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości. Okazało się, że są one bardzo ogólne i że trzeba jak najszybciej przystąpić do jakiejś nowelizacji tych przepisów. Listy wojewody – to było pierwsze grono osób, których nie nazywaliśmy wtedy rzeczoznawcami majątkowymi, ale które miało prawo, bo ustawodawca ich do tego upoważnił, do wykonywania wycen po uprzednim wpisie na listę wojewody. Nazywali się biegłymi z listy wojewody do spraw wycen nieruchomości. Osoby, które dostały się na te listy nie podlegały ocenie organu centralnego, ich przydatność i kwalifikacje oceniał wojewoda, najczęściej bez jakichś szczegółowych zasad. Były co prawda tworzone jakieś komisje oceniające kandydatów do wpisania na listę – wspomina o nich w wywiadzie Krzysztof Grzesik, gdyż taka komisja wydała w jego sprawie niesłusznie negatywny werdykt. Te listy działały przez kilka lat. Na początku musiało to być tak zorganizowane – dopóki nie powstały solidniejsze podstawy prawne.

W ustawie o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości istniał zapis: ‘oraz inne osoby posiadające uprawnienia do szacowania nieruchomości’....

Trzeba było właśnie o tych innych osobach pomyśleć. Przede wszystkim ustalić na jakich zasadach osoby te mają uzyskiwać uprawnienia zawodowe, kto te uprawnienia ma prawo im przyznawać, w jakiej formie, w jakim trybie itd. Od razu wiadomo było, że biegli z listy wojewody to jest rozwiązanie tymczasowe, dopóki nie powstanie grono specjalnie wykształconych rzeczoznawców majątkowych. Na pewno nie wszyscy z list wojewodów znali się dostatecznie na wycenie nieruchomości, choć znaczna część tych specjalistów znalazła się później w szeregach rzeczoznawców majątkowych, którzy uzyskali uprawnienia państwowe.

Ponieważ nie jest tak łatwo zmienić ustawę, a w ustawie o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości nie było zapisów, które by regulowały tryb nadawania państwowych uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości oparliśmy się o ustawę z 1989 roku – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Dlaczego właśnie tą ustawę wybraliście?

Bo w tej ustawie regulującej tryb nadawania uprawnień geodezyjnych istniała specjalność „wycena składnika gruntowego nieruchomości”. To było to zaczepienie, o które nam chodziło. Postaraliśmy się o małą korektę tej ustawy i wyodrębniliśmy z uprawnień geodezyjnych uprawnienia w zakresie wyceny nieruchomości – w pełnym zakresie czyli wyceny gruntów, budynków i lokali. Nie było to jeszcze takie rozdzielanie docelowe. Państwowa Komisja Kwalifikacyjna sprawdzająca przygotowanie osób do wykonywania zawodów zapisanych w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne była nadal wspólna. PKK składała się z dwóch podkomisji: ds. geodezji i ds. wyceny nieruchomości. Szefem całej komisji był geodeta Stanisław Kluska, szefem podkomisji ds. wyceny byłem ja. Powołano mnie na to stanowisko i przez kilka lat starałem się prowadzić tą podkomisję najlepiej jak mogłem.

Oczywiście to rozwiązanie nie było docelowe mogło funkcjonować przejściowo. Skoro myśleliśmy o stworzeniu odrębnego zawodu, nie mógł on funkcjonować na zasadzie „przyklejenia” do przypadkowej ustawy. Należało stworzyć specjalne podstawy prawne tylko dla tego zawodu. Dodatkową trudnością było to, że zarówno ustawa o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości w jej pierwotnym brzmieniu jak i ustawa prawo geodezyjne i kartograficzne, nie zawierały delegacji ustawowej do ustalenia szczegółowych zasad wyceny nieruchomości w drodze zarządzenia (obecnie rozporządzenia).

Dlatego trzeba było się postarać o delegację ustawową?

Trzeba było się postarać, by Minister Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa mógł wydać zarządzenie, które by określiło szczegółowe zasady wyceny. W 1994 roku udało nam się dokonać zmiany ustawy o gospodarce gruntami i wy-

właszczaniu nieruchomości i dodać delegacje dla ministra, by uregulował szczegółowo tą kwestię. 1 marca 1995 roku minister GPiB wydał zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości nieruchomości”.

Ale od roku 1989 do roku 1995 rzeczoznawcy działali na rynku nieruchomości. Na jakiej podstawie wykonywali wyceny?

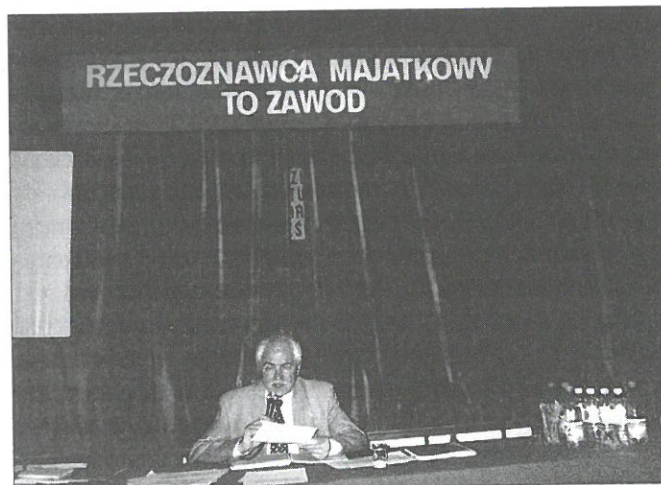
Równolegle zostały podjęte działania – jeszcze prowizoryczne, ale bardzo potrzebne. Zaczęło przybywać osób z uprawnieniami państwowymi do szacowania nieruchomości, zlecenia na określanie wartości nieruchomości zaczęły się pojawiać, a zasad oficjalnych nie było. Działania podjęto równolegle w dwóch kierunkach. W Departamencie Gospodarki Nieruchomościami MGPIB, którym wtedy kierowałem podjęliśmy inicjatywę wydania „Tymczasowych zasad ustalania wartości nieruchomości”, a Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, która w międzyczasie powstała, zaczęła pracować nad wydaniem Standardów Zawodowych Rzeczoznawców Majątkowych. Te działania były karkołomne, gdyż ani ministerstwo – departament którym kierowałem nie miało upoważnienia do wydania „Tymczasowych zasad...”, ani Federacja nie miała upoważnienia formalnego do wydania standardów. Oczywiście nikt Federacji nie zabraniał prac nad standardami, ale nie miała ona takich uprawnień, które pozwoliłyby uznać, że wydane przez nią standardy mają powszechnie wszystkich obowiązywać. Trzeba jednak było iść w takim kierunku, bo tworzące się środowisko domagało się: powiedzcie nam jak mamy wyceniać! Pojawily się już oczywiście opracowania autorskie znanych osób, czyli książki – ale nie może być przecież takie opracowanie formalną podstawą wyceny.

Jak ten problem w końcu rozwiązaliście?

Ministerstwo – a właściwie departament, którym kierowałem – wydało te tymczasowe zasady wyceny, bez jakiegokolwiek mocnej podstawy prawnej. Polska Federacja wydała pierwsze standardy zawodowe. Broszura ministerialna ukazała się podczas III Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych, która odbywała się w Krakowie i natychmiast została nazwana „Ukrainką” ze względu na niebiesko-żółtą okładkę. Mam w domu taką książeczkę z nadrukiem – wydanie jubileuszowe na III KKR. Oczywiście zasady te już dziś nie obowiązują, ale w swoim czasie rzeczoznawcom majątkowym bardzo się przydały.

Trzeba jeszcze przypomnieć skąd wzięła się nazwa „rzeczoznawca majątkowy”.

Jedni mówili szacuse, inni wyceniacze, inni jeszcze inaczej co miało odwzorowanie także w nazwach pierwszych stowarzyszeń rzeczoznawców. Nazwanie zawodu nie było proste. Od samego początku uważałem, że nazwa powinna być wybrana przez samo środowisko, nie powinna być narzucona. Dopiero wtedy gdy się utrwali w potocznym języku

i w publikacjach, można by ją wprowadzać do aktów prawnych. Pamiętam, jak na pierwszej konferencji w Częstochowie, trochę żartobliwie powiedziałem, że ogłaszam konkurs na nazwę zawodu. Oczywiście żadnych nagród nie przewidywałem, a jedyną nagrodą dla autorów byłoby przyjęcie ich nazwy przez środowisko. To chwyciło. Do mnie do departamentu, do stowarzyszeń i w Federacji zgłoszono mnóstwo propozycji, ale najczęściej używana była nazwa rzeczoznawca majątkowy. I tak, poprzez używanie jej podczas kolejnych konferencji, w rozmowach, w prasie fachowej, choć oficjalnie w przepisach prawa nie była usankcjonowana, zaczęła się przyjmować. Gdy powstała Federacja mająca w nazwie „rzeczoznawców majątkowych”, zaczęła wydawać kwartalnik o tej nazwie. Dobrze, że tak się stało, bo w pewnym momencie przepisami prawa usankcjonowaliśmy nazwę już przyjętą przez środowisko.

Podsumowując, w tym pierwszym okresie tworzenia ram dla zawodu jakie były najważniejsze „kamienie milowe” na drodze do powstania zawodu?

Powoli szliśmy w kierunku prawnego usankcjonowania zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

Oparliśmy się o ustawę z 29 kwietnia 1985 roku o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości. Próby nowelizacji tej ustawy uwieńczone zostały sukcesem w 1994 roku, gdy rozszerzono zapisy dotyczące zasad wyceny nieruchomości i także dodano delegację dla ministra do uregulowania w drodze zarządzenia szczegółowych zasad wyceny.

Oparliśmy się o ustawę prawo geodezyjne i kartograficzne i doprowadziliśmy do nowelizacji tej ustawy w kierunku wydzielenia specjalności szacowanie nieruchomości. Następnie – wydanie tymczasowych zasad wyceny nieruchomości (zresztą podpisałem się pod nimi ja jako dyrektor departamentu, bo minister nie miał właściwych delegacji i nie mógł). Następnie wydanie przez PFSRM Standardów Zawodowych Rzeczoznawców Majątkowych, formalne wydanie przez MGPIB zarządzenia w sprawie „Szczegółowych zasad ustalania wartości nieruchomości” w dniu 1 marca 1995 roku.

Jeśli chodzi o system uprawnień: początkowo dominowała grupa biegłych z list wojewodów, potem w miarę nadawania uprawnień państwowych zaczęła rosnąć grupa osób z tymi uprawnieniami. Następny krok milowy to wprowadzenie systemu nadawania uprawnień zawodowych przez ministra GPiB poprzez powołanie dwóch Podkomisji: ds. uprawnień geodezyjnych i ds. szacowania nieruchomości. Podkomisja ds. szacowania nieruchomości sprawdzała kwalifikacje osób chcących szacować i następnie wnioskowała do ministra o nadanie tym osobom uprawnień państwowych. I do dziś organ państwowy wydaje te uprawnienia (inny niż wówczas i w oparciu o inne przepisy).

Ten początkowy okres trwał aż do 1 stycznia 1998 roku, czyli do wejścia w życie ustawy o gospodarce nieruchomościami uchwalonej 21 sierpnia 1997 roku. Okres ten charakteryzował się brakiem wystarczających podstaw prawnych dla działania zawodu, ale równocześnie niesamowitym entuzjazmem środowiska wyrażającym się przede wszystkim w tworzeniu stowarzyszeń zawodowych, powstawaniem opracowań autorskich dotyczących metodologii wycen, nawiązaniem cennych kontaktów zagranicznych. Pan Andrzej Kalus bardzo dobrze zapamiętał – jako pierwszy prezydent federacji – ten moment powstania Federacji. Pamiętam, jak ze Zdzichem Małeckim przyszli do mojego gabinetu w ministerstwie i powiedzieli: słuchaj, przed chwilą sąd zarejestrował Federację! Oczywiście uczciliśmy to lampką koniaku. Cieszyłem się z nimi. To przedstawicielstwo środowiska było nam bardzo potrzebne. Od początku traktowałem Federację jako partnera dla resortu. Partnera, który będzie walczył o sprawy środowiska wspólnie z resortem. I tak się stało – nasza współpraca układa się cały czas znakomicie. Dzięki temu udało się tyle dla środowiska załatwić.

Chciałbym przy okazji podkreślić unikalność krajowych konferencji – zaczęło się to w Częstochowie, poprzez Gdańsk, Kraków, Wrocław, Olsztyn, Poznań, Łódź, Toruń, Katowice, Gdańsk, Koszalin. Dobrze, że środowisko nie zaniechało organizowania tych spotkań. Dobrze, że stało się to tradycją.

Przy tej okazji dobrze byłoby podać parę nazwisk osób, z którymi tata współpracował jako przedstawiciel administracji centralnej.

Mam tu na kartce 30 nazwisk, które wymienię w kolejności alfabetycznej, by nikt nie poczuł się urażony. To są osoby, z którymi blisko współpracowałem i które zostały powołane do pierwszej Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Uprawnień Zawodowych w zakresie Szacowania Nieruchomości. Mam prawo powiedzieć, że to byli ci prekursorzy zawodu. I ja jestem w tym gronie, gdyż przewodniczyłem tej komisji – pierwszej, powołanej 10 marca 1992 roku. Oto te osoby: Zbigniew Baranowski, Waclaw Baranowski, Zygmunt Bojar, Władysław Brzeski, Marian Borycki, Marek Fabjański, Bohdan Grzechnik, Krzysztof Grzesik, Lech Gutry, Henryk Hajdasz, Andrzej Hopfer, Tadeusz Jankiewicz, Andrzej Kalus, Alojzy Kiziniewicz, Waclaw Kłopotciński, Stanisław Kona-

siuk, Teresa Łaguna, Henryk Mackiewicz, Zdzisław Małecki, Edward Mecha, Bolesław Rusak, Edward Radzewicz, Ryszard Stephan, Andrzej Śliwowski, Tomasz Telega, Janusz Traczyk, Mirosław Żak, Leszek Zajączkowski, Ryszard Żróbek. W następnych miesiącach i latach doszły kolejne koleżanki i koledzy a wśród nich Ewa Ewa Kucharska-Stasiak i Mieczysław Prystupa.

Powinienem jeszcze jedno nazwisko wymienić, osoby która nie wchodziła w skład PKK, która nie chciała nawet, by ja szczególnie honorować, a która nam dużo pomogła w sprawach legislacyjnych. Nam czyli Ministerstwu Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa. Mam tu na myśli panią profesor Stanisławę Kalus, która jest profesorem prawa w Uniwersytecie Śląskim. Od samego początku pomagała ministerstwu i mnie osobiście w kształtowaniu przepisów prawa, a później w legislacji tych przepisów i ich przepychaniu przez komisje sejmowe, gdzie była zapraszana jako ekspert.

Nie jestem w stanie wymienić wszystkich koleżanek i kolegów, którzy przyczynili się do utworzenia zawodu, dlatego wymieniam tą pierwszą trzydziestkę, z którą przyszło mi się zetknąć w mojej pracy zawodowej nad ukształtowaniem zawodu rzeczoznawcy majątkowego, składałem jednak podziękowanie wszystkim, z którymi współpracowałem w tym zakresie, a jest to już bardzo szerokie grono działających w stowarzyszeniach, Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, Komisji Odpowiedzialności Zawodowej oraz Państwowej Radzie Nieruchomości.

Jest styczeń 1998 roku, w życie wchodzi ustawa o gospodarce nieruchomościami. To już koniec pracy nad stworzeniem ram dla zawodu?

Ustawa ta jest podsumowaniem wieloletnich dążeń, prób i wspólnej pracy: Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych i Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, który powstał po likwidacji Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, mojej własnej pracy, a także pracy innych koleżanek i kolegów, którzy nawet nie pełniąc funkcji w stowarzyszeniach pomagali i radzili jak uregulo-

wać sprawy zawodu. Ta ustawa wprowadziła kompleksowe regulacje zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

Kompleksowe, czyli jakie?

Ustawa stworzyła podstawy prawne do zdefiniowania zawodu „rzeczoznawca majątkowy”. Zapisano tę nazwę w przepisach. Oprócz definicji zawodu określono wyraźne wymagania, jakie muszą spełniać osoby, które chcą uzyskać uprawnienia rzeczoznawców. Stworzono podstawy prawne do powołania Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej – już specjalnej dla zawodów nieruchomościowych (obok rzeczoznawców dla pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości). Zapisano w niej prawa i obowiązki. Stworzono system odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców. Zapisano w niej, że rzeczoznawca majątkowych aby mógł wykonywać ten zawód musi mieć wyższe wykształcenie i co najmniej ukończone studium podyplomowe. Te zapisy szły w kierunku wprowadzania kształcenia w szkołach wyższych przyszłych rzeczoznawców. Dopiero wtedy bowiem można powiedzieć, że zawód ma jakieś podstawy, jeżeli można go zdobyć na wyższej uczelni. Wprowadzono zapis, że osoby kończące studia o specjalności z zakresu gospodarki nieruchomościami nie muszą obowiązkowo kończyć studium podyplomowego, by zostać rzeczoznawcami. Wprowadzono zapis o ustawicznym kształceniu rzeczoznawców. Środowisko musi sobie zdawać sprawę, że takiego zawodu (jak chyba każdego innego) nie można się raz na zawsze nauczyć. W tym zawodzie ważną rolę odgrywają przepisy prawne, a one się nader często zmieniają. Na przykład udział w konferencjach zawodowych jest zaliczany do kształcenia ustawicznego.

Równocześnie w ustawie zapisano, że rzeczoznawcy majątkowi mają obowiązek przestrzegać standardów zawodowych i zasady etyki zawodowej. I chociaż nie wskazano w tym momencie kto ma prawo te zasady uchylać – zapisano obowiązek przestrzegania standardów. Jednym słowem uzyskały one umocowanie prawne i ich nie przestrzeganie mogło być formalnie karane. Oczywiście zakładaliśmy od razu, że to Federacja będzie te standardy wydawać.

W ustawie również zapisano delegacje dla wydania przepisów wykonawczych na wysokim szczeblu – rozporządzeń Rady Ministrów. Jedno rozporządzenie uregulowało szczegółowe kwestie związane z funkcjonowaniem zawodu takie jak: działanie Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, odbywanie praktyk zawodowych, potwierdzanie kwalifikacji, funkcjonowanie Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Druga delegacja dla Rady Ministrów zawarta w ustawie dotyczyła wydania szczegółowych zasad wyceny nieruchomości.

Jednym słowem zapisy bardzo poważne. I co było dalej, po uchwaleniu ustawy?

W kolejnych miesiącach po jej uchwaleniu – w roku 1998 – wydane zostały owe rozporządzenia Rady Ministrów: W sprawie działalności zawodowej w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami i drugie w sprawie szczegółowych

zasad wyceny nieruchomości. Powołano nową Państwową Komisję Kwalifikacyjną, która składała się z trzech podkomisji – osobnej dla każdego zawodu nieruchomościowego. Komisje powołał prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, wówczas Sławomir Najniger. Prezes powierzył mi kierowanie całą Komisją, zaś szefem podkomisji dla rzeczoznawców został Zygmunt Bojar, a sekretarzem komisji Teresa Łokietek. Prezes Najniger powołał również Komisję Odpowiedzialności Zawodowej, szefem całej komisji został Wacław Baranowski, a szefem sekcji dla rzeczoznawców Zdzisław Małecki, który zresztą tę funkcję pełni do dzisiaj. Powołano Państwową Radę Nieruchomości, której przewodniczył Pan Prof. Andrzej Hopfer, a wiceprzewodniczącym byli Adam Polanowski i Władysław Brzeski.

Uchwalono ustawę, która do dziś funkcjonuje. Czy to znaczy, że legislator zajmujący się tą tematyką może osiąść na laurach? A czy należy reagować na zmieniające się otoczenie dla prowadzenia biznesu na rynku nieruchomości?

Niestety, recesja która dotknęła nasz kraj nie ominęła rynku nieruchomości. Ta sytuacja powoduje w środowisku zniechęcenie, zdenerwowanie, często wzajemne pretensje, niesnaski, niemiłe dyskusje, wzajemne ataki. To nie powinno mieć miejsca. Zawód rzeczoznawcy majątkowego tworzone z myślą o tym, że jest to zawód zaufania publicznego. Kryzys nie trwa wiecznie, koniunktura się zmieni. Póki co, zarówno Federacja jak i Urząd powinny podejmować działania dla poprawienia sytuacji środowiska. Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast może oddziaływać na rynek nieruchomości, także na to co robią rzeczoznawcy majątkowi poprzez kształtowanie przepisów prawnych. I właśnie w tym roku została podjęta próba nowelizacji ustawy o gospodarce nieruchomościami. Jest ona w bardzo zaawansowanym stanie legislacyjnym, trwają końcowe prace w podkomisji sejmowej. Przypuszczam, że pod koniec roku zostanie uchwalona.

Co rzeczoznawcy uzyskają na skutek tej nowelizacji?

Rzeczoznawcy dostaną upoważnienie do działania w rozszerzonych obszarach.

Rozszerzy się ich dostęp do informacji o transakcjach dokonywanych na nieruchomościach skarbu państwa przez Agencję Nieruchomości Rolnych, Wojskową Agencję Mieszkaniową oraz Agencję Mienia Wojskowego. Wprowadzono przepis, który stanowi, że operat szacunkowy może być wykorzystywany dla celu, dla którego został sporządzony przez okres 12 miesięcy. Jednocześnie prawo do dokonywania ocen operatu powierzono wyłącznie organizacjom posiadającym przygotowanie fachowe w tym zakresie.

Zwiększy się obszar działania rzeczoznawców, gdyż będą oni mogli wykonywać ekspertyzy i opracowania nie stanowiące operatu szacunkowego, a dotyczące: rynku nieruchomości; oceny efektywności inwestowania i rozwoju nierucho-

mości; skutków finansowych uchwalania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego; oznaczania przedmiotu odrębnej własności lokali; określania bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości; określania wartości indywidualnej; wyceny nieruchomości zaliczanych do inwestycji w rozumieniu przepisów o rachunkowości, wyceny nieruchomości jako środków trwałych przedsiębiorstw.

Ponadto tytuł rzeczoznawca majątkowy będzie podlegał ochronie prawnej – znowelizowane przepisy przewidują karę aresztu, ograniczenia wolności lub karę grzywny za wykonywanie wycen bez posiadania uprawnień. Aby wyeliminować nieuczciwą konkurencję wprowadzono zapisy stanowiące, że rzeczoznawca majątkowy może wykonywać działalność albo prowadząc własną firmę, albo będąc zatrudnionym w firmie prowadzącej działalność w zakresie szacowania nieruchomości. Z tej zasady byłaby wyłączona działalność biegłych sądowych oraz emerytów i rencistów. Podjęliśmy próbę zapisu, który wskaże wyraźnie na organizacje zawodowe rzeczoznawców majątkowych jako właściwe do wydawania standardów zawodowych.

Jakie inne działania legislacyjne podejmuje Urząd?

Na przykład dalej doskonalimy rozporządzenie w sprawie zasad wyceny nieruchomości. W listopadzie 2002 roku zostało znowelizowane rozporządzenie dotyczące tej sprawy, a po nowelizacji ustawy o gospodarce nieruchomościami – pewnie na wiosnę przyszłego roku – znów to rozporządzenie trzeba będzie znowelizować, by było stale dostosowywane do stanu prawnego (ustawy).

Kolejne działania, które nas czeka, a wiąże się pośrednio z ustawą o gospodarce nieruchomościami, dotyczy rozstrzygnięcia kwestii ustawy o samorządzie zawodowym. Oznaczać to będzie przekazanie w ręce środowiska części uprawnień władzy państwowej. Mimo różnych głosów płynących ze środowiska, najsilniejsze z nich są zdecydowanie za uchwaleniem ustawy o izbach samorządowych rzeczoznawców majątkowych. W tym kierunku zamierzamy podjąć bardzo konkretne działania legislacyjne jeszcze w tym roku. To byłoby o tyle dobre, że oderwano by funkcjonowanie zawodu od koniunktur politycznych. Środowisko uzyskałoby prawo o samostanowieniu w różnych kwestiach. Problemem jest jednak brak dobrej atmosfery wokół samorządów zawodowych, co jest wynikiem działań niektórych z tych samorządów, a głównie spowodowane zamykaniem się tych zawodów, błędnym pojmowaniem przez nich chronienia zawodu. Moim zdaniem najlepiej chroni się zawód poprzez chronienie klientów korzystających z usług danego zawodu, czyli powinno się eliminować tych, którzy działają na niekorzyść klientów. Osobiście bardzo bym chciał, aby ustawa o izbach zawodowych została uchwalona. Uznałbym to jako ukoronowanie mojej działalności legislacyjnej, gdyby udało mi się doprowadzić do uchwalenia ustawy o samorządzie zawodowym rzeczoznawców majątkowych. Nie będzie to łatwe, ale zrobię co się tylko będzie w mojej mocy.

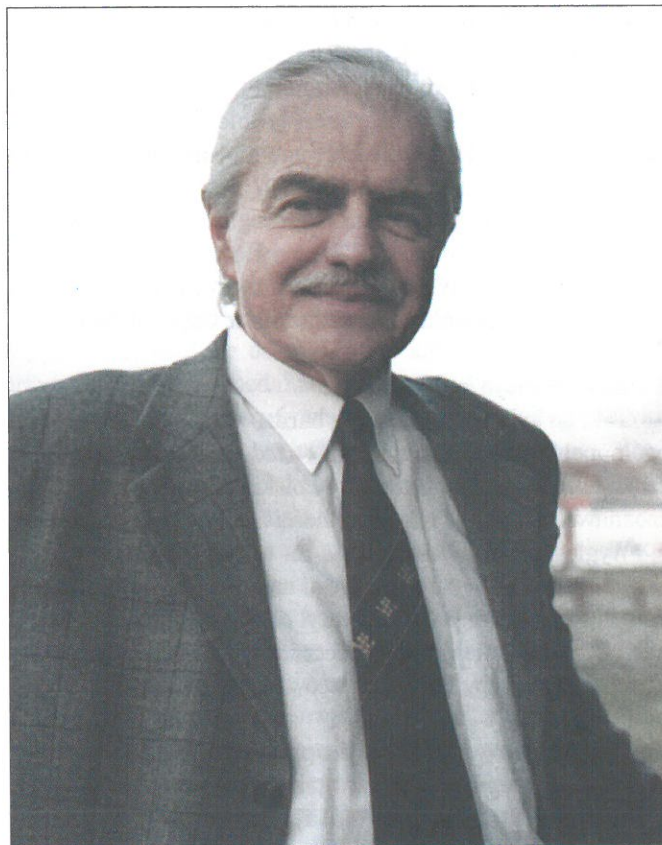
Jakie inne działania legislacyjne władz państwowych mogłyby poprawić sytuację rzeczoznawców na rynku nieruchomości?

Myślę, że dużą szansą dla środowiska byłoby uruchomienie powszechnej taksacji nieruchomości i związane z tym przekształcenie ewidencji gruntów i budynków w kataster nieruchomości. Szansą czyli rynkiem zleceń. Przepisy o taksacji powszechnej są wydane – w ustawie o gospodarce nieruchomościami znajduje się cały rozdział, wydane jest rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie powszechnej taksacji. Niestety, nie ma jeszcze decyzji, bo ruszenie tej sprawy wymaga środków finansowych. Może w pierwszym etapie zrobiono by powszechną taksację gruntów, co jest dużo tańsze. I szybsze. W kolejnych etapach budynki i lokale.

A na zakończenie chciałbym powiedzieć ...

... że cały ten okres, który zaczął się w 1989 roku, czyli 14 lat mojej pracy zawodowej związanej z gospodarką nieruchomościami, a w szczególności z wyceną nieruchomości, z kształtowaniem zawodów, które obsługują rynek nieruchomości, składał się z bieżącej, roboczej współpracy przedstawicielami środowiska – z Polską Federacją Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, Polską Federacją Rynku Nieruchomości, federacjami zarządców – są trzy, stowarzyszeniami, ekspertami indywidualnymi. Myślę, że ta dobra współpraca, która zaowocowała tym, co zostało zrobione, będzie kontynuowana.

Rozmawiała Magdalena Jędrzejewska

Polscy rzeczoznawcy na forum międzynarodowym

Rozmowa z Krzysztofem Grzesikiem

Redakcja: Przyjechałeś do Polski z Wielkiej Brytanii w 1991 roku z dyplomem rzeczoznawcy majątkowego w kieszeni. Jakie były początki twojej drogi zawodowej w naszym kraju?

Krzysztof Grzesik: Pamiętam, że pod koniec 1991 roku chciałem się zapisać na listę biegłych rzeczoznawców. Studia z zakresu wyceny kończyłem w Anglii, a w 1978 roku zostałem członkiem RICS. Przed przyjazdem do Polski wyceniałem w Anglii przez 16 lat w tym 12 w rządowej agencji wyceny nieruchomości. Pracę rozpocząłem w polskiej filii ogólnoświatowej firmy konsultingowej PriceWaterhouse, gdzie uznaliśmy, że przydadzą się mi polskie uprawnienia biegłego.

Stałem przed komisją, która potraktowała mnie w dziwny sposób – uznali że nie mam wystarczającej praktyki i wykształcenia w dziedzinie wyceny nieruchomości. Te kilkanaście osób przekonywało mnie, że ponieważ nie skończyłem studiów w Polsce moje dotychczasowe doświadczenie i wykształcenie na nic się tu nie zda.

I co wydarzyło się później?

Kilka miesięcy później dyrektor Henryk Jędrzejewski, który musiał słyszeć o tych moich przejściach z komisją, zaprosił mnie do udziału w Komisji Kwalifikacyjnej. Było jedno spotkanie, początkowo z geodetami, a kilka miesięcy później odbyło się spotkanie w szerszym gronie i wtedy poznałem Andrzeja Kalusa i zwróciłem uwagę na jego nieustanny entuzjazm i talent do ściągania ludzi do pracy społecznej.

W autobusie podczas powrotnej drogi ze spotkania w 1992 roku urodził się – o ile pamiętam u Henryka Hajdusza i Andrzeja Kalusa – pomysł zorganizowania pierwszej konferencji krajowej, która została zorganizowana w Częstochowie.

Ta konferencja była ważna?

Tak, bo była pierwsza. Była bardzo ważna dla stworzenia ogólnopolskiego stowarzyszenia – federacji organizacji rzeczoznawców. Istniało już wtedy Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości z Andrzejem Hopperem.

Wygłosiłem wówczas referat na temat przyszłej roli polskiego rzeczoznawcy majątkowego na międzynarodowym rynku usług profesjonalnych. Dotyczył on między innymi konieczności przystąpienia polskich rzeczoznawców majątkowych do Europejskiej Grupy Rzeczoznawców Majątkowych (TEGOVA).

Zajmujesz się w Federacji sprawami międzynarodowymi. Jak współpraca z zagranicą wyglądała w tych pionierskich, pierwszych latach?

Na początku zostałem pełnomocnikiem federacji ds. międzynarodowych. Bardzo szybko zaczęliśmy działać w TEGOVA jeszcze zanim dokonano rejestracji federacji – byliśmy obserwatorami od 1992 roku, już jako przedstawiciele organizującej się federacji. W połowie 1993 roku prezydent RICS przyjechał do Polski na spotkanie związane ze standardami. W Krakowie odbyła się wtedy konferencja dotycząca standardów zawodowych zorganizowana we współpracy z Krakowskim Instytutem Nieruchomości. Przed tą konferencją przetłumaczyliśmy standardy TEGOVA na język polski. PFSRM została przyjęta w poczet członków stowarzyszenia TEGOVY w 1994 roku, czego owocem był bardzo aktywny udział Federacji w pracach TEGOVY. W październiku 1994 odbyło się w Krakowie walne zgromadzenie TEGOVY, gdzie rozpoczęły się prace nad trzecim wydaniem Europejskich Standardów Wyceny (Niebieski Przewodnik). Standardy te ukazały się 3 lata później. W 2000 roku rozpoczęły się prace nad kolejnym wydaniem standardów. Wówczas do zespołu autorów została przyjęta profesor Stanisława Kalus. Natomiast w ostatnich latach, w pracach Komisji TEGOVY dotyczących Standardów Edukacyjnych Rzeczoznawców Majątkowych uczestniczył profesor Andrzej Hopper.

Przewodniczący, a później Sekretarz Generalny TEGOVY, Peter Champness kilkakrotnie przyjeżdżał do Polski na konferencje, seminaria oraz spotkania z zarządem PFSRM. Za swój przychylny stosunek w stosunku do polskich rzeczoznawców majątkowych został uhonorowany medalem *Amicus De Rebus Peritorum Polonorum*.

Jak można by podsumować aktywność federacji na forum TEGOVA w latach od 1996 roku do dziś? Na początku byliśmy bardzo aktywni na forum TEGOVA, ale ostatnio ta aktywność nieco zmalała.

W 1996 roku w Warszawie odbył się Światowy Kongres Wyceny. To była taka ostatnia duża impreza, gdzie udzielaliśmy się na forum międzynarodowym. Od tej pory TEGOVA bardzo się zmieniła. Ta organizacja jest teraz bardzo pod wpływem Stowarzyszenia Banków Niemieckich, a stale się toczy w niej walka pomiędzy podejściem niemieckim i anglosaskim w wycenie.

Trzeba pamiętać, że na początku lat 90-tych ta cześć Europy była bardzo modna. Wszyscy chcieli tu przyjeżdżać na konferencje, były pieniądze – fundusze brytyjskie i amerykańskie. Pomoc ta jest już zbędna, gdyż rynki nieruchomości w krajach tego regionu się już rozwinęły.

Polska jest teraz po prostu jednym z 26 członków TEGOVA. Cały czas braliśmy aktywny udział w pracach TEGOVA – profesor Stanisława Kalus brała aktywny udział w pracach nad standardami europejskimi, a profesor Andrzej Hopfer w komisji edukacji.

Toczy się walka o standardy. Mamy standardy światowe (Biała Księga), są standardy europejskie (Niebieska Księga) są i standardy RICS (Czerwona Księga). RICS założył TEGOVĘ w latach 70-tych, a teraz ma mało do powiedzenia w tej organizacji. Teraz bardziej popiera IVSC z jej standardami światowymi. RICS ma 110 tys. członków, w tym ok. 32 tys. to wykwalifikowani rzeczoznawcy, z czego tylko ok. 15 tys. zajmuje się wyceną na co dzień. Ta organizacja ma ambicje światowe.

Zorganizowałeś dwa zagraniczne wyjazdy studyjne dla polskich rzeczoznawców.

Na początku chciałem przybliżyć rzeczoznawcom brytyjski system wyceny. Pierwszy wyjazd zorganizowałem u zarania federacji. Było to na pewno przed II Konferencją Krajową w Gdańsku. To był tygodniowy wyjazd do RICS w Londynie dla kilku najbardziej aktywnych osób w tworzącej się federacji. Zapoznali się oni z zasadami wyceny nieruchomości w Wielkiej Brytanii.

Drugi – dla nieco większej grupy rzeczoznawców zorganizowałem dziesięć lat później. W ubiegłym roku, także do Londynu, pojechali rzeczoznawcy z całego kraju.

W środowisku rzeczoznawców majątkowych podnoszone są głosy, że jest was za dużo.

Rzeczywiście, w Polsce jest bardzo dużo zrzeszonych rzeczoznawców majątkowych w porównaniu z innymi krajami

europejskimi. Pozytywnym tego aspektem jest fakt, że w przyszłym roku, jako nowy pełnoprawny członek TEGOVY możemy mieć bardzo silny głos.

Według ostatnich danych, jakie otrzymałem od TEGOVY, liczba rzeczoznawców majątkowych, reprezentowanych w TEGOVA przez stowarzyszenia krajów, które mają największą liczbę głosów w TEGOVA (po 10), przedstawia się następująco: Wielka Brytania – 15000 (wśród 32000 wykwalifikowanych rzeczoznawców majątkowych, członków RICS), Niemcy – 3000, Włochy – 1600, Francja – 1000. Polska w TEGOVA ma zarejestrowanych 3000 rzeczoznawców majątkowych.

Zatem Polska po Wielkiej Brytanii ma największą liczbę rzeczoznawców majątkowych w Europie. Na szczęście w Polsce, podobnie jak w Wielkiej Brytanii, system kwalifikacji rzeczoznawców majątkowych jest ujednolicony i utrzymywany na bardzo wysokim poziomie. Tworzymy zatem spójne środowisko. W innych krajach europejskich, środowisko rzeczoznawców majątkowych jest podzielone różnymi systemami i stowarzyszeniami.

Aby najlepiej wykorzystać ten moment, trzeba dobrze zrozumieć politykę, która jest prowadzona wokół naszego skromnego zawodu na arenie międzynarodowej. Mianowicie konkurują ze sobą międzynarodowe organizacje ds. standardów międzynarodowych, a więc TEGOVA i IVSC. Można również zaobserwować, że poprzednio organizacje te były zdominowane przez tak zwaną szkołę anglosaską. Dzisiaj widać narastające wpływy szkoły niemieckiej, przy pomocy silnego lobby ze strony Stowarzyszenia Niemieckich Banków Hipotecyjnych. Można więc powiedzieć, że obecnie „gra polega na zdobyciu tego największego kawałka z rosnącego europejskiego tortu”.

Coraz więcej interesują nas Międzynarodowe Standardy Rachunkowości (IAS) oraz Międzynarodowe Standardy Wyceny (IVS). Dlaczego to takie ważne?

Narastające zainteresowanie międzynarodowymi standardami wyceny nieruchomości wiąże się z globalnym wprowadzeniem Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (International Accounting Standards -IAS). Parlament Europejski zarządził, że od roku 2005 każda spółka giełdowa przygotowując sprawozdania finansowe będzie zobowiązana do stosowania IAS. Inicjatywa ta jest częścią unijnej polityki w dążeniu do zintegrowanego rynku kapitałowego w Europie, co jest konieczne, jeżeli spółki europejskie chcą konkurować na rynku globalnym z Ameryką czy Azją.

Wdrożenie Międzynarodowych Standardów Rachunkowości będzie miało bardzo znaczący wpływ na działanie rzeczoznawców majątkowych, na spółki władające nieruchomościami, fundusze inwestujące w nieruchomości oraz na każdą spółkę, która zajmuje nieruchomość.

Podstawą międzynarodowych standardów rachunkowości jest dążenie do określania tak zwanej „fair value”, które w języku polskim oznacza wartość godziwą. We wszystkich międzynarodowych standardach wyceny nieruchomości war-

tość godziwa w przypadku nieruchomości równa się wartości rynkowej.

IAS pozwalają na umieszczenie w sprawozdaniach finansowych wartości nieruchomości inwestycyjnych lub nieruchomości posiadanych przez spółki z przeznaczeniem na swoją działalność w postaci wartości godziwej (czyli wartości rynkowej) lub wartości księgowej, czyli uwzględniającej amortyzację. Natomiast spółki posiadające nieruchomości w celach inwestycyjnych, o ile stosują w sprawozdaniach wartość księgową, to w notatkach sprawozdań muszą również wykazać wartość godziwą nieruchomości.

Celem tego wymogu jest wykazanie klarownego stanu finansowego spółki. Zapis ten wywołał radość wśród rzeczoznawców majątkowych w Unii Europejskiej; gdyż prawdopodobnie spowoduje zwiększenie liczby zleceń.

Ponieważ IAS są już standardami globalnymi, a nie tylko europejskimi, doprowadziło to do wzmocnienia pozycji IVSC (Międzynarodowy Komitet d/s Wyceny Nieruchomości) w stosunku do TEGOVY. IVSC twierdzi, że jego standardy – International Valuation Standards (IVS), powszechnie znane jako "Biała Księga", (najnowsza edycja 2003 rok) odzwierciedlają wymogi międzynarodowych standardów rachunkowości. Dlatego też, IVSC uważa się za najbardziej kompetentny organ do kontaktów z Międzynarodowym Komitetem d/s Standardów Rachunkowości. W tej sprawie IVSC ma wsparcie RICS, które w swoim nowym wydaniu standardów (Czerwona Księga) po raz pierwszy podporządkowało się IVSC w sprawie standardów międzynarodowych. Powstaje zatem pytanie, skoro istnieją standardy światowe, a ponadto indywidualne kraje mają swoje, bardziej szczegółowe standardy (Wielka Brytania, Stany Zjednoczone, Polska, Niemcy) to do czego służą Standardy Europejskie, które obecnie wcale nie są sprzeczne ze standardami IVSC?

Co prawda, TEGOVA osłabiła swoją pozycję jako organizacja standardotwórcza, jednak w ostatnich latach powzięła kroki ku stworzeniu w przyszłości silnego Europejskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych.

A co się teraz dzieje w TEGOVA, czy po zmianach we władzach czeka nas zmiana w działaniu TEGOVA?

12 kwietnia 2003 r. odbył się w Tallinie Generalny Zjazd Członków TEGOVA, na którym wybrano nowy zarząd i przewodniczącego – Raymonda Trotza, reprezentanta Stowarzyszenia Niemieckich Banków Hipotecyjnych.

W spotkaniu uczestniczyło ponad 50 delegatów z 26 krajów członkowskich, między innymi z Polski (PFSRM).

O stanowisko prezesa ubiegało się dwóch kandydatów Raymond Trotz i John Hockey RICS (Wielka Brytania). Rezultat wyborów nie okazał się zaskakujący, ponieważ w odczuciu większości, nadszedł czas na ambitnego i efektywnego prezydenta z Niemiec. Raymond Trotz objął stanowisko po Denis Francois, a poprzednio było ono piastowane przez: Brytyjczyka, Irlandczyka i Greka. Do zarządu jednak został wybrany John Hockey.

Był to także koniec ery Petera Champnessa, który ustąpił ze stanowiska Generalnego Sekretarza po 30 latach pracy w Grupie.

Na spotkaniu poruszano kwestię demokratycznego charakteru TEGOVY. 26 krajów ma w sumie 100 głosów. Jednakże 7 krajów ma ponad 50% głosów w tym Francja, Niemcy, Włochy i Wielka Brytania po 10 głosów. Polska ma jedynie dwa głosy. Sytuacja ta powinna ulec zmianie po rozszerzeniu się Unii Europejskiej w przyszłym roku. Polska i kilka innych krajów powinna dostać więcej głosów, a tym samym większe wpływy.

Natomiast niewątpliwie wybór Pana Raymonda Trotza wpłynie na wzmocnienie pozycji niemieckiej szkoły i dążenie ku certyfikacji rzeczoznawców majątkowych w Europie.

Musimy promować zawód rzeczoznawcy za granicą i dążyć do tego by po wejściu do UE uznano nasze uprawnienia?

Od samego początku naszego członkostwa w TEGOVA pozycja polskich rzeczoznawców majątkowych była i jest bardzo wysoka. Jednakże wprowadzenie w ostatnim czasie przez TEGOVĘ certyfikacji rzeczoznawców majątkowych zdecydowanie osłabiło ich pozycję w oczach europejskich klientów.

Gdyby przez ostanie 10 lat Polska w TEGOVA miała dziesięć głosów, a nie jako członek stowarzyszony tylko dwa, to prawdopodobnie razem z Wielką Brytanią odrzucilibyśmy w głosowaniu system certyfikacji TEGOVY, który nie respektuje ani kwalifikacji RICS ani polskich uprawnień zawodowych.

A co nas czeka w sprawie certyfikacji?

Nowy Sekretarz Generalny TEGOVA Alexander Benedetti oraz Reiner Lux, Dyrektor Zarządzający Hypertz przeprowadzili w Tallinie rozmowę z każdym delegatem. Wynika z niej, że Niemcy i Czesi są nadal jedynymi krajami, które przyjęły certyfikat akceptowany przez Tegovę. Osiem innych krajów (wliczając Francję, Grecję i Estonię) jest na zaawansowanym etapie wdrażania certyfikacji w życie, natomiast inne kraje wprowadzają certyfikat EN 45013 niezależnie od TEGOVA. W szczególności RICS ustanowił już swój własny

Certyfikat Praktyki Zawodowej Rzeczoznawców Majątkowych według EuroNormy 45013.

Po wdrożeniu certyfikacji TEGOVA trzy lata temu, ukazały się w prasie międzynarodowej komentarze, że w przeszłości tylko rzeczoznawcy z certyfikatem utrzymują się na rynku. Także tacy poważni klienci, jak banki niemieckie zasignalizowali poparcie systemu certyfikacji. W tej samej chwili powstało ogólne poruszenie między rzeczoznawcami w całej Europie, którzy potraktowali sprawę poważnie. Między innymi RICS wyraził swoje zdziwienie, że system TEGOVY nie uznaje kwalifikacji członków RICS.

Obecnie nie można unieważnić systemu certyfikacji rzeczoznawców majątkowych w Europie według EuroNormy 45013. Musimy jednak pamiętać, że niekoniecznie musi on utrudniać drogę TEGOVY.

System certyfikacji przyjęty przez TEGOVA dyskryminuje polskich rzeczoznawców majątkowych, ponieważ praktycznie wyklucza z udziału istniejący w Polsce ustawy organ egzaminujący. Natomiast nic nie stoi na przeszkodzie, aby Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych niezależnie od TEGOVY starała się o prawo nadawania certyfikatów według EN 45013.

Certyfikacja rzeczoznawców majątkowych w Europie obecnie jest uważana za konieczną, aby każdy klient miał pewność, że zleca operat szacunkowy osobie która po pierwsze: posiada odpowiednie wykształcenie, w tym co najmniej podstawową, dla tego zawodu, wiedzę dotyczącą szacowania nieruchomości, a po drugie Jest na bieżąco ze znajomością prawa, nauki w zakresie szacowania nieruchomości oraz standardów. Po trzecie – posiada doświadczenie oraz jest kompetentny.

Wymóg pierwszy jest obecnie w Polsce spełniony poprzez wyższe wykształcenie oraz zdobycie uprawnień zawodowych. W Polsce system sprawdzania wiedzy w tym zawodzie jest jednym z najbardziej rygorystycznych w Europie.

System Certyfikacji TEGOVA nakłada konieczność odbycia egzaminu pisemnego. Nie sądzę jednak, że jest to konieczny wymóg do zdobycia Certyfikatu według EN 45013, w szczególności w Polsce, jeżeli będzie istniał wymóg posiadania polskich uprawnień zawodowych. Przypominam, że w większości krajów Europy nie ma systemu uprawnień zawodowych, i jedynie wówczas wymóg TEGOVY jest zrozumiały.

Zauważyłem że w naszym środowisku rzeczoznawców majątkowych (podobnie jak w Anglii) nie ma dużej euforii w stosunku do certyfikacji. Przewidując natomiast ze poprzez naciski klientów, a banki w szczególności, znajdzie się na nią zapotrzebowanie. Uważam zatem, że PFSRM powinna być przynajmniej przygotowana organizacyjnie do certyfikacji. Co prawda, wymaga to od Federacji sporej inwestycji, ale w przeciwnym razie istnieje obawa, że jeżeli PFSRM nie podejmie takich kroków, to wkrótce pojawi się konkurencja przykładowo ze strony od Hypzert czy też prywatnych firm.

Przyszłość rzeczoznawców z Polski na arenie międzynarodowej?

Na arenie międzynarodowej polskie środowisko rzeczoznawców jest zauważane i respektowane, ale w rzeczywistości nikt nie chce uwierzyć, że osiągnęliśmy w Polsce zawód na najwyższym naukowym poziomie. Dowodem tego jest odrzucony rok temu przez TEGOVĘ wniosek PFSRM o formalne respektowanie w celach certyfikacji, polskich uprawnień. Prawdą jest to, że brak nam wieloletniego doświadczenia na rynku nieruchomości, ale bez trudu możemy udowodnić, że nasze uprawnienia dorównują tym najlepszym w innych krajach Europy. Musimy zatem poprzez właściwą kampanię polityczną i marketingową pokazać, że rzeczoznawca majątkowy to Znak Jakości (Brand Image).

Musimy także zapewnić sobie więcej głosów w TEGOVIE i aktywniej uczestniczyć w pracach IVSC jak również w nowo powstającego Światowego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych (WAVO).

Jak widzisz przyszłość federacji rzeczoznawców majątkowych?

Czy będzie izba zawodowa, czy nie – to według mnie nie ma znaczenia. Mam też świadomość, że większość rzeczoznawców ma inne zdanie. Według mnie spędzamy za dużo czasu na zastanawianiu się nad tym. Trzeba podkreślać nasz znak jakości – nasze uprawnienia zawodowe. Za mało reklamujemy na zewnątrz wartość naszych uprawnień. Na arenie międzynarodowej musimy podkreślać jakie wyśrubowane wymagania muszą spełniać polscy rzeczoznawcy majątkowi. Moim zdaniem, w dzisiejszych czasach ważniejszy jest tzw. „Brand Image”

A przyszłość rzeczoznawców majątkowych. Czy staną się doradcami rynku nieruchomości?

Uważam że w perspektywie następczej dekady wzrośnie popyt, nie tyle na operaty szacunkowe, co na umiejętności rzeczoznawców majątkowych, jako doradców na polskim rynku nieruchomości. Być może za 10 lat będzie nas nawet 6000. Wówczas rzeczoznawcy majątkowi będą zajmowali się zarówno zarządzaniem portfelami inwestycyjnymi w nieruchomościach, finansowaniem nieruchomości, jak i doradztwem w zakresie inwestycji w nieruchomości. Najlepszymi i najbardziej docenianymi profesjonalistami na rynku nieruchomości w Polsce będą rzeczoznawcy majątkowi z dodatkową licencją pośrednika.

Powinniśmy dążyć do tego, by rzeczoznawca majątkowy z kilkuletnim doświadczeniem był postrzegany jako osoba, która najlepiej kwalifikuje się do doradztwa na rynku nieruchomości. Natomiast tytuł rzeczoznawcy majątkowego powinien być chroniony jako najbardziej prestiżowy w sektorze nieruchomości.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Magdalena Jędrzejewska

Krzysztof Grzesik jest dyrektorem firmy King Sturge Polska

Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych

Zdzisław Matecki

Trochę historii

Standardy zawodowe normują podstawowe zasady praktyki zawodowej rzeczoznawców majątkowych jako specjalistów w zakresie wyceny nieruchomości. Uchwalenie w maju 1995 roku po raz pierwszy Standardów Zawodowych przez Radę Krajową Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych oraz ich wydanie już w drugim roku istnienia Polskiej Federacji było znaczącym osiągnięciem tej organizacji i ruchu zawodowego rzeczoznawców majątkowych. Pierwszy projekt standardów był prezentowany w roku 1994 podczas III Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych w Krakowie. Od początku zapewniono „kompatybilność” polskich standardów z unormowaniami europejskimi z uwzględnieniem polskich norm prawnych. Działania te wiążą się z przynależnością Federacji do Europejskiej Grupy Rzecznawców Majątkowych TEGOVA oraz dążeniem do przystosowania prawa i norm do obowiązujących w Unii Europejskiej. Integralną częścią standardów jest Kodeks Etyki Zawodowej (tekst kodeksu na str. 36).

Obecnie obowiązuje ósme wydanie standardów, a w przygotowaniu jest wydanie dziewiąte. Są one niewątpliwym dorobkiem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych i całego środowiska zawodowego.

Okres od 4 maja 1995 r. do 1 stycznia 1998 r. był dla standardów zawodowych o tyle szczególny, że obowiązywały one na mocy uchwały Rady Krajowej jedynie rzeczoznawców majątkowych oraz osoby wykonujące w tym okresie czynności w zakresie wyceny na podstawie innych tytułów prawnych, jeżeli byli członkami zrzeszonych w Federacji stowarzyszeń. Dorobek naszego środowiska w zakresie standardów spowodował dalsze efekty. Określając pozycję prawną rzeczoznawcy majątkowego w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami standardom zawodowym nadano rangę odpowiadającą przepisom prawa.

Wykonywanie czynności szacowania nieruchomości zgodnie z przepisami prawa i zasadami wynikającymi ze standardów zawodowych stało się po 1 stycznia 1998 r. – na mocy ustawy – obowiązkiem ustawowym każdego rzeczoznawcy majątkowego. Niewypełnienie obowiązku w tym zakresie poddane zostało, obok innych obowiązków, odpowiedzialności zawodowej. Rola i znaczenie standardów zawodowych uległy więc radykalnej zmianie.

Cele standardów zawodowych

Polska Federacja Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych rozpoczynając w 1995 r. prace nad standardami zawodowymi i działając jako organizacja zawodowa polskich rzeczoznawców, przyjęła w preambule standardów osiągnięcie następujących 6 celów:

1. ujednoczenie praktyki zawodowej rzeczoznawców majątkowych,
2. harmonizowanie zasad prowadzenia działalności w zakresie wyceny przez rzeczoznawców polskich z zasadami zalecanymi do stosowania w krajach Unii Europejskiej,
3. promowanie jednolitych, obowiązujących w środowisku rzeczoznawców majątko-

wych reguł postępowania wpływających na ukształtowanie ich odpowiedzialności zawodowej i cywilnoprawnej oraz ubezpieczenia od odpowiedzialności,

4. kształtowanie wymagań i oczekiwań zamawiających wyceny pod adresem osób które je sporządzają oraz, z drugiej strony, tworzenie podstaw do oddziaływania przez rzeczoznawców na treść umów o wycenę mienia,
5. zabezpieczenie interesów zamawiających poprzez sformułowanie wymogów, jakim powinny odpowiadać wyceny,
6. umożliwienie dokonywania oceny działalności konkretnego rzeczoznawcy przy zastosowaniu jednolitych zobiektywowanych kryteriów.

Dzisiaj, z perspektywy czasu, cele te nie tylko nie zdezaktualizowały się, ale nabrały głębszego znaczenia.

Miejsce standardów zawodowych w systemie polskiego prawa

Analizując rolę i funkcję standardów zawodowych należy mieć na uwadze, że po wejściu w życie ustawy o gospodarce nieruchomościami, to jest po 1 stycznia 1998 r., obowiązuje rzeczoznawcę majątkowego system prawny regulujący podstawy wyceny, o szczególnym trójpoziomym układzie:

Poziom podstawowych zasad wyceny – poziom przepisów rangi ustawy, stanowi poziom najwyższy. Zasady podstawowe wyceny wynikają z ustawy o gospodarce nieruchomościami, ale także na mocy art. 2 tej ustawy wynikać mogą z przepisów innych ustaw, nienaruszonych ustawą o gospodarce nieruchomościami. Ustawa o gospodarce nieruchomościami nie jest niestety kodeksem nieruchomości. Obok niej

dziesiątki innych ustaw regulują mniej lub bardziej fragmentarycznie problematykę zaliczaną do gospodarki nieruchomości, w tym problematykę wyceny.

Poziom szczegółowych zasad wyceny – poziom przepisów wykonawczych do ustaw z poziomu pierwszego, na czele z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad wyceny nieruchomości oraz zasad i trybu sporządzania operatu szacunkowego, ale także przepisów wykonawczych do innych ustaw.

Poziom regulacji o charakterze norm i instrukcji – stanowi poziom przewidziany dla standardów zawodowych. Jest oczywiste, że regulacje z poziomu trzeciego nie mogą stać w sprzeczności z przepisami praw z poziomu pierwszego lub drugiego. Standardy zawodowe są narzędziem pozostającym w dyspozycji środowiska zawodowego rzeczoznawców majątkowych. Środowisko to może decydować zarówno o pierwszoplanowości tematyki standardów jak i o stopniu ich szczegółowości, podkreślając przy tym możliwości operatywnych uzupełnień lub zmian, dalece różnych od zmian przepisów z poziomu pierwszego lub drugiego.

Stan obecny standardów zawodowych

Obecne ósme wydanie standardów zawodowych jest zbiorem zróżnicowanym merytorycznie ze względu na to, że poszczególne standardy opracowane zostały na przestrzeni lat 1994–2002. Zbiór obejmuje 24 standardy zawodowe oraz Kodeks etyki zawodowej rzeczoznawców majątkowych, pogrupowanych w siedmiu grupach (**w ramce obok**).

Obecne prace nad standardami zawodowymi i kierunki dalszych prac

Z samego założenia Standardy zawodowe mają charakter otwarty i muszą podlegać modyfikacjom i uzupełnieniom w związku ze zmianami przepisów prawa, stanem rynku nieruchomości, rozwojem nauki i praktyki oraz potrzebami w zakresie wyceny.

Z inicjatywą aktualizacji lub opracowania standardu zawodowego mogą wystąpić sfederowane Stowarzyszenia lub organy statutowe Federacji.

Obecne prace nad standardami zawodowymi i kierunki dalszych prac obejmują:

- ▶ prace analityczne i dostosowawcze,
- ▶ standardy zawodowe (projekty) nowo opracowane,
- ▶ aktualizacja standardów zawodowych.

Poszczególne standardy zawodowe opracowane zostały na przestrzeni lat 1994–2003. Konieczna jest praca polegająca na analizie i dostosowaniu polskich standardów do Standardów Europejskich. Należy tu mieć na uwadze, że ze względu na miejsce standardów zawodowych w systemie polskiego prawa dostosowanie to może wymagać zmian na obszarze prawa, na przykład co do kategorii wartości nieruchomości i ich definicji na obszarze ustawy o gospodarce nieru-

Lista standardów zawodowych (stan na wrzesień 2003)

1. Standard I.1. Zasady stosowania standardów zawodowych
2. Standard II.1. Rzeczoznawca majątkowy
3. Standard III.1 Wartość rynkowa jako podstawa wyceny
4. Standard III.2 Koszt odtworzenia pomniejszony o zużycie jako podstawa wyceny
5. Standard III.3 Ustalanie stanu prawnego przedmiotu wyceny
6. Standard III.4 Zasady ustalania zużycia
7. Standard III.5 Zasady ustalania powierzchni nieruchomości i kubatury obiektów budowlanych
8. Standard III.6 Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia dochodowego
9. Standard III.7 Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia porównawczego
10. Standard IV.1 Wpływ czynników środowiskowych na wycenę nieruchomości
11. Standard IV.2 Wycena mienia położonego za granicą
12. Standard IV.3 Wycena nieruchomości pozostawionych na terenach nie wchodzących w skład obecnego obszaru państwa (tzw. mienie zabużańskie)
13. Standard IV.4 Wybrane ograniczone prawa rzeczowe i zobowiązaniowe. Zasady wyceny.
14. Standard V.1 Wycena nieruchomości dla zabezpieczenia wierzytelności kredytodawców
15. Standard V.2 Wycena nieruchomości pod autostrady
16. Standard V.3 Wycena nieruchomości zabytkowych
17. Standard V.4 Wycena nieruchomości rolnych
18. Standard V.5 Wycena nieruchomości gruntowych zajętych pod urządzenia elektryczne
19. Standard V.6 Określanie wartości nieruchomości leśnych oraz zadrzewionych i zakrzewionych
20. Standard V.7 Wycena nieruchomości gruntowych położonych na złożach kopalin
21. Standard V.8 Zasady określania wartości szkód spowodowanych budową infrastruktury podziemnej i nadziemnej
22. Standard VI.1 Wycena maszyn i urządzeń trwale związanych z gruntem
23. Standard VII.1 Zasady sporządzania operatu szacunkowego
24. Standard VII.2 Aktualizacja, opiniowanie lub ocena operatu szacunkowego.
25. Kodeks etyki zawodowej.

chomościami. Bieżące prace nad nowymi standardami a także nad aktualizacją standardów istniejących muszą już obecnie uwzględniać wymagania Standardów Europejskich.

W różnym stopniu zaawansowane są **prace nad projektami nowych standardów zawodowych** określonych niżej (nazwy robocze):

- ▶ Wycena nieruchomości lokalowych i praw do lokali,
- ▶ Wyceny dla potrzeb spółdzielni mieszkaniowych,
- ▶ Wyceny dla potrzeb sprawozdań finansowych,
- ▶ Określanie wartości gruntów przeznaczonych lub zajętych pod drogi publiczne,

Zachodzi potrzeba rewizji i aktualizacji standardów zawodowych opracowanych w latach poprzednich. Dotyczy to w szczególności wymienionych niżej opracowań:

- ▶ Standardu III.2. Określanie wartości odtworzeniowej nieruchomości,
- ▶ Standardu III.4. Zasady ustalania zużycia nieruchomości,
- ▶ Standard III.5. Zasady ustalania powierzchni nieruchomości i kubatury obiektów budowlanych,
- ▶ Standardu V.2. Wycena nieruchomości pod autostrad,

Zachodzi potrzeba dalszego rozwoju standardów zawodowych. Przedmiotem dalszych prac winny być standardy dotyczące tematyki określonej niżej (nazwy robocze).

- ▶ Wycena nieruchomości gruntowej jako przedmiotu prawa użytkownika wieczystego,
- ▶ Wycena nieruchomości przy zastosowaniu metody analizy statystycznej rynku,

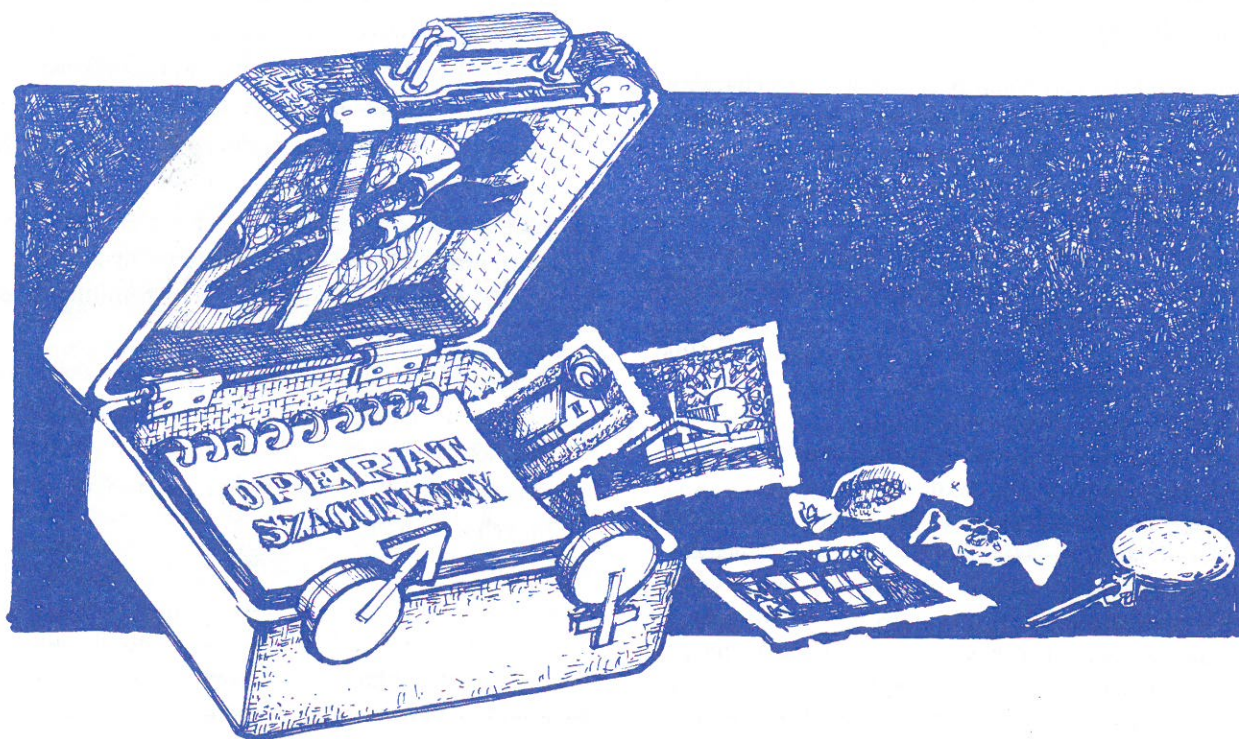
- ▶ Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia mieszanego,
- ▶ Wycena nieruchomości dla indywidualnych potrzeb inwestora (wartość indywidualna),
- ▶ Określanie wartości nakładów dokonanych przez niewłaściciela,
- ▶ Określanie wartości szkody rzeczywistej,
- ▶ Określanie wartości nieruchomości dla potrzeb wynikających z ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Pokazany wyżej konieczny zakres prac nad standardami zawodowymi pozwoli utrzymać dotychczasowy poziom tych opracowań. Pojawia się problem warunków, jakie muszą być spełnione, aby prace te mogły być zrealizowane.

Do przesłanek i warunków koniecznych dla prac nad standardami zawodowymi należy zaliczyć w szczególności:

- ▶ powszechną akceptację tych prac w środowisku zawodowym,
- ▶ udział szczególnie doświadczonych rzeczoznawców majątkowych w zespołach autorskich opracowujących założenia i projekty standardów zawodowych,
- ▶ pomoc osób z zaplecza naukowego naszego zawodu,
- ▶ konieczne środki finansowe.

Autor jest przewodniczącym Komisji Standardów PFSRM, przewodniczącym sekcji ds. rzeczoznawców majątkowych KOZ. W kadencji 2000–2003 był wiceprezydentem Federacji.

Samorząd zawodowy rzeczoznawców majątkowych – instytucja niezbędna dla ochrony interesu publicznego

Tomasz Telega

Ranga i znaczenie zawodu rzeczoznawcy majątkowego

Przemiany ustrojowe po 1989 r. i rozwijająca się gospodarka rynkowa nieruchomości spowodowały zapotrzebowanie na niezależnych, kwalifikowanych specjalistów w dziedzinie określania wartości praw majątkowych, czyli rzeczoznawców majątkowych, których profesjonalizm, poziom etyczny oraz wiedza merytoryczna powinny być na jak najwyższym poziomie.

W interesie społecznym, a także poszczególnych obywateli jest, aby osoby wykonujące działalność w zakresie szacowania nieruchomości legitymowały się wysokimi umiejętnościami zawodowymi i znajomością prawa, koniecznymi do prawidłowego wykonywania opinii o wartości nieruchomości. Te przesłanki znalazły swój wyraz w ustawowym uregulowaniu zawodu: w latach 1992–97 w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne, a od 1 stycznia 1998 r. w ustawie o gospodarce nieruchomościami oraz obowiązku uzyskiwania państwowych uprawnień zawodowych.

Szczególne znaczenie nabiera jakość usług rzeczoznawców majątkowych i trafność wyceny, gdy dotyczy to wyceny majątku osób, które pragną dokonać, często jedynej i najważniejszej w życiu transakcji, angażując w nią cały swój majątek.

Wycena praw do nieruchomości wykonywana przez rzeczoznawców majątkowych, towarzyszy wszystkim transakcjom zawierającym z udziałem podmiotów publicznych (państwowych i samorządowych), nierozłącznie związana jest z procesami prywatyzacji i reprivatyzacji. Z uwagi na szczególnie charakter dobra (towaru), jakim jest nieruchomość dużo instytucji i osób fizycznych korzysta z usług rzeczoznawców majątkowych dla zapewnienia bezpieczeństwa i uczciwości rynkowego obrotu nieruchomościami.

Rzeczoznawca majątkowy zawodem zaufania publicznego

Zawodem zaufania publicznego jest zawód wykonywany przez osoby, którym powierza się zadania o szczególnym charakterze lub szczególnej doniosłości z punktu widzenia zadań publicznych, troski o realizację interesu publicznego lub gwarancji wolności i praw człowieka, a wykonywanie zawodu wiąże się z powierzaniem informacji dotyczących sfery życia prywatnego lub dóbr osobistych osób będących ich klientami.

W tym świetle zawód rzeczoznawcy majątkowego należy zaliczyć do zawodu zaufania publicznego. Tytuł zawodowy „rzeczoznawca majątkowy” podlega ochronie prawnej, tak przewiduje projekt zmiany ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Zawód rzeczoznawcy majątkowego ze względu na charakter wykonywanych czynności – przepisami art. 88 Kodeksu spółek handlowych – zaliczony został do wolnych zawodów wśród siedemnastu innych, takich jak zawód: adwokata, notariusza, biegłego rewidenta, radcy prawnego i innych. Wykonywanie tych zawodów nie podlega rygorom podporządkowania, charakterystycznym dla stosunku pracy.

Określona w art. 65 Konstytucji RP zasada wolności wyboru zawodu i miejsca pracy w odniesieniu do osób wykonujących tzw. wolne zawody wyraża się w stworzeniu sytuacji prawnej, w której dostęp do tego zawodu uwarunkowany jest tylko wysokimi kwalifikacjami, wyższym wykształceniem, niekaralnością i nienaganną postawą etyczną.

Wyżej przedstawione kryteria wymagane od osób zaliczanych do zawodu zaufania publicznego znalazły uzasadnienie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a także Trybunału Konstytucyjnego.

Status zawodu rzeczoznawcy majątkowego jako zawodu zaufania publicznego potwierdził ostatnio Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 2 grudnia 2002 r. (sygn. SK 20/01) uznając, że „istniejące ograniczenia prawa dostępu do wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego uzasadniają doniosłość prowadzenie tego typu działalności, traktowanej jako zawód zaufania publicznego”.

Rzeczoznawca majątkowy jest rzecznikiem ochrony interesu publicznego i działa jako osoba zaufania publicznego. Rzeczoznawca majątkowy nie działa bowiem w interesie zleceniodawcy. Jego obowiązkiem jest wykonywanie czynności szacowania nieruchomości zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów prawa i standardami zawodowymi, ze szczególną starannością właściwą dla zawodowego charakteru tych czynności oraz zasadami etyki zawodowej, kierując się zasadą bezstronności w wycenie nieruchomości (art. 175 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami). Element obiektywizmu odzwierciedlają także polskie Standardy Zawodowe Rzeczoznawców Majątkowych stanowiąc, że „*rzeczoznawca winien odmówić wykonania wyceny w warunkach zagrażających jego obiektywizmowi, w szczególności wówczas, gdy okoliczności wskazywałyby na konflikt interesów pomiędzy nim,*

a zamawiającym wycenę, lub też jeżeli ze strony zamawiającego lub osób trzecich wywierane byłyby na rzeczoznawcę nie-
dozwolone naciski”.

Bezstronność rzeczoznawcy majątkowego gwarantuje także art. 176 ustawy o gospodarce nieruchomościami, na mocy którego rzeczoznawca majątkowy podlega wyłączeniu od udziału w szacowaniu nieruchomości, jeżeli zachodzą przesłanki wymienione w art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego.

Ustawodawca polski – choć nie wprost – potwierdził w ustawie o gospodarce nieruchomościami status osoby zaufania publicznego dla rzeczoznawcy majątkowego, stanowiąc w art. 155 tej ustawy, że właściwe organy oraz sądy są obowiązane udostępniać rzeczoznawcom wszelkie dane o nieruchomościach do celów szacowania nieruchomości. Jednocześnie w art. 175 ust. 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami, ustawodawca zobowiązał rzeczoznawcę majątkowego do zachowania zasady poufności przy wykorzystywaniu danych, o których mowa w art. 155 ustawy. Rzeczoznawca nie wypełniający swoich obowiązków zgodnie z zasadami wynikającymi z przepisów prawa i standardami zawodowymi, podlega odpowiedzialności zawodowej (art. 178 ust. 1 ustawy).

Bez wątplenia analizując regulacje zawarte w ustawie o gospodarce nieruchomościami, standardach zawodowych oraz w kodeksie etyki zawodowej rzeczoznawców majątkowych, należy stwierdzić, że zapisy te spełniają wszystkie kryteria wymagane od zawodu zaufania publicznego.

Rada Ministrów przyjęła, że do atrybutów zawodu zaufania publicznego należą:

- ▶ powierzanie uprawiającym taki zawód informacji dotyczących życia prywatnego osób korzystających z ich usług,
- ▶ uznawanie tych informacji za tajemnicę zawodową, która nie może być ujawniona,
- ▶ objęcie osób dysponujących taką tajemnicą – w przypadku możliwości naruszenia dóbr jednostki w razie jej ujawnienia – immunitetem zwalniającym je od odpowiedzialności karnej za nie ujawnienie informacji,
- ▶ zapotrzebowanie na świadczenia osób wykonujących te zawody następuje często ze strony osób, które czują zagrożenie dla swego życia, zdrowia, wolności, godności, dobrego imienia itp.,
- ▶ niepodleganie regułom hierarchii urzędniczej,
- ▶ występowanie sformalizowanej etyki zawodowej.

Wydaje się, że także według tych kryteriów nie można odmówić rzeczoznawcy majątkowemu prawa przynależenia do zawodów zaufania publicznego.

Status zawodu zaufania publicznego może nadać tylko przepis w randze ustawy. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych podejmuje działania, aby przy najbliższej nowelizacji ustawy o gospodarce nieruchomościami wprowadzić w tej ustawie normę prawną potwierdzającą, że zawód rzeczoznawcy majątkowego podlega ochronie prawnej i jest zawodem zaufania publicznego. Chodzi o to,

aby ustawa zasadnicza określająca status prawny rzeczoznawcy majątkowego, zakres kompetencji i odpowiedzialności, zawierała wyżej wymienioną normę dotyczącą szczególnego charakteru tego zawodu.

Dlaczego samorząd zawodowy?

Do zawodów zaufania publicznego ma zastosowanie przepis art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym osoby wykonujące zawody zaufania publicznego tworzą samorzady zawodowe w celu sprawowania pieczy nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony. Powyższa norma określiła główny cel samorządu jakim jest sprawowanie pieczy nad osobami wykonującymi zawód, co z kolei nakłada przymusowość przynależności do samorządu wszystkich osób wykonujących zawód.

Inny rodzaj samorządu wymieniony jest w ust. 2 art. 17 Konstytucji RP i odnosi się do samorządu skupiającego osoby, którym status osoby zaufania publicznego nie służy. Konstytucja nie określiła dla tych samorządów żadnych celów, ustaliła jednakże pewne ograniczenia w ich aktywności – przynależność nie jest tutaj obligatoryjna.

Skuteczne wykonywanie właściwego nadzoru nad wykonywaniem zawodu rzeczoznawcy majątkowego przez obecne struktury organizacyjne – Federację i stowarzyszenia regionalne – nie jest możliwe, bowiem ich organizacja oparta jest na przepisach ustawy z dnia 7 kwietnia 1989r. – Prawo o stowarzyszeniach.

Art. 6 ust. 2 tej ustawy stanowi: *Nikogo nie wolno zmuszać do udziału w stowarzyszeniu lub ograniczać jego prawa do wystąpienia ze stowarzyszenia. Nikt nie może ponosić ujemnych następstw z powodu przynależności do stowarzyszenia albo pozostawania poza nim.*

Stowarzyszenie nie może więc w pełni realizować swych zadań, w odniesieniu do osób, które członkami stowarzyszenia nie są.

Wprowadzenie samorządu zawodowego w życie nie ograniczy istnienia dostępu do zawodu, bowiem w mocy pozostaną przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami, określające wymogi i tryb ubiegania się o uprawnienia zawodowe, których uzyskanie jest podstawowym kryterium kwalifikacji do członkostwa samorządu.

W projekcie ustawy o samorządzie zawodowym uwzględniono rozwiązania prawne istotne dla przyszłego wypełniania przez organy samorządu pieczy nad należyтым wykonywaniem zawodu przez rzeczoznawców majątkowych.

Historia prac nad samorządem

Pierwszy projekt ustawy o samorządzie zawodowym rzeczoznawców majątkowych opracowany został w 1999 r przez zespół: Waław Baranowski (przewodniczący), Stanisław Cegielski, Lech Gutry, Kazimierz Rygiel, Tomasz Telega i Ryszard Witowski.

Projekt ten był poddany opinii środowiska, uzyskał opinię dwóch kancelarii prawnych, przyjęty został przez Radę Krajową, a następnie złożony w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast w celu rozpoczęcia przewidzianych prawem działań legislacyjnych. Uzyskaliśmy ze strony kierownictwa Urzędu poparcie dla naszej inicjatywy i deklarację, że zostanie skierowany w możliwie szybkim terminie do legislacji. Projekt ten był samodzielną inicjatywą rzeczoznawców majątkowych jako przedstawicieli jednego z trzech zawodów działających na rynku nieruchomości.

Na przełomie 2000–2001 r., w wyniku rozmów w Urzędzie Mieszkalnictwa, a także z nowymi władzami Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości (zrzeszającej pośredników w obrocie nieruchomościami) oraz dwoma federacjami zrzeszającymi zarządców nieruchomości tj. Polskiej Federacji Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości z siedzibą w Warszawie oraz Polskiej Federacji Organizacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości z siedzibą w Gdańsku, ustalono by jednym projektem ustawy samorządowej objąć wszystkie trzy zawody działające na rynku nieruchomości.

W tym celu, w dniu 6 lipca 2001 r. odbyło się w Warszawie spotkanie szefów federacji rzeczoznawców majątkowych, pośredników i zarządców nieruchomości, na którym omówiono kwestię powołania samorządu zawodowego w jednej ustawie, ustalono składy osób biorących udział w opracowaniu wspólnego projektu oraz harmonogram posiedzeń zespołu i termin zakończenia prac.

Materiałem wyjściowym był opracowany w lutym 2001 r. projekt rzeczoznawców majątkowych. Regulacje dotyczące pozostałych dwóch zawodów, sukcesywnie – artykuł po artykule, „wpisywane były w istniejący projekt”. Gorące dyskusje nad treścią poszczególnych sformułowań w ustawie, stopnia szczególności ustawy a także struktury organizacyjnej samorządów i zakresu działania ich organów, powodowały że czas pracy zespołu się wydłużał. Ostatecznie prace zostały zakończone przez zespół roboczy w pierwszych dniach września i po konsultacjach projektu ustawy ze środowiskami rynku nieruchomości został złożony w lutym 2002 r. w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast przez prezydentów federacji rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości. Z ramienia PFSRM w pracach nad wspólnym projektem ustawy samorządowej udział brali: Barbara Mikulicz-Traczyk, Waclaw Baranowski, Tomasz Telega.

Przed rozpoczęciem (rok 2002) prac nad nowelą ustawy o gospodarce nieruchomościami, rozważane były propozycje, aby w ustawie o gospodarce nieruchomościami wprowadzić dział zawierający przepisy o samorządzie rzeczoznawców majątkowych. Chodziło nam głównie o to, aby regulację ustawową o samorządzie uzyskać możliwie jak najszybciej tj. wraz z przyjęciem przez Parlament zmian do ustawy o gospodarce nieruchomościami. Argumentowaliśmy wówczas, że w podobny sposób przepisy o samorządzie zamieszczane są w ustawach macierzystych np. samorząd notarialny regulowany jest w ustawie o notariacie. Jednak taka propozycja

nie została uwzględniona w projekcie zmian ustawy przez UMiRM (autora).

W tej sytuacji Federacja zdecydowała, że zostanie przygotowana odrębna ustawa, dotycząca tylko rzeczoznawców majątkowych, regulująca organizację, zadania, kompetencje i odpowiedzialność samorządu, pozostawiając w ustawie o gospodarce nieruchomościami normy prawne dotyczące statusu zawodu, zakresu czynności i odpowiedzialności zawodowej.

Podstawowe rozwiązania ustrojowe samorządu

W przedłożonym przez Federację w dniu 26 marca 2003 r. Prezesowi Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast Markowi Bryxowi, projekcie ustawy o samorządzie zawodowym zawarte zostały wszystkie istotne dla prawidłowego funkcjonowania samorządu kwestie ustrojowe, jednocześnie wskazując, że szczegółowe wewnętrzne kwestie samorządu regulowane będą w statutach izb.

Przedłożony projekt ustawy przyjęty w drodze uchwały Rady Krajowej, opracowany został w specjalnej komisji w składzie: Zygmunt Bojar, Stanisław Cegielski, Lech Gutry, Stanisław Kolanowski (sekretarz komisji), Andrzej Lesiński, Jan Rędziniak, Kazimierz Rygiel, Elżbieta Szmidke, Marian Szymański, Lech Tarnawski, Tomasz Telega (przewodniczący) i Ryszard Witowski. Projekt ten opiera się na założeniach projektu ustawy przedłożonej środowisku przez Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast w odniesieniu do trzech zawodów, a także na uchwale Rady Krajowej z dnia 9 października 2002 r., która stanowiła, że:

- ▶ projekt będzie wyłącznie dla rzeczoznawców majątkowych,
- ▶ projekt uwzględni zasady działania Komisji Kwalifikacyjnej w ramach samorządu,
- ▶ samorząd ustalał będzie minimalne wymogi programowe kształcenia kandydatów do zawodu i doskonalenia zawodowego rzeczoznawców,
- ▶ będzie zawierał regulacje dotyczące zasad wynagradzania, oraz
- ▶ projekt zawierał będzie treść i formę ślubowania składanego przez rzeczoznawcę majątkowego przy przyjmowaniu w poczet członków izby.

Treść roty ślubowania

Będąc świadom, że rzeczoznawca majątkowy jest rzecznikiem ochrony interesu publicznego i działa jako osoba zaufania publicznego, przyrzekam, że będę wykonywał zawód rzeczoznawcy majątkowego w poczuciu odpowiedzialności, z całą rzetelnością i bezstronnością, zgodnie z przepisami prawa i normami wykonywania zawodu, kierując się w swoim postępowaniu etyką zawodową i niezawisłością. Poznane w czasie wykonywania czynności zawodowych fakty i okoliczności zachowam w tajemnicy wobec osób trzecich.

Nie kwestionując nadrzędności przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami w zakresie obowiązków rzeczo-

znawców majątkowych oraz sposobu wyceny praw do nieruchomości, zauważa się, iż całokształt problematyki związanej z nabywaniem uprawnień i wykonywaniem zawodu rzeczoznawcy majątkowego powinien zostać powierzony **izbom samorządu zawodowego**. W ten sposób większość wewnętrznych spraw środowiska zawodowego byłaby załatwiana nie przez urzędników administracji publicznej, lecz przez osoby gruntownie znające problematykę tego eksperckiego zawodu. Ich wybór następowalby w sposób demokratyczny, spośród osób cieszących się autorytetem zawodowym oraz według zasad określonych w ustawie o samorządzie zawodowym. Jednocześnie ustawa o samorządzie zawodowym daje możliwość postępowania odwoławczego przed organami izb samorządowych.

Przedłożony projekt ustawy o samorządzie zawodowym rzeczoznawców majątkowych określa jego organizację i podstawowe zadania związane z nadzorem nad należyтым wykonywaniem zawodu, ustalaniem standardów zawodowych i zasad etyki zawodowej, prowadzenia postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej członków samorządu.

Projekt ustawy przewiduje, że szereg obowiązków związanych z obsługą funkcjonowania zawodu takich jak postępowanie w zakresie odpowiedzialności zawodowej, prowadzenie postępowań kwalifikacyjnych zostanie przekazanych z zakresu kompetencji administracji rządowej do samorządu, co w konsekwencji odciąży budżet od kosztów tych postępowań. Rozwiązanie takie zwiększy odpowiedzialność środowiska zawodowego za bieg spraw bezpośrednio jego dotyczących, zachowując jednak kontrolę centralnego organu administracji rządowej w sprawach podstawowych.

W rozdziale I – Przepisy ogólne – zawarte są regulacje o charakterze podstawowym.

Taki charakter ma przepis art. 2, według którego w dalszym ciągu wykonywanie zawodu rzeczoznawcy majątkowego regulowane będzie przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 ze zm.) z uwzględnieniem zmian jakie zawarte są w rozdziale 6 projektu ustawy – zmiany w przepisach obowiązujących.

Samorząd zawodowy rzeczoznawców majątkowych tworzą osoby fizyczne zrzeszone w izbach rzeczoznawców majątkowych, posiadających uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości nadane w trybie przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami (art. 3 ust. 1, art. 4).

Samorząd zawodowy jest niezależny w wykonywaniu swoich zadań i podlega tylko przepisom prawa (art. 3 ust. 2). Przynależność do samorządu zawodowego jest obligatoryjna (zasada stosowana w odniesieniu do wszystkich zawodów zaufania publicznego), gdyż prawo wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego przysługiwać będzie wyłącznie osobom, nie jak dotychczas z dniem wpisu do centralnego rejestru rzeczoznawców majątkowych lecz dopiero z dniem wpisu na listę członków właściwej izby samorządu zawodowego i po złożeniu ślubowania (art. 5 ust. 1). Wpisy na listę

członków właściwej izby samorządu zawodowego dokonywane będą na wniosek osoby zainteresowanej na podstawie dołączonych uwierzytelnionych kopii uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości (art. 5 ust. 2). Odpowiedni tekst roty ślubowania składanego przez rzeczoznawcę majątkowego przed prezesem właściwej izby okręgowej zawiera art. 6 ust. 1.

Krajowa Izba Samorządu Zawodowego oraz okręgowe izby mają osobowość prawną, ich działalność określają statuty, mogą one prowadzić działalność gospodarczą z wyłączeniem czynności określonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami dla rzeczoznawców majątkowych (art. 7).

W ustawie sprecyzowane zostały zadania samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych, które generalnie sprowadzają się do ochrony interesu publicznego i interesów zawodowych rzeczoznawców majątkowych (art. 8).

Ochrona interesu publicznego znajduje swój wyraz w takich zadaniach jak:

- ▶ nadzór nad należyтым wykonywaniem zawodu przez członków izb,
- ▶ ustalanie w uzgodnieniu z właściwym ministrem standardów zawodowych oraz zasad etyki zawodowej stanowiących reguły postępowania przy wykonywaniu zawodu i nadzór nad ich stosowaniem,
- ▶ ustalanie z właściwym ministrem wymagań programowych w zakresie kształcenia zawodowego rzeczoznawców majątkowych, ustalanie programu, zasad i warunków odbywania praktyk zawodowych oraz przeprowadzania postępowań kwalifikacyjnych dla osób ubiegających się o uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości,
- ▶ prowadzenie doskonalenia kwalifikacji zawodowych, postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej członków samorządu zawodowego oraz orzekanie w tym zakresie,
- ▶ dokonywanie ocen prawidłowości sporządzania operatów szacunkowych.

Zadania samorządu w odniesieniu do ochrony interesów zawodowych rzeczoznawców majątkowych dotyczą realizacji zadań statutowych a w szczególności:

- ▶ współpracy w sprawach należących do samorządu zawodowego z organami administracji publicznej, innymi samorządami zawodowymi oraz instytucjami i placówkami naukowymi,
- ▶ rozstrzygania sporów pomiędzy członkami samorządu zawodowego,
- ▶ zarządzania majątkiem i prowadzenia działalności gospodarczej,
- ▶ organizowania i prowadzenia różnych form pomocy materialnej dla członków samorządu zawodowego.

W art. 8 ust 3 ustawy zawarta jest delegacja dla właściwego ministra w sprawie ustalenia w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z samorządem zawodowym, stawek wynagrodzenia za czynności rzeczoznawcy majątkowego oraz zasad ich stosowania. Regulacja ta ma celu zabezpieczenie odpowiedniego poziomu i jakości wykonywanych opinii o wartości nieruchomości oraz przeciwdziałanie przypadkom

żądania zbyt wygórowanego wynagrodzenia za sporządzane operaty szacunkowe.

Przepisy ustawy zawarte w art. 9–13 dotyczą ogólnych zasad organizacji samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych.

Izba Krajowa Rzeczoznawców Majątkowych i Izby Okręgowe są jednostkami organizacyjnymi samorządu zawodowego. Przynależność do izb okręgowych, według miejsca zamieszkania, powstaje z chwilą uzyskania wpisu na listę członków izby okręgowej. Siedzibą Izby Krajowej jest miasto stołeczne Warszawa, zaś obszary działania izb okręgowych, z uwzględnieniem podziału terytorialnego państwa ustala Izba Krajowa.

Odpowiedzialność zawodową członków izby regulują przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami, zaś organy samorządu zawodowego orzekają w indywidualnych sprawach członków izby stosując do postępowania przepisy Kodeksu Postępowania Administracyjnego, a w przypadku rozstrzygania sporów przed sądem polubownym, stosując przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

Uchwały organów samorządu zawodowego podlegają kontroli przez właściwego ministra pod względem zgodności z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. W razie stwierdzenia braku takiej zgodności właściwy minister może wydać w terminie 30 dni od daty otrzymania uchwały, zarządzenie nadzorcze i stwierdzić jej nieważność, zaś organ samorządu zawodowego może zaskarżyć zarządzenie do naczelnego Sądu Administracyjnego.

Właściwy minister może zwrócić się do samorządu o podjęcie uchwały w określonej sprawie należącej do jego właściwości, zaś organy samorządu są obowiązane podjąć uchwałę w terminie dwóch miesięcy przez Radę Izby Krajowej, zaś na Krajowym Zjeździe przez Krajowy Zjazd Izby.

W rozdziale 2 ustawy (w art. 15 – 26) zawarte są szczegółowe regulacje dotyczące Izby Krajowej jako najwyższej jednostki organizacyjnej samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych oraz jej organów.

Organami Izby Krajowej są: Krajowy Zjazd Izby, Rada Izby Krajowej, Krajowa Komisja Rewizyjna, Krajowy Sąd Dyscyplinarny oraz Krajowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej. Kadencja organów Izby Krajowej trwa 4 lata. Przy Izbie Krajowej działa Komisja Kwalifikacyjna, której zadaniem jest przeprowadzanie postępowania kwalifikacyjnego, zgodnie z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami.

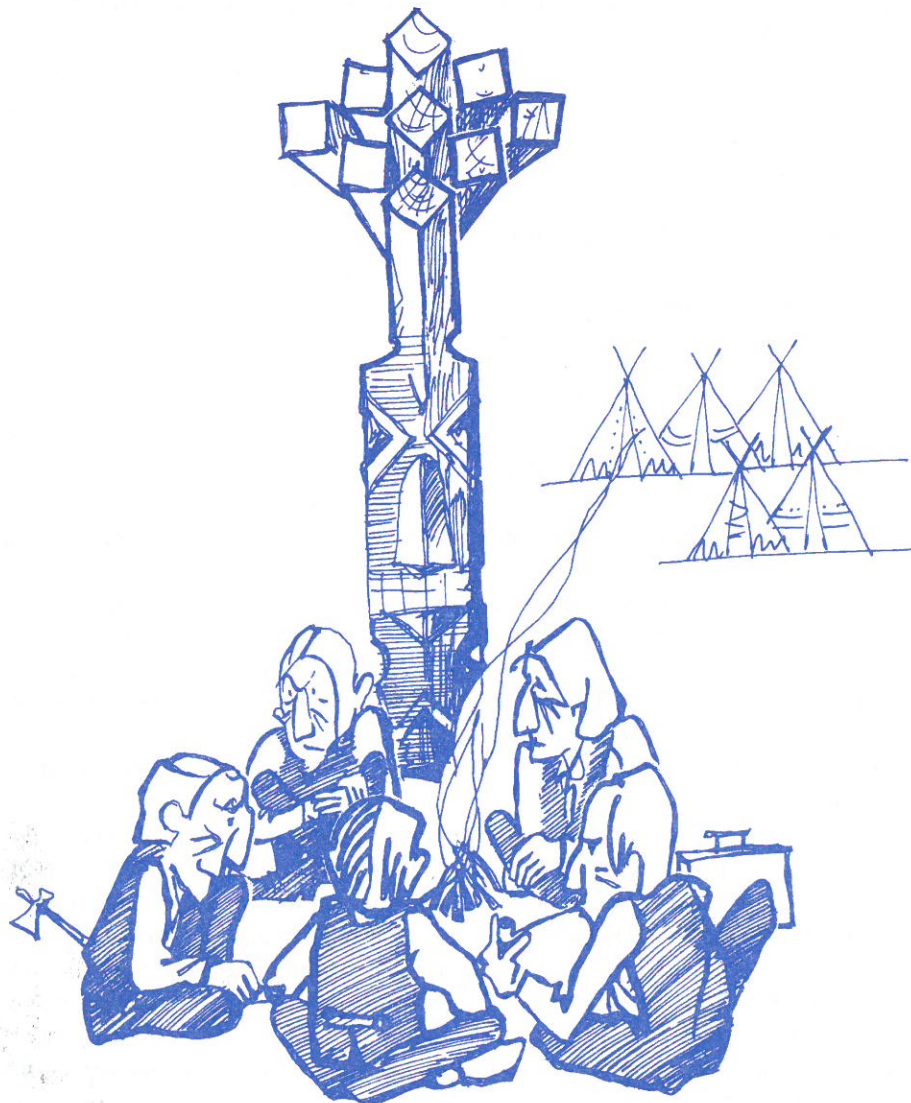
Przepisy rozdziału 3 w art. 28 – 39 zawierają regulacje dotyczące izb okręgowych rzeczoznawców majątkowych

oraz ich organów, które są odpowiednikami na szczeblu okręgowym, organów Izby Krajowej.

Sprawy członkostwa w okręgowych izbach rzeczoznawców majątkowych regulują przepisy rozdziału 4 w art. 40–45.

Rzeczoznawca majątkowy może być wpisany na listę jednej, wskazanej w jego wniosku, izby okręgowej (art. 40).

Prawa członków izby okręgowej sprecyzowane w art. 41 gwarantują im prawo do korzystania z pomocy izby w zakresie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, pomocy prawnej,

korzystania z działalności samopomocowej. Członkowi samorządu przysługuje prawo zaskarżenia uchwał okręgowej i Izby Krajowej odpowiednio do organów Izby Krajowej lub do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Do obowiązków członka izby okręgowej należy przestrzeganie przy wykonywaniu czynności zawodowych zasad wynikających z przepisów prawa, standardów zawodowych oraz zasad etyki zawodowej, stosowanie się do uchwał organów izby oraz regularne opłacanie składek członkowskich (art. 42).

Artykuły 43–44 ustawy regulują przypadki utraty członkostwa izby okręgowej poprzez skreślenie z listy członków, bądź zawieszenie w prawach członka izby.

Z tytułu pełnionej funkcji w organach izby okręgowej członkowi tych organów nie przysługuje wynagrodzenie. Może być jednak ono ustanowione uchwałą Zjazdu Izby Krajowej.

Majątek samorządu zawodowego, który stanowią środki finansowe oraz nieruchomości i mienie ruchome powstaje ze składek członkowskich, zapisów, darowizn i dotacji oraz z wpływów z działalności gospodarczej i z innych wpływów (rozdział 5 art. 46). Majątkiem izby zarządza właściwa rada izby.

W rozdziale 6 – Zmiany w przepisach obowiązujących zawarte są propozycje zmian w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (art. 47). Mają one istotne znaczenie, gdyż ich przyjęcie ukształtuje relacje między organami państwa i samorządem zawodowym w zakresie najistotniejszych zadań samorządu.

W zakresie nadawania uprawnień zawodowych zmiana dotyczy Komisji Kwalifikacyjnej. Według proponowanego brzmienia art. 191 ust. 3 i 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami postępowanie kwalifikacyjne przeprowadza Komisja Kwalifikacyjna, której przewodniczącego i członków powołuje Rada Izby Krajowej Rzeczoznawców Majątkowych, z tym że 1/3 członków Komisji stanowią osoby wskazane przez właściwego ministra spośród członków Izby, a osoba przewodniczącego Komisji podlega uzgodnieniu z tym ministrem. Proponowane rozwiązanie pozostawia kompetencje w tak ważnej sprawie w gestii samorządu zawodowego, a jednocześnie zachowuje wpływ organu państwowego na kształt osobowy Komisji Kwalifikacyjnej.

Konieczna stała się zmiana w art. 193 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Dotychczas osoby, którym nadano uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości uzyskują prawo wykonywania działalności zawodowej z dniem wpisu do centralnego rejestru rzeczoznawców majątkowych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. Wprowadzenie proponowaną ustawą obligatoryjnej przynależności do samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych sprawia, że prawo wykonywania zawodu powstaje z dniem wpisu na listę członków izby okręgowej.

Istotna zmiana dotyczy kompetencji w zakresie orzekania o zastosowaniu kar dyscyplinarnych z tytułu odpowiedzialności zawodowej rzeczoznawców majątkowych (art. 47 pkt. 3).

Proponowana zmiana brzmienia art. 194 ustawy o gospodarce nieruchomościami oznacza, że zarówno przeprowadza-

nie postępowania wyjaśniającego jak i orzekanie o zastosowaniu kar dyscyplinarnych należy do właściwego okręgowego sądu dyscyplinarnego. Od orzeczenia okręgowego sądu dyscyplinarnego przysługuje odwołanie do Krajowego Sądu Dyscyplinarnego. Szczegółowe zasady i tryb działania Krajowych o okręgowych sądów dyscyplinarnych, przeprowadzania postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej oraz stosowania kar dyscyplinarnych z tego tytułu określa w drodze rozporządzenia Rada Ministrów. W ustawie samorządowej proponuje się istotną zmianę do ustawy o gospodarce nieruchomościami przez dodanie nowego art. 174 a w brzmieniu:

„Osoby wykonujące zawód rzeczoznawcy majątkowego działają w zakresie swoich uprawnień jako osoby zaufania publicznego i korzystają z ochrony przysługującej funkcjonariuszom publicznym”.

Zakończenie

Projekt ustawy o samorządzie rzeczoznawców majątkowych jest zgodny z proponowanymi przez Rząd normami prawnymi, przewidzianymi w odrębnej ustawie, która ma określić zasady sprawowania przez samorządy zawodowe pieczy nad należytych wykonywaniem zawodów zaufania publicznego oraz o nadzór nad działalnością samorządów zawodowych.

Ustawa nie rodzi skutków finansowych dla budżetu państwa, jej wejście w życie wpłynie korzystnie na jakość wykonywanych usług przez rzeczoznawców majątkowych, między innymi poprzez zapisane w ustawie normy dyscyplinujące członków izby do bezwzględnej przestrzegania przepisów prawa i standardów zawodowych oraz sprawnego trybu rozstrzygnięcia sporów.

Klimat społeczny wokół istniejących już zawodów korporacyjnych, nieliczne zarzuty pod adresem organizacji samorządowej, że działają w partykularnym interesie swoich środowisk, nie mogą stanowić przeszkody w dochodzeniu do samorządu przez inne zawody zaufania publicznego, w tym przez rzeczoznawców majątkowych. Te sporadyczne zjawiska nie wynikają z istoty samorządu lecz ze „słabości” ludzi piastujących ważne funkcje w samorządzie.

Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych potwierdza, że środowisko zawodowe skupione w naszej organizacji jest świadome praw i obowiązków wynikających z samorządu zawodowego i że potrafi odpowiedzialnie i skutecznie wykonywać powierzone mu zadania dotyczące zawodu rzeczoznawcy majątkowego, dotychczas należące do organu administracji rządowej. Dowodem na to jest stan organizacyjny środowiska oraz dotychczasowa współpraca z Prezesem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast w zakresie powierzonych Federacji w drodze porozumień zadań, związanych między innymi z prowadzeniem postępowań kwalifikacyjnych, aplikacji zawodowych oraz rozstrzygnięcia sporów wynikających z wykonywania zawodu.

Tomasz Telega jest wiceprezydentem PSRWN, byłym wiceprezydentem PSFRM

Cele i dokonania PFSRM

Głównymi statutowymi celami PFSRM są:

- ▶ działanie na rzecz rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego
- ▶ integracja środowiska,
- ▶ tworzenie warunków dla powstania samorządu zawodowego,
- ▶ ochrona praw zawodowych i podnoszenie kwalifikacji zawodowych,
- ▶ kształtowanie zasad etyki zawodowej,
- ▶ reprezentowanie członków stowarzyszeń wobec organów i instytucji centralnych oraz na forum międzynarodowym.

Do najważniejszych dokonań PFSRM zaliczyć należy:

- ▶ opracowanie i wdrożenie „Standardów zawodowych rzeczoznawców majątkowych”
- ▶ rozwinięcie systemu szkoleń dla rzeczoznawców majątkowych,
- ▶ wprowadzenie od 1996 r. ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej z tytułu wykonywania zawodu,
- ▶ aktywny udział ekspertów Federacji w procesie legislacyjnym ustawy o gospodarce nieruchomościami,
- ▶ koordynowanie organizacji egzaminów państwowych na uprawnienia w zakresie szacowania nieruchomości na podstawie porozumienia z Urzędem Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast,
- ▶ koordynowanie praktyk zawodowych.

Władze PFSRM

Zarządy PFSRM

1994–1997

Prezydent – Andrzej Kalus
Wiceprezydent – Henryk Czajkowski
Wiceprezydent – Mieczysław Prystupa

1997–2000

Prezydent – Andrzej Kalus
Wiceprezydent – Zygmunt Bojar
Wiceprezydent – Mieczysław Prystupa

2000–2003

Prezydent – Waław Baranowski
Wiceprezydent – Ryszard Cymerman
Wiceprezydent – Zdzisław Małecki
Wiceprezydent – Tomasz Telega

2003–2006

Prezydent – Andrzej Hopfer
Wiceprezydent – Jerzy Adamiczka
Wiceprezydent – Jerzy Filipiak
Wiceprezydent – Krzysztof Urbańczyk

Komisje Rewizyjne

1994–1997

Przewodniczący – Waław Baranowski
Wiceprzewodniczący – Lech Gutry
Członek – Lech Bomerski
Członek – Henryk Mackiewicz
Członek – Leszek Zajączkowski

1997–2000

Przewodniczący – Waław Baranowski
Wiceprzewodniczący – Henryk Czajkowski
Członek – Jerzy Jasiński
Członek – Henryk Mackiewicz
Członek – Jadwiga Zielińska

2000–2003

Przewodniczący – Henryk Czajkowski
Wiceprzewodniczący – Roman Szwarz
Sekretarz – Małgorzata Skapska
Członek – Stanisław Cegielski
Członek – Ewelina Czecharowska

2003–2006

Przewodniczący – Henryk Czajkowski
Wiceprzewodniczący – Lech Gutry
Sekretarz – Monika Nowakowska
Członek – Stanisław Cegielski
Członek – Roman Szwarz

Prezydenci

Andrzej Kalus

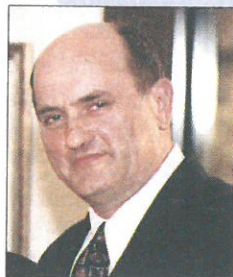
Prezydent w kadencjach 1994–2000

Absolwent wydziału budownictwa Politechniki Śląskiej. Pracował jako inżynier w Polsce i zagranicą (Irak). Od 1974 roku zajmuje się wyceną nieruchomości. W 1992 roku uzyskał uprawnienia z zakresu wyceny nieruchomości nadane przez Ministra Budownictwa. Jest członkiem Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej. W 1981 roku założył pierwsze w Polsce stowarzyszenie rzeczoznawców majątkowych – Śląskie Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych i od tej pory działał w kierunku rozwoju ruchu stowarzyszeniowego rzeczoznawców majątkowych w Polsce i systemu wyceny. Jest jednym z autorów Standardów Zawodowych, współzałożycielem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych i jej prezydentem w ciągu 2 kadencji (1994–2000).

Jest wykładowcą z zakresu wyceny nieruchomości na Uniwersytecie Śląskim i Politechnice Warszawskiej.

Nagrodzony Medalem *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* za zasługi dla rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego i federacyjnej organizacji.

Żonaty, ma dwie córki.

Wacław Baranowski

Prezydent w kadencji 2000–2003

Absolwent szkół pijarskich, Oficerskiej Szkoły Kwatermistrzowskiej, ze stopniem wojskowym kapitana i budowniczego, Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego z tytułem mgr prawa.

Był oficerem kwaterunkowo-budowlanym w jednostkach Wojska Polskiego, następnie kierownikiem robót na budowach Warszawy. Dyrektor przedsiębiorstw budowlanych i gospodarki komunalnej. Dyrektor zaplecza technicznego w turystyce.

Przez 19 lat był dyrektorem WACETOB-u – firmy consultingowej dla gospodarki nieruchomościami i budownictwa. Członek Rady Ochrony Pracy Sejmu RP w latach 1993–2001.

Prezes Instytutu Doradztwa Majątkowego.

Laureat nagrody państwowej Ministra Budownictwa za szczególne osiągnięcia w zakresie budownictwa. Współorganizator telewizyjnej audycji budowlanej „Wszechnica Budowlana”.

Wieloletni przewodniczący Komitetu Remontów i Nieruchomości w Polskim Związku Inżynierów i Techników Bu-

downictwa.

Współorganizator Warszawskiego Stowarzyszenia Rzeczników Nieruchomości. Współzałożyciel Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych.

W latach 1994–2000 – przewodniczący Komisji Rewizyjnej Federacji (dwie kadencje). W latach 1998–2000 przewodniczący Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Prezydent Federacji w latach 2000–2003. Członek Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, od 2001 roku przewodniczący PKK, podkomisji dla rzeczoznawców majątkowych. W 2003 roku nagrodzony Medalem *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* za zasługi dla rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego i federacyjnej organizacji.

Andrzej Hopfer

Prezydent w kadencji 2003–2006

Urodzony w 1933 r. w Warszawie. Studiował na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej. Autor ponad 200 monografii, rozpraw i artykułów naukowych, podręczników, skryptów, oraz innych opracowań.

Doktor honoris causa Uniwersytetu w Sopron (Węgry) i Akademii Rolniczej im. Hugona Kollątaja w Krakowie. Jest przedstawicielem Polski w Komisji Międzynarodowej Federacji Geodezyjnej (FIG), oraz członkiem wielu krajowych i międzynarodowych organizacji i stowarzyszeń, m.in.: Międzynarodowego Towarzystwa Planowania Miejsowego i Regionalnego, Brytyjskiego Towarzystwa Teledetekcji, Kanadyjskiej Grupy Studiów i Badań Katastralnych, oraz Royal Institution of Chartered Surveyors (RICS).

Od 1998 r. prof. zw. dr hab. Andrzej Hopfer jest członkiem korespondentem PAN.

Był organizatorem w 1991 r. Polskiego Stowarzyszenia Rzeczników Wyceny Nieruchomości i jest jego prezydentem od 1992 r. W 1997 roku nagrodzony Medalem *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* za zasługi dla rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego i federacyjnej organizacji.

Od 1999 do 2003 roku przewodniczący Państwowej Rady Nieruchomości przy Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. Członek Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej do spraw uprawnień i licencji zawodowych.

Komisje federacyjne

Dla realizacji celów statutowych Federacja powołuje liczne komisje i zespoły specjalistyczne, a także pełnomocników.

Komisja Arbitrażowa PFSRM

Na posiedzeniu Rady Krajowej Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych w dniach 6–7 lipca 1994 roku dyskutowano celowość powołania Komisji Arbitrażowej do oceny wycen spornych.

Komisja Arbitrażowa została powołana przez Radę Krajową Polskiej Federacji Stowarzyszeń w końcu roku 1994.

W dniu 1 grudnia 1994 roku odbyło się pierwsze posiedzenie Komisji Arbitrażowej pod przewodnictwem Pani Zdzisławy Ledzion-Trojanowskiej.

W dniu 5 maja 1995 r. na posiedzeniu Rady Krajowej, które odbyło się w Międzyzdrojach, uchwalono Regulamin działania Komisji Arbitrażowej.

Kadencje

I kadencja lata: 1995–1997

II kadencja lata: 1997–1999

III kadencja lata: 1999–2001

IV kadencja lata: 2001–2003

ARBITRZY CZTERECH KADENCJI;

1. Iwo Betke – przewodniczący KA IV kadencji
2. Henryk Gałach
3. Lech Gutry
4. Andrzej Kobes
5. Monika Nowakowska

ARBITRZY TRZECH KADENCJI:

1. Zdzisława Ledzion Trojanowska – przewodnicząca KA w okresie trzech pierwszych kadencji
2. Mariusz Bilski
3. Adam Eliasiewicz
4. Artur Szczerbiński
5. Wacław Turczyński
6. Krzysztof Bąbel
7. Marian Borycki
8. Aleksander Fiutowski
9. Halina Jędrnych
10. Lech Krasiński
11. Mieczysława Prędkiewicz
12. Małgorzata Skąpska
13. Ludwik Solarz

ARBITRZY DWÓCH KADENCJI:

1. Michał Bowanko
2. Mariusz Gaetner
3. Ewa Kucharska-Stasiak
4. Jacek Pernak
5. Katarzyna Stasiak
6. Leszek Zajączkowski
7. Halina Bielawowska
8. Jerzy Dydenko
9. Mirosława Koszara
10. Ryszard Śliwiński
11. Aleksander Kasprzak

12. Edward Marynowski
13. Krzysztof Urbańczyk
14. Krzysztof Smarul
15. Kazimierz Dobrzyniewicz
16. Marek Starega
17. Michał Kosmowski
18. Aldona Gózdź
19. Elżbieta Halicka – Marszał
20. Bogusław Jastrzębski
21. Kazimiera Kwiatosz
22. Jeanetta Mataczyńska
23. Ryszard Piątek
24. Jan Piechota
25. Lech Tarnawski
26. Joanna Ułaszewska
27. Mirosław Osiński

ARBITRZY JEDNEJ KADENCJI

1. Jerzy Adamiczka
2. Lech Bomerski
3. Janusz Detka
4. Edward Golus
5. Henryk Majdasz
6. Włodzimierz Jasiakiewicz
7. Marek Konieczny
8. Józef Maško
9. Stefan Przyborski
10. Władysław Sroka
11. Adam Trybusz
12. Ryszard Wojciechowski
13. Zbigniew Boczek
14. Jerzy Derczyński
15. Roman Fortuna
16. Jan Godziewski
17. Leonard Janiak
18. Mirosław Osiński
19. Wojciech Ratajczak
20. Piotr Błakala
21. Piotr Cegielski
22. Tomasz Cielak
23. Elżbieta Czuczman
24. Gerard Fronczak
25. Roman Gintrowski
26. Sylwia Hilarowicz
27. Ryszard Jasiński
28. Aleksander Kozuń
29. Tomasz Lis
30. Wiesław Meszek
31. Jan Olchówka
32. Halina Pikierska-Grad
33. Wiesław Rawicki
34. Tomasz Sobczak
35. Kazimierz Sobiesiak
36. Marek Ślusarczyk
37. Ewa Wodo
38. Alicja Wolska
39. Jerzy Zieliński

Komisja Etyki Zawodowej

Dotychczas Komisja rozpatrywała sprawy, których większość wymagała jedynie pisemnego wyjaśnienia i zwrócenia uwagi na zaniedbania w rzetelnym wypełnieniu obowiązków rzeczoznawcy w tym np. niewłaściwego postępowania podważającego zaufanie do zawodu rzeczoznawcy, używanie nie-

właściwej pieczęci. Sprawy dotyczące skarg na członków własnego macierzystego stowarzyszenia kierowano do rozpatrzenia wg kompetencji. Trzeba zaznaczyć, że dotyczyły one stosunków koleżeńskich, zasad współzycia i.t.p.

Podstawą działania Komisji Etyki Zawodowej jest Kodeks Etyki Zawodowej.

KODEKS ETYKI ZAWODOWEJ

§1

1. Rzeczoznawca majątkowy obowiązany jest do przestrzegania prawa i standardów zawodowych oraz zasad współzycia społecznego a także dbałości o swoją godność osobistą.
2. Rzeczoznawca Majątkowy obowiązany jest do powstrzymania się od wszelkich zachowań, które mogłyby zaszkodzić dobrej opinii o zawodzie rzeczoznawcy.
3. Postępowanie rzeczoznawcy majątkowego, które poniża go w opinii publicznej lub podważa zaufanie do wykonywanych przez niego czynności zawodowych, stanowi naruszenie norm etycznych.

§2

1. Postępowanie rzeczoznawcy majątkowego działającego jak osoba zaufania publicznego powinny cechować: rzetelność, dokładność, bezstronność i profesjonalizm.
2. Rzeczoznawca majątkowy nie jest związany żądaniem zamawiającego lub osób zainteresowanych wynikiem jego pracy, jeżeli pozostawałyby one w sprzeczności z prawem lub standardami zawodowymi.

§3

Obowiązkiem rzeczoznawcy majątkowego jest godne reprezentowanie swojego środowiska zawodowego wobec innych osób lub środowisk, zgodnie z jego umiejętnościami i wysokim poziomem zawodowym i etycznym.

§4

Rzeczoznawcy majątkowemu nie wolno dokonywać wyceny majątku własnego a także osoby bliskiej, lub innych czynności z zakresu praktyki zawodowej, nie tylko wówczas, gdy istnieje wyraźny zakaz ustawowy, lecz także wtedy gdy mogłoby to wywołać wątpliwość co do obiektywizmu rzeczoznawcy. Dotyczy to również sytuacji, gdy rzeczoznawca pozostaje w stosunku zależności osobistej, lub służbowej w odniesieniu do zamawiającego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§5

Rzeczoznawca majątkowy obowiązany jest stale doskonalić swoją wiedzę zawodową i dbać o to, aby w swoich czynnościach zawodowych wykorzystywać najnowsze zdobycze nauki i praktyki.

§6

Rzeczoznawca majątkowy nie powinien podejmować się wykonywania czynności z zakresu praktyki zawodowej, które wykraczałyby poza jego wiedzę i kompetencje zawodowe.

§7

Rzeczoznawca majątkowy obowiązany jest do zachowania zasady poufności i nie ujawniania osobom trzecim informacji, które uzyskał w toku wykonywania czynności zawodowych. Obowiązek ten spoczywa na rzeczoznawcy również po ustaniu wykonywania czynności, chyba, że z tego obowiązku zwolnił go sąd lub inny właściwy organ, albo zamawiający.

§8

1. Rzeczoznawca majątkowy obowiązany jest powstrzymać się od działań stanowiących nieuczciwą konkurencję lub nieuczciwą reklamę. W szczególności, jeżeli inny rzeczoznawca majątkowy negocjuje wynagrodzenie za wykonanie określonych czynności, nie wolno rzeczoznawcy, który się o tym dowiedział, oferować ceny niższej za te same usługi.
2. Treść materiału promocyjnego, oraz sposób jego prezentacji, powinny być przedstawione na odpowiednim poziomie i nie mogą

umniejszać w opinii publicznej jakości usług oferowanych przez innych rzeczoznawców, lub w jakikolwiek sposób im szkodzić.

3. W reklamach mogą być zamieszczane informacje o kwalifikacjach rzeczoznawcy i organizacjach zawodowych, do których należy.

§9

1. Stosunki między rzeczoznawcami majątkowymi powinny cechować koleżeństwo, wzajemna lojalność i współpraca, zwłaszcza w zakresie dzielenia się swoją wiedzą i doświadczeniem zawodowym z osobami chcącymi uzyskać uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości.
2. Nie stanowi naruszenia zasad wymienionych w ust. 1 negatywne ocenianie działalności zawodowej rzeczoznawcy majątkowego wynikające z dokonanej w ramach organizacji zawodowej przez innego rzeczoznawcę majątkowego oceny lub opinii o wykonanym przez niego operacie szacunkowym, chociażby nie zostały one następnie utrzymane przez organy prowadzące postępowanie, o którym mowa w §10 ust. 1.

§10

1. Rzeczoznawca majątkowy nie może dokonywać oceny lub opiniowania operatu szacunkowego sporządzonego przez innego rzeczoznawcę majątkowego. Nie dotyczy to oceny lub opiniowania w przypadku, gdy czynność ta wykonywana jest:
 - a) w postępowaniu prowadzonym przez organizację zawodową,
 - b) w postępowaniu przed Komisją Odpowiedzialności Zawodowej,
 - c) na żądanie sądu lub innego organu wymiaru sprawiedliwości.
2. Nie stanowi naruszenia zasad etyki zawodowej opiniowanie lub ocena operatu szacunkowego dokonywana z zachowaniem wymogów przewidzianych w Standardzie VII.2

§11

Rzeczoznawca majątkowy wykonuje czynności zawodowe zgodnie z najlepszą wiedzą fachową i ze starannością właściwą dla tych czynności.

§12

Rzeczoznawcy majątkowemu nie wolno przyjmować od zamawiającego lub osób trzecich w związku z wykonywanymi czynnościami jakichkolwiek korzyści osobistych lub majątkowych poza wynagrodzeniem ustalonym w umowie.

§13

Rzeczoznawca majątkowy obowiązany jest do stosowania przepisów niniejszego kodeksu także w stosunku do swojego klienta, chociażby on tego nie żądał lub nie wynikało to wyraźnie z treści zawartej umowy.

§14

1. Przepisy niniejszego Kodeksu obowiązują wszystkich rzeczoznawców majątkowych.
2. Nad przestrzeganiem norm Kodeksu czuwają organizacje zawodowe w stosunku do swoich członków oraz Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

§15

1. Kodeks opracowano w zespole: Zygmunt Bojar, Andrzej Hopfer, Andrzej Kalus, Stanisława Kalus, Zdzisław Małecki, Tomasz Telega.
2. Kodeks został uchwalony przez Radę Krajową PFSRM w dniu 13 października 1999 r. i włączony do zbioru Standardów Zawodowych Rzeczoznawców Majątkowych, zamiast Kodeksu Etyki Zawodowej uchwalonego 4 maja 1995 r.
3. Niniejszy Kodeks Etyki Zawodowej obowiązuje od dnia 14 listopada 1999 r.

Dynamiczny rozwój zawodu rzeczoznawcy majątkowego, zmiany prawa, wskazują na potrzebę podjęcia działań w celu nowelizacji bądź opracowania nowego Kodeksu. Przestrzeganie zasad Kodeksu Etyki Zawodowej powinno obowiązywać wszystkich rzeczoznawców majątkowych, niezależnie czy przynależą czy też nie do stowarzyszenia. W aspekcie powszechnie już stosowanego dumpingu cenowego, prowadzącego w konsekwencji do obniżenia jakości operatorów, konieczna staje się zmiana treści §8 Kodeksu dotyczącego ustalania wynagrodzenia w drodze przetargu. Ponadto środowisko rzeczoznawców powinno sprecyzować pojęcie „nieuczciwej konkurencji”, o której mowa w art. 27a ust. 1 pkt.3 ustawy z 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (tekst jednolity – Dz. U. z 2002 r., nr 72 poz. 664).

Obowiązujący dotychczas Kodeks obejmuje głównie zapisy o obowiązkach i powinnościach rzeczoznawcy majątkowego, o których część naszego środowiska przypadkowo bądź świadomie zapomina o nich. Mając na uwadze dobro naszego zawodu konieczne jest uzupełnienie Kodeksu o zapisy precyzujące także odpowiedzialność rzeczoznawcy za naruszenie obowiązków wynikających z Kodeksu Etyki Zawodowej Rzeczoznawców Majątkowych.

Skład Komisji w kadencji 2000–2003:

Mariusz Bilski – TSRM

Marian Borycki – ŚSRM, przewodniczący

Jerzy Filipiak – PSRW

Ryszard Grześlak – ŁSRM

Małgorzata Krajewska – SRM w Bydgoszczy

Andrzej Niewiadomski – ŚSRM

Barbara Stasiak – MSRM

Komisja Standardów

To jedna z najdłuższych działających komisji. W początkowym okresie działali w niej: Andrzej Kalus, prof. Stanisława Kalus, Zdzisław Małecki, Tomasz Telega, Krzysztof Grzesik. Następnie skład komisji został poszerzony o: prof. Ryszarda Cymermana, prof. Mieczysława Prystupa, Zygmunta Bojara, Jerzego Filipiaka, Jerzego Adamiczkę. Zrezygnowali z uwagi na inne ważne obowiązki: prof. Stanisława Kalus i Andrzej Kalus.

Założenia do standardów opracowują zespoły pod kierunkiem liderów poszczególnych tematów. Byli to m.in.: prof. Wojciech Wilkowski, prof. Ewa Kucharska-Stasiak, prof. Mieczysław Prystupa, Jan Konowalczyk, Monika Nowakowska, prof. Ryszard Cymerman.

Ogrom zaangażowanej pracy społecznej obrazuje fakt, że w ostatniej kadencji (2000–2003) – zgodnie z informacją przewodniczącego Komisji Standardów Zdzisława Małeckiego – w zespołach pracowało ok. 75 osób.

Komisja Rozwoju Zawodu

Powołana w 2002 roku Komisja Rozwoju Zawodu pod kierunkiem Henryka Czajkowskiego w pierwszym okresie skoncentrowała się na przeprowadzeniu ogólnopolskiej ankiety,

mającej na celu zinventaryzowanie problemów środowiskowych, określenie zapotrzebowania rynku na usługi rzeczoznawców majątkowych, zbadanie stopnia akceptacji dla samorządu zawodowego w kontekście zwiększonych wydatków na jego funkcjonowanie.

Na ankietę skierowaną do wszystkich rzeczoznawców majątkowych (tj. zrzeszonych i niezrzeszonych) odpowiedziało 33% rzeczoznawców. Wyniki tej ankiety prezentowane były na XI KKR w Gdańsku oraz w dwóch kolejnych numerach kwartalnika „Rzeczoznawca Majątkowy”.

W ramach Komisji Rozwoju Zawodu pracuje pięć podkomisji:

Podkomisja ds. certyfikacji

Podkomisją kierował: Jerzy Filipiak. Członkowie: Paweł Drelich, Janusz Traczyk, Sylwia Hilarowicz, Danuta Murawska, Celina Hoffman.

Podkomisja opracowała założenia do przeprowadzenia certyfikacji przez PFSRM po uprzednim uzyskaniu akredytacji w tym zakresie. W 36 numerze kwartalnika „Rzeczoznawca Majątkowy” przewodniczący podkomisji Jerzy Filipiak szczegółowo omawia podstawowe założenia certyfikacji.

Uchwała Rady Krajowej z 11 lutego 2003 r. zobowiązuje PFSRM do powołania jednostki certyfikującej w strukturze Federacji.

Podkomisja ds. rynku

Podkomisja ta działała w bardzo skromnym składzie osobowym. Celem jej było opracowanie założeń do poszerzenia katalogu usług, które mogłyby świadczyć rzeczoznawcy majątkowi.

Na spotkaniu podkomisji 2 kwietnia 2003 r. został przedstawiony katalog nowych dziedzin, w których rzeczoznawcy majątkowi mogliby wykorzystać swoją wiedzę.

Przewodniczący podkomisji bierze udział w pracach zespołu ds. utworzenia centralnej bazy danych o nieruchomościach w programie pilotażowym UMiRM.

Podkomisją kieruje: Michał Kosmowski. Członkowie: Adam Eliasiewicz, Paweł Drelich, Czesław Mancewicz.

Podkomisja ds. samorządu

Członkowie tej Podkomisji brali udział w pracach 14 osobowej Komisji ds. Samorządu Zawodowego, kierowanej przez Tomasza Telegę.

Po zakończeniu prac nad projektem ustawy samorządowej, przewodniczący podkomisji Lech Tarnawski skoncentrował się nad opracowaniem struktury terenowej izb.

Podkomisja ds. prawnych

Uchwała Rady Krajowej z 24 marca 2003 r. upoważniająca Katarzynę Stasiak – przewodniczącą podkomisji, Teresę Bersińską – członkinię podkomisji i Urszulę Królikowską, do działań na rzecz zmiany ustawy o zamówieniach publicznych, zdynamizowała pracę tej podkomisji.

13 czerwca 2003 r. z inicjatywy ŁSRM została zorganizowana konferencja na temat miejsca rzeczoznawcy majątkowego w ustawie o zamówieniach publicznych, poprawnej inter-

pretacji zapisów tej ustawy. Konferencja ta wykazała w wielu sprawach zbieżność stanowisk naszego środowiska ze stanowiskami UZP, Unii Miast Polskich i ogłaszającymi przetargi.

Podkomisja ds. internetu

W ramach tej podkomisji podjęto próbę zmodernizowania witryny internetowej, która została już zmodyfikowana.

Kierujący podkomisją Wojtek Nurek przedstawił na XI KKRM w Gdańsku ciekawy referat dotyczący konieczności tworzenia baz danych.

Przewodniczący Podkomisji był inicjatorem i wykonawcą tzw. czatów z Adamem Eliasiewiczem, W. Baranowskim, H. Jędrzejewskim i z K. Urbańczykiem.

Komisja ds. samorządu zawodowego

Komisja powołana została na posiedzeniu Rady Krajowej we wrześniu 2000 r.

Początkowa Komisja pracowała w składzie: Wacław Baranowski, Stanisław Cegielski, Lech Gutry, Wojciech Makowiecki, Kazimierz Rygiel, Tomasz Telega (przewodniczący), Ryszard Witowski.

Komisja dokonała aktualizacji projektu ustawy o samorządzie zawodowym rzeczoznawców majątkowych opracowanym w 1999 r. pod kierownictwem Wacława Baranowskiego. Projekt został przekazany do Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Ponieważ wspólny projekt (trzech zawodów) po zmianie kierownictwa UMiRM nie uzyskał akceptacji, rozpoczęto prace nad własnym projektem.

Początkowo wybrano rozwiązanie, aby działalność samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych uregulować w ustawie o gospodarce nieruchomościami.

Krajowa Rada powołała rozszerzoną komisję w składzie: Zygmunt Bojar, Stanisław Cegielski, Lech Gutry, Stanisław Kolanowski (sekretarz komisji), Andrzej Lesiński, Jan Rędziniak, Kazimierz Rygiel, Elżbieta Szmidke, Marian Szymański, Lech Tarnawski, Tomasz Telega (przewodniczący) i Ryszard Witowski. W wyniku wielu posiedzeń plenarnych i prac poza posiedzeniami komisji, komisja wypracowała nowy projekt ustawy o samorządzie zawodowym rzeczoznawców majątkowych, który uzyskał akceptację Rady Krajowej 24 marca 2003 r. Projekt ten przekazano Prezesowi Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast z prośbą o podjęcie prac legislacyjnych.

Komisja ds. Legislacji

Bierze czynny udział we wszystkich poczynaniach legislacyjnych podejmowanych w sprawach zawodu rzeczoznawcy majątkowego, a także opiniuje różne akty prawne.

W kadencji 2000–2003 główna uwaga Komisji była skierowana na opiniowanie trzech projektów aktów prawnych, a mianowicie:

- ▶ projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie szczegółowych zasad wyceny nieruchomości oraz zasad i trybu sporządzania operatu szacunkowego,
- ▶ projektu ustawy o samorządzie zawodowym rzeczoznawcy majątkowego,
- ▶ projektu noweli ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

W kadencji 2000–2003 skład Komisji był następujący:

Zygmunt Bojar – przewodniczący,
 Stanisław Kolanowski – sekretarz,
 Janusz Andrzejewski – członek,
 Teresa Bersińska – członek,
 Lech Bomerski – członek,
 Tomasz Cieślak – członek,
 Wojciech Daniel – członek,
 Radosław Gaca – członek,
 Jarosław Matejczuk – członek,
 Lucja Wierzycka – członek.

Komisja ds. Analiz Rynku

W kadencji 2000–2003 powołano do życia Komisję ds. Analiz Rynku, której postawiono zadania polegające na:

- 1) opracowaniu zasad przeprowadzenia analizy rynku nieruchomości w poszczególnych jego segmentach, dla potrzeb sporządzania operatu szacunkowego,
- 2) opracowaniu sposobu określenia współczynnika kapitalizacji stopy dyskontowej na podstawie rentowności bezpiecznych długoterminowych lokat na rynku kapitałowym z uwzględnieniem stopnia ryzyka przy inwestowaniu w nieruchomości.

Komisja odbyła w kadencji kilka spotkań plenarnych. Początkowo komisja pracowała w składzie: Małgorzata Kosińska (przewodnicząca), Marian Borycki, Katarzyna Bączyńska, Maria Trojanek, Tomasz Telega i zajmowała się zagadnieniem dotyczącym zasad przeprowadzania analizy i charakterystyki rynku przez rzeczoznawców majątkowych dla potrzeb wyceny.

Po objęciu funkcji przewodniczącej przez Marię Trojanek Komisja skoncentrowała się na rozwiązaniu problemu z punktu 2 jako pierwszoplanowego, w związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2002 w sprawie szczegółowych zasad wyceny nieruchomości.

Do dyskusji w Komisji zaproszono dodatkowo – prof. Ewę Kucharską-Stasiak, prof. Sabinę Żróbek, prof. Mieczysława Prystupę, przedstawicieli banków hipotecznych kolegów Gabriela Główkę, Jana Nowaka, Grzegorza Chmielaka oraz Jolantę Sobotko z Fundacji na rzecz Kredytu Hipotecznego. Na wniosek prof. Marii Trojanek przyjęto zaproponowane rozwiązanie problemu jako stanowisko komisji do stosowania w praktyce rzeczoznawców majątkowych. Stanowisko to opublikowano w kwartalniku „Rzeczoznawca Majątkowy” (nr 37/2003).

Komisja Odznaczeń

Powołana w 2000 roku w związku z przyjęciem przez Radę Krajową uchwały o ustanowieniu Złotych i Srebrnych Honorowych Odznak za zasługi dla Federacji.

Komisja opracowała projekt Regulaminu przyznawania odznaczeń, przyjętego w 2000 roku, ze zmianami w 2002 roku. Komisja rozpatrzyła 108 wniosków o odznaczenia, z czego 68 zaopiniowała pozytywnie. Rada Krajowa przyznała 50 złotych odznak oraz 18 srebrnych.

Lista wszystkich Rzecznawców Majątkowych odznaczonych złotą i srebrną odznaką „Zasłużony dla Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych”.

Odznaczeni złotą odznaką:

1. Adamiczka Jerzy
2. Baranowski Wacław
3. Bądel Krzysztof
4. Betke Iwo
5. Bilski Mariusz
6. Bojar Zygmunt
7. Bomerski Lech
8. Borycki Marian
9. Cegielski Stanisław
10. Cegielski Stanisław
11. Ciszewicz Jan
12. Chumek Mirosław
13. Czajkowski Henryk
14. Cymerman Ryszard
15. Detka Janusz
16. Domański Witold
17. Eliasiewicz Adam
18. Fiutowski Aleksander
19. Gałach Henryk
20. Głogowska Lucyllia
21. Grzesik Krzysztof
22. Gutry Lech
23. Hajdasz Henryk
24. Hopfer Andrzej
25. Jasiakiewicz Włodzimierz
26. Jasiński Janusz
27. Kalus Anbrzej
28. Kobes Andrzej
29. Kolanowski Stanisław
30. Kosmowski Michał
31. Kucharska Stasiak Ewa
32. Ledzion Trojanowska Zdzisława
33. Lesiński Andrzej
34. Makowiecki Wojciech
35. Malicki Jan
36. Małecki Zdzisław
37. Mordacz Janina

38. Nowakowska Monika
39. Prystupa Mieczysław
40. Rusak Bolesław
41. Rygiel Kazimierz
42. Solarz Ludwik
43. Stróżniak Wojciech
44. Szwarz Roman
45. Szykulska Beata
46. Tarnawski Lech
47. Telega Tomasz
48. Traczyk Janusz
49. Urbańczyk Krzysztof
50. Wilczewska Alicja
51. Witowski Ryszard
52. Zajączkowski Leszek
53. Zielińska Jadwiga

Odznaczeni srebrną odznaką:

1. Biczkowski Zdzisław
2. Bowanko Michał
3. Chumek Mirosław
4. Dąbek Jerzy
5. Frankowski Wojciech
6. Futro Adam
7. Gładczak Ryszard
8. Jaskulska Halina
9. Jędrych Halina
10. Koczara Mirosława
11. Konowalczyk Jan
12. Kosmowski Michał
13. Krasiński Leszek
14. Kulwicki Alfred
15. Michalak Maria
16. Osiński Mirosław
17. Pernak Jacek
18. Prędkiewicz Mieczysława
19. Skąpska Małgorzata
20. Starega Marek
21. Szymański Marian
22. Rędziniak Jan
23. Urbańczyk Krzysztof

Komisja Współpracy Międzynarodowej

W początkowym okresie istnienia Federacji był to zespół ds. kontaktów zagranicznych, którym kierował wiceprezydent Henryk Czajkowski. (1993–1997). W zespole działali intensywnie Krzysztof Grzesik z warszawskiego stowarzyszenia oraz Dobrosław Wojciechowski ze stowarzyszenia poznańskiego. W tym czasie zarząd PFSRM dążył do szybkiego włączenia Federacji do struktur międzynarodowych. Dzięki Krzysztofowi Grzesikowi Federacja została przyjęta w 1994 roku do europejskiej organizacji TEGoVOFA (dzisiejszej TEGOVA) oraz do Międzynarodowego Komitetu Standardów Wyceny TIAVSC, obecnie IVSC.

Dzięki Dobrosławowi Wojciechowskiemu rozwijała się przygraniczna współpraca z rzeczoznawcami niemieckimi z Bonn i Berlina. Rozwijała się intensywnie współpraca z IRPF. W okresie 1998–2000 aktywnie włączył się do reprezentowania Federacji na arenie międzynarodowej prezydent Andrzej Kalus, uczestnicząc w spotkaniach Europejskiej Grupy Rzeczoznawców Majątkowych TEGoVA.

Prof. Stanisława Kalus uczestniczyła w pracach nad europejskimi standardami zawodowym TEGoVA 2000. Od zorganizowanego przez Federację Światowego Kongresu Rzeczoznawców w 1996 roku rozwinęła się współpraca z rzeczoznawcami ukraińskimi.

Poprzez sieć CEEVAN, a następnie CERAN rozwinęła się współpraca ze stowarzyszeniami z Europy Środkowej i Wschodniej.

Intensywny rozwój współpracy międzynarodowej wymagał zaangażowania szerszego grona przedstawicieli stowarzyszeń. Powołana w kadencji 2000–2003 Komisja Współpracy Międzynarodowej z prof. Andrzejem Hopferem na czele skupiała kilkanaście osób, które aktywnie uczestniczyły w konferencjach i spotkaniach międzynarodowych w USA, Irlandii, Belgii, Wielkiej Brytanii, Francji, Niemczech, Czechach, Bułgarii, Rosji, Estonii, Ukrainie, Białorusi.

Pełnomocnicy

W kadencji 2000–2003 działali także pełnomocnicy:

- ▶ Pełnomocnik ds. informacji internetowej – Roman Szwarz,
- ▶ Pełnomocnik ds. współpracy międzynarodowej kierujący Komisją WM – Andrzej Hopfer,
- ▶ Pełnomocnik ds. praktyk zawodowych – Jerzy Adamiczka,
- ▶ Pełnomocnik ds. doskonalenia zawodowego – Lech Gutry,
- ▶ Pełnomocnik ds. ubezpieczeń – Andrzej Lesiński.

Komisja Szkoleń i Wydawnictw

To również jedna z najdłużej działających komisji federacyjnych. Mieczysław Prystupa, Stanisława Kalus, Wacław Baranowski, Sabina Żrobek, Jakub Kondrat działając w Komisji na początku istnienia Federacji, tworzyli podwaliny systemu szkoleń federacyjnych i zapoczątkowali aktywną działalność wydawniczą.

Pracownicy Biura PFSRM

Maria Rymarowicz

Do realizacji swych zadań Federacja zatrudnia pracowników. W roku 1994 były to 2 osoby, obecnie jest to 8 osób (7 i? etatu). W roku 1994 przez kilka miesięcy kierował biurem Federacji **Jakub Kondrat**, rzeczoznawca majątkowy. Od końca 1994 roku do kwietnia 1996 roku biurem kierowała **Elżbieta Jędrzejewska**, rzeczoznawca majątkowy. Stworzywszy od podstaw biuro Federacji, odeszła aby poświęcić się wyłącznie pracy rzeczoznawcy majątkowego.

W kwietniu 1996 przejęła od niej obowiązki kierowania biurem Federacji **Maria Rymarowicz**, która pozostaje na tym stanowisku do dziś. Jest absolwentką Szkoły Głównej Handlowej i studium wyceny nieruchomości. W latach 1997–1998 prowadziła dodatkowo sekretariat sieci CEEVAN.

Najstarszym stażem, a najmłodszym wiekiem pracownikiem jest **Rafał Karpiński**, prowadzący sprzedaż wydawnictw, zatrudniony od 1.08.1994 r. roku. **Jacek Korbień** prowadzi sprawy egzaminów państwowych od listopada 1995 r.

Przez blisko 3 lata (1995–1998) sekretariat biura oraz obsługę szkoleń prowadziła **Katarzyna Michnikowska**, której wkład pracy i zaangażowanie wspominamy do dziś.

Obecnie sekretariat biura i Komisji Arbitrażowej prowa-

dzi **Ewa Księżopolska**, a obsługę szkoleń **Teresa Traczyk**.

Księgowość, prowadzona najpierw na zlecenie, w latach 1995–1996 prowadziła **Teresa Kawa**, następnie **Ewa Matych**. Obecnie rozwój działalności Federacji spowodował konieczność dwuosobowej obsługi księgowej – główną księgową jest od lutego 2002 r. **Ewa Sasin**, a księgową, zatrudnioną wcześniej na zlecenie, obecnie na etacie (od czerwca 2002) jest **Ewa Dolińska**. Sekretariat biura pełnomocnika ds. praktyk (1/2 etatu) prowadzi we Wrocławiu **Barbara Kurpios**.

Rafał Karpiński – najmłodszy pracownik o najdłuższym stażu

Szkolenia

Maria Rymarowicz

Do najważniejszych dokonań Federacji należy zaliczyć rozwinięcie systemu szkoleń dla rzeczoznawców majątkowych.

Federacja starała się na bieżąco sprostać potrzebom szkoleniowym, które wynikały z różnorodnych wymagań rozwijającego się rynku wycen.

Już w 1994 roku w wyniku umowy z Polskim Bankiem Rozwoju już zorganizowano trzy seminaria doskonalące wiedzę rzeczoznawców obsługujących sektor bankowy.

W 1995 roku podpisane zostało porozumienie pomiędzy Bankiem Pekao SA, a Federacją w sprawie współpracy w zakresie **wyceny przedmiotów zabezpieczenia wierzytelności Banku**. W wyniku tej umowy od początku października rozpoczęły się specjalistyczne seminaria dla rzeczoznawców majątkowych, które trwają do dziś. Tematyka seminarium obejmuje: prawne uwarunkowania zabezpieczeń kredytowych, zagadnienia związane z ryzykiem udzielania kredytów na nieruchomości, błędy w wycenach dla potrzeb zabezpieczenia kredytu bankowego, egzekucja wierzytelności banku z nieruchomości, podstawy prawne działania i organizacja systemu bankowego w Polsce, założenia i ograniczenia przy wycenie nieruchomości, wartość bankowo-hipoteczna. Wykładowcami na przestrzeni lat byli: mgr Bożena Cyrol, mgr inż. Danuta Ostrzechowska, dr Gabriel Główka (Bank Śląski), mgr Tomasz Gryn, mgr Tadeusz Wyrzykowski (Departament Kredytów Hipotecznych Banku Pekao SA), mgr Adam Gonet, mgr Andrzej Kulągowski (komornik), prof. Elżbieta Mączyńska (SGH) prof. Ewa Kucharska-Stasiak (Uniwersytet Łódzki), prof. Mieczysław Prystupa (Politechnika Warszawska), mgr inż. Monika Nowakowska (rzeczoznawca), Olaf Steitz i mgr Grzegorz Chmielak (Hypoverinsbank).

W 1995 roku PFSRM rozpoczęła cykl trzydniowych seminariów na temat „**Szacowanie wartości nieruchomości dla potrzeb skarbowo-podatkowych**”.

Tematyka seminarium obejmuje elementy prawa cywilnego, podstawy prawne postępowania karno-skarbowego,

rzeczoznawca majątkowy w postępowaniu karno-skarbowym, wycena środków trwałych dla potrzeb ewidencji i amortyzacji. Wykładowcy: mgr Krystyna Chustecka (Ministerstwo Finansów), mgr Andrzej Kośmider (Ministerstwo Finansów), prof. dr hab. Stanisława Kalus (Uniwersytet Śląski), mgr inż. Zdzisław Małecki, mgr Bogdan Gajos (Dyrektor Departamentu Księgowości Finansowej).

Dwa powyższe seminaria cieszą się wciąż zainteresowaniem

i są w stałej ofercie szkoleń federacyjnych. Kolejnym seminarium, które jest w stałej ofercie jest **Studium dla biegłych sądowych**, które ma na celu przygotowanie rzeczoznawców do pracy na rzecz sądów. W programie studium znajduje się:

1. Struktura organizacyjna sadownictwa i organów dla których rzeczoznawca majątkowy wykonuje czynności (mgr Felicja Myszurska, prawnik, Ministerstwo Sprawiedliwości).
2. Istota postępowania dowodowego w postępowaniu sądowym, administracyjnym oraz polubownym (mgr Ewa Kowalik sędzia Sądu Rejonowego).
3. Biegły – rzeczoznawca majątkowy i jego opinia (mgr Barbara Stęcel, mgr Stanisław Łasocha – sędzia, Ministerstwo Sprawiedliwości).
4. Szczególne uwarunkowania czynności biegłego w postępowaniu przedprocesowym, cywilnym, polubownym, administracyjnym (mgr Barbara Kubasik – sędzia, Ministerstwo Sprawiedliwości).
5. Czynności rzeczoznawcy majątkowego dla potrzeb postępowania egzekucyjnego z nieruchomości (mgr Adam Gonet – kierownik Zespołu Komorników).
6. Realizacja czynności biegłego – rzeczoznawcy majątkowego. Czynności biegłego rzeczoznawcy majątkowego w postępowaniu o zniesienie współwłasności o wypłatę zachowku, o przeniesienie własności nieruchomości (mgr inż. Zdzisław Małecki).
7. Określenie treści i wartości wybranych ograniczonych praw rzeczowych (mgr inż. Monika Nowakowska).
8. Czynności biegłego – rzeczoznawcy majątkowego na tle roszczeń z ubezpieczenia majątkowego (dr Leszek Zajązkowski, Politechnika Krakowska).

9. Czynności rzeczoznawcy majątkowego w postępowaniu za szkody górnicze (mgr inż. Wiesław Baranek).
10. Czynności biegłego – rzeczoznawcy majątkowego w postępowaniu o zwrot dokonanych nakładów (prof. dr hab. Mieczysław Prystupa, Politechnika Warszawska)
11. Czynności biegłego – rzeczoznawcy majątkowego w postępowaniu o zapłatę czynszu z tytułu najmu, dzierżawy lub bezumowne korzystanie.
12. Czynności biegłego – rzeczoznawcy majątkowego w postępowaniu o dział spadku lub podział majątku (dr Adam Eliasiewicz, Politechnika Krakowska).

W wyniku porozumienia zawartego pomiędzy Federacją i Agencją Budowy i Eksploatacji Autostrad, Federacja opracowała program szkoleń specjalistycznych dotyczących „Wyceny nieruchomości nabywanych na cele budowy autostrad” – pierwsze szkolenie odbyło się w czerwcu 1996 roku. Seminarium obejmowało problematykę objętą ustawami: o autostradach płatnych, kodeks cywilny, o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości, projekt ustawy o gospodarce nieruchomościami, o zagospodarowaniu przestrzennym, o ochronie gruntów rolnych i leśnych, standard „Wycena nieruchomości pod autostrady”. Wykładowcy: mgr inż. Andrzej Patalas (Prezes Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad), dyr. Henryk Jędrzejewski, mgr inż. Stefan Sarna, inż. Marian Skorupka (Agencja Budowy i Eksploatacji Autostrad), dr Tadeusz Sandecki (Politechnika Warszawska), mgr inż. Zdzisław Małecki, mgr inż. Tomasz Telega, prof. Mieczysław Prystupa (Politechnika Warszawska), prof. Ryszard Cymerman (ART Olsztyn).

W 1998 roku opracowano seminarium na temat „Wycena nieruchomości rolnych w świetle nowego Standardu PFSRM”, wznowione w 2000 r. przy współpracy z Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa, zainteresowanej usługami rzeczoznawców, którzy przeszli tego rodzaju szkolenie specjalistyczne.

Program seminarium obejmował:

1. Podstawowe unormowania prawne zasad wyceny nieruchomości rolnych.
2. Przedmiot i zakres regulacji wyceny według Standardu V4. „Wycena nieruchomości rolnych”.
3. Procedury wyceny i rozliczania nakładów dokonanych na nieruchomości przez posiadaczy zależnych (dzierżawców).
4. Nieruchomości rolne a wycena gospodarstw i przedsiębiorstw rolnych.
5. Podstawowe instytucje prawa rolnego mające zastosowanie przy wycenie nieruchomości rolnych.
6. Rynek nieruchomości rolnych w Polsce.

7. Procedury wyceny nieruchomości rolnych według Standardu V4.
8. Procedury wyceny nieruchomości rolnych dla celów szczególnych.
9. Źródła wykorzystywane przy wycenie na potrzeby AWRSP.
10. Zasady analizy rynku nieruchomości rolnych.

Wykłady prowadzili: mgr inż. Jan Konowalczyk, mgr inż. Zdzisław Małecki, mgr inż. Krzysztof Urbańczyk, mgr inż. Jan Bielański (Departament Nieruchomości w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi), prof. dr hab. Lech Ostrowski, prof. dr hab. Teresa Kurowska (Uniwersytet Śląski), prof. dr hab. Ryszard Cymerman.

W odpowiedzi na kolejne zapotrzebowanie rynku PFSRM opracowała nowe szkolenie na temat „Uwarunkowania prawno-organizacyjne i ekonomiczne wdrażania ustawy z dnia 15 XII 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych”.

Program obejmował:

1. Zasady przekształcania praw do lokali: a) zakładowych i b) spółdzielczych według nowych uregulowań prawnych.
2. Regulacja stanów prawnych lokali spółdzielczych i zakładowych.
3. Problemy wyceny różnych praw do lokali związane z różnymi celami wyceny.
4. Zasady szacowania związane z przekształceniem praw do lokali.

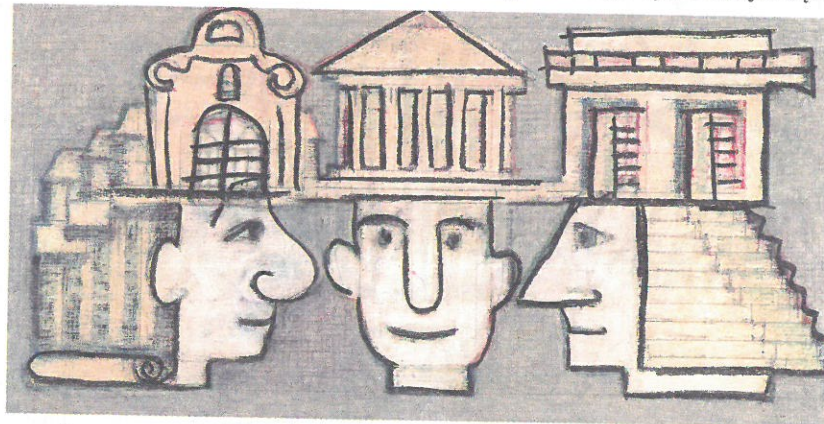
Wykładowcy: dyr. Henryk Jędrzejewski (UMiRM), mgr inż. Zygmunt Bojar, prof. dr hab. Ryszard Cymerman, Dariusz Śniegocki – radca prawny.

W 2003, roku realizując zawarte w czerwcu 2002 r. porozumienie pomiędzy Zarządem Głównym Stowarzyszenia Księgowych w Polsce i PFSRM, rozpoczęto

organizację seminarium na temat „Rzeczoznawcy majątkowi w procesie wyceny wartości aktywów przedsiębiorstw, wyceny dla potrzeb sprawozdań finansowych”.

Program tego seminarium obejmuje:

1. Zagadnienia praktyczne związane z działalnością rzeczoznawcy majątkowego.
2. Prawne podstawy wyceny środków trwałych dotyczących nieruchomości i długoterminowych inwestycji w nieruchomości w świetle ustawy o rachunkowości i w świetle ustaw podatkowych.
3. Podstawy teoretyczne i ogólne zasady wycen środków trwałych przedsiębiorstw, dotyczących nieruchomości oraz inwestycji długoterminowych w nieruchomości w świetle rozwiązań przyjmowanych w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości i w Unii Europejskiej.
4. Nowe regulacje prawne w ustawie o rachunkowości w aspekcie pracy rzeczoznawcy majątkowego.
5. Problemy metodologiczne wycen nieruchomości dla sprawozdań finansowych.

Wykładowcy: mgr Janina Bielak (Centralny Ośrodek Szkolenia Zawodowego Stowarzyszenia Księgowych), mgr Irena Iskra (Ministerstwo Finansów), prof. dr hab. Elżbieta Mączyńska (SGH), dr Jerzy Filipiak (członek Komisji Standardów), prof. dr hab. Mieczysław Prystupa (Politechnika Warszawska).

W latach 1997–1999 PFSRM z Wydziałem Architektury Politechniki Krakowskiej zorganizowała dwuletnie „**Podyplomowe studium konserwacji zabytków architektonicznych i urbanistycznych w specjalności wyceny nieruchomości zabytkowych**”, które ukończyło około 30 rzeczoznawców majątkowych z całego kraju.

Federacja organizowała również szkolenia dla klientów rzeczoznawców majątkowych – wielokrotnie dla pracowników banków, dla pracowników służb wojewódzkich i pracowników Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad, dla pracowników Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Inne szkolenia okazjonalne to szkolenia organizowane przy współudziale EERPF (Wschodnieuropejska Fundacja Rynku Nieruchomości):

- dwuetapowe warsztaty prowadzone przez amerykańskich trenerów, dotyczące tworzenia programu i treści szkoleń, organizacji szkoleń oraz aktywnych technik uczenia dorosłych w październiku i grudniu 1996 roku.
- „Wpływ autostrady na wartość nieruchomości na terenach przyległych” w Warszawie w 1997 roku. Na seminarium wiodący referat z przedstawieniem studium przypadku wygłosił David Craig z USA. Polską część seminarium prowadził prof. Ryszard Cymerman.
- wspólna inicjatywa PFSRZ, PFSPON oraz EERPF – warsztaty dla szefów stowarzyszeń regionalnych na temat lobbingu i organizacji pracy w stowarzyszeniach w Kazimierzu Dolnym w 1997 roku. Warsztaty prowadziła Norman D. Flynn i Christine Todd.

- podobna wspólna inicjatywa – warsztaty na temat zarządzania stowarzyszeniem i lobbingu w Ciechocinku w 2001 r. prowadzili przedstawiciele NVAR – Christine Todd, JoAnne Johnson oraz Jack O’Donahue.
- w 2003 roku warsztaty na temat tworzenia pozytywnego wizerunku zawodów z rynku nieruchomości i ich organizacji w Polańczyku nad Soliną prowadzili dla PFSRM i PFRN JoAnne Johnson oraz Christine Todd z NVAR w ramach porozumienia o współpracy.

Federacja patronuje też wielu szkoleniom organizowanym w terenie przez regionalne stowarzyszenia:

W czerwcu 2002 r. przeprowadzone zostały warsztaty na temat „**Praktyczna wycena mienia zabużańskiego w świetle aktualnych uregulowań prawnych**” zorganizowane przez Karkonoskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych. Wykłady prowadzili Aleksander Fiutowski i Stanisław Kolanowski.

W styczniu 2003 r. SRM w Toruniu rozpoczęło cykl seminariów „**Zasady wycen nieruchomości wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad wyceny nieruchomości oraz zasad i trybu sporządzania operatu szacunkowego**” – wykład prowadzi Zdzisław Małecki.

Kolejne seminaria odbyły się:

- w lutym, w SRM Bydgoszcz – dla 57 osób,
- w kwietniu, dla Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa o/t Wrocław – dla 26 osób,
- w Kielcach dla Świętokrzyskiego SRM – dla 67 osób,
- w lutym i marcu, dla SRM w Łodzi – dla 69 osób,
- w kwietniu, dla Lubuskiego SRM w Gorzowie Wlkp. – dla 36 osób.

W kwietniu PTRM Gdańsk zorganizowało szkolenie na temat „Metody wyznaczania stóp zwrotu dla potrzeb wyceny nieruchomości” dla 48 osób.

Liczba uczestników szkoleń organizowanych przez PFSRM w latach 1993 do 2003 (I kwartał)

Lp.	Tytuł szkolenia	Lata	Liczba szkoleń	Liczba osób
1	„Szacowanie wartości nieruchomości dla potrzeb sektora bankowego”	1994–2003	41	2428
2	„Wyceny nieruchomości i praw majątkowych dla potrzeb skarbowo-podatkowych”	1995–2002	22	1023
3	„Nabywanie nieruchomości pod autostrady”	1996	1	69
4	„Wycena nieruchomości pod autostrady”	1996–1997	5	310
5	„Zasady wyceny przedsiębiorstw”	1997–1998	3	68
6	„Wpływ autostrady na wartość terenów przyległych”	1997	1	54
7	„Wycena wartości maszyn i urządzeń trwale związanych z nieruchomościami”	1997	2	75
8	„Studium rzeczoznawstwa sadowego”	1998–2002	11	449
9	„Wycena nieruchomości rolnych w świetle przepisów prawa i standardów zawodowych PFSRM”	1998–2001	8	365
10	„Uwarunkowania prawno-organizacyjne i ekonomiczne wdrażania ust. z dnia 15.XII.2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych”	2001	4	194
11	„Rzeczoznawcy majątkowi w procesie wyceny wartości aktywów przedsiębiorstw, wyceny dla potrzeb sprawozdań finansowych”	2003	5	261
12	„Metody wyznaczania stóp zwrotu dla potrzeb wyceny nieruchomości”	2003	1	10
	Razem		104	5306

Działalność wydawnicza

Maria Rymarowicz

Już w roku 1994 PFSRM rozpoczęła intensywną działalność wydawniczą: przetłumaczono i wydano pozycje zagraniczne:

- ▶ Amerykańskie Standardy wyceny,
- ▶ Europejskie Standardy wyceny TEGOVOFA,
- ▶ Podstawy wyceny nieruchomości, David Mackmin.

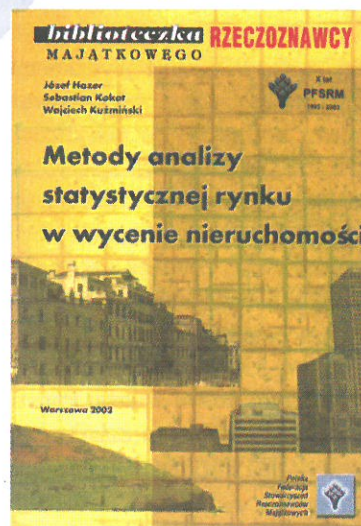
Rozpoczęto wydawanie kwartalnika „Rzeczoznawca Majątkowy”. Od tamtej pory ukazało się 38 numerów, a liczba prenumeratorów sięga obecnie połowy nakładu, który wynosi 2000 sztuk.

W 1995 roku ukazało się I wydanie Standardów zawodowych, a obecnie przygotowywane jest wydanie IX. Od 1998 roku odstąpiono od wydawania Standardów w formie książkowej na rzecz segregatorów, co pozwala przy kolejnych aktualizacjach nabywać jedynie tzw. arkusze aktualizacyjne.

W „Bibliotece rzeczoznawcy majątkowego” ukazały się m.in.:

- ▶ Zbiór przepisów prawnych dla rzeczoznawców majątkowych pod.red. Zygmunta Bojara,
- ▶ Leksykon rzeczoznawcy majątkowego pod red. Ewy Kucharskiej-Stasiak,
- ▶ Wycena nieruchomości rolnych, praca zbiorowa (dwa wydania),
- ▶ Materiały geodezyjne źródłem informacji o nieruchomościach M. Szymańskiego,
- ▶ Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia porównawczego M. Prystupy (dwa wydania),
- ▶ Metody analizy statystycznej rynku – autorzy: J. Hozer, S. Kokot, W. Kuźmiński.

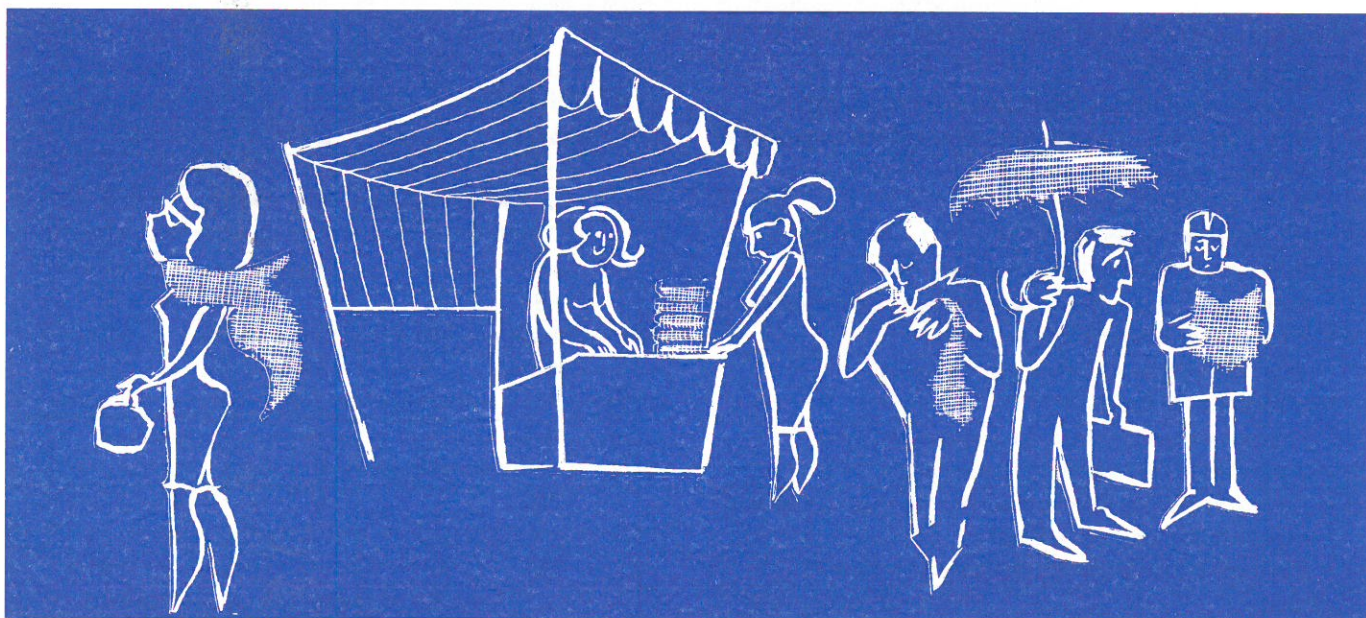
Dużym osiągnięciem było wydanie tzw. „biblii rzeczoznawców amerykańskich” – Appraisal of Real Estate, pracy zbiorowej Amerykańskiego Instytutu Wyceny w wersji polskiej: Wycena nieruchomości, 2001 rok, pod red. Ewy Ku-

charskiej-Stasiak, przetłumaczone przez zespół tłumaczy pod kierunkiem Magdaleny Habdasy. Wydanie to było sponzorowane przez Ford Motor Company, dzięki pomocy Międzynarodowej Fundacji Rynku Nieruchomości. 1000 egzemplarzy sprzedano w ciągu roku i obecnie Federacja sprzedaje dodruk do wydania I.

W 2002 roku Federacja przetłumaczyła i wydała Europejskie Standardy Wyceny TEGoVA 2000.

W okresie swego istnienia Federacja rozprowadzała wśród rzeczoznawców liczne artykuły reklamowe np. koszulki bawełniane, parasole, apaszki jedwabne z logo Federacji. Stale w sprzedaży są jedwabne krawaty federacyjne oraz znaczki z logo PFSRM.

Wydawnictwa 1994–2003

Lp.	Tytuł	Rok wydania
1	Standardy zawodowe USA	1994
2	Europejskie standardy wyceny TEGOVOFA	1994
3	<i>D. Mackmine</i> , Podstawy wyceny nieruchomości	1994
4	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. I)	1995
5	<i>M. Prystupa</i> , Sytuacje decyzyjne w inwestycjach budowlanych	1996
6	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. I – dodruk)	1996
7	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. II)	1996
8	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych w języku angielskim i niemieckim	1996
9	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. III)	1997
10	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. IV)	1998
11	Arkusze Aktualizacyjny do STRM	1998
12	Zbiór przepisów prawnych dla rzeczoznawców majątkowych (tom 1–3)	1998
13	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. V)	1998
14	Arkusze Aktualizacyjny do STRM	1998
15	Leksykon rzeczoznawcy majątkowego	1998
16	Zbiór przepisów prawnych dla rzeczoznawców majątkowych (tom 4)	1999
17	<i>Z. Łapiński</i> , Nowe technologie budownictwa powszechnego	1999
18	Informator dla osób przystępujących do egzaminu państwowego	1999
19	Informator dla osób przystępujących do egzaminu państwowego (wyd. II)	1999
20	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. VI)	1999
21	Arkusze Aktualizacyjny do STRM	1999
22	Arkusze Aktualizacyjny do STRM	2000
23	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. VII)	2000
24	Wycena nieruchomości rolnych (wyd. I)	2000
25	CD-ROM Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. VII)	2000
26	<i>M. Szymański</i> , Materiały geodezyjne źródłem informacji o nieruchomościach	2001
27	Wycena nieruchomości, wyd. polskie	2001
28	<i>M. Prystupa</i> , Wycena nieruchomości w podejściu cenowo-porównawczym (wyd. I)	2001
29	Europejskie standardy wyceny TEGoVA 2000	2002
30	Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych (wyd. VIII)	2002
31	Arkusze Aktualizacyjny do STRM	2002
32	Wycena nieruchomości rolnych (wyd. II)	2002
33	<i>K. Zmarlicki</i> , Określenie wartości roślin sadowniczych	2002
34	<i>Hozer, Kokot, Kuźmiński</i> , Metody analizy statystycznej rynku	2002
35	<i>M. Prystupa</i> , Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia porównawczego (wyd. II)	2003
36	Kwartalnik Rzecznawca Majątkowy (wydawany od czerwca 1994 r.)	38 numerów

Artykuły reklamowe 1994–2003

Lp.	Wyrób	Rok produkcji
1	Koszulka bawełniana	1995
2	Znaczek srebrny logo PFSRM	1994
3	Krawat jedwabny z logo PFSRM	1994
4	Parasol z logo PFSRM	1995
5	Apaszki jedwabne z logo PFSRM	1996
6	Kalendarze ścienne, trójdzielne	od 1996 r.
7	Krawat jedwabny z logo PFSRM	1998
8	Krawatka jedwabna z logo PFSRM	1998
9	Podkładki komputerowe (mouse pad)	2003
10	Długopisy	2003
11	Kubki z logo PFSRM	2003
12	Kalendarzyk listkowy	2003

Zestawienie sporządził Rafał Karpiński

Uzyskiwanie kwalifikacji zawodowych

Jacek Korbień, Maria Rymarowicz

Od 1992 r. Funkcjonuje w Polsce obowiązkowy system posiadania przez rzeczoznawców majątkowych uprawnień państwowych w zakresie szacowania nieruchomości.

Obecnie uprawnienia państwowe nadaje prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast po uprzednim przeprowadzeniu postępowania kwalifikacyjnego. Poprzednio uprawnienia nadawane były przez Ministerstwo Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa.

10 marca 1992 roku została powołana podkomisja ds. szacowania nieruchomości Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej w następującym składzie:

Wacław Baranowski
Zbigniew Baranowski
Zygmunt Bojar
Marian Borycki
Władysław Brzeski
Marek Fabijański
Bohdan Grzechnik
Krzysztof Grzesik
Lech Gutry
Henryk Hajdasz
Andrzej Hopfer
Tadeusz Jankiewicz

Henryk Jędrzejewski – przewodniczący

Andrzej Kalus

Alojzy Kiziniewicz

Wacław Kłopociński

Stanisław Konasiuk

Teresa Łaguna

Henryk Mackiewicz

Zdzisław Małecki

Edward Mecha

Edward Radzewicz

Bolesław Rusak

Ryszard Stepan

Andrzej Śliwowski

Tomasz Telega

Janusz Traczyk

Leszek Zajączkowski

Ryszard Żróbek

Mirosław Żak

Elżbieta Kasperek
Tadeusz Korzekwa
Ewa Kucharska-Stasiak
Wacława Makarczyk
Wojciech Makowiecki
Henryk Malicki
Władysław Pakiet
Mieczysław Prystupa
Józef Racki
Jan Rędziniak
Andrzej Skarżyński
Ryszard Słojewski
Roman Szware
Zofia Więckowicz
Wojciech Wilkowski
Ryszard Witowski
Sabina Żróbek

PKK składała się wówczas z dwóch podkomisji: ds. geodezji i ds. szacowania nieruchomości.

W okresie 1992–1997 3262 osoby uzyskały uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości.

Obowiązująca od 1998 r. Ustawa o gospodarce nieruchomościami wprowadziła regulacje prawne zawodu rzeczoznawcy majątkowego oraz zmieniła przepisy dotyczące nadawania uprawnień państwowych. Obecnie Państwowa Komisja Kwalifikacyjna powoływana jest przez prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. Kadencja osób wchodzących w skład Komisji Kwalifikacyjnej trwa trzy lata.

UMiRM, 22 grudnia 1998 r. – powołanie nowego składu PKK – podkomisji ds. szacowania nieruchomości

Skład podkomisji ds. szacowania nieruchomości PKK poszerzono w październiku 1993 r. o następujące osoby:

Zbigniew Białek
Zdzisław Biczkowski
Jan Ciszewicz
Ryszard Cymerman
Mieczysław Cyran
Henryk Czajkowski
Zdzisław Dmowski
Adam Eliasiewicz
Czesław Hurynowicz

22 grudnia 1998 r. powołana została zgodnie z obowiązującą ustawą o gospodarce nieruchomościami podkomisja ds. szacowania nieruchomości PKK w następującym składzie:

Henryk Jędrzejewski – przewodniczący

Zygmunt Bojar – wiceprzewodniczący

Teresa Łokietek – sekretarz

Jerzy Adamiczka

Elżbieta Badura

Zbigniew Baranowski

Zbigniew Białek

Jan Bielański

Mariusz Bilski

Zbigniew Boczek

Karol Bogaczyk

Marian Borycki

Jan Ciszewicz

Ryszard Cymerman

Henryk Czajkowski

Krystyna Czarnecka

Eugeniusz Domański

Witold Domański

Jerzy Dydenko

Adam Eliasiewicz

Kazimierz Fajfer

Lucyllia Głogowska

Władysław Górka

Bogdan Grzechnik

Krzysztof Grzesik

Lech Gutry

Henryk Hajdasz

Andrzej Hopfer

Józef Hozer

Czesław Hurynowicz

Tadeusz Jankiewicz

Włodzimierz Jasiakiewicz

Janusz Jasiński

Andrzej Kalus

Zygmunt Kanonowicz

Halina Karwicka

Stanisław Kolanowski

Jan Konowalczuk

Jerzy Korejwo

Jacek Korentz

Tadeusz Korzekwa

Ewa Kucharska-Stasiak

Zdzisława Ledzion-Trojanowska

Wojciech Makowiecki

Urszula Mazur

Andrzej Nowak

Zbigniew Patrzałek

Jerzy Pindelski

Mieczysław Prystupa

Stefa Przewłocki

Józef Racki

Edward Sawiłow

Andrzej Skarżyński

Krystyna Strózik

Bogusława Szczepanik

Artur Szczerbiński

Roman Szwarz

Marian Szymański

Tomasz Telega

Janusz Traczyk

Janina Waszek

Witold Werner

Zofia Więckowicz

Wojciech Wilkowski

Roman Wojtynek

Krystyna Wyszowska

Leszek Zajączkowski

Danuta Zawadzka

Elżbieta Zdunkowska-Mróż

Sabina Żróbek

Mirosław Żak

Stanisław Żurawski

W okresie 1998–2001 PKK przeprowadziła 47 postępowań kwalifikacyjnych w wyniku których 447 osób otrzymało uprawnienia państwowe w zakresie szacowania nieruchomości.

Obecnie podkomisja ds. szacowania nieruchomości PKK (powołana w styczniu 2002 r.) pracuje w następującym składzie:

Wacław Baranowski – przewodniczący

Jerzy Adamiczka

Zbigniew Baranowski

Zbigniew Białek

Jan Bielański

Zygmunt Bojar

Marian Borycki

Andrzej Bratkowski

Jan Ciszewicz

Ryszard Cymerman

Henryk Czajkowski

Andrzej Demusz

Eugeniusz Domanski

Witold Domański

Jerzy Dydenko

Adam Eliasiewicz

Jerzy Filipiak

Lucyllia Głogowska

Gabriel Główka

Bogdan Grzechnik

Krzysztof Grzesik

Lech Gutry

Henryk Hajdasz

Andrzej Hopfer

Józef Hozer

Czesław Hurynowicz

Włodzimierz Jasiakiewicz
 Janusz Jasiński
 Halina Jaskulska
 Danuta Jędrzejewska-Szmek
 Andrzej Kalus
 Andrzej Kobes
 Tadeusz Korzekwa
 Ewa Kucharska-Stasiak
 Zdzisława Ledzion-Trojanowska
 Arkadiusz Litwiński
 Teresa Łokietek
 Wojciech Makowiecki
 Elżbieta Mączyńska
 Mieczysław Prystupa
 Józef Racki
 Wojciech Stróżniak
 Bogusława Szczepanik
 Ireneusz Szczeszek
 Roman Szwarc
 Lech Tarnawski
 Tomasz Telega
 Janusz Traczyk
 Maria Trojanek
 Krzysztof Urbańczyk
 Sławomir Wasilewski

Witold Werner
 Zofia Więckowicz
 Wojciech Wilkowski
 Leszek Zajączkowski
 Jadwiga Zielińska
 Sabina Żróbek
 Mirosław Żak

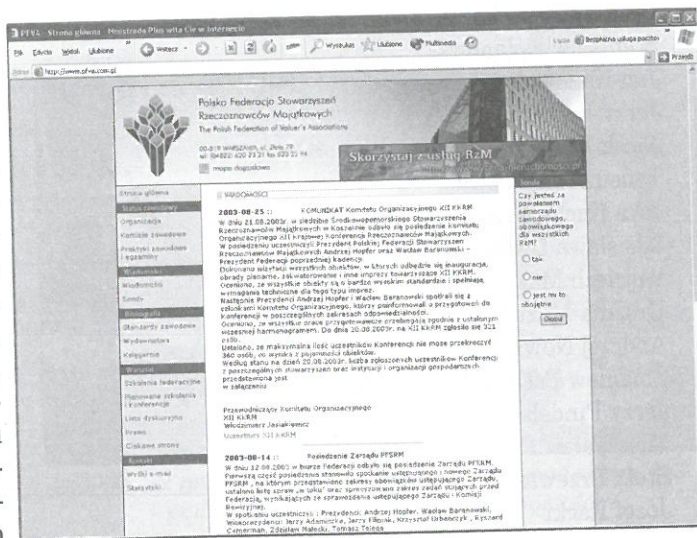
Do końca I półroczu 2003 roku zostało nadanych 4030 uprawnień w zakresie szacowania nieruchomości. Począwszy od roku 2002 jedynym organizatorem postępowań kwalifikacyjnych w zakresie szacowania nieruchomości jest Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych.

www.pfva.com.pl

Wojtek Nurek

Serwis internetowy PFSRM powstał wiosną 1998 r. Początkowo w serwisie tym zablakany internauta mógł uzyskać garść podstawowych informacji o tej organizacji. W kwietniu 1999 roku pojawiła się kilkunastoosobowa lista dyskusyjna. Animatorem serwisu internetowego oraz administratorem listy był i jest nadal, Roman Szwarc. Upowszechnianie się internetu jako środka komunikacji pomiędzy rzeczoznawcami sprawiło, że rozszerzeniu uległa zaczęła objętość serwisu internetowego oraz ilość uczestników listy dyskusyjnej. Obecnie pod adresem www.pfva.com.pl uzyskać można coraz więcej informacji z zakresu działalności zawodowej rzeczoznawców majątkowych na terenie całej Polski. Lista uczestników listy dyskusyjnej sięga już ponad 300 osób. Znaleźć tam można przedstawicieli środowisk z całego kraju, którzy mają okazję dyskutować i wymieniać poglądy na istotne dla uprawianego przez nich zawodu. Komunikacja pomiędzy biurem PFSRM a sfederowanymi stowarzyszeniami odbywa się niemal wyłącznie poprzez internet. Tę formę komunikacji wykorzystano również przy czatach, które organizowane były przez ŚSRM. Uczestnicy tych wirtualnych spotkań mieli okazję za pośrednictwem internetu rozmawiać ze znanymi postaciami w środowisku rzeczoznawców majątkowych. Możliwości jakie niesie ze sobą internet drażnione są nadal. Trwają prace nad rozbudowaniem

i modyfikacją obecnie istniejącego serwisu internetowego. Środowisko ŚSRM posiada zaawansowaną bazę danych, w której do przesyłania i wymiany danych służy właśnie łączność internetowa. Należy się spodziewać, że w zawodzie rzeczoznawcy majątkowego, który polega na gromadzeniu i interpretowaniu informacji, ta forma komunikacji upowszechniać się będzie z każdym rokiem coraz intensywniej.

Konferencje krajowe

Znaczącym osiągnięciem ruchu stowarzyszeniowego rzeczoznawców majątkowych jest organizowanie przez regionalne Stowarzyszenia pod patronatem PFSRM krajowych konferencji rzeczoznawców majątkowych.

Z inicjatywy prezydenta Wacława Baranowskiego została wykonana stylizowana rzeźba odznaki Federacji, na której zostały zaznaczone wszystkie dotychczasowe konferencje krajowe. Rzeźba (na zdjęciu) towarzyszy od X Konferencji w Katowicach wszystkim kolejnym konferencjom. Autorem rzeźby jest warszawski artysta rzeźbiarz Paweł Łęski.

Lista Krajowych Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych:

- 1992 r. 7-8 grudnia, Częstochowa**
 I Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych „Aktualne problemy zawodu rzeczoznawcy majątkowego”.
- 1993 r. 8 października, Gdańsk**
 II Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych „Szacowanie nieruchomości na terenach zurbanizowanych”.
- 1994 r. 29 września-1 października, Kraków**
 III Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych poświęcona m.in. standardom zawodowym. Równoległe odbywa się spotkanie TEGOVOFA/EUROVAL, w którym bierze udział kilkudziesięciu europejskich rzeczoznawców majątkowych.
- 1995 r. 24-26 września, Wrocław**
 IV Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych
- 1996 r. 9-11 października, Warszawa**
 Światowy Kongres Rzeczoznawców Majątkowych, równoległe odbywa się V Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych (poświęcona uwarunkowaniom określającym wiarygodność operatów szacunkowych) oraz spotkanie plenarne TIAVSC.
- 1997 r. 11-13 września, Olsztyn**
 VI Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych poświęcona gwarancjom jakości usług rzeczoznawców majątkowych.
- 1998 r. 22-24 października, Poznań**
 VII Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych pod hasłem „Działalność rzeczoznawców majątkowych na rzecz gmin”.
- 1999 r. 15-16 października, Łódź**
 VIII Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych. Trzydniowe obrady poświęcono omówieniu możliwości działania rzeczoznawców jako doradców inwestycyjnych na rynku nieruchomości.
- 2000 r. 14-16 września, Toruń**
 IX Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych na temat „Gospodarowanie nieruchomościami na terenach wiejskich”.
- 2001 r. 27-29 września, Katowice**
 X Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych pod hasłem „Wartość bankowo-hipoteczna nieruchomości oraz współpraca rzeczoznawców majątkowych z instytucjami finansowymi”.
- 2002 r. 19-21 września, Gdańsk**
 XI Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych, której tematem było „10 lat zawodu rzeczoznawcy majątkowego, doświadczenia krajowe i przyszłość w zjednoczonej Europie”.
- 2003 r. 11-13 września, Koszalin**
 XII Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych na temat „Kierunki rozwoju w teorii i praktyce wyceny”.

Współpraca międzynarodowa

Maria Rymarowicz

Federacja jest aktywnym uczestnikiem międzynarodowego ruchu rzeczoznawców majątkowych od początku swego istnienia. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych jest członkiem Europejskiej Grupy Rzeczników Majątkowych TEGOVA oraz Międzynarodowego Komitetu Standardów Wyceny IVSC.

TEGOVA (wcześniej TEGoVOFA) Europejska Grupa Rzeczników Majątkowych

Organizacja ta istnieje od 1977 roku i zrzesza jako członków rzeczywistych krajowe stowarzyszenia rzeczoznawców majątkowych z krajów Unii Europejskiej oraz stowarzyszenia z krajów europejskich nie należących jeszcze do Unii jako członków stowarzyszonych. Każdy kraj może mieć w TEGOVA tylko jednego przedstawiciela. Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych jest członkiem stowarzyszonym tej organizacji od 1994 roku i jej reprezentanci regularnie uczestniczą w pracach grupy. Celem statutowym TEGoVA jest reprezentowanie w Komisji Europejskiej, Parlamencie Europejskim i innych organizacjach europejskich wewnątrz Unii Europejskiej ujednoczonych poglądów rzeczoznawców majątkowych we wszystkich sprawach dotyczących zawodu.

TEGoVA dysponując dużą wiedzą o sytuacji zawodowej i rynkowej w wielu krajach członkowskich, pragnie pełnić przewodnią rolę w procesie kształtowania i modyfikowania standardów zawodowych.

Przedstawiciele Federacji uczestniczą w tradycyjnie organizowanych dwóch spotkaniach grupy rocznie – sesji wiosennej i jesiennej oraz towarzyszącym im konferencjach. Ponadto prof. Stanisława Kalus uczestniczyła w pracach Komitetu Wydawniczego Standardów (Editorial Board) pracującego dwa lata nad przygotowaniem IV wydania Europejskich Standardów Wyceny 2000, a prof. Andrzej Hopfer uczestniczył w pracach zespołu kierującego problematyką edukacyjną (Education Steering Group) w 2001 roku.

EERPF

W październiku 1993 roku PFSRM podpisała porozumienie o partnerskiej współpracy z EERPF (Eastern European Real Property Foundation) – Wschodnioeuropejską Fundacją Rynku Nieruchomości.

Międzynarodowa Fundacja Rynku Nieruchomości, (dawniej Wschodnioeuropejska Fundacja Rynku Nieruchomości), powstała w 1992 roku z inicjatywy amerykańskiego National Association of Realtors (Krajowe Stowarzyszenie Realtorów, zrzeszające obecnie 850.000 profesjonalistów działających we wszystkich dziedzinach rynku nieruchomości).

Jako niezależna organizacja non-profit IRPF została powołana aby wspierać trudny proces transformacji gospodarki z centralnie planowanej do rynkowej w krajach Centralnej i Wschodniej Europy, a także w obecnie niepodległych państwach – dawnych republikach Związku Radzieckiego.

Jako swoją misję IRPF deklaruje:

- ▶ Tworzenie i kształtowanie zawodów rynku nieruchomości wraz z ich strukturą organizacyjną, etyką i kształceniem,
- ▶ Tworzenie i utrzymanie prawa prywatnej własności,
- ▶ Tworzenie i wzmacnianie rynków nieruchomości oraz tworzenie wspierających te procesy podstaw prawnych,
- ▶ Promocja prawa do nieruchomości jako kluczowego elementu w rozwoju społeczeństwa obywatelskiego.

Misję swoją IRPF realizuje m.in. poprzez wspieranie samorozwoju stowarzyszeń zrzeszających profesjonalistów rynku nieruchomości. Aby skorzystać z tego wsparcia i stać się partnerami IRPF stowarzyszenia muszą spełniać trzy podstawowe kryteria, a mianowicie: demokratycznej organizacji, wdrożenia kodeksu etyki, przygotowania biznes planu.

Dotychczas w programach IRPF uczestniczyły stowarzyszenia z Albanii, Bułgarii, Czech, Macedonii, Polski, Rosji, Rumunii, Słowacji, Ukrainy, Węgier.

Obecnie Fundacja dodatkowo zaangażowała się w programy w Ameryce Łacińskiej, Azji, a także w byłych azjatyckich republikach Związku Radzieckiego.

To rozszerzenie działania wiąże się z faktem, że problemy i trudności typowe dla krajów w procesie transformacji, występują również, jak się okazało, w innych krajach.

Współpraca z Fundacją miała znaczący wpływ na ukształtowanie się i rozwój Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych. Przedstawiciele ruchu stowarzyszeniowego rzeczoznawców majątkowych w Polsce nawiązali pierwsze kontakty z Fundacją w 1993 roku, kiedy dojrzała idea utworzenia krajowej organizacji reprezentującej regionalne stowarzyszenia powstające w kraju.

W listopadzie 1993 roku liderzy ruchu stowarzyszeniowego rzeczoznawców majątkowych: Henryk Czajkowski oraz Mieczysław Prystupa – przyszli członkowie pierwszego w historii Federacji zarządu – na zaproszenie Fundacji przebywali z wizytą studyjną w USA, gdzie poznali działalność stowarzyszeniową w USA oraz organizację profesjonalnego biura rzeczoznawcy.

W latach 1994–1996 Federacja otrzymała od Fundacji znaczącą pomoc finansową, która była przeznaczona głównie na uruchomienie biura Federacji w Warszawie, wydawanie kwartalnika „Rzeczoznawca Majątkowy”, organizację Krajowych Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych. Istotną pomocą merytoryczną dotyczyła wdrożenia programu szkoleń prowadzonych przez PFSRM, a także opracowania i przygotowania do pierwszego wydania (w 1995 r.) standardów zawodowych i kodeksu etyki. **Należy podkreślić, że pomoc Fundacji zawsze nacechowana była dużą dozą dyskrekcji i poszanowania niezależności partnera.** Współpraca z Fundacją zaowocowała opracowaniem i wdrożeniem przez zarząd Federacji uwieńczonej sukcesem strategii rozwoju Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. Rozwój ten wyraża się rozwojem kompetencji zawodowych i działalności statutowej, a także niezależności finansowej.

Wkład IRPF w rozwój naszej organizacji został uhonorowany nadaniem tej organizacji w 1996 roku w czasie Światowego Kongresu Rzeczoznawców Majątkowych w Warszawie medalu *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* przyznawanego uchwałą Rady Krajowej Federacji za szczególne zasługi dla środowiska rzeczoznawców majątkowych.

Współpraca z IRPF nadal trwa przybierając inne nieco formy – w 2000 roku nasi eksperci uczestniczyli w programie Polska–Ukraina przeprowadzając program szkolenia rzeczoznawców ukraińskich w Kijowie, a w 2003 roku Federacja zrealizowała program szkoleń z zakresu wyceny nieruchomości w Armenii i Gruzji.

CEEVAN

W 1996 roku siedem stowarzyszeń rzeczoznawczych z Bułgarii, Węgier, Polski, Rosji, Słowacji i Ukrainy podpisało porozumienie o założeniu Sieci Stowarzyszeń Rzeczoznawczych Europy Centralnej i Wschodniej o nazwie CEEVAN.

Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych powierzono prowadzenie sekretariatu sieci (1996–1998), a prezydentem sieci został prezydent PFSRM Andrzej Kalus. Głównym celem było wspieranie transformacji do gospodarki rynkowej poprzez:

- wymianę informacji na temat systemów edukacyjnych, praktyki wyceny, rynku nieruchomości i regulacji prawnych,
- tworzenie strategii rozwoju,
- organizację warsztatów, konferencji, publikacje i wymianę specjalistów.

Sekretariat sieci zorganizował w ciągu 2 lat istnienia CEEVAN spotkania połączone z konferencjami w Petersburgu

(Rosja), w Kijowie na Ukrainie oraz w Karpatach w Rumunii. W 1997 roku Sekretariat CEEVAN założył stronę CE-EVAN w internecie i wydał Standardy Zawodowe krajów członkowskich. W 1998 roku w Warszawie członkowie CE-EVAN podpisali porozumienie o połączeniu z CERAN, siecią stowarzyszeń rynku nieruchomości.

CERAN

PFSRM jest członkiem wspierającym CERAN i jej przedstawiciele od lat uczestniczą w międzynarodowych konferencjach organizowanych przez CERAN.

Istniejący od 1995 roku CERAN skupia stowarzyszenia pośredników w obrocie nieruchomościami z 8 krajów: Czech, Bułgarii, Polski, Słowacji, Rosji, Rumunii, Ukrainy, Węgier. Członkami wspierającymi są liczne firmy doradcze, banki, firmy deweloperskie oraz organizacje rzeczoznawców majątkowych.

Do najważniejszych celów CERAN należą: ułatwianie rozwoju regionalnych rynków nieruchomości, popieranie międzynarodowych inwestycji nieruchomościowych, wymiana informacji i doświadczeń, tworzenie demokratycznych mechanizmów sprzyjających rozwojowi organizacji rynku nieruchomości, rozwój bazy członkowskiej, standardy zawodowe i kodeks etyki, rozwój szkolenia, tworzenie systemów licencjonowania, bibliotek, zbiorów danych i systemów MLS, promocja międzynarodowego porozumienia i współpracy na rynku nieruchomości.

Należy podkreślić, że poszukując sposobów na poprawienie efektywności działania CERAN, Rada tej organizacji na posiedzeniu podczas konferencji w Sankt Petersburgu w październiku 2002 r. podjęła decyzję o przeniesieniu biura CERAN z Pragi do Warszawy. Biuro CERAN w Warszawie to niewątpliwie sukces Polski, Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości, ale również w pewnym zakresie pozytywnego wizerunku Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych istniejącego w odbiorze przedstawicieli Międzynarodowej Fundacji Rynku Nieruchomości (IRPF).

Uważają oni, że w kraju, gdzie funkcjonują silne, samofinansujące się organizacje pośredników w obrocie i rzeczoznawców majątkowych, CERAN ma szansę efektywnego

rozwoju.

NVAR

PFSRM podpisała w 1997 roku porozumienie o współpracy z NVAR (Northern Virginia Association of Realtors), Stowarzyszeniem Realtorów Północnej Wirginii.

W 1999 roku PFSRM otrzymała Honorowe Członkostwo NVAR.

Stowarzyszenie Realtorów Północnej Wirginii powstało w 1921 roku i mając wówczas 40 członków służyło populacji 60 250 mieszkańców. Obecnie NVAR posiada 7 500 członków (zrzesza wszystkie zawody rynku nieruchomości) w społeczności liczącej ponad milion mieszkańców.

NVAR „jest głosem nieruchomości” w Północnej Wirginii i zapewnia różnorodne usługi dla swych członków – szkolenia, przestrzeganie standardów zawodowych, lobbying, legislacja dotycząca nieruchomości, system MLS i wiele innych.

Misja promowania: „prawa do posiadania nieruchomości, przenoszenia tego prawa i prawa do użytkowania nieruchomości” wykracza poza Północną Wirginię i służy międzynarodowej społeczności.

NVAR służy pomocą stowarzyszeniom powstającym na całym świecie, dzieląc się wiedzą o funkcjonowaniu rynku nieruchomości z liderami stowarzyszeń z Polski, Chin, Rosji,

Ukrainy, Bliskiego Wschodu i innych rejonów.

Wyrazem współpracy z NVAR jest wspólna organizacja dwóch szkoleń – w 2001 roku w Ciechocinku i w 2003 roku w Polańczyku. Tematem tych szkoleń, które prowadzili specjaliści z NVAR, był m.in. lobbying (Ciechocinek 2001) oraz budowanie pozytywnego wizerunku zawodów rynku nieruchomości i ich organizacji (Polańczyk 2003).

W czerwcu 2003 roku Rada Krajowa PFSRM podjęła uchwałę o nadaniu – Stowarzyszeniu Realtorów Północnej Wirginii Honorowego Członkostwa w PFSRM, które będzie uroczystie wręczone przedstawicielom NVAR w czasie konferencji CERAN w Krakowie w październiku 2003 roku.

Federacja utrzymuje kontakty ze stowarzyszeniami rzeczoznawców majątkowych na Białorusi i Ukrainie i jej przedstawiciele uczestniczą w konferencjach organizowanych w tych krajach. Ciekawym przejawem współpracy międzynarodowej są Bałtyckie Konferencje Rzeczoznawców Majątkowych, w których przedstawiciele Federacji uczestniczą od kilku lat. W czerwcu 2003 roku Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości i Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych zorganizowały w Gdańsku kolejne spotkanie z tego cyklu.

Gratulacje dla Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych

Wszyscy członkowie Stowarzyszenia Realtorów Północnej Wirginii, a zwłaszcza rzeczoznawcy zrzeszeni w naszej organizacji, przekazują Polskiej Federacji Rzeczoznawców gratulacje z okazji jej Jubileuszu.

Mamy wiele wspaniałych wspomnień z różnych wydarzeń, kiedy to prowadziliśmy rozmowy i uczyliśmy się od siebie nawzajem. Pamiętam swoją podróż razem z JoAnne Johnson, Jackiem O'Donohuem i Marią Rymarowicz oraz kilkoma rzeczoznawcami (Danutą Jędrzejewską-Szmek, Ireną Sobiech, Anną Kowalską) do Ciechocinka, na seminarium dotyczące relacji stowarzyszeń z władzami państwowymi.

W czasie podróży zwiedziliśmy kilka historycznych miejsc. Szczególne wrażenie zrobił na nas cmentarz w Palmirach. Zostawiliśmy tam kwiaty i odmówiliśmy modlitwę o trwały pokój i dobrobyt dla Polski.

Moje najwspanialsze wspomnienia z Polski wiążą się z wizytą w Muzeum Marii Skłodowskiej-Curie. Była ona bohaterką mojego dzieciństwa i niezwykle silnie przeżyłam fakt, że znalazłam się w tym samym miejscu, w którym żyła i pracowała Maria Skłodowska.

Moja współpraca z przyjaciółmi z Polskiej Federacji Rzeczoznawców trwa już prawie dziesięć lat. Daje mi to wspaniałą i niepowtarzalną możliwość obserwowania postępu, jakiego dokonała w tym czasie Wasza organizacja i zmian, które były udziałem zawodu rzeczoznawcy. Możecie być prawdziwie dumni z wielu rzeczy!

Wasza organizacja ma to szczęście, że przewodzą jej oddani przywódcy, prezydenci – wizjonerzy oraz niezwykle utalentowana i godna podziwu Dyrektor Biura, Maria Rymarowicz.

W imieniu Zarządu Waszej siostrzanej organizacji w Stanach Zjednoczonych życzę Wam ciągłych sukcesów i wszystkiego najlepszego na kolejne dziesięć lat wzrostu, rozkwitu i szczęścia!

Wasza Przyjaciółka

Christine Todd

Dyrektor Wykonawczy Stowarzyszenia Realtorów Północnej Wirginii

Wiceprezydent Międzynarodowej Fundacji Nieruchomości

Konferencje wyceny nieruchomości zabytkowych WAZA

Lucyllia Głogowska

Tradycyjnie co dwa lata od 1997 r w Krakowie, miejscu szczególnie predysponowanym do organizacji spotkań dotyczących zabytków, odbywają się organizowane przez Małopolskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych i Polską Federację Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych konferencje połączone z warsztatami wyceny nieruchomości zabytkowych o szczególnych uwarunkowaniach historycznych, architektonicznych i ekonomicznych. Pierwsze dwie konferencje były spotkaniami rzeczoznawców, oraz osób związanych z rynkiem nieruchomości zabytkowych, tak z kraju jak i gości z krajów Europejskiej Grupy Rzeczoznawców Majątkowych TEGOVA, oraz z Rosji, Ukrainy i Litwy.

I Konferencja na temat „Wycena nieruchomości zabytkowych nowa ich funkcja i wykorzystanie” odbywała się w salach Centrum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha.

Z tarasu Centrum Sztuki Japońskiej rozciągał się przepiękny widok na Wawel, Kościół na Skałce i zakole Wisły. Atmosfera miejsca i warsztaty wyceny takich obiektów jak Sukiennice, Pałac Pugetów, Willa Decjusza i zabytkowa zajezdnia Św. Wawrzyńca na krakowskim Kazimierzu zgromadziła wielu uczestników jak i ciekawą sensacją określenia wartości Sukiennic prasę i telewizję.

II Konferencja nazwana EURO-Waza 99 to w szczególności prezentacja przez wybitnych specjalistów z Wielkiej Brytanii i Francji wyceny budynków zabytkowych i zamków we Francji.

Inauguracyjne spotkanie rozpoczęło się w Teatrze Słowackiego wykładem Pana prof. Wiktora Zina a warsztaty dotyczyły wyceny obiektów zabytkowych takich jak Fort św. Benedykta, rytualna rzeźnia drobiu i kamienica na Placu Nowym. Obrady jak przypało na konferencję międzynarodową odbywały się w trzech językach dzięki tłumaczeniom symultanicznym. Oprawę tej niezwykłej konferencji zwińczyła kolacja w unikalnych podziemnych wnętrzach kopalni soli w Wieliczce zabytku wpisanego na listę światowego dziedzictwa kultury.

III Konferencja wyceny nieruchomości zabytkowych WAZA 2001 miała tytuł „Od Nowa”.

Jak wskazuje sam tytuł chodziło o pokazanie nieruchomości zabytkowych w ich starej funkcji (dokumentalne zdjęcia), oraz obecnej przystosowanej do nowych potrzeb właścicieli.

Obiektami które posłużyły nam za przykłady były zespoły dworsko-parkowe, rezydencje wiejskie i miejskie, oraz ciekawy obiekt Drukarni Narodowej. Pytania jak określić wartość nieruchomości zabytkowej dla której określona jest jedyna funkcja – np. drukarnia – nie do końca znalazły odpowiedź, ale wywołały dyskusje, wymiany myśli i poglądów.

Oprawą tej konferencji było biesiadowanie w dworku w Śledziejowicach i kolacja w restauracji na Wawelu.

IV Konferencja wyceny nieruchomości zabytkowych WAZA 2003 „Shalom” dotyczyła dziedzictwa, per-

spektyw i wartości nieruchomości żydowskich. Problematyka prawna dotycząca roszczeń i trybu postępowania w sprawach restytucji mienia gmin żydowskich sposoby regulacji tytułów własności nieruchomości o niewyjaśnionym stanie prawnym, jak i zasady naprawiania szkód wyrządzonych aktami nacjonalizacyjnymi to tylko niektóre tematy referatów tej konferencji. Nietypowym przedsięwzięciem była zaaranżowana rozprawa arbitrażowa dotycząca roszczeń do nieruchomości zabudowanej Synagogą na Krakowskim Kazimierzu. Stronami postępowania były osoby fizyczne, Gmina i my uczestnicy jako arbitrzy. Czy ta forma dialogu spełniła oczekiwania uczestników konferencji? Myślę, że tak, gdyż dyskusja, oraz prezentowane różne zdania, pokazały odmienne spojrzenia i rozwiązania dotyczące określenia w wycenie wartości historycznej trudnej do określenia w cyfrach.

Wspaniałą przygodą dla wszystkich było zwiedzanie czterech pięknych odnowionych Synagog opatrzonych historią przez przewodnika którym był sam prezes gminy żydowskiej Tadeusz Jakubowicz.

Nie zabrakło akcentów związanych z kulturą i kuchnią żydowską, czyli udziału w spektaklu teatralnym „Skrzypka na dachu” wystawianego w sposób bardzo ciekawy przez Teatr Bagatela, jak i smakowaliśmy w klezmerowskiej restauracji kuchni żydowskiej okraszanej koncertem muzyki klezmerowskiej.

Tyle o tematyce i atmosferze, natomiast winna jestem podziękowania przede wszystkim pomysłodawcy tych konferencji Panu Prezydentowi i serdecznemu Koledze Andrzejowi Kalusowi. Bez Jego zapachu i sile przyciągania innych zapaleńców takich jak Adam Eliasiewicz, Leszek Zajączkowski, Dorota Kram i innych których nie wymieniam bo boję się kogokolwiek pominąć, te szalone i trudne w organizacji Konferencje nie odbyłyby się.

Dziękuję bardzo serdecznie Panu Dyrektorowi Henrykowi Jędrzejewskiemu, który zaszczycił swoją osobą wszystkie cztery Konferencje wprowadzając uczestników Konferencji w uwarunkowania prawne nieruchomości zabytkowych i ich specyficzny obszar. Dziękuję za pomoc w organizacji konferencji panu prezydentowi Waławowi Baranowskiemu, który nie szczędził trudu w poszukiwaniu sponsorów

Te Konferencje zaowocowały wydaniem standardów zawodowych dotyczących wyceny nieruchomości zabytkowych, czyli warsztatu pracy wielu z nas. Brakowało jak zwykle hojnych sponsorów, ale rekompensowały te braki nasze humory i spontaniczność.

Wszystkim, którzy przyczynili się do ich wspólnego organizowania składam tą drogą serdeczne podziękowania za bezinteresowne zaangażowanie. Jestem pewna, że Wasz trud owocuje coraz to większą ilością osób zainteresowanych krakowskimi konferencjami.

Zapraszamy na kolejną WAZĘ w 2005 roku.

Mistrzostwa w narciarstwie zjazdowym rzeczoznawców majątkowych

Na najpiękniejsze stoki Karkonoszy, czyli Ski-Arenę Szrenica i Ski-Arenę Kopa zjeżdżają od 1999 roku z całej Polski miłośnicy nart spośród rzeczoznawców majątkowych. Natura – jak każdego roku w marcu – dba o znakomite warunki śniegowe i potwierdza aktualność przysłowia „w marcu jak w garncu”, bywa słonecznie i bywa zadymka śnieżna.

Pomysłodawcy i organizatorzy mistrzostw w narciarstwie zjazdowym rzeczoznawców majątkowych o Puchar Prezydenta PFSRM – Maria Jaworska i Lech Tarnawski z Jeleniej Góry zapraszają do Szklarskiej Poręby i Karpacza coraz liczniejsze grono entuzjastów „białego szaleństwa”.

Program spotkań jest bardzo urozmaicony i wymaga od uczestników kondycji nie tylko sportowej.

Uczestnicy przyjeżdżają w niedzielę, pierwszy wieczór to odnowienie starych znajomości i zawarcie nowych.

Poniedziałek to rekonesans terenowy i baczne obserwowanie wzajemnych umiejętności.

Ostry trening przerywano tylko na krótki popas przy piwie i rumie z herbatą w schronisku na Hali Szrenickiej. Z ostatnimi promieniami słońca kończono przejazd długą na 4,5 km trasą Lolobrigida, prawie u wrót do bazy w pensjonacie „Pory Roku” lub hotelu „Szrenica”.

Tutaj prysznic, obiad i przy kawie zajęcie seminaryjne.

Wieczór poniedziałkowy zawsze jest sympatyczny, pyszne jedzenie, piwo, muzyka. Jest też dreszczyk emocji – losowanie numerów startowych w zbliżających się zawodach.

We wtorek – dzień emocji sportowych. Zaraz po śniadaniu wszyscy stawiają się – hen wysoko, i mrużąc oczy przed ostrym słońcem lub miotanym przez wiatr śniegiem śledzą trasę slalomu. Kilkaście kolorowych bramek, kilka nieźle „podkreconych”. Rozgrzewka, próbne przejazdy. Sędziowie wręczają numery zawodnikom i zapraszają na linię startu.

Najpierw kobiety, następnie mężczyźni – wszyscy po dwa przejazdy. Sędziowie elektronicznie mierzą czas, liczy się lepszy czas z dwóch przejazdów.

Dodatkowa szansa w slalomie specjalnym. Tutaj nie decyduje czas przejazdu, lecz strój, makijaż, choreografia, figury, sprzęt zjazdowy. Po typowo sportowych emocjach – slalom specjalny to wspaniała zabawa.

Wszyscy, chociaż zmęczeni, ale roześmiani zjawiają się w schronisku przy piwie budząc swoimi „odlotowymi” makijażami sensację wśród pozostałych narciarzy.

A później jeszcze długi zjazd na dół, gdzie czeka gorący obiad.

Mimo zmęczenia komplet uczestników meldował się w sali konferencyjnej – ciąg dalszy seminarium. Dyskusję zawodową, choć zajmującą, trzeba przerwać, bo już czeka bankiet mistrzów sportu.

Tutaj finał dnia: ogłoszenie oficjalnych wyników mistrzostw w narciarstwie zjazdowym rzeczoznawców majątkowych, medale, nagrody, fanfary, toasty, błyski fleszy, tańce.

Trzeciego dnia – w środę, uczestnicy wykazują kondycję godną podziwu. Po wczesnym śniadaniu większość uczestników melduje się na znowu na nartach, dla urozmaicenia po czeskiej stronie Karkonoszy w Harrachowie.

Podczas I mistrzostw w 1999 roku powołano Klub Narciarski Rzeczoznawców Majątkowych. Na Prezesa Klubu jednogłośnie wybrano Olka Sosnowskiego z Andrychowa, sekretariat oddano w ręce Maryli Jaworskiej.

Oto wyniki dotychczasowych mistrzostw (tylko 3 pierwsze miejsca):

1999 – Szklarska Poręba:

W konkurencji kobiet o Puchar Prezydenta PFSRM:

- I miejsce – Maria Jaworska – (Jelenia Góra)
- II miejsce – Grażyna Winnicka-Hawro – (Zgorzelec)
- III miejsce – Krystyna Żmuda – (Ruda Śląska)

W konkurencji mężczyzn o Puchar Prezydenta PFSRM:

- I miejsce – Stanisław Kańczukowski – (Jelenia Góra)
- II miejsce – Aleksander Sosnowski – (Andrychów)
- III miejsce – Lech Tarnawski – (Jelenia Góra)

W konkurencji o Puchar Burmistrza Szklarskiej Poręby:

- I miejsce – Aleksander Sosnowski „Husarz” – (Andrychów)
- II miejsce – Janusz Linkowski „Trunkowy” – (Białystok)
- III miejsce – Maria Jaworska „Baletnica” – (Jelenia Góra)

2000 – Szklarska Poręba:

W konkurencji kobiet o Puchar Prezydenta PFSRM:

- I miejsce – Maria Jaworska – (Jelenia Góra)
- II miejsce – Maria Kuśmierczyk – (Warszawa)
- III miejsce – Krystyna Żmuda – (Ruda Śląska)

W konkurencji mężczyzn o Puchar Prezydenta PFSRM:

- I miejsce – Aleksander Sosnowski – (Andrychów)
- II miejsce – Jerzy Adamiczka – (Wrocław)
- III miejsce – Bogusław Tuła – (Rewal)

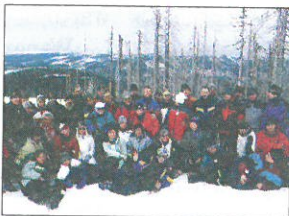
W konkurencji o Puchar Burmistrza Szklarskiej Poręby:

- I miejsce – Marzenna Mikołajczak „Czerwony Kapturek” – (Słupsk)
- II miejsce – Lech Tarnawski „Batman” – (Jelenia Góra)
- III miejsce – Adam Trybusz „Biznesmen z Teksasu” – (Poznań)

2001 – Karpacz

W konkurencji kobiet o Puchar Prezydenta PFSRM:

- I miejsce – Zofia Niederlińska – (Gliwice)

II miejsce – Maria Jaworska – (Jelenia Góra)

III miejsce – Barbara Zielińska – (Karpacz)

W konkurencji mężczyzn o Puchar Prezydenta PFSRM:

I miejsce – Jacek Śliwicki – (Puck)

II miejsce – Aleksander Sosnowski – (Andrychów)

III miejsce – Jerzy Adamiczka – (Wrocław)

W konkurencji o Puchar Burmistrza Karpacza:

I miejsce – Lech Tarnawski „Cadyk” – (Jelenia Góra)

II miejsce – Marzenna Mikołajczak „Klaun” – (Słupsk)

III miejsce – Maria Gruszczałak „Blok operacyjny” – (Łęczyca)

2002 – Szklarska Poręba

W konkurencji kobiet o Puchar Prezydenta PFSRM:

I miejsce – Zofia Niederlińska – (Gliwice)

II miejsce – Anna Michalska – (Gliwice)

III miejsce – Maria Jaworska – (Jelenia Góra)

W konkurencji mężczyzn o Puchar Prezydenta PFSRM:

I miejsce – Lech Grabowski – (Gliwice)

II miejsce – Jerzy Adamiczka – (Wrocław)

III miejsce – Jacek Śliwicki – (Puck)

W konkurencji o Puchar Burmistrza Karpacza:

I miejsce – Marzenna Mikołajczak „Gejsza” – (Słupsk)

II miejsce – Maria Gruszczałak „Pszczółka Maja” – (Łęczyca)

III miejsce – Alicja Majewska „Wódz indiański” – (Jelenia Góra)

2003 – Szklarska Poręba

W konkurencji kobiet o Puchar Prezydenta PFSRM:

I miejsce – Zofia Niederlińska – (Gliwice)

II miejsce – Elżbieta Pilarczyk – (Warszawa)

III miejsce – Marzenna Mikołajczak – (Słupsk)

W konkurencji mężczyzn o Puchar Prezydenta PFSRM:

I miejsce – Jacek Śliwicki – (Puck)

II miejsce (srebrny medal) – Aleksander Sosnowski – (Andrychów)

III miejsce (brązowy medal) – Maciej Wituski – (Poznań)

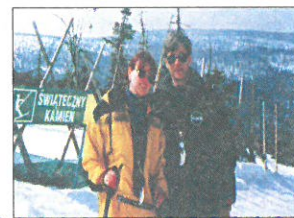
W konkurencji o Puchar Burmistrza Karpacza:

I miejsce – Aleksander Sosnowski „Pędzę na nartach” –

(Andrychów)

II miejsce – Krzysztof Urbańczyk „Król Kurkowy” – (Rybnik)

III miejsce – Marzenna Mikołajczak „Pippi” – (Słupsk)

**Maria Jaworska
i Lech Tarnawski**

Mistrzostwa Tenisowe Rzeczoznawców Majątkowych

Pomysł organizacji Mistrzostw Polski Rzeczoznawców Majątkowych w Tenisie Ziemnym powstał na III-ciej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Krakowie w 1994 roku. Grupa zapaleńców z Wybrzeża i Warmii i Mazur, podczas konferencyjnych wieczorów integracyjnych, postanowiła zorganizować I-sze Mistrzostwa Polski w Olsztynie. Organizatorem zostało Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości Oddział w Olsztynie. Pomysł, zgłoszony na forum konferencji, został niezwykle sympatycznie przyjęty przez uczestników, a patronat nad imprezą objęli: prezydent Polskiej Federacji Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych Andrzej Kalus wspólnie z prezydentem Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości prof. Andrzej Hopferem.

Pierwsze Mistrzostwa odbyły się w Olsztynie na kortach AZS-u w miasteczku studenckim w Kortowie w dniach 29–30 czerwca 1995 roku. W turnieju uczestniczyło 15 zawodników. Turniej był imprezą towarzyszącą II-go Walnego Zjazdu PSRWN. Pierwszym Mistrzem Polski został niespodziewanie, kolega Tomasz Murawski z Białegostoku, który pogodził trzech faworytów z Gdańska. Impreza była bardzo udana nie tylko pod względem sportowym ale stała się też miejscem za-

wiązywania przyjaźni i zawodowych kontaktów. Postanowiliśmy więc kontynuować ją co roku. Sprawozdanie z pierwszej i następnych turniejów były publikowane na łamach „Rzeczoznawcy Majątkowego”.

Z roku na rok impreza cieszyła się co raz większym zainteresowaniem. Pojawili się nowi koledzy, a w 1999 r po raz pierwszy w turnieju wzięły udział Panie. Pierwszą Mistrzynią Polski została Joanna Lexy z Gliwic. Pod względem sportowym poziom imprezy był wyższy, a pojedynki bardziej zacięte. Organizatorzy mieli duże kłopoty z przyznawaniem tradycyjnej nagrody Fair Play, ponieważ wszyscy startujący na nią zasługiwali. Niezapomniane były uroczyste kolacje, podczas których wręczane były nagrody. Szczególnie uroczyste było na Turnieju w 1997 r., który był imprezą towarzyszącą VI Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Olsztynie. Tradycją stały się też nasze nocne dyskusje na urokliwym stadionie AZS-u, gdzie do rana analizowaliśmy wyniki rozegranych zawodów.

Niestety, były też smutne chwile. Odeszli od nas na zawsze i nigdy nie zagrają z nami na kortach, dwaj nasi nieodżałowani koledzy Mietek Sterna z Leszna i Tadek Radzki z Bytomia. W październiku 1998 r zorganizowaliśmy w Lesz-

nie Memoriałowy turniej tenisowy im. Mieczysława Sterny.

Tegoroczne IX Mistrzostwa zostały rozegrane w Sanoku w dniach 19-20.06.2003 r. Organizatorem było Podkarpackie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Rzeszowie, a gospodarzem imprezy Andrzej Kopczyński.

Za rok w Olsztynie spotkamy się na Jubileuszowych X Mistrzostwach Polski Rzecznawców Majątkowych, które odbędą się 10-12 czerwca 2004 r, a na które serdecznie i gorąco zapraszamy.

Na zakończenie w imieniu organizatorów Mistrzostw pragnę gorąco i serdecznie podziękować:

- ▶ Panom prezydentom: Andrzejowi Kalusowi, Andrzejowi Hopperowi i Wacławowi Baranowskiemu, naszym patronom, którzy życzliwie i z wielką sympatią wspierali nasze spotkania sportowe,
- ▶ Pani Marii Rymarowicz, która stała się Dobrym Duchem naszych spotkań, roztaczając nad nami opiekę z ramienia Federacji i pomagając nam w rozwiązywaniu wielu problemów organizacyjnych.

W przyszłym roku z okazji Jubileuszowego X Turnieju w Olsztynie, zamierzamy wydać informator wspomnieniowy, stąd w tym miejscu ograniczymy się do podania w skrócie wyników dotychczas rozegranych Turniejów.

Zestawienie wyników Turniejów Tenisowych Rzecznawców Majątkowych w latach 1995-2003

I. MP Olsztyn 29-30.06.1995 r.

- ▶ Ilość uczestników - 15
- ▶ Mistrz Polski - Tomasz Murawski, Białystok, wicemistrz - Wojtek Frankowski, Gdańsk
- ▶ Drużynowo - Gdańsk
- ▶ Debel - Jan Szczygielski + Wojtek Frankowski

II. MP Olsztyn 6-7.06.1996 r.

- ▶ Ilość uczestników - 16
- ▶ Mistrz Polski - Zbigniew Ody, Chojnice, wicemistrz Wojtek Frankowski, Gdańsk
- ▶ Debel - Zbigniew Ody + Jakub Ody, Chojnice
- ▶ Drużynowo - Chojnice

III. MP Olsztyn 10-22.06.1997 r.

- ▶ Ilość uczestników - 17
- ▶ Mistrz Polski - Wojciech Frankowski - Gdańsk, wicemistrz Zbigniew Ody, Chojnice
- ▶ Debel Zbigniew Ody + Jakub Ody, Chojnice.
- ▶ Drużynowo - Gdańsk

IV. MP Olsztyn 25-28.06.1998 r.

- ▶ Ilość uczestników - 18
- ▶ Mistrz Polski - Zbigniew Ody, Chojnice, wicemistrz Jan Szczygielski, Gdańsk
- ▶ Debel - Zbigniew Ody + Mieczysław Szczerba-Jędrzejów
- ▶ Drużynowo - Gdańsk

V. MP Olsztyn 3-5.06.1999 r.

- ▶ Ilość uczestników - 22
- ▶ Mistrz Polski Lech Grabowski, Katowice, wicemistrz - Tomasz Murawski, Białystok
- ▶ Debel - Jan Szczygielski + Wojtek Frankowski, Gdańsk
- ▶ Drużynowo - Gdańsk

VI. MP Gdańsk 22-23.06.2000 r.

- ▶ Ilość uczestników - 20
- ▶ Mistrz Polski - Jan Siudziński, Jastrzębie Zdrój, wicemistrz Andrzej Kopczyński, Warszawa
- ▶ Debel - Jan Szczygielski + Wojtek Frankowski, Gdańsk
- ▶ Drużynowo - Katowice

VII. MP Olsztyn 14-16.06.2001 r.

- ▶ Ilość uczestników - 22
- ▶ Mistrz Polski - Jan Siudziński, Jastrzębie Zdrój, wicemistrz Zbigniew Ody, Chojnice
- ▶ Debel - Jan Siudziński + Paweł Wiśniewski, Katowice
- ▶ Drużynowo - Katowice

VIII. MP Olsztyn 30-31.05.2002 r.

- ▶ Ilość uczestników - 23
- ▶ Mistrz Polski - Jan Siudziński - Jastrzębie Zdrój, wicemistrz - Andrzej Kopczyński, Warszawa
- ▶ Debel - Andrzej Kopczyński + Bolesław Rusak, Olsztyn
- ▶ Drużynowo - Katowice

IX. MP Sanok 19-20.06.2003 r.

- ▶ Ilość uczestników - 15
- ▶ Mistrz Polski - Andrzej Kopczyński, Warszawa wicemistrz - Ryszard Dyrda,
- ▶ Debel - Wojtek Frankowski, Gdańsk + Andrzej Kopczyński, Warszawa
- ▶ Drużynowo - Warszawa

I Memoriał Mieczysława Sterny z Leszna, Leszno 1-4.10.1998 r.

- ▶ Ilość uczestników - 21
- ▶ Zwyciężył - Tomasz Murawski, Białystok, wicemistrz - Wojtek Frankowski, Gdańsk
- ▶ Debel - Frankowski + Szczygielski, Gdańsk

Bolesław Rusak

Śląskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych

z siedzibą w Katowicach

Stowarzyszenie powstało w 1981 roku początkowo pod nazwą Stowarzyszenia Rzeczoznawców Budowlanych w Katowicach i zrzeszało biegłych rzeczoznawców z listy wojewody ds. szacowania nieruchomości oraz biegłych sądowych. Na nadzwyczajnym walnym zebraniu w dniu 20.05.1992 r. zmieniona została nazwa na Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Katowicach co wynikało z uzgodnionej na Konferencji Krajowej w Częstochowie nazwy naszego zawodu – „rzeczoznawca majątkowy”.

W 22-letniej historii stowarzyszenia mieliśmy pięciu Prezesów (Przewodniczących Rady).

- ▶ Włodzimierz Dziadkiewicz w latach 1981–1987.
- ▶ Witold Popielewicz w latach 1988–1992
- ▶ Andrzej Kalus w latach 1992–1998
- ▶ Lech Gutry w latach 1998–2001
- ▶ Krzysztof Urbańczyk od 2002 roku do dzisiaj.

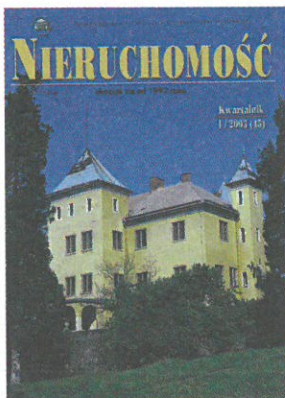
Śląskie stowarzyszenie było jednym z inicjatorów powołania Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych biorąc aktywny udział w pracach organizacyjnych. Doceniając wkład Stowarzyszenia jak i jego Prezesa Andrzeja Kalusa został on wybrany w 1992 roku pierwszym prezydentem Federacji. Pełnił on funkcję tę przez dwie kadencje aż do roku 2000.

Śląskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych było organizatorem I Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Częstochowie w grudniu 1992 r. rozpoczynając cykl dorocznych krajowych konferencji organizowanych przez kolejne Stowarzyszenia zrzeszone w Federacji.

Stowarzyszenie obchodziło uroczysty jubileusz 15-lecia istnienia w 1996 r. wręczając dyplomy uznania zasłużonym działaczom Stowarzyszenia

We wrześniu 2001 roku ŚSRM było organizatorem X Jubileuszowej Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Katowicach połączonej z uroczystościami Jubileuszu 20-lecia Śląskiego Stowarzyszenia.

W pierwszym kwartale 1992 roku wydany został pierwszy numer kwartalnika stowarzyszeniowego pt. „Nieruchomość”. Czasopismo to nieprzerwanie w formie kwartalnika wydawana jest do dnia dzisiejszego (46 numerów). Z czasem rozwinięta została forma kwartalnika a nade wszystko jego treść. Dotychczasowymi redaktorami naczelnymi byli: J. Żurek, E. Kasperek, M.

Borycki, J. Konowalczyk, J. Mercik i obecnie B. Buchalik. Do pomocy w pracy nad kształtem i treścią wydawnictwa powołana została Rada Programowa, której przewodniczy Andrzej Kalus. Od 2000 r. podjęto wysiłek stopniowego zamieszczania treści artykułów na serwisie internetowym stowarzyszenia: www.srm.com.pl. Aktualnie dostępne są artykuły publikowane w kwartalniku od 1999 r.

Od początku istnienia stowarzyszenia prowadzone są dla członków szkolenia i seminaria doskonalące warsztat pracy rzeczoznawcy i uzupełniające jego kwalifikacje zawodowe. ŚSRM jako pierwsze w Polsce wprowadziło do Statutu obowiązek „ustawicznego kształcenia” opracowując system punktacji i kontroli przestrzegania tego obowiązku. Za nie dopełnienie obowiązku doksztalcania ze stowarzyszenia usuniętych zostało już kilka osób.

Od 1995 roku w ŚSRM podjęto się opiniowania spornych operatów. Zespołem opiniującym kierowali kolejno: Lech Gutry, Jan Konowalczyk, Henryk Hajdasz i obecnie ponownie Jan Konowalczyk.

Stowarzyszenie aktywnie uczestniczy w działalności bieżącej Federacji, a również było i jest licznie reprezentowane w Komisjach funkcjonujących zarówno w federacji jak i Urzędzie Mieszkalnictwa a dawniej Ministerstwie Budownictwa.

W Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej w różnych okresach działało w sumie dziesięciu przedstawicieli naszego Stowarzyszenia. Byli to lub są: Marian Borycki, Lech Gutry, Henryk Hajdasz, Andrzej Kalus, Elżbieta Kasperek, Jan Konowalczyk, Tadeusz Korzekwa, Edward Mecha, Władysław Pakiet i Krzysztof Urbańczyk.

W Komisji Arbitrażowej działającej przy PFSRM pracowało w sumie czterech przedstawicieli naszego stowarzyszenia: Lech Gutry, Henryk Hajdasz, Marian Borycki i Krzysztof Urbańczyk (w kolejności powoływania).

Członkami Komisji Odpowiedzialności Zawodowej byli lub są: Ireneusz Helbin, Władysław Pakiet, Jan Lubecki i Jerzy Krzempek.

Śląskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych jako pierwsze w Polsce podjęło się stworzenia własnego serwisu internetowego. Prócz bieżących informacji dotyczących życia stowarzyszenia oraz aktualności zawodowych w serwisie tym wprowadzono bazę adresową członków stowarzyszenia, artykuły kwartalnika *nieruchomość* oraz kawiarenkę internetową – czat. Z inicjatywy ŚSRM odbyły się cztery ogólnopolskie czaty, których gośćmi byli: Adam Eliasiewicz, Waclaw Baranowski, Henryk Jędrzejewski oraz ostatnio, w czerwcu 2003 r. Krzysztof Urbańczyk – ówczesny

sny kandydat na Wiceprezydenta, a obecny Wiceprezydent PFSRM (na zdjęciu w środku).

Administratorem serwisu (www.srm.com.pl) jest od jego początku Wojtek Nurek.

Od października 2002 r. pod patronatem ŚSRM ruszyła elektroniczna baza danych z rynku nieruchomości. Jest to oddolne przedsięwzięcie członków stowarzyszenia, którzy dla potrzeb zawodowych podjęli się współpracy w zakresie

zbierania, gromadzenia i wymiany danych niezbędnych w procesie wyceny nieruchomości. Współpraca pomiędzy rzeczoznawcami odbywa się za pośrednictwem internetu przy zastosowaniu oprogramowania specjalnie opracowanego dla tego celu. W przedsięwzięciu uczestnicy 60 osób.

Potrzeba zintegrowania znacznej ilości członków ŚSRM (ponad 500 osób) sprawiła, że jedną z istotnych form działalności stowarzyszenia stały się imprezy o charakterze pozazawodowym. Do stałych elementów w kalendarzu imprez ŚSRM weszły corocznie organizowane bale karnawałowe, rajdy górskie czy wycieczki turystyczne. Imprezy te cieszą się wśród członków ŚSRM dużą popularnością stanowiąc najlepszą okazję do bliższego poznania się oraz szczerzej i swobodnej wymiany poglądów.

Rozszerzająca się działalność stowarzyszenia spowodowała konieczność powiększenia siedziby. Obecnie ŚSRM dysponuje dwoma przestronnymi pomieszczeniami, z których jedno pełni funkcję sali konferencyjnej. Od początku biura ŚSRM znajdują się w tym samym biurcu, w Katowicach, przy ul. Dąbrowskiego 22. Stowarzyszenie posiada również dwa oddziały: w Bielsku-Białej oraz w Częstochowie.

Jeden ze słynnych bali ŚSRM – ten był „cygański”

Polskie Stowarzyszenie Rzecznawców Wyceny Nieruchomości

Krótką historia PSRWN

Polskie Stowarzyszenie Rzecznawców Wyceny Nieruchomości jest najliczniejszym stowarzyszeniem wchodzącym w skład Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych.

Członkowie naszego Stowarzyszenia są współtwórcami podstaw organizacyjnych, naukowych i prawnych zawodu. Zawód wiele zawdzięcza aktywności ówczesnych dyrektorów departamentów Andrzeja Szymczaka i Henryka Jedrzejewskiego. Już w ustawie Prawo geodezyjne i kartograficzne z 1989r. wprowadzono zapis określający uprawnienia zawodowe w zakresie: „8) szacowanie nieruchomości”.

PSRWN powstało w 1991 r. W listopadzie tego roku odbyło się zebranie założycielskie Stowarzyszenia, a już w lutym 1992 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie dokonał rejestracji

W 1993 r. Stowarzyszenie skupiało 2300 osób w 27 Oddziałach Terenowych.

W grudniu 1992 r. na I Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych w Częstochowie prof. Andrzej Hopfer zgłosił wniosek o powołanie „związku stowarzyszeń” o charakterze federacji. W 1993 r. rozpoczęto prace, z udziałem PSRWN, nad zorganizowaniem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych.

Lata następne w PSRWN i PFSRM to prace nad ustawą o gospodarce nieruchomościami, nad standardami zawodowymi, to liczne konferencje rzeczoznawców, studia, seminaria, doskonalenie zawodowe, to egzaminy, to krzepnięcie zawodu.

W historii naszego Stowarzyszenia, a także Federacji złotymi zgłoskami zapisało się wielu wybitnych społeczników a przede wszystkim niezapomniany Wacław Kłopociński.

Obszary działania Oddziałów Terenowych PSRWN

PSRWN z siedzibą w Olsztynie. Pierwszy Walny Zjazd odbył się w lipcu 1992 r. Od tego czasu rozpoczął się burzliwy rozwój Stowarzyszenia. Powstawały kolejne Oddziały Terenowe: w Szczecinie, Ciechanowie, Opolu, Olsztynie, Warszawie, Zielonej Górze, Koszalinie, Lublinie, Słupsku, Łodzi. W 1993 r. powstały następne Oddziały: w Bydgoszczy, Elblągu, Katowicach, Pile, Wrocławiu, Sieradzu, Piotrkowie Trybunalskim, Wałbrzychu, Poznaniu, Ostrołęce, Siedlcach, Rzeszowie, Płocku, Giżycku, Łomży, Sopocie i Białymstoku.

STRUKTURA ORGANIZACYJNA PSRWN (Stan na dzień 31 maja 2003 r.)

WALNY ZJAZD DELEGATÓW

GŁÓWNA KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCA
Wanda SPYCHAŁSKA

CZŁONKOWIE

Andrzej NOWAK
Jacek GÓRNY
Włodzimierz JAKONIK
Janusz SZTWIERTNIA

ZARZĄD GŁÓWNY

PREZYDIUM

PREZYDENT
Andrzej HOPFER

WICEPREZYDENCI

Janusz JASIŃSKI
Tomasz TELEGA
Ryszard WITOWSKI

SKARBNIK

Małgorzata SKAŃSKA

CZŁONEK PREZYDIUM
Zygmunt BOJAR

CZŁONKOWIE Z WYBORU IMIENNEGO

Jerzy FILIPIAK
Monika NOWAKOWSKA
Sławomir PREC
Stefan PRZYBYŁEK
Marian STĘPIEŃ

SEKRETARZ GENERALNY

Stanisław RÓŻANKA

GŁÓWNY SĄD KOLEŻEŃSKI

PRZEWODNICZĄCA
Sabina ŻRÓBEK

CZŁONKOWIE

Sylwia HILAROWICZ
Jerzy WALICKI
Edward KASPEREK
Jan ŻMUDA

ODDZIAŁY

Lp.	Oddziały	Prezes	członków ogółem	w tym	
				członków bez uprawnień	członków z uprawnieniami
1.	Białystok	Jerzy Palusiak	53	2	51
2.	Bydgoszcz	Zygmunt Zygmuntowicz	32	3	29
3.	Ciechanów	Stefan Przybyłek	18	5	13
4.	Elbląg	Wiesława Sławińska	20	4	16
5.	Ełk	Kazimierz Zwirowicz	10	-	10
6.	Gdańsk	Henryk Paszkowski	56	19	37
7.	Giżycko	Andrzej Kalata	11	-	11
8.	Katowice	Janina Waszek	28	13	15
9.	Lublin	Stanisław Kochański	24	4	20
10.	Łomża	Jerzy Domurat	16	-	16
11.	Łódź	Zdzisław Ziábka	77	23	54
12.	Olsztyn	Jerzy Milkamanowicz	82	2	80
13.	Opole	Zbigniew Bialek	110	12	98
14.	Ostrołęka	Andrzej Woźniak	9	1	8
15.	Piotrków Trybunalski	Edward Wyrwas	23	3	20
16.	Płock	Anna Mysiak	28	2	26
17.	Radom	Krzysztof Lewandowski	25	7	18
18.	Siedlce	Lech Stosio	18	3	15
19.	Szczecin	Maria Zegarek	65	4	61
20.	Warszawa	p.o. Jerzy Filipiak	233	69	164
21.	Włocławek	Ryszard Śliwiński	24	2	22
		OGÓLEM	962	178	784

Nasze władze w kadencji 1998–2003

Prof. zw. dr hab. Andrzej HOPFER
Prezydent

Członek Korespondent PAN
Prezes Towarzystwa Naukowego
Nieruchomości

Mgr inż. Ryszard WITOWSKI
Wiceprezydent

Członek Komisji Odpowiedzialności
Zawodowej

Dr inż. Janusz JASIŃSKI
Wiceprezydent

Pracownik naukowy Uniwersytetu
Warmińsko-Mazurskiego

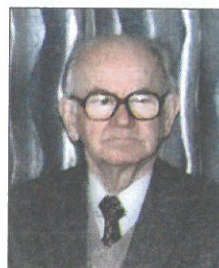
Mgr inż. Małgorzata SKĄPSKA
Skarbnik

Członek Komisji Arbitrażowej
Członek Komisji Rewizyjnej
w PFSRM

Mgr inż. Tomasz TELEGA
Wiceprezydent

Wiceprezydent Polskiej Federacji
Stowarzyszeń Rzeczoznawców
Majątkowych w kadencji 2000–2003

Mgr inż. Stanisław RÓŻANKA
Sekretarz Generalny

Ważniejsze wydarzenia w życiu PSRWN

1991

październik

- powstanie idei utworzenia stowarzyszenia skupiającego środowisko rzeczoznawców, które stanowiłoby płaszczyznę wspólnego działania oraz wyrażania dążeń i oczekiwań tego środowiska w obliczu zaistniałych w Polsce zmian społeczno-gospodarczych; głównymi inicjatorami powołania stowarzyszenia byli słuchacze pierwszego w Polsce Studium Podyplomowego „Wycena Nieruchomości” utworzonego przy Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie, kadra naukowa, a przede wszystkim kierownik tego studium prof. zw. dr hab. Andrzej Hopfer.

20 listopada

- zebranie założycielskie Stowarzyszenia; w skład Komitetu Założycielskiego weszli: A. Hopfer – przewodniczący, B. Boczkowska, J. Czerkies, W. Gustek, J. Jasiński, W. Kłopciniński, T. Kościuk, S. Przybyłek, B. Rusak, R. Żróbek.

1992

20 lutego

- rejestracja w Sądzie Rejonowym w Olsztynie Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości z siedzibą w Olsztynie.

17-18 lipca

- I Walny Krajowy Zjazd PSRWN w Olsztynie; w Zjeździe udział wzięło 241 członków reprezentujących 42 województwa; dokonanie wyboru władz PSRWN: A. Hopfer – prezes, S. Goraj – wiceprezes, J. Jasiński – sekretarz, W. Romańczuk – skarbnik, A. Nowak – przewodniczący Głównej Komisji Rewizyjnej, R. Waśniewski – przewodniczący Głównego Sądu Koleżeńskiego.

16 września

- pierwsze posiedzenie plenarne Zarządu Głównego, na którym zostały powołane oddziały terenowe z siedzibą w Szczecinie, Ciechanowie oraz Opolu.

wrzesień-grudzień

- zawiązanie się oddziałów terenowych w województwach: olsztyńskim, warszawskim, zielonogórskim, koszalińskim, lubelskim, śluskim oraz regionalnego z siedzibą w Łodzi.

7-8 grudnia

- PSRWN było współorganizatorem I Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Częstochowie; zgłoszenie prof. A. Hopfera wniosku o powołanie „związku stowarzyszeń” o charakterze federacji. Opracowanie projektu kodeksu etyki zawodowej.

1993

Rok 1993 – charakteryzował się dużym wzrostem liczebności członków naszego Stowarzyszenia (2300 na koniec 1993r.); był to też okres kształtowania i stabilizacji struktury

oraz porządkowania działalności Zarządu Głównego, a także nowo powstających oddziałów terenowych (bydgoskiego, elbląskiego, katowickiego, pilskiego, wrocławskiego, sieradzkiego, piotrkowskiego, sudeckiego z siedzibą w Wałbrzychu, poznańskiego, ostrołęckiego, siedleckiego i rzeszowskiego). W listopadzie 1993 r. Stowarzyszenie nasze było inicjatorem i współorganizatorem I Krajowej Konferencji Naukowej w Mierkach k. Olsztyna; część naszych członków aktywnie włączyła się w nurt działalności naukowej w zakresie, jak to niektórzy próbują nazwać „nieruchomiki”.

1994

lutym

- rozstrzygnięcie konkursu na logo PSRWN (autor W. Wierchowski).

16-17 września

- PSRWN było współorganizatorem II Konferencji Naukowej nt.: „Informacja w procesie szacowania nieruchomości” w Starych Jabłonkach.

25-26 listopada

- posiedzenie plenarne ZG w Łodzi, na którym zapoczątkowano dyskusję środowiskową dotyczącą promocji i strategii rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

styczeń-grudzień

- powstało 5 nowych oddziałów terenowych z siedzibą w Płocku, Giżycku, Łomży, Sopocie i Białymstoku oraz rozwiązały się oddziały w Koszalinie i Rzeszowie – usamodzielniały się.

1995

4 maja

- podjęcie na posiedzeniu Rady Krajowej PFSRM w Międzyzdrojach (organizator Oddział Szczeciński PSRWN) uchwały w sprawie przyjęcia do stosowania w praktyce Standardów Zawodowych Rzeczoznawców Majątkowych.

30 czerwca-1 lipca

- II Walny Zjazd Delegatów PSRWN w Olsztynie; nadanie

godności członka honorowego PSRWN dyrektorowi Departamentu Urbanistyki i Gospodarki Miejskiej MGPIB Henrykowi Jędrzejewskiemu; uchwalenie poprawek do Statutu; przeniesienie siedziby z Olsztyna do Warszawy; wybór władz PSRWN oraz powołanie Sekretarza Generalnego.

wrzesień

uruchomienie Biura Zarządu Głównego w Warszawie przy ul. Astronomów 3.

16 września

podpisanie porozumienia o współpracy pomiędzy PSRWN a Stowarzyszeniem Syndyków, Likwidatorów i Sanatorów we Wrocławiu.

październik

zapoczątkowanie dyskusji środowiskowej dotyczącej zasad prowadzenia aplikacji zawodowej w ramach PSRWN.

13 grudnia

powołanie Centrum Szkolenia PSRWN przy ZG w Warszawie.

1996

13 marca

inauguracja zajęć seminaryjnych w Centrum Szkolenia PSRWN.

14 czerwca

przyjęcie PSRWN w poczet członków Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT.

6-7 września

PSRWN współorganizatorem IV Konferencji Naukowej nt.: „Standardy informacyjne w szacowaniu nieruchomości” w Juracie.

3-4 października

w celu usprawnienia struktur organizacyjnych PSRWN zostało utworzonych 5 makroregionów: łódzki, warszawski, opolski, poznański i olsztyński.

1997

1 lutego

przeniesienie siedziby Biura Zarządu Głównego PSRWN z ul. Astronomów 3 do gmachu Domu Technika w Warszawie ul. Czackiego 3/5 Blok B pok. 330 (a później 422).

14 marca

podjęcie uchwały o powołaniu Oddziału Terenowego PSRWN w Ełku,

przyjęcie uchwały o współpracy z Towarzystwem Konsultantów Polskich z siedzibą w Warszawie.

19 marca

zmarł członek Zarządu Głównego PSRWN i przedstawiciel w Radzie Krajowej PSRWN mgr inż. Waclaw Kłopotociński.

26 maja

nadanie tytułu doktora honoris causa przez Akademię Rolniczą w Krakowie Prezydentowi PSRWN prof. zw. dr hab. inż. Andrzejowi Hopferowi.

7 czerwca

powołanie Stanisława Różanki na stanowisko Sekretarza Generalnego PSRWN,

podjęcie uchwały o współpracy z Polską Federacją Zarządców i Administratorów Nieruchomości z siedzibą w Gdańsku.

20 czerwca

odbyło się w Warszawie posiedzenie sprawozdawczo-wyborcze Rady Krajowej PFSRM, na którym na wiceprezydenta powołano Zygmunta Bojara; w skład Komisji Rewizyjnej wszedł Janusz Jasiński, a w skład Komisji Arbitrażowej Iwo Betke, Waclaw Turczyński, Halina Jędrych, Małgorzata Skapska, Ryszard Sławiński oraz Aleksander Fiutowski.

11-13 września

odbyła się w Olsztynie VI Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych. Organizatorem Konferencji był Zarząd Główny PSRWN przy współpracy z Oddziałem Terenowym w Olsztynie,

Medalem Honorowym Federacji AMICUS DE REBUS PERITORUM POLONORUM został odznaczony prof. A. Hopfer,

odbyły się III Mistrzostwa Polski w Tenisie Ziemnym w Olsztynie, których organizatorem był Kol. Bolesław Rusak.

31 października

wystąpienie PSRWN do Zarządu Głównego Federacji z inicjatywą podjęcia pilnych działań zmierzających do powołania Samorządu Zawodowego Rzecznawców Majątkowych,

- podjęcie uchwały o zakupie w budynku NOT Blok B, pokoju 422 przy ul. Czackiego 3/5.

1998

8 stycznia

- podjęcie uchwały o powołaniu Oddziału Terenowego w Radomiu oraz o rozwiązaniu Oddziału Terenowego w Słupsku.

26–27 czerwca

- odbył się III Walny Zjazd Delegatów PSRWN w Olsztynie,
- nadanie godności członka honorowego PSRWN Kol. Andrzejowi Kalusowi, Prezydentowi PFSRM,
- odbyły się IV Mistrzostwa Polski w tenisie ziemnym w Olsztynie.

1999

16 marca

- wydany został pierwszy numer Biuletynu PSRWN.

3–5 czerwca

- odbyły się V Mistrzostwa Polski Rzeczoznawców Majątkowych w Olsztynie w tenisie ziemnym. Organizatorem był Oddział Terenowy w Olsztynie.

9 września

- odbyło się w Warszawie spotkanie Zarządu Głównego PSRWN z Zarządem PFSRM, na którym dokonano oceny aktualnej sytuacji w ruchu stowarzyszeniowym, a w szczególności miejsca i roli Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości.

26–27 września

- odbyło się zebranie plenarne Zarządu Głównego w Giżycku,
- powołano pełnomocnika ds. praktyk zawodowych przy Zarządzie Głównym PSRWN – Kol. Aleksandra Fiutowskiego,
- podjęcie uchwały o zatwierdzeniu regulaminu udzielania rekomendacji dla rzeczoznawców majątkowych oraz podmiotów gospodarczych w dziedzinie szacowania nieruchomości.

2000

8 marca

- Odbyło się posiedzenie Prezydium, które omówiło przede wszystkim stan przygotowań do I Konferencji Naukowo-Technicznej w Gdańsku nt. „Współdziałanie rzeczoznawców majątkowych, urbanistów i gmin w procesie sporządzania realizacji opracowań i planistycznych”.

4–5 lipca

Na posiedzeniu Rady Krajowej dokonano wyboru nowych władz Federacji: Prezydent – Waław Baranowski, Wiceprezydenci – prof. Ryszard Cymerman, Zdzisław Małecki, Tomasz Telega, oraz Komisji Rewizyjnej: St. Cegielski, E. Czecharowska, H. Czajkowski, M. Skąpska, R. Szwarc.

29 sierpnia

- Odbyło się spotkanie Zarządu Głównego PSRWN z Za-

rzędem PFSRM – omówiono zasady współpracy.

4–5 września

- odbyło się plenarne posiedzenie Zarządu Głównego w Kazimierzu Dolnym. Obecnemu na posiedzeniu Prezydentowi W. Baranowskiemu wręczono list gratulacyjny oraz replikę „Buławy Hetmańskiej”.
- do władz Federacji NOT rekomendowano prof. B. Neya na stanowisko Prezesa NOT oraz A. Fiutowskiego do Komisji Rewizyjnej i R. Witowskiego na członka Rady Krajowej

25 października

- Odbyło się w Warszawie Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Oddziału Warszawskiego. Nowym Prezesem Oddziału został Aleksander Fiutowski.

23–27 października

- odbył się w Zalesiu Górnym kurs „Zasady szacowania nieruchomości” dla pracowników Departamentu Kadr Narodowego Banku Polskiego.

2001

15–16 marca

- odbyła się Konferencja Naukowo-Techniczna PSRWN w Gdańsku nt. „Aktualne problemy w teorii i praktyce wyceny nieruchomości”. Organizatorem konferencji był Oddział PSRWN w Gdańsku.

1 lutego

- podjęto uchwałę o rozwiązaniu Oddziału Terenowego PSRWN w Zielonej Górze.

6 marca

- podjęto uchwałę o rozwiązaniu Oddziału Terenowego w Sieradzu.

1–3 czerwca

- odbył się IV Walny Zjazd Delegatów PSRWN w Ryni; nadanie godności członka honorowego PSRWN Prezy-

dentowi Wacławowi Baranowskiemu, wprowadzenie zmian do Statutu PSRWN.

27-29 września

- odbyła się X Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych w Katowicach; Medal Honorowy Federacji *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* otrzymał Zygmunt Bojar, Złotą Odznakę Honorową Federacji: Z. Bojar, B. Rusak, T. Telega, R. Witowski i Srebrną Odznakę Honorową Federacji: H. Jędrych oraz M. Skąpska.

listopad

- 11 listopada Benedykt Kozielski z Oddziału w Katowicach został odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski,
- 27 listopada Rada Krajowa Federacji powołała nowy skład Komisji Arbitrażowej i mianowała przewodniczącym Iwo Betke.

grudzień

- 7 grudnia 2001 r. ustalono, że:
 - Konferencja Naukowo-Techniczna PSRWN odbędzie się w Opolu w dniach 22-23 marca,
 - tematem konferencji będzie: „*Normy zawodowe rzeczoznawców majątkowych w perspektywie integracji z Unią Europejską*”,
 - Konferencja będzie połączona z uroczystościami 10-lecia PSRWN,
 - powołano Radę Programową i Komitet Organizacyjny Konferencji.

2002

styczeń

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast Pan Marek BRYX objął HONOROWY PATRONAT nad naszą Konferencją w Opolu.

22-23 marca

- II Konferencja Naukowo-Techniczna w OPOLU nt. „Standardy zawodowe rzeczoznawców majątkowych w perspektywie integracji z Unią Europejską” pod patronatem prezesa UMiRM M. Bryxa.
- Uroczystości X-lecia istnienia PSRWN. Obchody odbyły się w OPOLU w dniu 22 marca 2002r.

29 kwietnia

- W czasie posiedzenia Prezydium ZG ustalono, że III Konferencja Naukowo-Techniczna odbędzie się w maju 2003 r. w Gdańsku nt. „*Rola rzeczoznawców majątkowych i gmin w świetle nowych uregulowań prawnych w Unii Europejskiej*”.

18 czerwca

- W Poznaniu odbyły się obrady **XXII KONGRESU TECHNIKÓW POLSKICH**.

11-12 lipca

- Odbyły się w Piotrkowie Trybunalskim obrady Zarządu Głównego. Omówiono stan techniczny i merytoryczny *Biuletynu PSRWN*. Przedstawiono także analizę 10 pytań ankiety przygotowanej przez Komisję Rozwoju Zawodu Federacji.

24-25 października

- Odbyły się w Łodzi uroczystości 10-tej rocznicy powstania Oddziału Regionalnego PSRWN w Łodzi.

19 listopada

- W czasie posiedzenia Prezydium ZG w Warszawie ustalono, że w dniach 7 i 8 czerwca 2003 r. w Gdańsku odbędzie się XI Konferencja międzynarodowa nt. „*Wpływ morza na wartość nieruchomości położonych w pasie nadmorskim*”. Organizatorem jest PSRWN oraz PFSRM.

2003

14 lutego

- Odbyło się spotkanie Sekretarza Generalnego FSNT NOT z Prezydium PSRWN, omówiono problemy współpracy.

4 i 5 czerwca

- Odbyła się zorganizowana przez ZG PSRWN i Oddział PSRWN w Gdańsku III Konferencja Naukowo-Techniczna z cyklu „*Rzeczoznawcy Majątkowi – na rzecz jednostek samorządu terytorialnego*”.

7 czerwca

- Zorganizowana została przez PFSRM i PSRWN w Gdańsku XI Konferencja międzynarodowa nt. „*Wpływ morza na wartość nieruchomości położonych w pasie nadmorskim*”.

Współpraca PSRWN z Polską Federacją Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych

(wybrane ważniejsze zagadnienia)

Obecnego stanu rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego nie dałoby się osiągnąć bez udziału całego ruchu stowarzyszeniowego, zapoczątkowanego dziesięć lat temu, w którym istotną rolę odegrały stowarzyszenia regionalne oraz stowarzyszenie o zasięgu krajowym, jakim jest Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości.

Funkcję scalającą dorobek stowarzyszeń, koordynatora ich działań oraz reprezentanta całego środowiska rzeczoznawców majątkowych wobec organów naczelnych i centralnych, instytucji krajowych i zagranicznych, działających na rzecz rynku nieruchomości podjęła Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości od chwili jego powołania, a osobiście prof. dr hab. Andrzej Hopfer, podjęło aktywne działania dla stworzenia jednej organizacji, reprezentującej całe środowisko zawodowe w sprawach najistotniejszych dla jego rozwoju. PSRWN należy do członków założycieli Federacji, współpracowało w zakresie jej organizacji, powoływania organów statutowych a także określania celów podstawowych działania Federacji.

Działanie to wynikało z podstawowego celu PSRWN, określonego w §8 i 9 statutu stowarzyszenia, jakim jest działanie jego organów w zakresie ochrony interesów zawodowych członków a także rozwoju zawodu.

W dziesięcioletniej historii stowarzyszenia, każdy czas niósł coraz to nowe wyzwania, aby na bieżąco sprostać wielu oczekiwaniom naszych członków, początkowo w zakresie tworzenia warunków działania nowo powstałego zawodu, później utrzymania jego wysokiego prestiżu społecznego.

Kierując się tymi motywacjami, władze PSRWN, którym nieprzerwanie od chwili powołania stowarzyszenia przewodzi jego prezydent prof. dr hab. Andrzej Hopfer, jak i też nasze jednostki terenowe oraz poszczególni członkowie stowarzyszenia, nie szczędziły czasu i pracy społecznej w ramach Federacji dla rozwiązywania bieżących problemów zawodu w tym: integracji środowiska zawodowego, kształtowaniu przepisów prawa i norm zawodowych z zakresu rzeczoznawstwa majątkowego, prezentacji interesów środowiska na forum krajowym i międzynarodowym.

Współpraca PSRWN z Federacją jako jedyną organizacją reprezentującą ogół rzeczoznawców majątkowych, ze względu na wypełnianie przez nią bardzo ważnej funkcji, należała zawsze do zadań pierwszoplanowych, wynikało to z przeświadczenia, że tylko jednolita opinia i wspólne stanowisko całego środowiska może przyspieszyć tempo rozwiązywania problemów.

Ocena pracy i aktywności przedstawicieli Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości w władzach Federacji a także jej jednostkach pomocniczych (zespołach, komisjach) oraz ocena zadań realizowanych przez Federację należała do stałego programu działania władz stowarzyszenia i walnych zjazdów tak na szczeblu krajowym jak i regionalnym.

Współpraca z Federacją miała wszechstronny charakter, a do najważniejszych obszarów tej współpracy zaliczyć można następujące działania na rzecz:

- 1) rozwoju zawodu oraz struktur organizacyjnych Federacji,
- 2) kształtowania przepisów prawa i wydawania standardów zawodowych,
- 3) integracji środowiska zawodowego w tym także z innymi zawodami działającymi na rynku nieruchomości,
- 4) kształcenia w zakresie szacowania nieruchomości,
- 5) organizowania postępowań kwalifikacyjnych na uprawnienia zawodowe oraz uczestnictwa w komisjach kwalifikacyjnych,
- 6) doskonalenia kwalifikacji zawodowych,
- 7) organizacji krajowych konferencji rzeczoznawców majątkowych,
- 8) organizacji imprez masowych o charakterze sportowym i towarzyskim,
- 9) rozwoju kontaktów i współpracy z organizacjami zagranicznymi działającymi na rynku nieruchomości,
- 10) podnoszenia jakości usług rzeczoznawców majątkowych,
- 11) jakości i rozpowszechniania wydawnictw federacyjnych.

Działania PSRWN na rzecz struktur organizacyjnych Federacji. PSRWN, jako najliczniejsze stowarzyszenie sfederowane w Federacji, mając na względzie dobro ruchu zawodowego, rozwój stowarzyszeń oraz szerszy wpływ na kierunki prac i działań Federacji, wielokrotnie zgłaszało zmiany do statutu Federacji, które dyktowane były troską o większą integrację środowiska zawodowego (zbyt wielu rzeczoznawców majątkowych pozostaje poza stowarzyszeniami) oraz pełną demokratyzację jej struktur organizacyjnych, w tym szerszej reprezentacji stowarzyszeń w Radzie Krajowej a także zasad wyboru władz.

Potrzebę wprowadzenia zmian w statucie Federacji (uchwalonym w 1993 r.) uzasadnialiśmy:

- wzrostem organizacyjnym Federacji,
- szerszym i mocniejszym umocowaniem Zarządu Federacji,
- stabilnością statutu,
- przystosowaniem struktury organizacyjnej do organizacji przyszłego samorządu zawodowego.

Temat ten wywoływał zawsze wiele emocji wśród liderów stowarzyszeń zrzeszonych w Federacji a niezbędne – naszym zdaniem – zmiany w zapisach statutowych nie następowały w stopniu zadawalającym PSRWN. Tryb powoływania organów Federacji według ustaleń obowiązującego statutu tj. przez członków Rady Krajowej zamiast w drodze walnego zjazdu delegatów wszystkich sfederowanych stowarzyszeń, jest niewłaściwy.

Zważywszy na to, że w najbliższej przyszłości prawdopodobnie powstaną ustawowe warunki do powołania samorządu zawodowego i wobec dotychczasowych doświadczeń nad zmianą statutu Federacji, PSRWN choć nie zadowolone z rozwiązań statutowych, zaniechało działań w tym kierunku.

Dowodem uznania działań PSRWN na rzecz Federacji było powierzenie w trzeciej kadencji funkcji wiceprezydenta kol. Zygmunta Bojarowi. W obecnej kadencji funkcję tę z wyboru powierzono kolegom Ryszardowi Cymermanowi i Tomaszowi Teledze.

W pracach Rady Krajowej – najwyższego organu Federacji – zawsze aktywnie uczestniczyli dwaj przedstawiciele PSRWN tj. prezydent Andrzej Hopfer i jeden z jego zastępców.

Przez trzy kadencje Federacji Andrzej Hopfer z wyboru Krajowej Rady pełnił funkcję Przewodniczącego Zespołu ds. Promocji i Strategii Zawodu. Zespół ten wypracował wiele istotnych tez, których realizacja ma znaczenie dla dalszego rozwoju zawodu w tym także dostępności do zawodu, liczby rzeczoznawców majątkowych jako funkcji zapotrzebowania rynku na ich usługi.

Członkowie PSRWN z wyboru Krajowej Rady lub powołania przez prezydenta Federacji pełnili we wszystkich kadencjach różne funkcje w jednostkach organizacyjnych Federacji, takich jak: Komisja Arbitrażowa, inne komisje i Zespoły problemowe.

W kadencji 2000–2003 członkowie PSRWN przewodniczyli z wyboru następującym komisjom i zespołom problemowym Federacji:

- ▶ Zygmunt Bojar – Komisja ds. Legislacji
- ▶ Tomasz Telega – Komisja ds. Samorządu Zawodowego
- ▶ Ryszard Cymerman – Rada Naukowa
- ▶ Iwo Betke – Komisja Arbitrażowa
- ▶ Andrzej Hopfer – Pełnomocnik ds. Współpracy Międzynarodowej.

Małgorzata Skapska pełniła funkcję członka Komisji Rewizyjnej.

Należy podkreślić, że współpraca między Federacją a PSRWN układała się dobrze i przynosiła wymierne efekty dla rozwoju zawodu. Wyrazem tej oceny i uznania wielkiego wkładu pracy Andrzeja Kalusa prezydenta Federacji (w trzech pierwszych kadencjach), jest wyróżnienie go członkostwem honorowym PSRWN przez Walny Zjazd Delegatów PSRWN.

Za szczególny wkład w rozwój ruchu zawodowego oraz za działalność w strukturach federacyjnych członkowie PSRWN uhonorowani zostali odznakami honorowymi Federacji.

Ponadto Andrzej Hopfer (1996 r.) i Zygmunt Bojar (2001 r.) – wieloletni prezes oddziału opolskiego PSRWN, członek zarządu głównego i wiceprezydent Federacji w trze-

niej kadencji, uhonorowani zostali przez Federację, najwyższym jej wyróżnieniem, Medalem *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum*.

Samorząd zawodowy rzeczoznawców majątkowych. Kluczową sprawą dla rozwoju zawodu i ochrony interesów rzeczoznawców majątkowych jest powołanie w drodze ustawy samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych. Pierwsze założenia projektu ustawy o samorządzie rzeczoznawców majątkowych przygotowane zostały w zespole powołanym przez prezydenta PSRWN.

Założenia te były przedstawione na posiedzeniu Rady Krajowej, jednakże ze względu na stanowisko centralnego organu ds. nieruchomości oraz zbyt małą liczbę osób, wówczas posiadających uprawnienia zawodowe a także kończące się prace nad projektem nowej ustawy o gospodarce nieruchomościami, decyzją Rady dalsze prace nad projektem samorządu zostały odłożone.

Prace nad projektem ustawy o samorządzie zostały wznowione w 1998r. w zespole powołanym przez Federację. W skład zespołu weszli koledzy z PSRWN: Tomasz Telega i Ryszard Witowski.

Kształtowanie przepisów prawa i standardów zawodowych. Jak już zaznaczono wyżej, obecny stan zawodu rzeczoznawcy majątkowego, zawdzięczamy prawnym regulacjom, które kształtowane były przy znaczącym udziale Federacji. Z ramienia PSRWN twórczy udział w ich opracowaniu lub opiniowaniu mieli między innymi kol. kol. Andrzej Hopfer, Zygmunt Bojar, Ryszard Cymerman, Janusz Jasiński, Stanisław Kolanowski, Monika Nowakowska, Tomasz Telega i Wojciech Wilkowski. Niektóre prace trwają nadal.

Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych już od chwili powstania, realizując swoje statutowe obowiązki wobec środowiska rzeczoznawców, określone w §10 statutu PFSRM, uznała za pierwszoplanowe zadanie podjęcie prac nad opracowaniem i wdrożeniem do praktyki, norm zawodowych rzeczoznawców majątkowych, zwane obecnie standardami. Działania te były wówczas konieczne, bowiem brak było szeregu uregulowań prawnych w obszarze wyceny nieruchomości, występowała różnorodność opracowań, tak w zakresie treści operatu jak i też sposobu określania wartości.

Federacja powołała Zespół ds. Standardów, który działał w składzie: Krzysztof Grzesik, Andrzej Kalus, Stanisława Kalus, Zdzisław Małecki (kierownik zespołu) i Tomasz Telega. W terminie późniejszym w skład zespołu wszedł Zygmunt Bojar i Ryszard Cymerman.

Założenia do wielu standardów opracowane były przez zespoły kierowane przez członków Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości jak np.:

- ▶ Wycena nieruchomości gruntowych zajętych pod urządzenia elektryczne
- ▶ Wycena nieruchomości nabywanych pod autostrady
- ▶ Wycena nieruchomości leśnych
- ▶ Zasady szacowania szkód spowodowanych budową infrastruktury

- ▶ Wycena nieruchomości położonych na złożach kopalin
 - ▶ Wycena mienia zabużańskiego
- Członkowie PSRWN we współpracy z Federacją przyczynili się do wydania wielu nowych lub znowelizowanych regulacji prawnych w zakresie:
- ▶ katastru nieruchomości (ewidencji gruntów i budynków) podstawowego zbioru informacji o nieruchomościach, w tym do prowadzenia przez organy ds. katastru nieruchomości rejestru cen transakcyjnych i rejestru wartości nieruchomości na podstawie wyciągów z operatów szacunkowych
 - ▶ powszechnej taksacji nieruchomości, opracowując projekt rozporządzenia oraz projekt wytycznych przeprowadzania powszechnej taksacji nieruchomości

Integracja środowiska zawodowego. Integracja środowiska zawodowego należy do podstawowych celów stowarzyszeń i Federacji. PSRWN, organizacja o zasięgu krajowym, z 20 samodzielnymi oddziałami z chwilą powstania innych stowarzyszeń, uznała potrzebę utworzenia związku federacyjnego, deklarując aktywne w nim działanie a także przyspieszenia procesu integracyjnego na szczeblach wojewódzkich. Władze PSRWN zaproponowały tzw. „opcję zerową”, polegającą na likwidacji w określonym czasie wszystkich organizacji działających w województwie w tym oddziałów PSRWN i utworzenia w sposób demokratyczny nowych jednostek organizacyjnych rzeczoznawców majątkowych zrzeszających wszystkich z terenu województwa. Propozycja ta jednak nie uzyskała aprobaty Rady Krajowej, stąd do dziś mamy znaczne rozdrobnienie organizacyjne. Połączy nas na pewno Izba samorządu zawodowego.

Imprezy o charakterze sportowym i rekreacyjnym. Wśród imprez o tym charakterze na szczególną uwagę zasługują Mistrzostwa Polski Rzeczoznawców Majątkowych w tenisie ziemnym, jako impreza Federacji. Ich pomysłodawcą i organizatorem było PSRWN a bezpośrednim wykonawcą kol. Bolesław Rusak, który po raz ósmy przeprowadził całe przedsięwzięcie.

Krajowe konferencje rzeczoznawców majątkowych. Krajowe konferencje rzeczoznawców majątkowych organizowane corocznie od 1992 r. (Częstochowa), a następnie w innych miastach przez stowarzyszenia regionalne, przy współpracy z Federacją, posiadają szczególną wartość w zakresie integracji środowiska, podnoszenia kwalifikacji zawodowych rzeczoznawców majątkowych oraz promowania rzeczoznawców.

Każda z konferencji posiadała swój niepowtarzalny charakter oraz dorobek w rozwiązywaniu aktualnych problemów zawodowych. Należy zaznaczyć, iż konferencje cieszą się dużym zainteresowaniem i na tak szeroka skalę nie są organizowane w żadnym z krajów europejskich. Jest to niewątpliwie osiągnięcie Federacji, w którym swój liczący udział odnotowuje PSRWN wskutek aktywnego uczestnictwa naszych członków i to zarówno po stronie merytorycznej konferencji – opracowywanie i wygłaszanie referatów jak i też po stronie organizacyjnej. Władze PSRWN pracowały na

rzecz szerokiego uczestnictwa członków stowarzyszenia w tych konferencjach.

PSRWN było organizatorem VI Krajowej konferencji na temat „Gwarancje jakości usług rzeczoznawców majątkowych”, która odbyła się 11 – 13 września 1997r. w Olsztynie. Konferencja odbyła się w przededniu wejścia w życie ustawy o gospodarce nieruchomościami, była okazją do rzeczowej dyskusji i wymiany doświadczeń z zakresu warsztatu rzeczoznawcy majątkowego, jakości świadczonych usług, oczekiwań odbiorców a w tym roli i znaczenia dobrych przepisów prawa i standardów zawodowych.

Aktywny udział członków PSRWN w konferencjach można łatwo ocenić przeglądając wykazy referatów konferencyjnych a także skład Rady Programowej konferencji. Odnotować należy, że prof. Ryszard Cymerman stał się „etatowym” przewodniczącym Rady Programowej wielu konferencji.

Niezależnie od wspierania organizacji konferencji krajowych PSRWN od trzech lat organizuje konferencje w własnym zakresie, na tematy związane z rynkiem nieruchomości, współpracą z samorządami gmin i jednostkami odpowiedzialnymi za kształtowanie przestrzeni.

Działania na rzecz rozwoju zawodu. Członkowie PSRWN stanowili znaczącą grupę osób w składach Komisji Kwalifikacyjnej ds. Szacowania Nieruchomości, powoływanych na trzyletnie kadencje, na wniosek Zarządu Federacji przez centralny organ ds. nieruchomości. W kadencji 1998 – 2001 funkcje viceprzewodniczącego komisji kwalifikacyjnej i przewodniczącego podkomisji ds. szacowania nieruchomości pełnił Zygmunt Bojar.

Oddziały regionalne PSRWN były organizatorami wielu postępowań kwalifikacyjnych w zakresie szacowania nieruchomości, do wyróżniających się zaliczyć należy Oddział w Warszawie. Egzamininy poprzedzane były kursami specjalistycznymi i warsztatami na wysokim poziomie merytorycznym.

Działania na rzecz popularyzacji zawodu. Propagowaniu zawodu rzeczoznawcy majątkowego i jego zakresu usług, służyły działania władz PSRWN w ramach innych organizacji, z którymi PSRWN posiada porozumienia o współpracy lub jest ich członkiem, jak NOT, Towarzystwo Urbanistów Polskich, Stowarzyszenie Geodetów Polskich, Polskie Towarzystwo Naukowe Nieruchomości, Polskie Stowarzyszenie Konsultantów i inne organizacje.

Doskonalenie kwalifikacji zawodowych. Ważny dział działalności Federacji, wspierany aktywnie przez PSRWN w różnych formach organizacyjnych i merytorycznych. Liczny udział naszych wykładowców w seminariach i innych formach szkolenia zaznaczyli między innymi: Ryszard Cymerman, Jerzy Filipiak, Andrzej Hopfer, Zygmunt Bojar, Stanisław Kolanowski, Monika Nowakowska, Tomasz Telega, Wojciech Wilkowski, Sabina Żróbek i inni.

Istotną rolę w całokształcie doskonalenia kwalifikacji zawodowych spełniają członkowie PSRWN, pracownicy naukowo-dydaktyczni, w szczególności z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego. Ich działalność od początku powstania zawodu

rzeczoznawcy majątkowego jest nie do przecenienia. Tutaj rozpoczęto pionierskie prace w zakresie sposobów określania wartości, doskonalenia warsztatów rzeczoznawcy majątkowego, by nie wspomnieć o pracach naukowych z zakresu wyceny.

Owoce ich wkładu w rozwój zawodu i dziedziny szacowania nieruchomości jest bardzo duża ilość wydawnictw książkowych, publikacji i artykułów fachowych a także przeprowadzonych studiów podyplomowych dla kandydatów do zawodu.

Autorzy ważniejszych pozycji książkowych w zakresie szacowania nieruchomości (z ostatnich 4 lat).

Rok 1999

- ▶ Bajerowski Tomasz, Cymerman Ryszard, Hopfer Andrzej, Łaguna Teresa, Nowak Andrzej, Suchta Jerzy, Surowiec Stanisław, Turkowski Konrad, Waśniewski Romuald, Żebrowski Wojciech. *Szacowanie nieruchomości nieurbanizowanych*. (Pod redakcją Andrzeja Hopfera). TWIGGER 1999, str.303
- ▶ Cymerman Ryszard, Hopfer Andrzej, Nowak Andrzej, Więckowicz Zofia, Wilkowski Wojciech, Konowalczyk Jan, Urbańczyk K., Bojar Zdzisław, Kalus Andrzej, Kalus Stanisława. *Standardy zawodowe rzeczoznawców majątkowych – standard V.4 Wycena nieruchomości rolnych*. Polska Federacja Rzeczoznawców Majątkowych – Warszawa 1999.

Rok 2000

- ▶ Bajerowski Tomasz, Senetra Adam, Szczepańska Agnieszka. *Wycena krajobrazu. Rynkowe aspekty oceny i waloryzacji krajobrazu*, Praca zbiorowa pod redakcją naukową Tomasza Bajerowskiego. Educaterra sp. z o.o., Olsztyn 2000, wyd. I. wsp. i red. nauk. 81 str.
- ▶ Cymerman Ryszard, Fiedorowicz-Kozłowska Ewa, Kurowska Krystyna, Marcinkowska Iwona, Nowak-Rzasa Magdalena, Szczepańska Agnieszka, Tyszko Luiza. 2000, *Wycena nieruchomości a ochrona środowiska (ekologiczne uwarunkowania wyceny nieruchomości)*. Wyd. Educaterra Materiały Edukacyjne Zeszyt 7/2000, 156 stron.

Rok 2001

- ▶ Cymerman Krystyna, Cymerman Ryszard, Hopfer Andrzej. *Poradnik dla osób odbywających praktyki zawodowe z zakresu wyceny nieruchomości*. Seria *Nieruchomości* Nr 1/2001, Educaterra Olsztyn.
- ▶ Cymerman Ryszard, Grabowski Radosław, Gwiazdzińska Marta, Piekarska Barbara, Zawadzka Janina. *Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne w gospodarce nieruchomościami (wycena, zarządzanie i pośrednictwo w obrocie)*, Educaterra Olsztyn, Seria: *Nieruchomości* nr 9/2001, 145 stron.
- ▶ Cymerman Ryszard, Hopfer Andrzej. *System i procedury wyceny nieruchomości*, Zachodnie Centrum Organizacji w Zielonej Górze – Wydanie 3 (zmienione i uzupełnione).

- ▶ Cymerman Ryszard, Kurowska Krystyna, Kowalczyk Cezary, *Grunty rolne i lasy. Wyłączanie z produkcji i ich wycena*, Wydawca: Educaterra Materiały edukacyjne, Seria *Nieruchomości* Nr 3b.stron 138
- ▶ Nowak Andrzej. *Wycena lasów*, Wydawca EDUCATERRA Olsztyn, Seria *Nieruchomości* Nr 8/2001 stron 142.

Rok 2002

- ▶ Cymerman Krystyna, Cymerman Ryszard, Hopfer Andrzej. *Poradnik dla osób odbywających praktyki zawodowe z zakresu wyceny nieruchomości*. Seria *Nieruchomości* Nr 1a/2002, Educaterra Olsztyn.
- ▶ Cymerman Ryszard, Kurowska Krystyna, Kowalczyk Cezary. *Procedury wyłączania gruntów rolnych i lasów z produkcji (zadania rzeczoznawców, majątkowych wynikające z Ustawy o ochronie gruntów rolnych i lasów)*, Wydawca: Educaterra, Materiały edukacyjne Seria *Nieruchomości* Nr 3c.
- ▶ Cymerman Ryszard, Kurowska Krystyna, Kowalczyk Cezary. *Procedury wyłączania gruntów rolnych i lasów z produkcji (zadania rzeczoznawców majątkowych wynikające z Ustawy o ochronie gruntów rolnych i lasów)*, Wydawca: Educaterra Materiały edukacyjne Seria *Nieruchomości* Nr 3c Suplement.

Artykuły i publikacje

Członkowie PSRWN są autorami około 1000 referatów na konferencjach i artykułów w czasopismach związanych z zawodami z rynkiem nieruchomości, poświęconych sprawom wyceny nieruchomości. Poniżej wymienimy niektórych z nich oraz ilość publikacji: Adamczewski – 4, Bajerowski – 14, Belej – 9, Bojar – 5, Cellmer – 25, Cymerman – 89, Czarnecka – 2, Czerkies – 7, Fiutowski – 1, Hopfer – 112, Jasiński – 35, Kłopociński – 2, Kolanowski – 4, Konieczny – 9, Kurowska – 21, Kuryj – 44, Łaguna – 42, Marcinkowska – 2, Milkamanowicz – 1, Muczyński – 31, Naglewski – 17, Nei – 3, Nowak – 41, Pawlikowska – 40, Przewłocki – 39, Przybyłowski – 8, Różański – 1, Rusak – 1, Rzasa – 12, Słojewski – 1, Suchta – 18, Surowiec – 9, Szymański – 2, Taranowicz – 9, Telega – 9, Waśniewski – 10, Wiśniewski – 38, Witowski – 11, Wrześniewski – 1, Źróbek – 235.

Karkonoskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych

z siedzibą w Jeleniej Górze

W 1991 roku zrodziła się w środowisku biegłych do spraw wycen nieruchomości inicjatywa utworzenia stowarzyszenia reprezentującego interesy tej grupy rzeczoznawców.

Dnia 9 października 1991 roku szesnastoosobowa grupa biegłych z listy Wojewody Jeleniogórskiego utworzyła grupę założycieli Stowarzyszenia Taksatorów Polskich.

Prezes KSRM –
Lech Tarnawski

Sąd Wojewódzki w Jeleniej Górze wpisał STP dnia 15 października 1991 r. do rejestru stowarzyszeń.

7 grudnia 1991 r. przeprowadzono Walne Zgromadzenie STP na którym wybrano zarząd pracujący pod kierunkiem Lecha Tarnawskiego.

Podjęte starania o udział STP w nurcie wydarzeń ogólnokrajowych związanych z gospodarką nieruchomościami zaowocowały przyjęciem naszego Stowarzyszenia w maju 1994 r. do Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

Siedziba Stowarzyszenia od 1995 r. mieści przy ul. Wolności 2 i jest udostępniona przez zaprzyjaźnione Stowarzyszenie Architektów Polskich.

30 czerwca 1995 podjęto uchwałę o zmianę nazwy na obecnie używaną Karkonoskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych.

Zarząd realizował podstawowe kierunki działania zawarte w Statucie oraz wynikające z aktualnie kształtujących się potrzeb.

- 1) prowadzenie działalności w zakresie doskonalenia i doskonalenia zawodowego
- 2) współpraca z pokrewnymi stowarzyszeniami krajowymi,
- 3) prowadzenie działalności gospodarczej

Wpływy ze składek członkowskich byłyby dalece niewystarczające na pokrycie kosztów zamierzonej działalności statutowej.

Przede wszystkim kojarzono działalność szkoleniową z uzyskiwaniem z tego tytułu wpływów.

Najważniejszym zadaniem w początkowym okresie działalności było przygotowanie i przeprowadzenie egzaminów na uprawnienia państwowe.

Od kilku lat działalność kolejnych zarządów stowarzyszenia koncentruje się na organizowaniu szkoleń i warsztatów zawodowych. Ważniejsze wydarzenia w tym zakresie to:

- ▶ 23–24 marca 1996 r. seminarium na Zamku Czocha na temat „Wycena ośrodków wypoczynkowych i terenów rekreacyjnych” z udziałem ok. 150 osób z całego kraju. Wygłoszonych zostało 9 referatów.

Seminarium na Zamku Czocha – referuje Maria Jaworska

Szkolenie pod kierunkiem Zdzisława Małeckiego

- ▶ 1–2 lutego 1997 szkolenie z udziałem Zdzisława Małeckiego (Poznań).
- ▶ 15 października 1997 r. seminarium pod kierunkiem dyr. Henryka Jędrzejewskiego nt. nowej ustawy o gospodarce nieruchomościami.

- ▶ 8–10 maja 1998 seminarium z udziałem Zdzisława Małeckiego (Poznań) – nt przepisów wykonawczych do ustawy o gospodarce nieruchomościami.
- ▶ 27–28 listopada 1998 seminarium z udziałem Zdzisława Małeckiego (Poznań) – nt wyodrębniania i wyceny nieruchomości lokalowych.
- ▶ 8–10 marca 1999 r. II seminarium na temat „Wycena ośrodków wypoczynkowych i terenów rekreacyjnych z zastosowaniem podejścia dochodowego”.

Seminarium na Zamku Czocha – 1996

- ▶ 6–8 marca 2000 r. III seminarium na temat „Wycena nieruchomości przy ustalaniu renty planistycznej”.
- ▶ 4–7 marca 2001 r. IV seminarium na temat „Wartość nieruchomości a wartość jej części składowych”.
- ▶ 28–29 maja 2001 seminarium z udziałem Tomasza Telegi (Łódź) – nt. przepisów wykonawczych do ustawy o gospodarce nieruchomościami – opłaty adiacenckie – użytkowanie wieczyste gruntów”.
- ▶ 11–13 marca 2002 r. V seminarium z udziałem Zdzisławy Ledzion-Trojanowskiej (Łódź) nt. „Procedury postępowania w metodzie zysków”.

- 14–15 czerwca 2002 r. warsztaty z udziałem Stanisława Kolanowskiego i Aleksandra Fiutowskiego (Warszawa) nt. „Praktyczna wycena mienia zabużańskiego w świetle aktualnych uregulowań prawnych”.

Uczestnicy szkolenia
nt. mienia zabużańskiego

- 29 listopada – 1 grudnia 2002 seminarium z udziałem Zdzisława Małeckiego (Poznań) – nt. „Wycena nakładów dokonanych na nieruchomości”.

- 3–5 marca 2003 r. VI seminarium z udziałem Wacława Baranowskiego (Warszawa) na temat „Zastosowanie podejścia kosztowego w wycenie nieruchomości nietypowych”.

Maria Jaworska i Lech Tarnawski – entuzjaści narciarstwa zjazdowego – postanowili wykorzystać naturalne warunki gór Karkonoszy i od 1999 roku co roku zapraszali na Mistrzostwa Rzeczoznawców Majątkowych w Narciarstwie Zjazdowym do Szklarskiej Poręby i Karpacza. W 2003 roku odbyła się już V edycja mistrzostw. Łącznie w kolejnych zawodach swoje umiejętności narciarskie zaprezentowało prawie 100 rzeczoznawców majątkowych. Na podkreślenie zasługuje wzrastający poziom umiejętności, a najlepsi z powodzeniem mogą reprezentować polskich rzeczoznawców w rywalizacji międzynarodowej.

X-lecie KSRM

Do grona najbardziej aktywnych osób w KSRM należą: Lech Tarnawski, Alicja Wilczewska, Bogusława Jasińska, Maria Jaworska, Roman Pawlukowicz, Jerzy Karpiński, Nadzieja Woźniak, Witold Puzio.

Obecny stan osobowy w stosunku do liczby osób zajmujących się problematyką rzeczoznawstwa majątkowego w naszym regionie jest zadawalający.

Spośród naszego grona odszedł na zawsze w 1987 r. cenny kolega, przewodniczący Komisji Rewizyjnej, Stefan Stawarz.

Spotkanie wigilijne

Aktualna lista członków zwyczajnych

Lp.	Nazwisko, imię	Nr uprawnień
1.	Baj Andrzej	2128
2.	Bronowski Andrzej	50
3.	Brzeziński Władysław	889
4.	Cholawo Janusz	830
5.	Ciepla Irena	1081
6.	Drapała Tadeusz	751
7.	Gregoliński Dariusz	752
8.	Hałubowicz Jarosław	1878
9.	Janota Krzysztof	754
10.	Jasińska Bogusława	1165
11.	Jaworska Maria	551
12.	Kańczukowski Stanisław	1394
13.	Karpiński Jerzy	832
14.	Karlicki Robert	2135
15.	Kinal Grażyna	1391
16.	Kubów Albin	2283
17.	Łęcki Jerzy	1926
18.	Majewska Alicja	2191
19.	Mejer Bogdan	2466
20.	Moss Ryszard	2948
21.	Osekowska Maria	1706
22.	Pawlukowicz Roman	1166
23.	Puzio Witold	1163
24.	Rosiński Stanisław	2912
25.	Schonborn Jerzy	2369
26.	Szemberska Marzena	3706
27.	Tarnawski Lech	1164
28.	Trojan Mirosław	3332
29.	Wilczewska Alicja	1422
30.	Winnicka-Hawro Grażyna	1160
31.	Woźniak Nadzieja	1130
32.	Zielińska Barbara	2286

Lista członków honorowych i wspierających

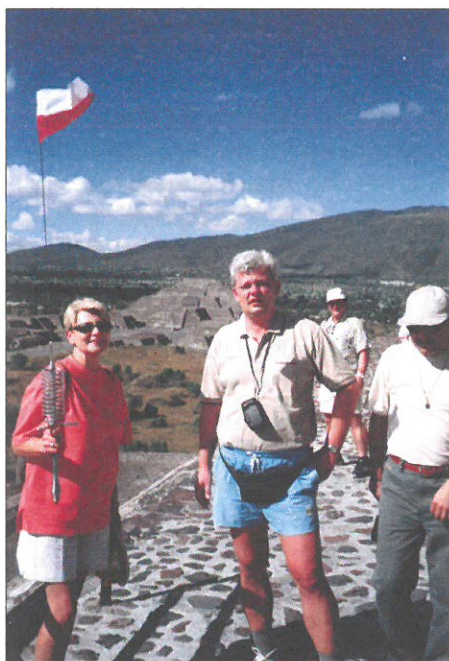
Lp.	Nazwisko, imię	Rodzaj członkostwa
1.	Baranowski Wacław	Honorowe
2.	Kalus Andrzej	Honorowe
3.	Kielar Renata	Wspierające
4.	Ledzion-Trojanowska Zdzisława	Honorowe
5.	Łękawa Andrzej	Honorowe
6.	Marszałek Krystyna	Honorowe
7.	Patejuk Maria	Wspierające
8.	Pielas Ziemowit	Wspierające
9.	Starzak Henryk	Honorowe

Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego

z siedzibą w Poznaniu

Historia wyceny nieruchomości jest tak długa jak cywilizacja. Korzenie naszego zawodu można wywodzić ze starożytności, a w Biblii znajdują się pierwsze wzmianki pisane o działalności w zakresie wyceny nieruchomości i kosztorysowania. Przykładem niech będzie następujący cytat z Ewangelii wg. Świętego Łukasza (werset 14.28): „*Bo któż z was, chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie wpierv i nie obliczy wydatków, czy ma na ukończenie?*”

Seminarium „Podstawowe Problemy Rzecznawstwa Majątkowego I” – Meksyk, październik 2000 r.

wojnie zostały zapomniane, a od 1992 roku odkrywaliśmy je na nowo.

W okresie Polski Ludowej wartość nieruchomości utożsamiana była z wartością gruntu powiększoną o koszty odtworzenia budynków i budowli umniejszoną o wartość ich zużycia technicznego. Choć w tym czasie nie interesowano się wartością rynkową, bo właściwie nie było takiej potrzeby, to działali na rynku biegli sądowi, biegli z list wojewodów i inni specjaliści do spraw wyceny nieruchomości. Mimo, że ich warsztat pracy oceniamy dziś jako bardzo ubogi, to jednak, na miarę tamtych czasów i tamtego rynku nieruchomości, byli to fachowcy dużej klasy. Niektórzy z ówczesnych biegłych są jeszcze dziś rzeczoznawcami majątkowymi. Z grona tych „dinozaurów zawodu” chciałbym przypomnieć kolegów: Bogdana Menke, Jerzego Zembala i Eugeniusza Kujanka, którzy do dzisiaj są czynnymi rzeczoznawcami majątkowymi i członkami Wielkopolskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych.

Przemiany ustrojowe wprowadziły zasady rynkowe do gospodarki nieruchomościami, a konstytucyjna gwarancja własności – przemiany własnościowe przejawiające się w zniesieniu cen urzędowych w obrocie nieruchomościami państwowymi oraz komunalnymi i zastąpienie ich cenami rynkowymi. W efekcie pojawiło się zapotrzebowanie na specjalistów zajmujących się profesjonalnie wyceną nieruchomości. Od 1992 roku powstawał nowy zawód „rzeczoznawcy majątkowego”, czyli osoby, która posiada uprawnienia nadawane pierwotnie przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, a później przez Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa uzyskane w wyniku przejścia postępowania kwalifikacyjnego i zdania egzaminu państwowego. Później zawód i warsztat pracy rzeczoznawcy majątkowego umacniał się i obrastał w procedury. Na bazie istniejących już prężnych stowarzyszeń powstała Polska Federacja Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych z jej inspiratorem i pierwszym Prezydentem Andrzejem Kalusem. Powstała też Komisja Kwalifikacyjna, Standardy Zawodowe Rzecznawców Majątkowych, Komisja Arbitrażowa PFSRM, Komisja Odpowiedzialności Zawodowej przy Urzędzie Mieszkalnictwa. Z czasem dorobiliśmy się coraz bardziej szczegółowych przepisów regulujących zasady wyceny nieruchomości aż do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.07.1998 roku w sprawie szczegółowych zasad wyceny nieruchomości oraz zasad i trybu sporządzania operatu szacunkowego. Nie można przecenić roli jaką odegrał w tworzeniu zawodu dyrektor Henryk Jędrzejewski (zwany Ojcem Zawodu), który był siłą sprawczą tych dokonań i uczestniczył w nich od samego początku naszego zawodu.

W tym historycznym kontekście X lecie ruchu zawodowego, zrzeszającego specjalistów zajmujących się wyceną nieru-

Seminarium „Podstawowe Problemy Rzecznawstwa Majątkowego I” – Meksyk, październik 2000 r.

chomości, środowisko wielkopolskie obchodziło w październiku 2002 r.

Pierwsze na terenie Wielkopolski stowarzyszenie zarejestrowano dnia 10 lutego 1992 roku – postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Poznaniu. Było to, nie istniejące już dziś, „Stowarzyszenie Biegłych i Rzeczoznawców w Zakresie Ustalania Wartości Nieruchomości” z siedzibą w Poznaniu, które później (dnia 28.06.1993 r.) zmieniło nazwę na Wielkopolskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych. Głównym inicjatorem powstania stowarzyszenia i Przewodniczącym od początku do rozwiązania był Zdzisław Małecki. Wkrótce potem powstały kolejne stowarzyszenia i oddziały stowarzyszeń. Były to:

- ▶ Oddział Terenowy Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości w Poznaniu (kolejno: Prezes Włodzimierz Woźniak, Adam Futro, Ewa Bogdańska),
- ▶ Konińskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości w Koninie (Prezes Andrzej Janicki),
- ▶ Oddział Terenowy Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości w Pile (Prezes Waław Tuchołka),
- ▶ Oddział Terenowy Wielkopolskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych w Lesznie (kolejno: Prezes Leonard Janiak, Franciszek Halec),
- ▶ Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Kaliszu (Prezes Stanisław Cegielski).

Dwa lata temu środowisko rzeczoznawców majątkowych z Poznania, Leszna, Konina i Piły skonsolidowało się i utworzyło jedno Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego, które jest dziś jedy-

Seminarium „Podstawowe Problemy Rzeczoznawstwa Majątkowego II” – Turcja, wrzesień 2001 r.

ną (poza Kaliskim Stowarzyszeniem Rzeczoznawców Majątkowych) organizacją zawodową rzeczoznawców majątkowych na terenie województwa wielkopolskiego zrzeszającą na dzień dzisiejszy ponad 200 członków. Konsolidacja środowiska była naszym wielkim sukcesem, którego zazdroszczą nam rzeczoznawcy z innych regionów kraju. Pierwszym przewodniczącym tego stowarzyszenia był Michał Kosmowski.

W dniu 9 kwietnia 2003 r. wybrano nową **Radę Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego**, którą tworzą:

Przewodniczący Rady:	Adam Futro
Wiceprzewodniczący Rady:	Michał Kosmowski
Wiceprzewodniczący Rady:	Jerzy Dąbek
Skarbnik:	Ewa Banaś
Sekretarz Rady:	Ewa Bogdańska
Członek Rady:	Wojciech Ratajczak
	Marian Witczak
	Marian Zawadka
	Teresa Prył

W stowarzyszeniu działają następujące komisje statutowe:

Komisja Rewizyjna

Przewodniczący:	Janusz Andrzejewski
Członek Komisji:	Maria Tierling
Członek Komisji:	Roman Bednarek

Zespół opiniujący

Przewodniczący:	Marek Starega
Z-ca przewodniczącego:	MariaTrojanek
Z-ca przewodniczącego:	Andrzej Skarzyński
Sekretarz:	Anna Poszyler

Komisja Etyki Zawodowej

Przewodniczący:	Iwona Kilanowska
Sekretarz:	Adam Tyszkiewicz
Członek Komisji:	Justyna Maciejewska
Członek Komisji:	Elżbieta Jakóbiec
Członek Komisji:	Waław Tuchołka

Pełnomocnikami stowarzyszenia są:

- ▶ Jerzy Dąbek – Pełnomocnik ds. Praktyk Zawodowych,
 - ▶ Maciej Mizera – Pełnomocnik ds. Współpracy Międzynarodowej,
 - ▶ Teresa Prył – Pełnomocnik ds. Ustawicznego Kształcenia,
 - ▶ Jan Rędziniak – Pełnomocnik ds. Samorządu Zawodowego,
 - ▶ Janusz Andrzejewski – Pełnomocnik ds. Banku Danych,
- Środowisko wielkopolskie miało i ma nadal istotny wkład w rozwój zawodu. Stowarzyszenia, których jesteśmy sukcesorami były (bezpośrednio i pośrednio jako oddziały) współzałożycielami Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

Nasz reprezentant, Zdzisław Małecki był w Prezydium Tymczasowej Komisji Porozumiewawczej Stowarzyszeń Regionalnych, której działania doprowadziły do powstania w 1993 roku PFSRM. Był też autorem pierwszego projektu statutu PFSRM.

Warto przypomnieć, że tytuł wydawanego przez PFSRM kwartalnika „Rzeczoznawca Majątkowy” wywodzi się z Wielkopolski i pierwotnie był tytułem biuletynu wydawanego w Poznaniu. W składzie redakcyjnym pierwszego biuletynu byli: Mariusz Gaertner, Zdzisław Małecki, Dobrosław Wojciechowski i Jerzy Zębal. Po dłuższej przerwie powróciliśmy do tradycji pisma regionalnego i wydajemy Biuletyn Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego. W kwietniu 2003 r. ukazał się kolejny piąty numer,

w którym publikujemy prace wspomagające warsztat rzeczoznawcy, prezentujemy i promujemy naszych członków, popularyzujemy dobry wizerunek rzeczoznawcy majątkowego jako aktywnego uczestnika rynku nieruchomości.

Spośród naszych członków wywodzi się obecny Wiceprezydent PFSRM – Zdzisław Małecki.

Rzeczoznawcami Majątkowymi zrzeszonymi w naszym stowarzyszeniu są przedstawiciele środowisk naukowych, którzy prowadzą działalność dydaktyczną szkoleń rzeczoznawców i naukową wspomagając nasz warsztat pracy. Do grona tego między innymi należą:

- profesor Andrzej Skarzyński z Politechniki Poznańskiej,
- profesor Maria Trojanek z Akademii Ekonomicznej,
- profesor Witold Wielicki z Akademii Rolniczej.

Rzeczoznawcami Majątkowymi zrzeszonymi w naszym stowarzyszeniu są też wybitne osobistości życia politycznego i przedstawiciele wysokich urzędów, którzy z racji swych stanowisk wpływają na rozwój naszego zawodu. Wśród tych osób są:

- Poseł Ziemi Wielkopolskiej – Michał Stuligrosz,
- Radny Sejmiku Województwa Wielkopolskiego – Marian Zawadka,
- Sekretarz Rady Miasta Poznania – Dariusz Jędraszak,
- Radny Miasta Poznania – Michał Stuligrosz,
- Radny Miasta Poznania – Jan Rędziniak,
- Członek Komisji Rewizyjnej Urzędu Miasta Leszna – Franciszek Halec,
- Dyrektor Departamentu w GUGiK – Roman Wojtynek, i wielu innych.

Nasi (obecni i byli) członkowie są dziś znanymi deweloperami działającymi aktywnie na lokalnym rynku nieruchomości i prowadzącymi najpoważniejsze inwestycje w regionie. Trzeba tu przypomnieć prezesa Centrum Kongresowego w Poznaniu – Adama Trybusza i wiceprezesa firmy DAN-TER – Janusza Walczaka.

Wielu rzeczoznawców z Wielkopolski uczestniczyło (i dzisiaj uczestniczy) w rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego poprzez pracę w komisjach Urzędu Mieszkalnictwa i Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. Są to:

- Członkowie Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej:
 - Zdzisław Małecki
 - Andrzej Skarzyński
 - Jan Rędziniak
 - Roman Wojtynek
 - Maria Trojanek
- Przewodniczący Sekcji ds. Rzeczoznawców Majątkowych Komisji Odpowiedzialności Zawodowej:
 - Zdzisław Małecki
- Członkowie Komisji Odpowiedzialności Zawodowej:
 - Teresa Prył
 - Wojciech Ratajczak
 - Andrzej Janicki
 - Łajma Mieszczanowicz

- Członkowie Komisji Arbitrażowej PFSRM:
 - Mariusz Gaertner
 - Leonard Janiak
 - Michał Kosmowski
 - Marek Starega
 - Wiesław Meszek
 - Tomasz Lis
 - Tomasz Sobczak
- Członkowie Komisji Współpracy Międzynarodowej PFSRM:
 - Dobrosław Wojciechowski
 - Maciej Mizera
- Członek Rady Naukowej PFSRM:
 - Jerzy Dąbek
- Członek Komisji Legislacyjnej PFSRM:
 - Janusz Andrzejewski
- Przewodniczący Komisji Analiz Rynku PFSRM:
 - Maria Trojanek
- Członek Komisji Rozwoju Zawodu PFSRM:
 - Michał Kosmowski
- Członek Komisji ds. Zmian Statutu PFSRM:
 - Jan Rędziniak
- Członek Komisji PFSRM ds. Samorządu Zawodowego:
 - Jan Rędziniak

Michał Kosmowski i Jan Żurawski

Seminarium „Podstawowe Problemy Rzeczoznawstwa Majątkowego II” – Turcja, wrzesień 2001 r.

Pomorskie Towarzystwo Rzecznawców Majątkowych

z siedzibą w Gdańsku

Załączek Pomorskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Nieruchomości zarejestrowanego w marcu 1992 r. stanowiła 16-osobowa grupa inicjatywna złożona głównie z geodetów. Siedziba Stowarzyszenia mieściła się w jednym z lokali budynku Zarządu Wojewódzkiego Naczelnej Organizacji Technicznej w Gdańsku. Głównym kierunkiem działania Stowarzyszenia było organizowanie kursów szkoleniowych mających przygotować kandydatów do zbliżającej się sesji egzaminacyjnej. Pierwszy egzamin na uprawnienia z szacowania nieruchomości odbył się w lipcu 1992 roku i przystąpiły do niego 22 osoby.

XI Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych

Stowarzyszenie nadal skupiało swe wysiłki na organizowaniu szkoleń mających na celu zdobywanie uprawnień z zakresu szacowania nieruchomości. Podjęto się także organizacji II Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych w 1993 roku, według zgodnej opinii jej uczestników – bardzo udanej. Właśnie na zakończenie tej konferencji przypadło formalne powołanie do życia Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych i wybór jego pierwszego Zarządu.

W roku 1994 wprowadzono eksperymentalnie nowe zasady wyboru władz – kadencja Zarządu trwała rok, a funkcje wybieralne dotyczyły tylko wiceprezesa Zarządu i reszty zarządu. System ten zaczął obowiązywać od wiosny 1995 roku. Od wiosny 1998 roku zaczął obowiązywać bardziej tradycyjny system, z trzyletnią kadencją władz.

Od 1993 zaczęła obowiązywać nowa nazwa: Pomorskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych.

Główne kierunki działalności Stowarzyszenia w tym okresie skupiły się wokół różnych form doskonalenia warsztatu rzeczoznawcy majątkowego oraz na próbach tworzenia banku danych o nieruchomościach. Organizowano cykliczne szkolenia problemowe – pro-

VI Mistrzostwa Tenisowe w Gdańsku

wadzone przez członków Stowarzyszenia i zaproszonych gości oraz szkolenia skierowane do szerszej grupy odbiorców (pracownicy gmin, rzeczownicy z innych regionów).

XI Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych

Cennym rozwiązaniem na skalę regionu okazało się powołanie Rady Ekspertów Majątkowych przy wojewodzie gdańskim (lata 1995–1997) rozstrzygającej rozbieżności w wycenach nieruchomości.

Wiosną 1999 roku, w ramach realizacji uchwały Rady Krajowej PFSRM dotyczącej integracji środowisk rzeczoznawców majątkowych doszło do połączenia Pomorskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych i Oddziału Gdańskiego Polskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Wyceny Nieruchomości. W ich miejsce utworzono Pomorskie Towarzystwo Rzecznawców Majątkowych, organizację znacznie liczniejszą i silniejszą od dotychczasowych. Skutkowało to możliwością sfinansowania profesjonalnej, pełnoetatowej obsługi

Bal członków PTRM w 2003 r.

biura, stworzeniem biblioteki i warunków do budowania bazy danych o nieruchomościach. 6 września 1999 roku ukazał się pierwszy biuletyn informacyjny Pomorskiego Towarzystwa Rzecznawców Majątkowych adresowany do wszystkich członków. W biuletynie umieszczane są m.in. informacje dotyczące ważnych wydarzeń, szkoleń, bazy danych, informacje z życia Federacji.

W czerwcu 2000 roku Pomorskie Towarzystwo Rzecznawców Majątkowych było organizatorem VI-tych Mistrzostw Polski Rzecznawców Majątkowych w tenisie

We wrześniu 2002 roku odbyła się w Gdańsku XI Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych, którą organi-

zowało PTRM. W konferencji wzięło udział ponad trzysta osób – w tym goście z kraju i z zagranicy.

Kolejnymi prezesami zarządu byli: 1992/1995 – Henryk Czajkowski; 1995/1996 – Andrzej Zakrzewski; 1996/1997 – Ryszard Gładczak; 1997/1998 – Wojciech Frankowski; 1998/2000 – Henryk Czajkowski; 2000/do dzisiaj – Halina Jaskulska.

Pomorskie Towarzystwo Rzecznawców Majątkowych liczy obecnie 191 członków, w tym 169 rzeczoznawców majątkowych.

Rejestr byłych i obecnych członków PTRM – (30.05.2003 r.)

Lp.	Nazwisko i imię	Nr uprawnień
1	Adel Anna	601
2	Ambroziak Władysław	1315
3	Andraka Jan	2068
4	Banach Barbara	x
5	Barański Witold	x
6	Bartlewicz Maria	3587
7	Bennich Anna	2555
8	Białachowska Ewa	148
9	Białkowski Jan	x
10	Biczkowski Zdzisław	60
11	Biernacki Stanisław	x
12	Bisewski Henryk	602
13	Bojke Małgorzata	2235
14	Bojkowski Zbigniew	2029
15	Brancewicz Leon	149
16	Bretes Jan	1726
17	Brzozowska Hanna Maria	151
18	Brzozowski Waław	867
19	Byczkowski Brunon	152
20	Byczkowski Jarosław	2387
21	Bykowski Zbigniew	153
22	Chmieliński Zenon	1814
23	Ceran Teresa	1727
24	Chmielewski Józef	3047
25	Chramęga Wiesława	155
26	Chrzanowska Anna	2864
27	Chudziński Lech	x
28	Czajkowski Henryk	61
29	Czaplicka Janina	1196
30	Czernielewska Anna	2726
31	Człowiekowski Zbigniew	603
32	Czuczman Elżbieta	1815
33	Ćwikliński Czesław	1768
34	Dec Aleksy	2199
35	Doliński Janusz Kazimierz	x
36	Dołęga Irena	1308
37	Drania Jadwiga	2558
38	Dominiak Wiesław	x
39	Drucis Stanisław	1028
40	Dykowska Ewa	1758
41	Fabiańczyk Jerzy	156
42	Falkowski Jacek	619
43	Frankowski Wojciech	484
44	Fuks Grażyna	2148
45	Gieroń Józef	1816
46	Gawroński Antoni	
47	Ginter Krystyna	604
48	Gładczak Ryszard Mieczysław	62
49	Eugeniusz Głogowski	x

50	Gniazdowska Anna	x
51	Goertz Zygmunt	257
52	Gola-Kucharczak Władysława	3355
53	Grebasz Jarosław	1561
54	Górniak Grażyna	2149
55	Grochalski Tomasz	1181
56	Gross-Karasek Jolanta	2530
57	Hodur Wojciech	3589
58	Holender Stanisław	x
59	Hoffman Dariusz	3213
60	Idem Robert	2150
61	Ingielewicz Mariusz	1817
62	Iwaskiewicz Jadwiga	63
63	Jabłoński Romuald	605
64	Jakusz-Gostomski Medard	2151
65	Jankowski Henryk	2560
66	Jarmołowicz Beata	2152
67	Jarozkowska Wanda	1818
68	Jarmoszka Bożena	3901
69	Jasiak Marek	606
70	Jasińska Barbara	2153
71	Jaskulska Halina	2154
72	Jaskuła Leszek	3443
73	Jażdżyk Aleksandra	3508
74	Jaworska Izabela	2729
75	Jaworski Władysław	x
76	Jezińska Beata	2757
77	Kacprzak Michał	1885
78	Kacprzak Zbigniew	2155
79	Kaiser Joanna	2238
80	Kalkowski Waldemar	2201
81	Kasperski Romuald	1736
82	Kelpiński Artur	2156
83	Kęblowski Sławomir	x
84	Kławińska Teresa	2374
85	Kleczkowska Elżbieta	2157
86	Kleina Andrzej	1182
87	Kłuka Danuta	2391
88	Kłapyta Cezary	1819
89	Kłapyta Grażyna	2732
90	Kolarz Krzysztof	x
91	Kołodziejski Jerzy	x
92	Marzenna Konorska	x
93	Konowska Ewa	2158
94	Kosmulska Sławina	607
95	Kospał-Pawłowski Andrzej	159
96	Kosznik Mariusz	2735
97	Kośka Józef	2392
98	Kośmider Wiesława	160
99	Kowalski Edward	3768
100	Kowalski Henryk Antoni	2159
101	Kowalski Wojciech	608
102	Kowalski Marek	x
103	Kowieska Gabriela	2562
104	Kozielczyk Maciej	1056
105	Jolanta Kozłowska	1969
106	Kozłowski Bernard	64
107	Krause Jan	x
108	Kubacki Eugeniusz	2377
109	Kurzawa Dariusz	3444
110	Lenartowicz Henryk	2211
111	Lewandowski Roman	2869
112	Luterek Krzysztof	1728
113	Lutkiewicz Stanisław	65
114	Luty Halina	620

115	Łaguna Wanda	3256
116	Łastowski Wacław	2160
117	Łukaszewski Krzysztof	817
118	Macniak Henryk	x
119	Madziar Tadeusz	3918
120	Majewska Barbara	2243
121	Majewski Stefan	610
122	Makowicz Zygmunt	x
123	Małyszko Grzegorz	3769
124	Marszk Kazimierz	611
125	Matczak-Gorol Aleksandra	3935
126	Matejczuk Jarosław	3447
127	Matysik Krzysztof	485
128	Mądrycka Elżbieta	1820
129	Meller Edward	x
130	Michowska Małgorzata	487
131	Mielewczyk Mirosław	1745
132	Mirecka-Bojanowicz Kazimiera	1218
133	Michel Marek	877
134	Młodzianowski Lech	342
135	Mosek Henryka	222
136	Możwiłło Janina	x
137	Nadzieja-Nadija Małgorzata	1563
138	Niemkiewicz Janusz	499
139	Noczyńska-Czarnota Dorota	2567
140	Nowak Piotr	1930
141	Nowosielski Włodzimierz	612
142	Obuchowicz Anna	x
143	Ogryczak Alina,	3851
144	Okrucińska Mariola	1821
145	Okołowicz Bolesław Józef	1248
146	Olszewski Krzysztof	162
147	Olszewski Ryszard	3382
148	Oryszewski Witold	1183
149	Osińska Izabela	613
150	Osiński Mirosław	614
151	Ostrowski Kazimierz	163
152	Pajewska Bożena	2162
153	Paradowski Stefan	x
154	Pawelska Anna	1184
155	Pawlak Jacek	x
156	Parafian Karol	x
157	Pawłowski Stanisław	3008
158	Pawski Adam	x
159	Perucka Iwona	3116
160	Perucki Zbigniew	3117
161	Pertkiewicz-Piszcz Maria	x
162	Pęcak Alina	2873
163	Pierzyńska Grażyna	x
164	Pietrasiak Irena	486
165	Piotrkowska Krystyna	2132
166	Pisarek Zdzisław	x
167	Pozorski Jerzy	1634
168	Preising Roman	1822
169	Preising Halina	x
170	Prędkiewicz Mieczysława	43
171	Przybysz Stanisław	166
172	Małgorzata Puchalska	x
173	Rabczuk-Jatkiewicz Halina	x
174	Rackowska Aleksandra	2533
175	Radomyski Jan	1541
176	Reszke Andrzej	2049
177	Rocławska Wiesława	2203
178	Rolbiecka Beata	2383
179	Rolbiecki Andrzej	x
180	Rudnik Jerzy	x

181	Rózga Andrzej	744
182	Rus Ryszard	504
183	Ruszkiewicz Beata	x
184	Sajko Henryk	2163
185	Sasin Jolanta	1050
186	Sakowicz Tadeusz	x
187	Sawicki Franciszek	1185
188	Semenowicz Jan	2978
189	Siwecka Izabela	x
190	Słowik Dorota	3252
191	Słowik Maria	x
192	Sobociński Stanisław	x
193	Sokołowski Jan	1302
194	Soliwoda Jolanta	x
195	Sołtysiak Zdzisław	x
196	Spinner-Rynkiewicz Monika	2571
197	Sroka Władysław	69
198	Staszewski Tomasz	3771
199	Stawiasz Barbara	2384
200	Stokwiz Marian	2573
201	Stucka Małgorzata	3643
202	Szczygielski Jan	70
203	Szempliński Adam	616
204	Szleja Andrzej	2164
205	Szenrok Eugeniusz	1780
206	Szwarc Roman	71
207	Szydłarski Marcin	1035
208	Szubarczyk Ryszard	x
209	Szymański Zbigniew	598
210	Śliwicki Jacek	72
211	Śliwińska Elżbieta	1823
212	Śmierchalska Dorota	1307
223	Talaśka Zbigniew	x
214	Tas Bronisław	3300
215	Tułodziecki Józef	x
216	Trojanowski Dariusz	1735
217	Truchanowicz Krystyna	x
218	Urbański Andrzej	x
219	Walawender Hanna	x
220	Waleśkiewicz Danuta	2165
221	Walicki Jerzy	2370
222	Walkiewicz Waldemar	2166
223	Wąsowska Małgorzata	2251
224	Węsierska Teresa	3454
225	Wieczorek Leonard	2167
226	Wiśniewski Ryszard	124
227	Winiarczyk Małgorzata	x
228	Wirska Agnieszka	2168
229	Wilczek Ryszard	x
230	Witkiewicz Grzegorz	618
231	Anna Wolniarska-Roszak	x
232	Wołoszczak Elżbieta	1974
233	Woźniak Tomasz	2170
234	Zakrzewski Andrzej	73
235	Zalewski Kazimierz	326
236	Zdanowicz Halina	2880
237	Zielińska Barbara	x
238	Zielińska Halina	1826
239	Zamojda Tomasz	3772
240	Żesławska-Medowska Anna	1825
241	Zołnowska Katarzyna	x
242	Zurawski Romuald	x

Łódzkie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych

Łódzkie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych zostało powołane do życia postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Łodzi w dniu 19 czerwca 1992 roku.

Postanowienie to było wynikiem wcześniejszych starań grupy łódzkich rzeczoznawców majątkowych pragnących stworzenia ram organizacyjnych dla działania coraz większej grupy ludzi zajmujących się wycenami nieruchomości.

W skład grupy założycielskiej liczącej 24 osoby wchodziła Pani dr inż. Zdzisława Ledzion-Trojanowska będąca do dziś Prezesem naszego Stowarzyszenia.

W pierwszej fazie działalności Stowarzyszenie nasze mieściło się przy ulicy Nawrot 8, potem kolejno zmienialiśmy nasz adres poprzez ulice Kilińskiego 267, Kościuszki 101, aż w maju 1995 roku osiedliśmy na stałe przy ulicy Wólczańskiej 51 gdzie do chwili obecnej mamy swoją siedzibę.

Przez okres 11 lat działania liczba członków wzrosła z 24 do 106 osób.

Od roku 2000 członkami Stowarzyszenia są jedynie rzeczoznawcy majątkowi posiadający uprawnienia państwowe.

Członkami naszej organizacji są osoby, które jako jedne z pierwszych zdobyły uprawnienia państwowe. Możemy poszczycić się również obecnością w naszym gronie pani prof. Ewy Kucharskiej-Stasiak, która wnosi nieoceniony wkład w rozwój naszego zawodu.

Stowarzyszenie w trakcie swego istnienia rozwijało swą działalność w trzech podstawowych kierunkach:

- ▶ Ułatwianie naszym członkom codziennych czynności związanych z naszą pracą
- ▶ Umożliwienie dostępu do ustawicznego kształcenia poprzez organizowanie szkoleń.
- ▶ Czynne uczestnictwo naszych członków w życiu Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych oraz w pracach związanych z rozwojem zawodu.

W ramach pomocy w codziennej pracy posiadamy dużą i nieustannie aktualizowaną bibliografię dotyczącą naszego zawodu, aktualizowane akty prawne oraz cenniki, czasopiśma i inne dostępne pomoce; dostęp do biura stowarzyszenia, które jest czynne we wszystkie dni robocze i prowadzone przez zatrudnianego przez nas pracownika.

W wykonaniu ustawowego obowiązku ustawicznego kształcenia pomagają nam organizowanie tradycyjnych już szkoleń. Tradycyjne stały się nasze spotkania „środkowe” na których oprócz spraw stowarzyszenia poruszane są problemy zawodowe.

Ulubionym miejscem dwudniowych, wyjazdowych szkoleń naszego Stowarzyszenia stały się Borki k. Tomaszowa Mazowieckiego, gdzie atmosfera sosnowego lasu i Zalewu Sulejowskiego powoduje lepsze przyswajanie wiedzy.

Jak zwykle frekwencja w Borkach bardzo duża.

Łódzkie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych było organizatorem VIII Ogólnokrajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych w 1999 roku.

Zakończenie konferencji i przekazanie pateczki Toruniowi.

Jako grupa zawodowa składająca się w 100% z rzeczoznawców majątkowych z uprawnieniami państwowymi interesuje nas bardzo rozwój zawodu, stąd też obecność licznej grupy i czynny udział naszych kolegów w ogólnopolskich konferencjach i pracach różnych zespołów Federacji. Łódzkie Stowarzyszenie Rzecznawców było współorganizatorem ogólnopolskich warsztatów na temat „Zamówienia publiczne na wyceny nieruchomości”, które odbyły się w Łodzi w czerwcu 2003 roku.

Współorganizatorzy warsztatów: Jerzy Kropiwnicki – Prezydent Łodzi i Zdzisława Ledzion-Trojanowska – Prezes Łódzkiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych.

Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Słupsku

Historia Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych w Słupsku sięga samego początku istnienia stowarzyszeń zrzeszających rzeczoznawców w Polsce. Naszych czterech przedstawicieli (Kazimierz Nowak, Danuta Kulik, Krystyna Popiel i Kazimierz Dobrzyniewicz) weszło w skład grupy stanowiącej założycieli Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości w lipcu 1992 r. Wspomniani przedstawiciele Słupska reprezentowali najliczniejszą podówczas w Polsce 86 osobową grupę ludzi związanych z szacowaniem nieruchomości.

Prezesami stworzonego w Słupsku Oddziału PSRWN byli w kolejności: Danuta Małkiewicz i Kazimierz Nowak.

Najważniejszym w tym czasie wydarzeniem w naszym środowisku było zorganizowanie w listopadzie 1993r. egzaminu państwowego, na którym znaczna część naszych obecnych członków uzyskała uprawnienia Rzeczoznawcy Majątkowego.

W początkowym okresie działaliśmy jako Oddział Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości, natomiast w czerwcu 1997 r. walne zebranie naszych członków zdecydowało o odłączeniu się od PSRWN i utworzeniu samodzielnej organizacji pod nazwą Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Słupsku. Jako zarejestrowane już stowarzyszenie złożyliśmy deklarację o przystąpieniu do Polskiej Federacji Stowarzyszeń Majątkowych i decyzją Rady Krajowej zostaliśmy jej członkami.

Kolejnymi prezesami Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych w Słupsku byli: Kazimierz Nowak, Mirosław Chumek (dwie kadencje) i ponownie Kazimierz Nowak.

Jednym z najistotniejszych osiągnięć naszej grupy zawodowej było stworzenie już od 1992 r. Rady Ekspertów jako organu opiniującego operaty szacunkowe naszych członków oraz dbającego o wzrost poziomu doskonalenia zawodowego.

Oprócz pracy, jako grupa kolegów kultywujemy tradycje spotkań o charakterze mniej zawodowym, gdzie również wypracowaliśmy tradycję w postaci dorocznych imprez takich jak „przywitanie lata w Ogrodzie Botanicznym” oraz „Balu Karnawałowego”, gdzie bawimy się w gronie własnym i zaproszonych przyjaciół. Nasi członkowie uczestniczą również w organizowanych poza granicami kraju imprezach szkoleniowo-wypoczynkowych.

Jako Stowarzyszenie staramy się bardzo aby nasza działalność spełniała oczekiwania naszych Członków.

Mamy prawo przypuszczać, że jesteśmy pionierami w tym względzie i nasza Rada oraz Komisja Etyki Zawodowej, działające nieprzerwanie do dnia dzisiejszego, są jednymi z pierwszych tego typu organów w Polsce. Są to ciała statutowe z własnymi regulaminami.

Obecnie Stowarzyszenie liczy 40 członków, a jego zarząd stanowią:

Prezes – Kazimierz Nowak,
Wiceprezes – Mirosław Chumek,
Skarbnik – Elżbieta Pilecka,
Sekretarz – Roman Małkiewicz,
Członek – Marzenna Mikołajczak,
Członek – Jan Popiel.

Organami Stowarzyszenia (obok wspomnianej już Rady Ekspertów) są Komisja Etyki Zawodowej i Komisja Rewizyjna.

Nasi przedstawiciele pełnią funkcje w Komisji Odpowiedzialności Zawodowej i Komisji Arbitrażowej PFSRM.

Zarząd SRM w Słupsku

Lubuskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Gorzowie Wlkp.

Rys historyczny

Początek działalności naszego stowarzyszenia przypada na listopad 1992 roku, kiedy to dwadzieścia osób z listy wojewódzkiej biegłych d/s szacowania nieruchomości utworzyło Gorzowskie Stowarzyszenie Biegłych w Zakresie Szacowania Nieruchomości, (wpisane do rejestru stowarzyszeń postanowieniem Sądu Wojewódzkiego z dnia 5 lutego 1993 r. – nr rej. ST. 3/93).

W skład pierwszego Zarządu weszli:
Janina Mordacz – przewodnicząca,
Leon Żurko – wiceprzewodniczący,
Rajmund Musiał – sekretarz,
Józef Szepel – skarbnik,
Grzegorz Sztrauch – członek.

W kolejnych kadencjach przewodniczącymi Stowarzyszenia byli: Janina Mordacz, Jan Czapla, Wojciech Stróznik i obecnie – Elżbieta Leciejewska.

W styczniu 1994 r. stowarzyszenie nosiło nazwę „Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Gorzowie Wlkp.” i liczyło 60 członków, w 1997 r. – 58 członków, w tym 41 posiadających uprawnienia zawodowe, w 1998 r. – 65 członków, w tym 55 posiadających uprawnienia zawodowe, w 2000 r. – 91 członków, w tym 56 posiadających uprawnienia zawodowe, była to największa liczba członków w historii naszego stowarzyszenia – w tym największa ilość członków bez uprawnień zawodowych. Przyjęcie założenia, iż członkiem stowarzyszenia może być tylko osoba posiadająca uprawnienia zawodowe i czynnie uczestnicząca w pracach stowarzyszenia, spowodowało zmniejszenie tej liczby do obecnego stanu.

W czerwcu 2003 r. stowarzyszenie liczy 63 członków – w tym 60 rzeczoznawców majątkowych.

Obecna nazwa to „Lubuskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Gorzowie Wlkp.”

Stowarzyszenie nasze, będące jednym z członków założycieli PFSRM, aktywnie działając na rzecz rozwoju naszego zawodu, w latach 1994, 1997 i 2000 pod jej egidą przeprowadziło w Gorzowie Wlkp. egzaminy kwalifikacyjne; a od 1998 r. poprzez swoich członków prowadzi indywidualne praktyki zawodowe dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych.

Od chwili utworzenia Federacji Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Gorzowie Wlkp. uczestniczy w jej pracach – poprzez udział kolejnych przewodniczących w Radzie Krajowej PFSRM.

Przedstawiciele Stowarzyszenia w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast

Elżbieta Leciejewska – Członek KOZ
Wojciech Stróznik – Członek PKK
W latach poprzednich – Elżbieta Badura – Członek PKK

Przedstawiciele Stowarzyszenia w PFSRM

Joanna Ulaszewska – członek Komisji Arbitrażowej
Kazimiera Kwiatosz – członek Komisji Arbitrażowej
W latach poprzednich – Stefan Przyborski – członek Komisji Arbitrażowej

Działalność stowarzyszenia obejmuje organizowanie szkoleń i warsztatów wewnętrznych, w których poza naszymi członkami uczestniczą również rzeczoznawcy zrzeszeni w innych stowarzyszeniach regionalnych, pracownicy administracji samorządowej oraz przedstawiciele banków.

W ramach integracji środowiska organizujemy spotkania plenerowe sprzyjające dyskusjom i wymianie poglądów na nurtujące nas tematy zawodowe – odbywające się w urokliwych zakątkach Ziemi Gorzowskiej m.in. w Rogach, Glisnie, Świerczowie i Żubrowie

Zarząd Stowarzyszenia

Elżbieta Leciejewska – przewodnicząca Zarządu
Kazimiera Kwiatosz – zastępca przewodniczącego ds. praktyk zawodowych
Kazimierz Mijał – zastępca przewodniczącego ds. ustawicznego kształcenia
Marek Cezary Wiesiołek – skarbnik
Anna Wróblewska – sekretarz

Zarząd LSRM w Gorzowie Wlkp.

Komisja Rewizyjna

Janina Mordacz	– przewodnicząca
Krystyna Baraniecka	– członek
Danuta Gryko	– członek

Komisja Etyki Zawodowej

Krystyna Mierzwa	– przewodnicząca
Kazimierz Mijal	– członek

Komisja Arbitrażowa

Joanna Ulaszewska	– przewodnicząca
Kazimiera Kwiatosz	– członek
Anna Wróblewska	– członek
Stanisław Karpowicz	– członek
Marek Gorywoda	– członek
Janusz Mojsiewicz	– członek

Za pracę na rzecz ruchu zawodowego oraz działalność w strukturach federacyjnych Janina Mordacz i Wojciech Stróżniak zostali uhonorowani złotymi odznakami Federacji.

Za całokształt działalności Stowarzyszenie otrzymało odznaczenie federacyjne z rąk prezydenta PFSRM Wacława Baranowskiego na Walnym Zebraniu Członków, które odbyło się 24 maja 2003 r.

Lista członków Lubuskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych w Gorzowie Wlkp.

Lp.	Nazwisko i Imię	Nr uprawnień
1.	Ambrożewicz Ewa	2934
2.	Andrzejczak Elena	3913
3.	Antropik Jacek	2935
4.	Arcab Mirosław	3783
5.	Badura Elżbieta	1655
6.	Baraniecka Krystyna	2936
7.	Borowicka Zdzisława	3638
8.	Borowski Arkadiusz	2937
9.	Byczkowski Józef	2557
10.	Błaszkwicz Sławomir	1069
11.	Czapla Jan	1070
12.	Danielczak Anna	3392
13.	Drela Teresa	2071
14.	Dąbrowski Kazimierz	2394
15.	Durdeń Henryk	Brak uprawnień
16.	Fraszczczyńska Lidia	3393
17.	Gorywoda Lech Marek	2938
18.	Graczyk Jadwiga	2755
19.	Gryko Danuta	1073
20.	Górecki Witold	1851
21.	Hatała Ryszard	439
22.	Jankowiak Wojciech	2939
23.	Karpowicz Lucjan	1075
24.	Karpowicz Stanisław	1585
25.	Korbela Ryszard	2940
26.	Kowalewski Ireneusz	1076
27.	Krukiewicz Olga	1443
28.	Krystek Zenon	3395
29.	Kubik Marek	3813
30.	Kwiatosz Kazimiera	1086

31.	Kędziora Stefan	2126
32.	Leciejska Elżbieta	1874
33.	Legan Bogusław	1743
34.	Mazurczak Andrzej	3399
35.	Mierzwa Krystyna	2467
36.	Mąderek Włodzimierz	2701
37.	Mijal Kazimierz	1879
38.	Milewski Henryk	1445
39.	Milewski Tomasz	2945
40.	Mojsiewicz Janusz	1077
41.	Mordacz Janina	1268
42.	Mordacz Paweł	2947
43.	Napiórkowska Barbara	3401
44.	Nieprus Leopold	2139
45.	Nowak Ryszard	2364
46.	Nowakowski Ryszard	2592
47.	Pawlak Alicja	2365
48.	Piechóweka Jacek	Brak uprawnień
49.	Piekarczyk Elżbieta	2366
50.	Piekarski Henryk	Brak uprawnień
51.	Przyborski Stefan	291
52.	Retwiński Wiesław	1273
53.	Sekuła-Stróżniak Ewa	2950
54.	Stróżniak Wojciech	1277
55.	Tobiasz Helena	2143
56.	Ulaszewska Joanna	1080
57.	Wieczorek I.Kazimierz	1449
58.	Wiesiołek Marek	2953
59.	Wilbik Jadwiga	2954
60.	Wojcieszona Anna	1872
61.	Wróblewska Anna	2145
62.	Zieliński Piotr	3762
63.	Milej Bogumiła	2361

Zmarli koledzy:

Zurko Leon	1873
Semenyszyn Lubomir	1749

Lubuskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Zielonej Górze

Lubuskie Lata Rzecznawców Majątkowych

Doceniając wagę systematycznego pogłębiania wiedzy, potrzebę wymiany doświadczeń, konieczność bezpośrednich kontaktów itp. – w 1995 roku w środowisku rzeczoznawców majątkowych Ziemi Lubuskiej powstała inicjatywa organizowania w okresie letnim profesjonalnych 3-dniowych konferencji szkoleniowych na określone tematy pod hasłem „Lubuskie Lato Rzecznawców Majątkowych”.

W programach tych konferencji oprócz sesji szkoleniowo – referatowych przewidziane były również zajęcia warsztatowe – terenowe, polegające na zwiedzaniu obiektów – Nieruchomości tematycznie związanych z wygłaszanymi referatami.

Do chwili obecnej zorganizowanych zostało już 6 konferencji – zjazdów Lubuskiego Lata Rzecznawców Majątkowych, a mianowicie:

- w 1995 roku – zjazd w Łochowicach k/Krosna Odrzańskiego pod hasłem „wycena obiektów zabytkowych”,
- w 1996 roku – zjazd w Łochowicach k/Krosna Odrzańskiego pod hasłem „wycena nieruchomości związanych z wydobywaniem kopalin”,
- w 1997 roku – zjazd w Łagowie Lubuskim pod hasłem „wycena terenów zielonych”,
- w 1998 roku – zjazd w Radzeniu n/Jeziorem Sławskim pod hasłem „wycena nieruchomości rolnych”,
- w 1999 roku – zjazd w Łagowie Lubuskim pod hasłem „opłata za użytkowanie wieczyste, trwałe zarząd i opłaty adiacenckie”,
- w 2002 roku – zjazd w Buczynie k/Zar pod hasłem „Wycena nieruchomości leśnych”.

W roku 2003 zaplanowano powrót do organizacji konferencji w perle Ziemi Lubuskiej do Łagowa Lubuskiego, mianowicie w dniach 20–22 czerwca odbędzie się zjazd pod hasłem „wycena gruntów zajętych pod drogi, pod wodami i użytkami zielonymi”.

Pierwsze konferencje – zjazdy miały charakter bardziej otwarty, brało w nich udział od 120 do 160 osób. Uczestnikami byli rzeczoznawcy z większości stowarzyszeń w kraju.

Prowadzącymi zajęcia na sesjach referatowych byli przedstawiciele władz centralnych – Henryk Jędrzejowski, Danuta Błaszczuk, Andrzej Kobyłecki. We wszystkich zjazdach uczestniczyli Prezydenci Federacji Andrzej Kalus i Wacław Baranowski.

Referaty wygłaszali przedstawiciele wyższych uczelni z Olsztyna, Krakowa, Poznania, Wrocławia, Warszawy i Zielonej Góry.

Na każdej konferencji jej uczestnicy otrzymywali zestaw

materiałów szkoleniowych związanych z tematyką prowadzonych zajęć.

Jak już wspomniano na każdym zjeździe jeden cały dzień poświęcony był na zwiedzanie Nieruchomości związanych z tematyką szkolenia. Ziemia Lubuska cieszy się wieloma ciekawymi zabytkami. Pałac w Żaganie, zamek w Łagowie, Międzyrzecki Rejon Umocnień (budowle o charakterze wojskowym). Zwiedzano również niektóre obiekty na ziemi leszczyńskiej – zamek w Rydzynie i pałac magnacki w Pawłowicach.

Nie zabrakło też w trakcie odbywania konferencji akcentów o charakterze spotkań towarzyskich i rozrywkowych. Na każdym zjeździe były spotkania „przy ognisku” z grilem i piwem oraz „biesiadami rzeczoznawców” oraz całonocne zabawy z orkiestrą i tańcami.

Organizatorzy zadbali również, aby w czasie tych spotkań było „coś bardzo atrakcyjnego”. A było to widowisko na zamku w magowie – turniej rycerzy w zbrojach, grzybobranie w lasach sławskich, zwiedzanie komory krioterapii (-160 OC) w Radzeniu, rezerwat nietoperzy w Boryszynie, występ zespołu muzycznego w Łagowie itp.

W pierwszych latach organizacji konferencji największe zasługi należy przyznać szefowi Stowarzyszenia Ekspertów Wyceny Nieruchomości w Zielonej Górze Henrykowi Malickiemu, dziś już „seniorowi”.

Kontynuacją dalszych kolejnych zjazdów przejął nowy zarząd już Lubuskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych z siedzibą w Zielonej Górze, któremu szefuje Józef Maśko.

Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu

Powstanie Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu zainicjował 17-osobowy Komitet Założycielski, który w dniu 10 marca 1993 r. wpisał SRM we Wrocławiu do rejestru Stowarzyszeń.

W skład pierwszego wybranego Zarządu Stowarzyszenia weszli:

- ▶ Jan Ciszewicz – prezes,
- ▶ Narcyz Malinowski – wiceprezes,
- ▶ Lech Bomerski – członek,
- ▶ Janusz Kozłowski – członek.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został wybrany Marian Kowalczyk.

Przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego został wybrany Marek Kończak.

W roku 1994 Stowarzyszenie we współpracy z Akademią Rolniczą we Wrocławiu wydało podręcznik „Podstawy prawne gospodarki nieruchomościami”. Autorami podręcznika byli prof. dr hab. Zofia Więckowicz oraz dr inż. Edward Mrozowicki.

W 1995 r. Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu było organizatorem IV Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu, w której uczestniczyło ok. 400 osób.

Wśród zaproszonych gości byli między innymi Minister Budownictwa Barbara Blida, Wiceminister Budownictwa Józef Kalisz, dyrektor Departamentu Henryk Jędrzejewski oraz przedstawiciel Wschodnioeuropejskiej Fundacji Nieruchomości Carl Schultz z USA.

W chwili obecnej Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu liczy 161 członków (rzecznawców majątkowych).

W skład Zarządu Stowarzyszenia obecnej kadencji wchodzi:

- ▶ Jerzy Adamiczka – prezes (na zdjęciu),
- ▶ Lidia Borodycz – wiceprezes,
- ▶ Krzysztof Konieczny – sekretarz,
- ▶ Ireneusz Szczeszek – skarbnik,
- ▶ Jan Ciszewicz – członek,
- ▶ Stanisław Cegielski – członek,
- ▶ Grzegorz Keck – członek.

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został wybrany Lech Bomerski.

Przewodniczącą Sądu Koleżeńskiego została wybrana Maria Krawczyk.

Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu ma swoją siedzibę w zabytkowym gmachu NOT, położonym w samym centrum miasta, przy ul. Piłsudskiego. Biuro Stowarzyszenia składa się z dwóch pokoi o łącznej powierzchni 60m².

Od 1999 r. SRM we Wrocławiu organizuje w najbardziej uroczych zakątkach Dolnego Śląska (Szklarska Poręba, Świeradów Zdrój, Kudowa Zdrój) cyklicznie dwa razy w roku – na początku czerwca oraz na początku grudnia – seminaria dla rzecznawców majątkowych.

Seminaria te prowadzone przez najbardziej kompetentnych w danym temacie wykładowców cieszą się bardzo dużym zainteresowaniem rzecznawców majątkowych, nie tylko członków naszego Stowarzyszenia.

Od lat członkowie Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu pełnią zaszczytne funkcje w organach statutowych Federacji, w Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz w Komisji Odpowiedzialności Zawodowej:

- ▶ kol. Jerzy Adamiczka został wybrany wiceprezydentem Zarządu Federacji obecnej kadencji,
- ▶ kol. Stanisław Cegielski od dwóch kadencji jest członkiem Komisji Rewizyjnej Federacji,
- ▶ koledzy: Jerzy Adamiczka, Jan Ciszewicz – od dwóch kadencji, oraz Ireneusz Szczeszek – w bieżącej kadencji, są członkami Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej,
- ▶ koledzy: Piotr Cegielski oraz Krzysztof Konieczny są członkami Komisji Odpowiedzialności Zawodowej.

Posiadamy bardzo dobrze wyposażone biuro Stowarzyszenia, w tym bibliotekę zawierającą wszystkie pozycje z zakresu wyceny oraz gospodarki nieruchomościami.

Od 2001 r. Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu ma swoją stronę internetową:

www.srm.wroclaw.pl

Możemy się również pochwalić tym, że już ponad połowa naszych członków (tj. 85 osób) dysponuje własnymi adresami e-mailowymi, co znacznie przyspiesza wymianę informacji pomiędzy członkami Stowarzyszenia.

Krzysztof Konieczny

Lista członków SRM we Wrocławiu

Lp.	Nazwisko i imię	Nr uprawnień
1.	Adamiczka Jerzy	864
2.	Aleksiejczyk Ryszard	2846
3.	Anioł Mieczysław	541
4.	Antoniszyn Anna.	1893
5.	Bagiński Ryszard	542
6.	Bartusiak Józef	1149
7.	Bednarek Elżbieta	1411
8.	Biliński Waldemar	2338
9.	Bocian Ewa	2279
10.	Bomerski Lech	750
11.	Borek Ryszard	1594
12.	Borodycz Lidia	1895
13.	Brodziak Jan	2130
14.	Bryl Bogumił	1151
15.	Brylka Zbigniew	2339
16.	Cegielska Ewa	3381
17.	Cegielski Piotr	829
18.	Cegielski Stanisław	3113
19.	Chmielewska Elżbieta	890
20.	Chorociej Agnieszka	3726
21.	Chwałek Izabella	1606
22.	Cierpisz Czesław	2664
23.	Ciszewicz Jan	809
24.	Czerkawska Elżbieta	3714
25.	Czyżak Jolanta	1262
26.	Domagała Aldona	2959
27.	Drelich Paweł	544
28.	Formanowicz Barbara.	3457
29.	Francikiewicz Stanisław.	1982
30.	Garczarczyk Andrzej	2299
31.	Głowska Ewa	1801
32.	Gołębiowska Agnieszka	3581
33.	Gorczyński Lesław	1467
34.	Gostrowski Edmund	1398
35.	Górecka Wiesława Maria	894
36.	Grzegorzewska Krystyna	1897
37.	Hak Barbara	3934
38.	Halat-Konarzewska Jadwiga	3823
39.	Hlebik Romuald	3271
40.	Hojka Krzysztof	3916
41.	Hubisz Ryszard	3311
42.	Idźkowski Zygmunt	1841
43.	Jankowska Bernadeta.	897
44.	Jaros Janina	2133
45.	Jarzyna Witold	1840
46.	Jeleniewska-Janusz Justyna	3727
47.	Jędrzejek Anna	2134
48.	Jokiel Piotr	3214
49.	Jopek Ryszard	1899
50.	Jurkowski Bogdan	2463
51.	Just Krzysztof	3312
52.	Juszczak Mirosław	2851
53.	Kaczmarczyk Tomasz	3216
54.	Kajura Janusz	1900
55.	Kaniak Włodzimierz	3865
56.	Kanigowski Ryszard	3459
57.	Karczewska Julia	2188
58.	Karpiński Jerzy	1480
59.	Karwowski Jan	3263
60.	Kazubiński Janusz	1198
61.	Keck Grzegorz	1870
62.	Kijewski Waldemar	3902
63.	Kobyłecki Józef	3805

64.	Kocjan Krzysztof.	2353
65.	Kolany Helena	3758
66.	Konieczny Krzysztof	901
67.	Kosicki Grzegorz	1482
68.	Kotus Mirosław	3787
69.	Kowalczyk Marian	1120
70.	Kowalewski Krzysztof	3070
71.	Kozłowska Aleksandra	2656
72.	Kozłowski Sylwester	2137
73.	Krawczyk Maria	553
74.	Kucharska Małgorzata	833
75.	Kupczak Władysław	554
76.	Kusch Krzysztof	1596
77.	Lewandowska Anna	3667
78.	Lewandowski Robert	3788
79.	Lisicka Alicja	3342
80.	Łobocka Przemysława	3034
81.	Łuczek Krzysztof	1609
82.	Maciołek Tadeusz.	834
83.	Madera Krzysztof	180
84.	Majcher Wiesław	1904
85.	Majewski Franciszek	835
86.	Malinowski Narcyz	1124
87.	Małańczuk Emilia	2711
88.	Masztalska Ewa	242
89.	Matuszewska Dorota	2362
90.	Mękarcki Zygmunt	3710
91.	Michalak Stanisława	3777
92.	Michałkiewicz Jerzy	1154
93.	Mikołajczyk Roman	1414
94.	Modliński Andrzej	1399
95.	Nessel Bożena	1392
96.	Niżyński Józef	1484
97.	Nosal Jan.	1859
98.	Nowak Marcin	1485
99.	Ochocki Waldemar	2497
100.	Ofman Lilia	1162
101.	Olejnik Romana Iwona	3595
102.	Opala Dagmara	2273
103.	Opala Rafał.	3195
104.	Osieka Teresa	1611
105.	Otfinowski Janusz	1125
106.	Palmowski Andrzej	558
107.	Parcia Ryszard	1126
108.	Pelc Lesław	3248
109.	Pietr Maria	906
110.	Piwowarczyk Alina	2469
111.	Podwórna Monika	2800
112.	Postawa Andrzej	1395
113.	Pronobis Barbara	2367
114.	Przybylski Ryszard	2609
115.	Puła Olgierd	908
116.	Rafalski Maciej	1371
117.	Rajko-Nenow Elżbieta	2662
118.	Roszkowski Stefan	2368
119.	Ryznar Wiesława	1155
120.	Rzepecki Tomasz	1156
121.	Saleta Jan	1297
122.	Saleta Leszek	2284
123.	Sawilow Edward	846
124.	Semeniuk Jerzy	762
125.	Serafin Stanisław	763
126.	Sierpińska Teresa	3599
127.	Siwek Stanisława	3573
128.	Soboń Jerzy	838

129.	Stańczyk Zbigniew.	2712
130.	Strzelbicki Antoni	1396
131.	Stypuła Zoica	3670
132.	Szałaj Eugenia	2661
133.	Szczeszek Ireneusz	2751
134.	Szechyńska Teresa	46
135.	Sztuder Helena	1952
136.	Szyska Zdzisław	2285
137.	Ślusarek-Furgalska Mariola	839
138.	Światły Andrzej	2804
139.	Trąbiński Marek	2344
140.	Tymczuk Jerzy	3481

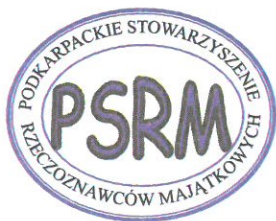
141.	Wiczowski Jerzy	1860
142.	Wiewiórski Zbigniew	2606
143.	Więckowicz Zofia	253
144.	Winniczek Wincenty	2026
145.	Wiszniowski Edward	352
146.	Witkowski Jan	1967
147.	Witowski Piotr	1158
148.	Witt Marek	841
149.	Wojtyna Teresa	2525
150.	Wyjadłowski Marek	1861
151.	Zalewski Jacek	3365

Lista ze strony internetowej Stowarzyszenia

Rzecznawca pracuje głową!

Podkarpackie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych

z siedzibą w Rzeszowie

Krótką historią naszej działalności

Na początku chciałoby się powiedzieć... upływa szybko życie... Chyba każdemu z nas z okazji jubileuszu nasuwają się takie słowa. A rok 2003 jest rokiem jubileuszowym dla Podkarpackiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych. Świątujemy rocznicę dziesięciolecia. Dzisiaj można powiedzieć, że 10 lat upłynęło bardzo szybko, można jednak spojrzeć na ten okres nieco inaczej. Na pewno zostało trochę wspomnień, trochę refleksji z powodu zaistniałych w tym okresie wydarzeń.

Powstanie naszego stowarzyszenia, tak jak i innych w Polsce poprzedzone było żmudną pracą nad nowelizacją ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości. To zapisy tej ustawy wskazały na potrzebę określania wartości nieruchomości, a tym samym istnienia zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

W byłym województwie rzeszowskim z inicjatywy grupy biegłych z listy wojewody, jeszcze nie rzeczoznawców majątkowych zorganizowano spotkanie w dniu 23 listopada 1992 roku, w którym uczestniczyli: Szalwa Krystyna, Szalacha Władysław, Woźniak Barbara, Wianecki Roman, Książek Stanisław, Kozakiewicz Zbigniew, Szwagiel Henryk, Tomaka Teresa, Paśko Bogusław, Grędyś Stanisław, Bednarska-Czachur Barbara, Pazdan Wiesław, Skowrońska Grażyna, Królikowski Kazimierz, Szczepanik Bogusława, Hołysz Eugeniusz, Jarosz Stefan, Pondo Zdzisław, Bembenik Roman, Machowski Stanisław, Chmiel Tadeusz, Balawejder Adam, Chałupczak Kazimierz.

Wyłoniono wtedy Komitet Założycielski w osobach: Barbara Czachur-Bednarska, Teresa Tomaka, Hołysz Eugeniusz, Paśko Bogdan, Jarosz Stefan i Królikowski Kazimierz. Na wniosek Komitetu Założycielskiego, Sąd Wojewódzki – Wydział I Cywilny w Rzeszowie w dniu 7 maja 1993 roku wydał postanowienie o rejestracji w rejestrze stowarzyszeń „Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości”, Sygnatura akt I Ns Rej.St.2/93.

Na Zebraniu Założycielskim, na wniosek Teresy Tomaki, ustalono tymczasową siedzibę Stowarzyszenia przy ul. Rynek 17 w Rzeszowie. Tak zarejestrowane Stowarzyszenie przez dwa lata nie podejmowało żadnych czynności statutowych ani gospodarczych. Nie wybrano nawet zarządu. Potwierdza ten fakt protokół z kontroli sporządzony 14.10.1994 r. Powstał natomiast Oddział Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości, który działał do 1995 roku. W tymże roku odbyło się Walne Zebranie Oddziału liczącego wtedy około 150 osób zamieszkujących wówczas 6 sąsiadujących ze sobą województw: tj. rze-

szowskie, przemyskie, krośnieńskie, tarnobrzесьkie, krakowskie i kieleckie. Na walnym zaproponowano przekształcenie oddziału w samodzielne stowarzyszenie i taką też podjęto uchwałę. Skorzystano z rejestracji „nieczynnego” stowarzyszenia i zawnioskowano o wpisanie wybranych na Walnym Zebraniu władz stowarzyszenia.

W dniu 6 kwietnia 1995 r. w Sądzie Rejestrowym dokonano wpisu następującego składu zarządu:

Bogusława Szczepanik – prezes
Tadeusz Pietrusiński – wiceprezes
Elżbieta Marszał – Halicka – sekretarz
Barbara Czachur – Bednarska – skarbnik

Członkowie: Halina Bochenek, Stefan Jarosz, Jerzy Hus, Kazimierz Chałupczak, Tadeusz Rzeźnikiewicz.

W takim składzie zarząd rozpoczął pracę wynajmując na siedzibę Stowarzyszenia lokal nr 7 przy ul. Mickiewicza 5 w Rzeszowie. Dokonano wszelkich niezbędnych rejestracji w urzędzie skarbowym i w urzędzie statystycznym, założono konto bankowe. Uzgodniono zasady prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie szacowania nieruchomości, co pozwoliło na uzyskiwanie dodatkowych (poza składkami członkowskimi) przychodów. Został zakupiony odpowiedni sprzęt biurowy, wyposażono salę wykładową i zatrudniono panią Teresę Ingot do obsługi księgowo-biurowej stowarzyszenia. Rozpoczęto też comiesięczne spotkania członków.

W latach 1996–1997 działalność stowarzyszenia przebiegała bez zakłóceń. Stowarzyszenie zostało przyjęte w poczet członków Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. Zaczęto organizować szkolenia dla członków.

W roku 1997 Walny Zjazd Członków dokonał zmian w statucie Stowarzyszenia polegających na uściśleniu i rozszerzeniu niektórych jego zapisów. Zmiany statutu zostały zarejestrowane w sądzie. Rok 1998 był kolejnym rokiem działalności, przygotowano projekty regulaminów działania zarządu, komisji rewizyjnej i sądu koleżeńskiego, które zostały zatwierdzone przez Walny Zjazd Członków.

Po upływie kadencji dokonano wyboru nowego zarządu, w skład którego weszli:

Bogusława Szczepanik – prezes
Tadeusz Pietrusiński – wiceprezes
Elżbieta Marszał – Halicka – sekretarz
Barbara Czachur – Bednarska – skarbnik

Członkowie: Gawron Stanisław, Głuszko Kazimierz, Hus Jerzy, Zygmunt Jaroczyński, Teresa Tomaka, Roman Wianeczki, Wierzejska Grażyna.

Dokonano także wyboru członków komisji rewizyjnej i sądu koleżeńskiego. W skład komisji rewizyjnej weszli:

Piotr Charysz, Adam Ehrenfeld, Stanisław Machowski, Janusz Olechowski, Grażyna Skrowrońska. W skład sądu koleżeńskiego zostali wybrani: Ryszard Piątek, Janina Płoszaj, Jarosław Rzewuski, Aleksander Turek, Józef Żuk.

W ramach działalności statutowej prowadzono działania zmierzające do bieżącej informacji członków poprzez zamawianie i zakup publikacji, biuletynów oraz literatury fachowej. Rozprowadzano je wśród członków bądź korzystano z nich w biurze Stowarzyszenia. Opracowano propozycje wynagrodzeń rzeczoznawcy majątkowego i przesłano je do Federacji, która miała opracować cennik minimalnych stawek za wykonywanie wycen. Dokonywano też opiniowania projektów standardów zawodowych oraz ustaw i rozporządzeń przysyłanych w tym celu przez Federację. Rozpoczęto opiniowanie operatów szacunkowych.

W 1999 roku kontynuowano organizację szkoleń dla rzeczoznawców majątkowych. Spośród członków stowarzyszenia zgłoszonych zostało trzech kandydatów na arbitrów Komisji Arbitrażowej PFSRM w osobach: Elżbieta Marszał – Halicka, Ryszard Piątek i Jan Piechota. Wszyscy zgłoszeni kandydaci zostali powołani na arbitrów komisji i nadal w niej działają, z wyłączeniem Elżbiety Marszał – Halickiej, która w roku 2002, na wniosek Stowarzyszenia, została członkiem Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Jednym z warunków kandydowania na członka KOZ było właśnie posiadanie statusu arbitra Komisji Arbitrażowej PFSRM.

Działalność stowarzyszenia w roku 2000 nie różniła się od działalności w latach poprzednich. Prowadzono nadal działalność gospodarczą zapewniającą środki finansowe na zabezpieczenie potrzeb związanych z działalnością statutową stowarzyszenia. Uzyskiwane składki członkowskie nie dawały bowiem takiej możliwości. W dniu 26 stycznia 2000 roku pomiędzy Polską Federacją Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, a stowarzyszeniem zostało zawarte porozumienie w sprawie organizacji praktyk zawodowych w zakresie wyceny nieruchomości. Panią Barbarę Czachur – Bednarską ustanowiono Pełnomocnikiem Stowarzyszenia d/s praktyk zawodowych. Regulamin odbywania praktyk zawodowych opracowany przez Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast. Na podstawie delegacji ustawowej określił również formy, w jakich praktyki mogą się odbywać, co dało Stowarzyszeniu prawo organizowania praktyk dla przyszłych rzeczoznawców majątkowych.

Dokonano grupowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rzeczoznawców majątkowych w PZU, kontynuowanego do chwili obecnej.

W 2001 roku pracowano nad rejestracją Stowarzyszenia w Krajowym Rejestrze Sądowym, zarówno w rejestrze stowarzyszeń jak i w rejestrze przedsiębiorstw z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą. Dokonanie wpisów wymagało skompletowania wielu dokumentów na odpowiednich drukach sądowych, a także dokonania stosownych zmian w statucie, zatwierdzonych przez Nadzwyczajny Walny Zjazd. Dokonano wówczas również zmiany nazwy Stowarzy-

szczenia na Podkarpackie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych. Wpis do KRS został dokonany z dniem 14.01.2002 roku.

W czerwcu stowarzyszenie pełniło funkcję organizatora technicznego związaną z prowadzeniem egzaminu państwowego o nadanie uprawnień państwowych w zakresie szacowania nieruchomości.

Rok 2002 to rok, w którym odbyły się kolejne wybory do władz stowarzyszenia. **Władze Stowarzyszenia bieżącej kadencji to:**

Zarząd Stowarzyszenia

Bogusława Szczepanik	– prezes Zarządu
Ryszard Piątek	– wiceprezes Zarządu
Elżbieta Marszał-Halicka	– sekretarz
Barbara Czachur-Bednarska	– skarbnik
Kazimierz Głuszko	– członek
Janusz Olechowski	– członek
Eugeniusz Małek	– członek

Komisja Rewizyjna: Charysz Piotr, Para Janusz, Piechota Jan, Skowrońska Grażyna, Sroka Kazimierz.

Sąd Koleżeński: Dziwik Michał, Pelc Józef, Płoszaj Janina, Rzewuski Jarosław, Tomaka Teresa.

Pełnomocnicy Stowarzyszenia:

Ryszard Piątek – d/s ustawicznego kształcenia i poprawności operatów szacunkowych,
Barbara Czachur-Bednarska – d/s praktyk zawodowych i prawidłowości prowadzenia działalności finansowej,
Kazimierz Głuszko – d/s analizy minimalnych norm czasu pracy rzeczoznawcy majątkowego dla prawidłowego wykonania czynności zawodowych,
Eugeniusz Małek – d/s prowadzenia bazy danych.

Komisja ds. opiniowania Standardów Zawodowych

Bogusława Szczepanik – Przewodniczący,
Zarząd Stowarzyszenia – Członkowie.

Przedstawiciele Stowarzyszenia we władzach krajowych

Bogusława Szczepanik – Członek Krajowej Rady PFSRM, Członek PKK.
Elżbieta Marszał Halicka – Członek KOZ,
Ryszard Piątek- Członek Komisji Arbitrażowej PFSRM,
Jan Piechota – Członek Komisji Arbitrażowej PFSRM,
Zygmunt Jaroczyński – Lista Obrońców KOZ,
Jerzy Hus – Lista Obrońców KOZ.

W lipcu, na skutek sprzedaży budynku przez właściciela, Stowarzyszenie przeniosło się do nowej siedziby w budynku OPGK przy ul. Geodetów 1. Zmiana władz i siedziby spowodowała konieczność dokonania odpowiednich zmian w sądzie rejestrowym, urzędzie skarbowym, urzędzie statystycznym, ZUS i banku oraz powiadomienia o zmianie siedziby wszystkich członków stowarzyszenia, organizacji i osób, którym taka wiadomość była nieodzowna.

Możemy powiedzieć, że działalność Stowarzyszenia jest zorganizowana prawidłowo. Comiesięczne spotkania wskazują jednak na małe zainteresowanie problematyką zawodu,

a zorganizowane dziesięciolecie w Bystrem spotkało się ze średnim zainteresowaniem członków.

Dzisiaj, po latach, kiedy szron zdążył na niejednej głowie przyozdobić skronie, zadają sobie pytanie: jak dużo wysiłku kosztowało nas wszystkich i ile wyrzeczeń zdobycie uprawnień do szacowania nieruchomości? Ile problemów zdążyliśmy pokonać, a ile ich jeszcze przed nami? Czy będziemy mieć siły do zmagania z przeciwnościami, do pokonywania stale rosnących wymagań wobec rzeczoznawcy? Mam nadzieję, że tak. Musimy być silni, a nasze starania winny zmierzać do uczynienia zawodu rzeczoznawcy zawodem zaufania publicznego w pełnym tego słowa znaczeniu.

Bogusława Szczepanik

Lista członków PSRM

Lp.	Nazwisko i imię	Nr uprawnień
1.	Adam Balut	3175
2.	Baran Marian	3495
3.	Baran Marian	3464
4.	Barański Jerzy	3842
5.	Bednarz Jan	2806
6.	Bembenik Roman	332
7.	Bereza Władysław	1881
8.	Biernat Stanisław	135
9.	Brogowski Artur	3713
10.	Charyź Piotr	
11.	Cisek Maria	914
12.	Ciurkot Leszek	2831
13.	Czachur-Bednarska Barbara	2081
14.	Cyran Barbara	3950
15.	Czech Tadeusz	2807
16.	Dąbrowska Maria	2808
17.	Demendecki Wiesław	3538
18.	Drewniak Kazimierz	2302
19.	Dziadosz Tadeusz	3552
20.	Dziwik Michał	2694
21.	Ehrenfeld Adam	336
22.	Frankiewicz Jerzy	3162
23.	Gałuszka Henryk	3741
24.	Gawron Stanisław	337
25.	Gilarski Zbigniew	1376
26.	Głuszko Kazimierz	2084
27.	Gorczyński Bogdan	2809
28.	Góreczny Edward	
29.	Gubernat Iwona	1575
30.	Gutowski Andrzej	3328
31.	Harchut Jolanta	3579
32.	Hus Jerzy	2810
33.	Jaroczyński Zbigniew	2811
34.	Kamiński Piotr	3554
35.	Kluczyński Jacek	2496
36.	Knotz- Beda Bożena	3432
37.	Kozakiewicz Zbigniew	338
38.	Kwiecień Urszula	
39.	Lampart Jan	2814
40.	Laska Marian	2909
41.	Lepianka Artur	2815
42.	Leś Stanisław	
43.	Lippa Maciej	3595
44.	Lubas Janusz	3145
45.	Lubas Andrzej	3187

46.	Lubera Stanisław	3562
47.	Łeptuch Ryszard	3189
48.	Łukaszewska Bogusława	339
49.	Machowski Stanisław	
50.	Małek Eugeniusz	2910
51.	Marszał-Halicka Elżbieta	917
52.	Marszałek Barbara	1835
53.	Matycz Janusz	3747
54.	Mazurek Marek	3470
55.	Mynart Wiesław	3556
56.	Nieradka Urszula	920
57.	Okoń Lucyna	3035
58.	Olechowski Janusz	2816
59.	Paduch Zofia	3388
60.	Panek Bogusława	2817
61.	Panek Janina	2818
62.	Para Janusz	2819
63.	Paško Bogusław	
64.	Paterak Janusz	1577
65.	Pawłowska Elżbieta	2088
66.	Pazdro Adam	924
67.	Pelc Józef	3303
68.	Piątek Ryszard	2608
69.	Piechota Jan	2089
70.	Pietrusiński Tadeusz	56
71.	Pijanowski Tadeusz	3380
72.	Piwowar Włodzimierz	3304
73.	Płoszaj Janina	2090
74.	Probola Danuta	3565
75.	Purcha Irena	
76.	Rączka Franciszek	2091
77.	Rybak Henryk	2092
78.	Ryciuk Robert	2820
79.	Rymut Grażyna	344
80.	Rzewuski Jarosław	2821
81.	Rzeźnikiewicz Tadeusz	
82.	Safianik Marek	3578
83.	Sawczyszyn Józef	3845
84.	Skowrońska Grażyna	922
85.	Skrzypek Andrzej	1578
86.	Smykla Elżbieta	2898
87.	Sroka Kazimierz	3436
88.	Sudykowska- Pacześniak Jolanta	3700
89.	Szajowska Danuta	345
90.	Szawarnik Krystyna	2823
91.	Szczepanik Bogusława	346
92.	Szczepanik Leszek	347
93.	Szeląg Stanisław	2336
94.	Szozda Zbigniew	3724
95.	Szymczak Ewa	3624
96.	Ślusarczyk Wojciech	3908
97.	Tomaka Magdalena	3580
98.	Tomaka Teresa	348
99.	Tomaszewski Zdzisław	3571
100.	Turek Aleksander	2094
101.	Walc Janina	
102.	Wianecki Roman	2095
103.	Wierzejska-Tumm Grażyna	923
104.	Winiarz Józef	349
105.	Wojciechowski Wojciech	2824
106.	Wróbel Witold	2438
107.	Wysocki Józef	3200
108.	Zelisko Krzysztof	1580
109.	Zołyniak Stanisław	1581
110.	Zuk Józef	2096

Warszawskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych

Sprawy organizacyjne

Nasze Stowarzyszenie istnieje od 1992 roku. Zostało zarejestrowane 27 listopada 1992 r. w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie, ówczesnym VII Wydziale Cywilnym i Rejestrowym, pod poz. RSt-1956. Początkowo działaliśmy pod nazwą „Warszawskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Nieruchomości”. W 2000 r. dokonaliśmy zmiany statutu, zmieniając m.in. ostatni wyraz w nazwie Stowarzyszenia. Miało to na celu jej formalne dostosowanie do przeważającego składu osobowego WSRM oraz terminologii wprowadzonej oficjalnie przepisami ustawy z dn. 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn. zm.).

WSRM liczy 260 osób – członków zwyczajnych, w tym 222 rzeczoznawców majątkowych, tj. osób z uprawnieniami państwowymi w zakresie szacowania nieruchomości (wg stanu na dzień 1 marca 2003 r.).

Członkiem honorowym naszego Stowarzyszenia jest Henryk Jędrzejewski (Dyrektor Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast), a członkiem wspierającym – osoba prawna, Wyższa Szkoła Handlu i Finansów Międzynarodowych w Warszawie.

Warszawskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych należy do związku stowarzyszeń – Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, od powstania PFSRM. Składka organizacyjna w WSRM wynosi 25 zł/mies. od osoby.

Działalność zewnętrzna członków naszego Stowarzyszenia

Zarząd utrzymuje stałe, robocze kontakty z Urzędem Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, z Mazowieckim Urzędem Wojewódzkim w Warszawie, z Zarządem Warszawy, jak również z Polską Federacją Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

Członkowie naszego Stowarzyszenia aktywnie uczestniczą w pracach Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. Kolega Waclaw Baranowski do 3 lipca stał na czele Zarządu PFSRM – był prezydentem Federacji, a koleżanki Monika Nowakowska i Aldona Góźdz oraz kolega Bogusław Jastrzębski są arbitrami – członkami Komisji Arbitrażowej przy PFSRM. Prezes Zarządu Stowarzyszenia, Mieczysław Prystupa, pełni społecznie funkcję redaktora naczelnego organu prasowego Federacji – kwartalnika „Rzeczoznawca Majątkowy”.

Z prawdziwą satysfakcją należy również odnotować znaczący udział członków WSRM w składach Państwowej Kom-

sji Kwalifikacyjnej oraz Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, działających na podstawie art. 191 i 194 ustawy z dn. 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn. zm.). I tak:

- ▶ W Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, w podkomisji ds. szacowania nieruchomości, pracuje 6 naszych przedstawicieli. Są to następujące osoby: Waclaw Baranowski, Zbigniew Baranowski, Krzysztof Grzesik, Mieczysław Prystupa, Witold Werner i Wojciech Wilkowski.
- ▶ Natomiast członkami KOZ – sekcji rzeczoznawców majątkowych są koledzy: Zbigniew Brodaczewski, Mieczysław Cyran i Kazimierz Rygiel.

Nasze Stowarzyszenie włączyło się także aktywnie w realizację programu praktyk zawodowych dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych. Stałym pełnomocnikiem Zarządu jest Jolanta Smolińska, która m.in. przy współpracy z WACETOB sprawuje opiekę nad ok. 50 praktykantami.

Przewodniczący Mieczysław Prystupa z Renatą Kuczyńską z biura WSRM

Prezydent W. Baranowski wręcza herb z logo szefowi WSRM M. Prystupie

Sprawy szkolenia i doskonalenia zawodowego członków naszego Stowarzyszenia

Tradycyjnie już nadajemy priorytet dla tego odcinka naszej działalności. Bardzo poważnie bowiem podchodzimy do zapisanego w ustawie obowiązku stałego doskonalenia kwalifikacji zawodowych rzeczoznawców majątkowych. Nasz program szkoleń jest przydatny w pracy zawodowej rzeczoznawcy majątkowego, pogłębia jej specjalistyczny i ekspercki charakter.

Szkolenia realizujemy zarówno systemem „zleceńowym”, jak i „gospodarczym” (tj. siłami własnymi).

Zamawiamy prelekcje osób nie będących członkami Stowarzyszenia – uznanych specjalistów w zakresie metodologii wycen oraz nauk towarzyszących wycenie praw majątkowych. Wykorzystujemy jednak także i dzielimy się pomiędzy sobą własną wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym. Wychodzimy bowiem z założenia, że każdy rzeczoznawca majątkowy – członek WSRM opanował perfekcyjnie jakiś segment teorii lub praktyki wyceny, a swoje przemyślenia może i powinien przedstawić na forum zebrania szkoleniowego.

Tematykę szkoleń dostosowujemy do bieżących potrzeb wynikających ze specyfiki warsztatu pracy rzeczoznawcy majątkowego oraz ze zmian przepisów prawa i standardów zawodowych. Wycenę praw majątkowych traktujemy ob-

szernie: w naszym programie szkolenia i doskonalenia zawodowego uwzględniamy – oprócz szacowania nieruchomości – także zagadnienia dotyczące wyceny środków trwałych oraz określania wartości zorganizowanych podmiotów gospodarczych (przedsiębiorstw).

Przy sporządzaniu programów szkoleń opieramy się na preferencjach członków WSRM, wyrażanych w ankietach. Ich wyniki obligują zarząd przy pracach nad kolejnymi programami szkolenia i doskonalenia zawodowego.

Zebrania szkoleniowe WSRM mają charakter otwarty, może wziąć w nich udział każdy. Członkowie Stowarzyszenia uczestniczą w zajęciach nieodpłatnie.

Zarząd Warszawskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych ukonstytuował się na zebraniu sprawozdawczym – wyborczym w czerwcu 2001 roku w składzie:

- ▶ Mieczysław Prystupa – przewodniczący,
- ▶ Monika Nowakowska – zastępca przewodniczącego,
- ▶ Kazimierz Rygiel – członek,
- ▶ Jan Konieczny – członek,
- ▶ Jolanta Przedlacka – członek,
- ▶ Leszek Cieciora – członek,
- ▶ Krzysztof Bratkowski – członek.

M. Prystupa odbiera gratulacje od Tadeusza Tyimińskiego – prezesa MSRM

Koszalińskie Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych

Historia Koszalińskiego Stowarzyszenia Rzeczników Majątkowych ma swój początek w 1992 kiedy to 14 grudnia 45 biegłych z listy Wojewody Koszalińskiego utworzyło Oddział Koszaliński Polskiego Stowarzyszenia Rzeczników Majątkowych Wyceny Nieruchomości w Olsztynie. Przewodniczącym Oddziału został Józef Janiszewski. Podstawowym zadaniem było wtedy udzielenie członkom pomocy w zdobyciu uprawnień państwowych w zakresie szacowania nieruchomości.

Jako jedni z pierwszych w kraju zorganizowaliśmy szkolenie kandydatów na rzeczoznawców majątkowych zakończone egzaminem państwowym w dniu 28 sierpnia 1993 roku.

Zdobyte doświadczenia pozwoliły nam na podjęcie organizacji samodzielnego stowarzyszenia. W październiku 1994 roku został powołany Komitet Założycielski a 18 listopada 1994 roku odbyło się pierwsze Walne Zgromadzenie Założycielskie Koszalińskiego Stowarzyszenia Rzeczników Majątkowych. Prezesem został Jan Malicki, wiceprezesem Adam Kaczorowski, sekretarzem Józef Janiszewski i skarbnikiem Halina Bielawska.

Stowarzyszenie zostało zarejestrowane w dniu 17 listopada 1994 roku w rejestrze stowarzyszeń w dziale „A” poz. 369.

Prezesami naszego Stowarzyszenia byli kolejno:

1. Jan Malicki 1994–1998 r.
2. Artur Szczerbiński 1998–2001 r.
3. Stanisław Fijałkowski 2001–2002 r.

Obecnie według stanu na dzień 15 lipca tego roku KSRM liczy 42 członków, wszyscy posiadają państwowe uprawnienia zawodowe. Aktualnie w skład zarządu wchodzi prezes Małgorzata Gajdzica, wiceprezes Jan Malicki, sekretarz Ewa Konieczna, skarbnik Grażyna Florków oraz członkowie zarządu Zygmunt Krupiński, Wiesław Sawicki i Mirosław Szulist.

Przyjęcie Koszalińskiego Stowarzyszenia Rzeczników Majątkowych do Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych nastąpiło w dniu 25 stycznia 1995 roku.

Nasi członkowie aktywnie uczestniczyli i nadal uczestniczą w życiu Federacji. Nasza nieżyjąca już koleżanka Halina Bielawska była członkiem pierwszej Komisji Arbitrażowej działającej przy Federacji, obecnie arbitrem jest nasz kolega Wiesław Sawicki. Kolega Artur Szczerbiński był w poprzedniej kadencji członkiem Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, koleżanka Danuta Murawska uczestniczy w pracach Komisji Rozwoju Zawodu. Nasi członkowie są również uczestnikami listy dyskusyjnej.

W swojej pracy koncentrujemy się przede wszystkim na umożliwieniu naszym członkom wzajemnej wymiany doświadczeń i stałego doskonalenia kwalifikacji zawodowych.

W siedzibie Stowarzyszenia mamy dobre warunki aby przejrzeć fachową prasę, skorzystać z cenników, przez te prawie 9 lat istnienia Stowarzyszenia udało nam się zgromadzić obszerną i stale uzupełnianą bibliotekę rzeczoznawcy majątkowego.

Prawie co miesiąc organizujemy tematyczne spotkania dyskusyjne, na których jedno z nas przedstawia wprowadzenie do tematu a następnie wspólnie staramy się rozwikłać związane z tym tematem problemy praktyczne.

Spotkania te są bardzo pomocne w naszej codziennej pracy ale oczywiście nie wystarczają. Dlatego też od lat, przynajmniej dwa razy w roku, organizujemy seminaria dla rzeczoznawców majątkowych, na których jako wykładowców zapraszamy wybitne autorytety w naszym zawodzie oraz rzeczoznawców praktyków specjalizujących się w poszczególnych zagadnieniach.

Jesteśmy już znani wśród koleżanek i kolegów rzeczoznawców w kraju, ponieważ lubimy łączyć przyjemne z pożytecznym i przy udziale PFSRM organizujemy ogólnokrajowe seminaria połączone z rejsami promowymi i wyjazdami do najciekawszych miejsc w krajach bałtyckich.

W kwietniu 1997 roku odbyło się seminarium na promie „Wilanów” rejs na trasie Świnoujście – Kopenhaga. W seminarium na temat problematyki szacowania wartości gruntów będących w użytkowaniu wieczystym brało udział 120 osób. Zajęcia prowadzili Stanisława Kalus, Tomasz Telega, Waław Baranowski i Zdzisława Ledzion – Trojanowska.

W czerwcu 1998 roku odbyło się kolejne seminarium tym razem na promie PŻB „Nieborów”, trasa rejsu – Fiordy Norweskie. W seminarium na temat „Rzecznik majątkowy jako doradca nieruchomości” brało udział 75 osób z Prezydentem PFSRM Andrzejem Kalusem na czele.

Norwegia – pod lodowcem

Następne seminarium, w czerwcu 1999 roku, to rejs do Sztokholmu, Helsinek i Petersburga. W seminarium na te-

Zwiedzanie Petersburga

mat „Nieruchomości gruntowe w sferze działania rzeczoznawców majątkowych” brało udział 33 osoby.

Po dwuletniej przerwie, w trakcie której organizowaliśmy seminaria w tradycyjnej formie, wróciliśmy do naszych turystycznych upodobań.

W maju 2002 roku zorganizowaliśmy seminarium na temat wyceny mienia zabużańskiego połączone z wyjazdem na Białoruś i Litwę. Wykładowcą był Stanisław Kolanowski. W seminarium brały udział 44 osoby. W Wilnie mieliśmy spotkanie z kierownictwem Litewskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych. Ciekawostką dla nas była wiadomość, że istnieją tam aż cztery stopnie zawodu rzeczoznawcy majątkowego począwszy od stażysty do eksperta oraz trzy specjalizacje zawodowe: w wycenie nieruchomości, ruchomości i biznesowej. Rzeczoznawca może posiadać kilka specjalizacji. Przy okazji zajęć seminaryjnych zwiedzaliśmy bardzo ciekawe zabytki dawnej kultury kresowej.

Spotkanie z litewskimi rzeczoznawcami

W tym roku planowaliśmy kontynuować tę atrakcyjną formę naszych spotkań i postanowiliśmy zrobić w czerwcu trzydniowe seminarium w Kołobrzegu połączone ze zwiedzaniem wyspy Bornholm. Jako wykładowców zaprosiliśmy Prezydenta Wacława Baranowskiego, który mówił o zasadach obliczania powierzchni budynków i problematyce zużycia

technicznego oraz Zygmunta Bojara, który omówił wycenę lokali mieszkalnych na tle znowelizowanej ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Prezydent Wacław Baranowski zrobił nam bardzo miłą niespodziankę i wręczył prezesowi stowarzyszenia Małgorzacie Gajdzicy herb Federacji. Niestety pogoda pokrzyżowała nasze plany wyjazdowe i skończyły się na innych atrakcjach.

Doskonalenie zawodowe jest bardzo ważnym aspektem naszej pracy ale nie samą pracą żyje człowiek. Nasze stowarzyszenie organizowało również bale karnawałowe, na których integrowaliśmy się z rzeczoznawcami Środkowopomorskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych oraz z notariuszami i środowiskiem pośredników w obrocie nieruchomościami.

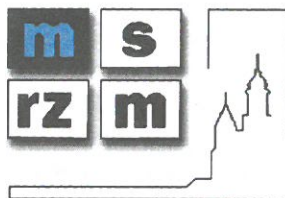
Staramy się również pamiętać o odbiorcach naszej pracy, dlatego też w naszym lokalnym dzienniku „Głosie Pomorza” kolega Artur Szczerbiński odpowiadał na listy czytelników w rubryce „Rzeczoznawca radzi”. Artykuły o tematyce związanej z wyceną nieruchomości pisały również koleżanki Halina Bielawska i Małgorzata Gajdzica.

Zwiedzanie Zamku Księżęcego w Trokach koło Wilna

Nie sposób w paru słowach opisać historii naszego stowarzyszenia, tworzyli ją wszyscy koledzy i koleżanki, trzeba jednak podkreślić, że osobą nadającą główny kierunek działalności jest nasz pierwszy prezes Jan Malicki, bardzo ważną postacią była też koleżanka Halina Bielawska, która pomimo ciężkiej choroby zawsze chętnie dzieliła się z nami swoją wiedzą i służyła radą.

Zarząd KSRM

Małopolskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych

Stowarzyszenie zostało zarejestrowane w grudniu 1992 r.

Skład Komitetu Założycielskiego: Władysław Brzeski, Kazimierz Bujakowski, Marian Dobrowolski, Stanisław Marczyk, Piotr Owca, Zbigniew Stefański, Jerzy Szarek.

Siedziby:

- ▶ w latach 1992 – Senacka 3 (w siedzibie KIN-U),
- ▶ w latach 1993–96 Halczyna 16 (w siedzibie KPG),
- ▶ w latach 1996–97 Czysta (AR),
- ▶ w latach 1997–maj 2000 Straszewskiego 28 (NOT),
- ▶ od maja 2000 – Królewska 1.

MSRZM w Krakowie liczy ogółem 259 członków

- ▶ 158 członków z Krakowa
- ▶ Oddziały:
 - nowosądecki – (48 członków)
szef Andrzej Demusz
 - krośnieński – (19 członków)
szef Albin Nowak
 - tarnowski – (34 członków)
szef Halina Knafel

Wyróżniający się działacze Stowarzyszenia:

- ▶ Józef Czaja,
- ▶ Adam Eliasiewicz,
- ▶ Mirosław Żak,
- ▶ Jerzy Szarek,
- ▶ Lucyllia Głogowska,
- ▶ Leszek Zajączkowski,
- ▶ Jolanta Sobol,
- ▶ Jerzy Dydenko.

Skład obecnego Zarządu:

Prezes –	Lucyllia Głogowska
Wiceprezes –	Andrzej Demusz
Sekretarz –	Marek Nawalaniec
Skarbnik –	Robert Zygmunt
Członkowie:	Leszek Kaczor
	Krzysztof Bartuś
	Dorota Kram
	Jarosław Strzeszyński

Przewodniczący Komisji

Etyki Zawodowej – Jolanta Sobol

Przewodniczący

Komisji Rewizyjnej – Kazimierz Misiurowicz

Osiągnięcia:

- ▶ organizacja III Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych w Krakowie – 1995 r.,
- ▶ organizacja – począwszy od 1997 r. – co 2 lata Konferencji Wyceny Nieruchomości Zabytkowych WAZA. Ogółem odbyły się 4 konferencje,
- ▶ organizacja egzaminów (pochwała za organizację),
- ▶ organizacja szkoleń – druga środa każdego miesiąca (szkolenia nieodpłatne),
- ▶ szkolenia wyjazdowe: zimą – w Siwarnie, a wiosną – w Krynicy Górskiej,
- ▶ szkolenia organizowane dla urzędów, banków na temat standardów zawodowych rzeczoznawców majątkowych (1996 r., 1997 r.),
- ▶ warsztaty tematyczne – raz w miesiącu,
- ▶ sprawnie działające biuro o powierzchni 40 m² z pełną obsługą sekretariatu i księgowości – możliwość korzystania z obszernej biblioteki, katalogów branżowych, planu zagospodarowania przestrzennego dla miasta Krakowa, jak i programu „lex”,
- ▶ Posiadamy swoją stronę www, w której podane są najważniejsze sprawy stowarzyszeniowe, jak i lista rzeczoznawców z których usług mogą korzystać potencjalni zleceniodawcy (www.msrm.com.pl),
- ▶ Stowarzyszenie kontaktuje się bezpośrednio ze 190 rzeczoznawcami naszego stowarzyszenia przy pomocy poczty elektronicznej.
- ▶ wydajemy od 1997 r. czasopismo popularno-naukowe „Rzecznawca Małopolski” – do chwili obecnej wydaliśmy 8 zeszytów, ponadto dwa wydania specjalne „Rzecznawcy Małopolskiego”.
- ▶ dwa razy do roku Zarząd stowarzyszenia wydaje biuletyny informacyjne, które dotyczą prac zarządu, informacji o szkoleniach w stowarzyszeniu i w Federacji, oraz sprawy toczące się w Federacji takie jak standardy, legislacja, egzaminy itd.

Lucyllia Głogowska
Prezes Zarządu

Lista rzeczoznawców MSRM

Lp.	Nazwisko i imię	Nr uprawnień
1.	Bartuś Krzysztof	491
2.	Boryczko Małgorzata	2902
3.	Bury Jerzy	3558
4.	Bysina Zdzisława	3301
5.	Czuchra Janusz	2098
6.	Druzkowski Jerzy	1607
7.	Egner Władysław	1055
8.	Faber Dariusz	3030
9.	Gaik Wanda	1013
10.	Garlach Edward	3676
11.	Glogowska Lucyllia	1839
12.	Goska-Wróbel Grażyna	1406
13.	Górska Stanisława	3237
14.	Gulba Marzena	3540
15.	Gwóźdź Monika	3541
16.	Hołda Elżbieta	3858
17.	Iwaniec Alina	94
18.	Jasiński Tadeusz	1523
19.	Kaim Jolanta	2102
20.	Kalińska Małgorzata	2689
21.	Kapuśniak Sławomir	3239
22.	Kobierski Wojciech	213
23.	Kolodziej Jan	1945
24.	Kopec Lucjan	3123
25.	Korab Ryszard	3329
26.	Kozieł-Orządała Regina	3797
27.	Kram Dorota	3240
28.	Krochmal Piotr	3241
29.	Kruczkowska Halina	1520
30.	Kruk Zbigniew	1956
31.	Krzczkowska Krystyna	3620
32.	Krzepkowska Agnieszka	3544
33.	Krześniak Robert	2601
34.	Kubica Józef	1401
35.	Kuczara Janusz	143
37.	Kuraś Stanisław	2103
38.	Lehman Tomasz	357
39.	Lipski Czesław	3469
40.	Litra Bogdan	3759
41.	Macalka Małgorzata	1702
42.	Malczewska Alicja	2636
43.	Małecki Maciej	1517
44.	Markiewicz Bożena	3746
45.	Mazur Mirosław	3243
46.	Michnał-Świrad Dorota	3907
47.	Migut Jan	1836
48.	Mika Piotr	1865
49.	Mikeska Janusz	3471
50.	Nosek - Haich Jolanta	1605
51.	Noworól Maria	3247
52.	Owsiany Władysław	3313
53.	Padło Ryszarda	3752
54.	Paluch Danuta	
55.	Pałka Izabela	2456
56.	Pańczyk Janusz	3575
57.	Paprota Henryk	1722
58.	Petry-Węclawowicz Małgorzata	688
59.	Pinkas Bogdan	1404
60.	Pinkas Piotr	1405
61.	Płazowska Irena	3038
62.	Pomarański Paweł	3479
63.	Ratusz Barbara	
64.	Rycąbel Czesław	3568

65.	Ryczek Marek	2603
66.	Siejka Monika	2019
67.	Sołtyś Elżbieta	211
68.	Sroga Paweł	2915
69.	Stanula Anna	3755
70.	Starowicz Danuta	2107
71.	Surowiec Gabriela	2629
72.	Szczepański Tadeusz	2329
73.	Szopińska Elżbieta	3756
74.	Szromik Maria	1951
75.	Wacławek Lucyna	2110
76.	Wadas Maria	3704
77.	Wałkowiński Bartosz	883
78.	Wiśniewski Mieczysław	3251
79.	Włodarczyk Dorota	1604
80.	Wojtyna Marek	3832
81.	Zarębska Wiesława	3044
82.	Żak Michał	1704

Krosno

1.	Bajgrowicz Dorota	
2.	Florek Halina	
3.	Głuszko Kazimierz	2084
4.	Jajko Michał	2101
5.	Janus Maria	2454
6.	Koczela Zenon	1943
7.	Mach Lucyna	1948

Nowy Sącz

1.	Chebda Anna	1354
2.	Galecki Jerzy	670
3.	Golak Maria	1831
4.	Gołębiowska-Makowiec Barbara	3552
5.	Gołębiowski Antoni	1358
6.	Hanuszewska-Kominka Marta	1787
7.	Kościsz Walerian	39
8.	Krschka Rafał	3545
9.	Kwak Antoni	495
10.	Lichoń Alicja	676
11.	Małek Joanna	1833
12.	Mikler Waldemar	3115
13.	Ochoda Stanisław	678
14.	Oleksy Marek	679
15.	Piotrowska Zofia	680
16.	Piszczek Marek	681
17.	Stanek Tomasz	683
18.	Suchodół Marek	3819
19.	Ślemp Robert	3846
20.	Tereszkiewicz Maria	1954

Tarnów

1.	Błakala Małgorzata	3029
2.	Błakala Piotr	1402
3.	Cegliński Mieczysław	3112
4.	Czerwiński Jerzy	2440
5.	Kaczor Leszek	501
6.	Kostka Zbigniew	1142
7.	Michalec Andrzej	3114
8.	Piotrowski Sebastian	3037
9.	Płaczek Jerzy	3435
10.	Pobiegło Barbara	3039
11.	Sumara Antoni	1837
12.	Szwajczak Ewa	3042
13.	Wachna Aleksander	3364

Lista ze strony internetowej Stowarzyszenia

Toruńskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych

Toruńskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych powstało 18 lutego 1993 r. Posiada osobowość prawną otrzymaną na mocy postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Toruniu. Mamy swój udział wniesiony w rozwój zawodu rzeczoznawcy majątkowego. Nasze Stowarzyszenie było jednym z założycieli Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. Obecnie Stowarzyszenie liczy 46 członków posiadających wyłącznie uprawnienia nadane przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Członkowie nasi czynnie uczestniczyli i uczestniczą w pracach Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, Komisji Odpowiedzialności Zawodowej oraz Komisji Arbitrażowej Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych.

Celem Stowarzyszenia jest tworzenie profesjonalnej obsługi rynku nieruchomości w zakresie szacowania nieruchomości i sprawnego jego funkcjonowania, a także troska o przestrzeganie przez jego członków etyki zawodowej, a w szczególności:

- a) podnoszenie kwalifikacji zawodowych przez organizowanie szkoleń, kursów kwalifikacyjnych, egzaminów państwowych oraz innych form kształcenia,
- b) działalność na rzecz wysokiego poziomu etycznego i zawodowego członków,
- c) współpraca z organami administracji ogólnej, organami samorządowymi, organizacjami i instytucjami gospodarczymi oraz społecznymi w organizowaniu i doskonaleniu działalności rzeczoznawców,
- d) krzewienie poczucia godności i solidarności zawodowej oraz popularyzacji pozycji i znaczenia rzeczoznawcy w gospodarce kraju,
- e) reprezentowanie interesów członków Stowarzyszenia w kontaktach z organami administracji ogólnej i samorządowej, jednostkami gospodarczymi itp.,
- f) rekomendacja rzeczoznawców majątkowych na biegłych w przypadku zwrócenia się innych organów do Stowarzyszenia o taką rekomendację oraz wydawanie członkom Stowarzyszenia rekomendacji do prac w organach, których Stowarzyszenie jest członkiem,
- g) inicjowanie uregulowań prawnych normujących działalność rzeczoznawców majątkowych i występowanie o interpretację przepisów w tym zakresie.

Na mocy uchwały Rady Krajowej Polskiej Federacji Rzeczoznawców Majątkowych naszemu Stowarzyszeniu została powierzona organizacja IX Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych „TORUŃ – 2000” nt. „Gospodarowanie nieruchomościami na terenach wiejskich”. Było to największe przedsięwzięcie organizacyjne. W konferencji brało udział ponad 300 uczestników i zaproszonych gości. Konferencja zakończyła się pełnym sukcesem organizacyjnym.

4 członków naszego Stowarzyszenia zostało wyróżnionych honorowymi odznakami „Zasłużony dla Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych”.

Skład Zarządu:

Andrzej Lesiński – przewodniczący
Elżbieta Seredyn – wiceprzewodnicząca
Lech Krasiński – wiceprzewodniczący
Mirosława Beszczyńska-Drożdża – skarbnik
Jolanta Wiak – sekretarz

Lista członków TSRM

1.	Wojciech Bernat
2.	Jerzy Bernat
3.	Mirosława Beszczyńska-Drożdża
4.	Aleksandra Biegun
5.	Elżbieta Bielecka
6.	Mariusz Bilski
7.	Ryszard Borucki
8.	Witold Frydrych
9.	Eugeniusz Folda
10.	Agnieszka Graczyk
11.	Kazimiera Jałoszyńska
12.	Andrzej Janas
13.	Katarzyna Janas
14.	Maria Jarzębowska
15.	Piotr Jarzębowski
16.	Kazimierz Józwiak
17.	Zygmunt Kanonowicz
18.	Bogdan Kamiński
19.	Tomasz Kosiński
20.	Barbara Kowalska
21.	Lech Krasiński
22.	Wiktor Krawiec
23.	Alfred Kulwicki
24.	Andrzej Lesiński
25.	Feliks Łęgowski
26.	Henryk Mackiewicz
27.	Anna Małkiewicz
28.	Mariusz Marszałkowski
29.	Maria Michalak
30.	Sylwester Mróz
31.	Olgierd Nagórski
32.	Tadeusz Nawrot
33.	Hanna Olszewska
34.	Maria Piaścik
35.	Hanna Piotrowska-Werner
36.	Czesława Rudolf
37.	Urszula Runowska
38.	Elżbieta Seredyn
39.	Kazimierz Sobiesiak
40.	Henryk Soboczyński
41.	Albin Śrubkowski
42.	Zdzisław Tyczyński
43.	Zbigniew Wajer
44.	Andrzej Wągrowski
45.	Jolanta Wiak
46.	Michał Żary

Legnickie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych

Rok 2003 jest rokiem jubileuszowym dla Legnickiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych. Obchodzimy rocznicę 10-lecia powołania na terenie dawnego Województwa Legnickiego Stowarzyszenia, które postawiło sobie za cel doskonalenie zawodowe biegłych, stosowanie nowych metod wyceny, organizowanie szkoleń.

Powołano 07.01.1992 r. Komitet Założycielski, w skład którego weszli: Michał Bowanko, Wiesław Firleciński, Jacek Karczewski, Józef Melnarowicz, Piotr Czerniak i Kazimierz Burczyński. Przewodniczącym Legnickiego Stowarzyszenia Taksatorów Nieruchomości, które liczyło 30 członków, został Wiesław Firleciński.

W roku następnym Stowarzyszenie przyjęło nazwę Legnickie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych, którego prezesem, w 1994 roku, został Andrzej Kobes, po uzyskaniu uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. W tym czasie funkcjonowała wojewódzka lista biegłych do szacowania nieruchomości, na której wpisanych było około 200 członków różnych zawodów. W 1994 roku uprawnienia zawodowe uzyskali członkowie Stowarzyszenia tj. Anna Myszyńska, Krystyna Sieledczyk, Edward Marynowska, Zbigniew Snopko, Tadeusz Wlazło, Krystyna Wojtyto, Jan Wozowczyk, Józef Golema, Ryszard Góra, Michał Bowanko, którzy stanowili trzon LSRM. Z „taksatora” pozostało czterech członków tj. Michał Bowanko, Kazimierz Burczyński, Stanisław Kapelski i Zbigniew Surdyk.

Na przestrzeni dziesięciu lat stowarzyszeniu przybywało członków, którzy uzyskali status rzeczoznawcy majątkowego. Dzisiaj Stowarzyszenie liczy 30 członków, z których 26 jest rzeczoznawcami majątkowymi.

W roku jubileuszowym **władze Stowarzyszenia** stanowią:

- ▶ Andrzej Kobes – prezes (na zdjęciu w środku)
- ▶ Alina Kanigowska – wiceprezes
- ▶ Zbigniew Snopko – sekretarz
- ▶ Anna Myszyńska – skarbnik
- ▶ Elżbieta Kaczmarek – członek zarządu
- ▶ Jerzy Niebudek – członek zarządu

Zarząd LSRM

Komisja Rewizyjna LSRM

Komisję Rewizyjną:

- ▶ Stanisław Kapelski – przewodniczący
- ▶ Irena Falenta – członek Komisji
- ▶ Krystyna Sieledczyk – członek Komisji

Komisję Etyki Zawodowej:

- ▶ Tadeusz Wlazło – przewodniczący
- ▶ Leokadia Lenartowicz – członek Komisji
- ▶ Waldemar Carbuch – członek Komisji

Ponadto przy Stowarzyszeniu funkcjonuje Pełnomocnik ds. praktyk zawodowych – Jerzy Niebudek, czterech rzeczoznawców prowadzi praktyki indywidualne, działa Komisja Arbitrażowa w składzie: Andrzej Kobes, Edward Marynowski, Janina Jaros, Zbigniew Snopko, Jerzy Niebudek, która opiniuje sporne wyceny na zlecenie sądów i jednostek samorządowych.

Stowarzyszenie jest reprezentowane we władzach krajowych:

- ▶ Andrzej Kobes – członek Rady Krajowej PFSRM, członek PKK, członek Komisji Arbitrażowej – IV kadencje,
- ▶ Edward Marynowski – członek Komisji Arbitrażowej – II kadencje,
- ▶ Michał Bowanko – członek Komisji Arbitrażowej – II kadencje.

W okresie dziesięciolecia, kolejne Zarządy organizowały szkolenia wewnętrzne, pozwalające na zaznajomienie się z nowymi przepisami i metodami wyceny, jak również seminaria specjalistyczne, na które zapraszani byli wybitni wykładowcy jak prof. dr Ewa Kucharska – Stasiak, Henryk Jędrzejewski, prof. dr hab. Wojciech Wilkowski, Zdzisław Małecki i Zbigniew Boczek. Gościem honorowym był pan Andrzej Kalus, były prezydent PFSRM.

Większość członków Stowarzyszenia ukończyła szkolenia organizowane przez PFSRM, co pozwoliło im na współpracę z bankami, urzędami skarbowymi i firmami ubezpieczenio-

wymi oraz uczestniczyła w szkoleniach organizowanych przez sąsiednie stowarzyszenia, co stworzyło możliwość bliższych kontaktów i wymiany doświadczeń.

Zarząd Stowarzyszenia odbywa posiedzenia co miesiąc, a dwa razy do roku organizowane jest zebranie wszystkich członków. Podsumowanie mijającego roku odbywa się w grudniu, zakończone kolacją wigilijną i składaniem życzeń. Mijające 10 lat istnienia LSRM pozwoliło na stworzenie dobrej atmosfery w środowisku rzeczoznawców, nawiązaniu szerokich kontaktów, a tym samym pozyskaniu zaufania u zleceniodawców.

Andrzej Kobes

Prof. Ewa Kucharska-Stasiak z Andrzejem Kobesem

Kaliskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych

Kaliskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych odbyło swój I Walny Zjazd 14 października 1994r. W Zjeździe uczestniczyło 36 członków Założycieli. Inicjatorami powołania Stowarzyszenia byli koledzy: Stanisław Cegielski, Henryk Gałach, Aleksander Kasprzak, Marek Michocki, Władysław Mizier i Józef Racki. Na I Zjeździe został wybrany Zarząd w następującym składzie:

Stanisław Cegielski	– prezes
Marek Michocki	– wiceprezes
Henryk Gałach	– sekretarz
Aleksander Kasprzak	– skarbnik
Przemysław Banaszak	– członek
Władysław Mizier	– członek
Roman Pasiak	– członek

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został wybrany Andrzej Jędruszek, Sądu Koleżeńskiego Kazimierz Marczak, a Rzecznikiem Sądu Koleżeńskiego został wybrany Stanisław M. Wegner.

Zjazd oprócz uchwał związanych z organizacją i funkcjonowaniem Stowarzyszenia podjął uchwałę o przystąpieniu Stowarzyszenia do Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. Kaliskie Stowarzyszenie zostało przyjęte w poczet członków PFSRM w dniu 25 stycznia 1995 r. Na koniec I kadencji Stowarzyszenie liczyło 43 członków.

Terenem działania Stowarzyszenia jest część południowo – wschodnia województwa wielkopolskiego, część południowo – zachodnia województwa Łódzkiego i część wschodnia województwa dolnośląskiego (dot. terenu byłego woj. kaliskiego i konińskiego).

II Walny Zjazd Stowarzyszenia odbył się 11 grudnia 1997 r. Na Zjeździe tym wybrano Zarząd w składzie:

Stanisław Cegielski	– prezes
Marek Michocki	– wiceprezes

Henryk Gałach	– sekretarz
Aleksander Kasprzak	– skarbnik
Jerzy M. Derczyński	– członek
Roman Pasiak	– członek
Stanisław M. Wegner	– członek

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został wybrany Andrzej Jędruszek, Sądu Koleżeńskiego Kazimierz Marczak, a Rzecznikiem Sądu Koleżeńskiego została wybrana Barbara Kordala. Zarząd powołał na Pełnomocnika ds. praktyk zawodowych Władysława Miziera. Powołane zostały też Komisje ds. szkoleń, ds. opiniowania standardów, ds. przygotowania zmian w statucie i ds. tworzenia bazy danych. Na koniec II kadencji Stowarzyszenie liczyło 55 członków.

III Walny Zjazd Stowarzyszenia odbył się 26 lutego 2001 r. Na Zjeździe tym wybrano Zarząd w składzie:

Stanisław Cegielski	– prezes
Marek Michocki	– wiceprezes
Henryk Gałach	– sekretarz
Aleksander Kasprzak	– skarbnik
Maria Gębka	– członek
Stanisław M. Wegner	– członek
Marian Zdych	– członek

Przewodniczącą Komisji Rewizyjnej została wybrana Wiesława Walczak, Sądu Koleżeńskiego Kazimierz Marczak.

Na dzień 5 lipca 2003 r. stowarzyszenie liczyło 64 członków zwyczajnych i 3 członków honorowych wielce zasłużonych dla zawodu rzeczoznawcy majątkowego i ruchu stowarzyszeniowego rzeczoznawców majątkowych Henryka Jędrzejewskiego, prof. dr hab. inż. Andrzeja Hopfera i Andrzeja Kalusa. Wszyscy członkowie Stowarzyszenia posiadają uprawnienia państwowe a dwóch uprawnienia tylko do szacowania gruntów.

Zarząd KSRM, od lewej: M. Michocki, S. Wegner, S. Cegielski, A. Kasprzak, M. Gębka, H. Gałach, M. Zdych.

Stowarzyszenie było i jest reprezentowane w następujących strukturach PFSRM: w Radzie Krajowej kol. Stanisław Cegielski, w Państwowej Komisji Egzaminacyjnej kol. Józef Racki, w Komisji Arbitrażowej kol. Henryk Gałach, Jerzy Derczyński, Aleksander Kasprzak, w Komisji Rozwoju Zawodu kol. Maria Gębka. Ponadto kol. Stanisław Cegielski brał udział w doraźnie powołanym przez Radę Krajową Zespole ds. Opracowania Ustawy o Samorządzie Zawodowym. Stowarzyszenie powołało Komisję Arbitrażową której Regulamin został uchwalony 12 grudnia 2002r. Przewodniczącym Komisji został kol. Henryk Gałach członek Komisji Arbitrażowej przy PFSRM.

Stowarzyszenie skupia członków z części południowo-wschodniej województwa wielkopolskiego, z powiatu wierszowskiego województwa łódzkiego i z miasta i gminy Syców z województwa dolnośląskiego.

Stowarzyszenie jest też członkiem Sejmiku Samorządowego Województwa Wielkopolskiego. Stowarzyszenie w Sejmiku reprezentowane było przez kol. Jerzego Derczyńskiego i Aleksandra Kasprzaka, a obecnie przez kol. Franciszka Sawickiego. Stowarzyszenie wspólnie ze Stowarzyszeniem Geodetów Polskich organizuje Konferencje Naukowo-Techniczne z cyklu „KATASTER NIERUCHOMOŚCI” o zasięgu międzynarodowym z udziałem przedstawicieli administracji publicznej, nauki, organizacji społecznych i jednostek wykonawstwa. Stowarzyszenie brało udział

w Targach Budownictwa, Wyposażenia i Nieruchomości „KALBUD” w Kaliszu.

Od początku istnienia Stowarzyszenia Zarząd ustalił, że spotkania wszystkich członków Stowarzyszenia odbywać się będą raz w miesiącu na których omawiane będą wszelkie sprawy nurtujące członków naszego Stowarzyszenia, a także przekazywane będą informacje z działalności Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych i jej Agend. Zarząd realizował swoją działalność w oparciu o roczne plany pracy wynikające z uchwał Zjazdów Członków Stowarzyszenia, uchwał Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych, bieżących potrzeb członków i środowiska regionalnego. Na spotkaniach Zarządu i wszystkich członków Stowarzyszenia omawiano sprawy właściwego wykonywania operatów szacunkowych, opiniowania i stosowania standardów zawodowych, stosowania dumpingu cenowego, zawoździe, etyce, tworzonej ustawie o samorządzie zawodowym, certyfikacji, samokształceniu, nie właściwym trybie realizacji praktyk, banku danych, zmieniających się przepisach prawnych i inne również bolesne sprawy. Należy zaznaczyć, że uczestnicy dyskusji potępiili rażące zaniżanie cen i podejmowane działania dumpingowe tym bardziej, że temat zaniżania cen był wielokrotnie dyskutowany na spotkaniach. Członkowie Stowarzyszenia w sposób jednoznaczny opowiedzieli się za utrzymaniem Kaliskiego Stowarzyszenia i nie zaakceptowali propozycji utworzenia jednego Stowarzysze-

nia Wielkopolskiego mimo uczestnictwa Zarządu w spotkaniach związanych z organizacją tego Stowarzyszenia. Najważniejsze jest to, że na tych spotkaniach omawia się wszystkie sprawy związane z zawodem rzeczoznawcy i nie ma tematu tabu.

Zarząd odbył z pozytywnym skutkiem spotkanie z Prezesem Sądu Okręgowego w Kaliszu w sprawie umieszczenia na liście biegłych sądowych ds. wycen osób z uprawnieniami rzeczoznawcy majątkowego.

Na nadzwyczajnym Zjeździe podjęta została uchwała o zmianie nazwy na Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Wielkopolski Południowej.

Zarząd Stowarzyszenia szczególną uwagę przykładał do organizacji szkoleń, seminariów i warsztatów z udziałem najlepszych znawców danej problematyki. Zajęcia prowadzili między innymi Panie i Panowie Henryk Jędrzejewski, Andrzej Hopfer, Ewa Kucharska - Stasiak, Zdzisława Ledzion - Trojanowska, Ryszard Cymerman, Mieczysław Prystupa, Teresa Łaguna, Zdzisław Małecki, Monika Nowakowska, Zbigniew Boczek. Na niektóre szkolenia zapraszani byli przedstawiciele administracji, banków i notariusze. Stowarzyszenie zorganizowało ponad 20 różnego rodzaju szkoleń. Dużo członków naszego Stowarzyszenia uczestniczyło w specjalistycznych szkoleniach organizowanych przez PFSRM i inne Stowarzyszenia.

Zarząd zorganizował kursy przygotowawcze i egzaminy na uprawnienia zawodowe rzeczoznawców majątkowych w Kaliszu w 1995r. i w Koninie w 1996 r.

Stowarzyszenie posiada bogatą biblioteczkę, którą uzupełnia się na bieżąco nowymi tytułami. Podjęte zostały działania związane z realizacją zatwierdzonej przez Radę Krajową uchwały zatwierdzającej Regulamin postępowania Zarządu Polskiej Federacji Rzeczoznawców Majątkowych w sprawach stałego doskonalenia kwalifikacji zawodowych rzeczoznawców majątkowych.

Zarząd Stowarzyszenia w ramach promocji zawodu wydał w 1998r. Biuletyn Informacyjny, który został rozesłany do administracji rządowej i samorządowej, banków w woj. kaliskim i rozdawany był na targach budownictwa. Aktualnie rozpoczęliśmy pracę nad kolejnym numerem biuletynu.

Zarząd KSRM

Lista członków KSRM

Lp.	Nazwisko i imię	Nr uprawnień
1.	Jędrzejewski Henryk	członek honorowy
2.	Hopfer Andrzej	członek honorowy
3.	Kalus Andrzej	członek honorowy
4.	Banaszak Przemysław	888
5.	Bartosik Lucyna	1167
6.	Biernat Dariusz	1169
7.	Borońska Ewa	1857
8.	Cegielski Stanisław	1170
9.	Ciesielski Kazimierz	3592
10.	Czabański Jan	2185

11.	Dajerski Andrzej	2992
12.	Derczyński Jerzy Maria	1171 zmarł
13.	Dyba Stefan	tylko do gruntów
14.	Fordońska Wanda	3146
15.	Galach Henryk	1118
16.	Galach Jadwiga	1172
17.	Gębka Maria	2186
18.	Górka-Macniak Józefa	895
19.	Hamrol Grażyna	3664
20.	Ilczak Marek	2792
21.	Jacaszek Małgorzata	2482
22.	Jędruszek Andrzej	898
23.	Kasprzak Aleksander	756
24.	Kołodziejczak Maria	3347
25.	Kordala Barbara	1469
26.	Kowalska Elżbieta	1173
27.	Korzeniewski Lech	3511
28.	Kryska Teresa	1260
29.	Leki Tomasz	2795
30.	Lewandowska Jadwiga	3632
31.	Lewek Halina	3799
32.	Lewek Zenon	bez uprawnień
33.	skreślony	
34.	Libera Henryk	555
35.	Lichnerowicz Grażyna	3611
36.	Lorenz Marian	1657
37.	Łuczak Marek	1632
38.	Macioszyk Ewa	1123
39.	Małys Lechosław	759
40.	Mancewicz Czesław	1536
41.	Mancewicz Jolanta	2195
42.	Marchwacki Zbigniew	tylko do gruntów
43.	Marczak Kazimierz	1174
44.	Michocki Marek	759
45.	Mizier Władysław	760
46.	Mróz Józef	1658
47.	Niewiejska Grażyna	1473
48.	Nowak Jan	2990
49.	Ostrowska Edyta	3736
50.	Parzybok Janina	2191
51.	Pasiak Roman	1175
52.	Pawlak Helena	1660
53.	Pietrzak Bożena	1661 skreślona
54.	Przygodzki Błażej	1988
55.	Pustkowski Roman	1662
56.	Racki Józef	88
57.	Ratajczak Kazimierz	909
58.	Sawicki Dariusz	3411
59.	Sawicki Franciszek	229
60.	Skonieczny Andrzej	3515
61.	Sobisiak Irena	1854
62.	Szczesiak Marek	1779
63.	Szulc Teresa	1992
64.	Szydłak Magdalena	3881
65.	Szymańska Maria	1663
66.	Urbańska Elżbieta	3703
67.	Walczak Wiesława	2192
68.	Wegner Stanisław Michał	1128
69.	Wesołowski Marek	2193 skreślony
70.	Wojtaszek Zygmun	1476 zmarł
71.	Wójcik Hubert	3910
72.	Zdych Marian	1664
73.	Zurawska Urszula	1665

Świętokrzyskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych

z siedzibą w Kielcach

Gdy z początkiem lat 90-tych zaczęły w Polsce powstawać pierwsze stowarzyszenia skupiające kwalifikowanych specjalistów w dziedzinie szacowania nieruchomości również w województwie świętokrzyskim ludzie zainteresowani wykonywaniem tego zawodu podjęli trud utworzenia stowarzyszenia. W listopadzie 1994 r. w Podzamczu Chęcińskim k/Kielc miało miejsce zebranie założycielskie, w którym wzięło udział 15 osób i które dokonało wyboru czteroosobowego Komitetu Założycielskiego w składzie: Lucjan Paciura, Stefan Szałkowski, Krystyna Foltyn, Witold Domański. Wynikiem pracy tego Komitetu Założycielskiego było opracowanie statutu i zarejestrowanie w Sądzie Wojewódzkim w Kielcach z dniem 13.02.1995 r. Świętokrzyskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych z siedzibą przy ul. Warszawskiej 44 w Kielcach.

Na pierwszym Walnym Zebraniu Członków, które odbyło się w dniu 18.02.1995 r. z udziałem 61 osób, dokonano wyboru pierwszych władz stowarzyszenia: Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńskiego i Rzecznika Dyscyplinarnego. Zgodnie ze statutem kadencja władz trwała 3 lata, a pierwszym Prezesem stowarzyszenia został Witold Domański, który pełnił tę funkcję przez dwie kadencje: od 1995 r. do 2001 r.

Pierwszymi członkami stowarzyszenia byli nie tylko rzeczoznawcy majątkowi – było ich wówczas tylko 25 osób – ale również biegli z listy wojewody, biegli sądowi i inni specjaliści do spraw wyceny nieruchomości.

W chwili obecnej, od 2001 r. Prezesem Stowarzyszenia jest Celina Hoffman. W skład Zarządu wchodzi: Jadwiga Góra – Wiceprezes, Krzysztof Bądel – skarbnik, Zbigniew Wójcicki – sekretarz oraz członkowie: Elżbieta Koczubiej, Zbigniew Krasoń i Mariusz Nurzyński.

W strukturach ŚSRM działają również:

- ▶ Komisja Rewizyjna, której przewodniczącym jest W. Józwiak, a członkami są: U. Papka i E. Misiorek.
- ▶ Komisja ds. Opiniowania Standardów Zawodowych, której przewodniczy E. Koczubiej, a członkami są: W. Józwiak, G. Kozłowski, Z. Krasoń, E. Misiorek, U. Mazur, G. Piekarek, E. Skiba, T. Starzęba, E. Wasilewska, Z. Wójcicki, T. Zając, B. Żyła.
- ▶ Sąd Koleżeński, którego przewodniczącym jest L. Solarz, a członkami są: G. Kozłowski i M. Sacharz.
- ▶ Rzecznik Dyscyplinarny – J. Kasperek.
- ▶ Pełnomocnik stowarzyszenia ds. Ustawicznego kształcenia – Z. Krasoń
- ▶ Pełnomocnik stowarzyszenia ds. Praktyk zawodowych – H. Kowalczyk

- ▶ Pełnomocnik stowarzyszenia ds. Bazy danych – T. Starzęba
- ▶ Rzecznik prasowy – R. Wzorek

Przedstawicielami Stowarzyszenia powołanymi do pracy w komisjach w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast są:

- ▶ W. Domański – członek PKK
- ▶ M. Sacharz – członek KOZ

Przedstawicielami Stowarzyszenia pracującymi w komisjach Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych są:

- ▶ K. Bądel i L. Solarz – członkowie Komisji Arbitrażowej
- ▶ C. Hoffman – członek Komisji Rozwoju Zawodu

W chwili obecnej Stowarzyszenie liczy 78 członków zwyczajnych, w tym 74 rzeczoznawców majątkowych, co oznacza, że w ciągu kilku lat jego istnienia liczba osób, które uzyskały uprawnienia do szacowania nieruchomości zwiększyła się kilkakrotnie. Ponadto Członkami Honorowymi Stowarzyszenia są: Waclaw Baranowski oraz Lucjan Paciura – współzałożyciel naszego Stowarzyszenia.

Wśród członków Stowarzyszenia 46% to kobiety a 54% to mężczyźni.

Struktura wiekowa członków ŚSRM

Przedział wiekowy	Udział procentowy (%)
Do 30 lat	1
31 – 40 lat	12
41 – 50 lat	36
51 – 60 lat	36
Powyżej 60 lat	15

W całym okresie istnienia Stowarzyszenia jego członkowie uczestniczyli w pracach różnych komisji działających przy PFSRM oraz na rzecz Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast poprzez pracę w Komisji Arbitrażowej PFSRM oraz Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Za szczególny wkład w rozwój ruchu zawodowego oraz aktywnej działalności w strukturach federacyjnych i stowarzyszeniowych następujący koledzy ze ŚSRM zostali uhonorowani złotymi odznakami honorowymi Federacji: W. Domański, K. Bądel, L. Solarz. Uroczystego wręczenia odznak dokonał na Walnym Zebraniu Członków, jakie miało miejsce w dniu 21 kwietnia 2002 r. – Prezydent PFSRM Waclaw Baranowski.

Prezes Stowarzyszenia – C. Hoffman wzięła udział w zorganizowanym przez PFSRM w dniach 9–16.06.2002 r. wyjeździe do Londynu, gdzie miała możliwość, m. in. zapoznać się ze strukturą i działaniem organizacji zawodowych (RICS i TEGOVA) z zakresu wyceny nieruchomości.

Członkowie naszego stowarzyszenia również czynny udział w wydarzeniach już mniej związanych z przedmiotem wyceny nieruchomości, lecz również istotnych w życiu Federacji, np. M. Szczerba brał udział w II Mistrzostwach w Narciarstwie Zjazdowym Rzeczników Majątkowych, które odbyły się w dniach 06–06.03.2000r. w Szklarskiej Porębie oraz w VII Mistrzostwach Polski Rzeczników Majątkowych, które odbyły się w dn. 14–16.06.2001r. w Olsztynie. E. Fura brał udział w V Mistrzostwach Polski Rzeczników Majątkowych w tenisie ziemnym, które odbyły się w dniach 03–05.06.1999r. w Olsztynie.

W okresie powodzi, która miała miejsce m. in. w województwie świętokrzyskim w lipcu 2001r. członkowie Stowarzyszenia przez kilkanaście dni nieodpłatnie wspomagali służby Wojewody Świętokrzyskiego w szacowaniu strat spowodowanych powodzią. Wraz z rzeczoznawcami majątkowymi z całej Polski wsparli środkami pieniężnymi działania PFSRM, których efektem było przekazanie samorządom lokalnym z terenu województwa dwóch agregatów do osuszania budynków.

Realizując zadania statutowe, Stowarzyszenie prowadzi i prowadzi nadal działalność w zakresie:

- organizowania szkoleń poszerzających zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej w zakresie szacowania nieruchomości dla rzeczoznawców (było ich ok. 12),
- organizowania szkoleń dla kandydatów na rzeczoznawców majątkowych,
- nadzorowania i organizowania praktyk zawodowych, wymaganych od kandydatów na rzeczoznawców majątkowych.
- organizowało postępowania kwalifikacyjnego w zakresie szacowania nieruchomości,

Tradycyjnie już, corocznie jesienią organizowane są przez Stowarzyszenie szkolenia pn. „Świętokrzyska Jesień”. Są to najczęściej 2- i 3-dniowe szkolenia, na których wykładami są osoby o szerokiej i dogłębnej wiedzy z dziedziny wyceny nieruchomości.

W 2002r. Stowarzyszenie wydało 1 numer Biuletynu, na łamach którego miała możliwość wypowiedzenia się członkowie Stowarzyszenia, jak również osoby z poza tego grona, zajmujące się problematyką wyceny nieruchomości. Kolejny – drugi już numer wydany został w maju br., a zamierzeniem Zarządu jest wydanie Biuletynu w formie kwartalnika.

Od bieżącego roku stowarzyszenie posiada własną stronę internetową – www.ssrn.kielce.pl

Aktualnie najważniejszą sprawą dla jest utworzenie bazy danych o transakcjach nieruchomości. Pod patronatem Stowarzyszenia kilkudziesięciu rzecz-

znawców zaczyna prace tworzenia takiej bazy, korzystając z programu VALOR firmy Pronet.

Wykaz członków Świętokrzyskiego Stowarzyszenia Rzeczników Majątkowych w Kielcach: Janina Adamczyk, Anna Banasiak, Antoni Bartoszewicz, Krzysztof Bądel, Henryk Bernaciak, Stanisław Biernat, Krzysztof Czekaj, Witold Domański, Grzegorz Domagała, Anna Dubowik – Lewińska, Jan Duda, Krystyna Foltyn, Edward Fura, Jadwiga Góra, Zofia Guła, Marcin Grzyb, Celina Hoffman, Władysław Józwiak, Anna Judzińska-Noch, Józef Kasperek, Justyna Kisiel, Elżbieta Koczubiej, Helena Kowalczyk, Gustaw Kozłowski, Urszula Kozyska, Zbigniew Krasoń, Weronika Krawczyk, Jerzy Krężelewski, Mirosława Kubicka, Jolanta Kuprian, Edward Kusiak, Kazimiera Lech – Dziedzic, Krzysztof Ławik, Teresa Maćkosz, Urszula Mazur, Janusz Krzysztof Meyer, Ewa Midura, Elżbieta Misiorek, Zuzanna Myszka, Maria Nawrot, Sławomir Neugebauer, Mariusz Nużyński, Lucjan Paciura, Urszula Papka, Kazimierz Pasterczyk, Zdzisław Perz, Grażyna Piekarek, Ewa Piróg, Jarosław Przygodzki, Tadeusz Radwan, Anna Radziejowska, Izabela Rutowska, Marek Sacharz, Maciej Sadowski, Grażyna Serwańska, Agnieszka Senator, Zbigniew Sieczka, Jan Sikora, Ewa Skiba, Marian Służalski, Elżbieta Sobczyk, Ludwik Solarz, Jolanta Stachowicz, Mirosław Stachura, Tadeusz Starzęba, Mieczysław Szczerba, Andrzej Szmajda, Maciej Świdorski, Jolanta Urszula Tuśnio, Emilia Wasilewska, Marian Westphal, Danuta Wójcicka, Zbigniew Wójcicki, Robert Wzorek, Tadeusz Zajac, Jacek Zych, Marian Żelazowski, Barbara Żyła.

Robert Wzorek, rzecznik prasowy

Zarząd Świętokrzyskiego SRM

Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Bydgoszczy

Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Bydgoszczy rozpoczęło działalność 4 kwietnia 1995 roku.

Głównym celem stowarzyszenia jest stworzenie profesjonalnej obsługi rynku nieruchomości i zapewnienie jego rozwoju oraz sprawnego funkcjonowania, także troska o przestrzeganie etyki zawodowej.

W dniu powstania bydgoskie stowarzyszenie liczyło 22 członków założycieli. Uchwałą Rady Krajowej Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych w dniu 24 września 1995 roku SRZM w Bydgoszczy przyjęte zostało do Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych.

Obecnie nasze Stowarzyszenie reprezentowane jest przez Zarząd w składzie:

Prezes – Wojciech Makowiecki
 Z-ca Prezesa – Andrzej Pestka
 Sekretarz – Ewa Wood
 Skarbnik – Jan Drygas
 Członek Zarządu – Romuald Gill
 Z-ca Członka Zarządu – Waleria Gort-Cisło.

Trzeba zaznaczyć, że Prezes Wojciech Makowiecki pełni tę zaszczytną funkcję od momentu powstania stowarzyszenia do chwili obecnej.

Zarząd Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych w Bydgoszczy ze szczególną troską dba o edukację stowarzyszonych rzeczoznawców majątkowych. Na licznych kursach, seminariach i szkoleniach podnoszą swe kwalifikacje nie tylko nasi członkowie, ale również członkowie stowarzyszeń z sąsiednich województw. Otrzymujemy od wszystkich wyrazy aprobaty oraz podziękowania za dobrze przygotowane i przemyślane tematy edukacyjnych spotkań. Zapraszamy do udziału w tych spotkaniach również pracowników urzędów. W ubiegłym roku takich edukacyjnych spotkań odbyło się pięć.

W naszym stowarzyszeniu dbamy również o integrację członków. Do zwyczaju już należą dwukrotne w ciągu roku plenerowe spotkania wiosenne i letnie. Szczególnie często or-

ganizujemy je w pobliskim Myślicinku, w sąsiedztwie pięknego Ogrodu Botanicznego, Ogrodu Fauny i Flory oraz stadniny koni. Do zwyczaju również należą zimowe spotkania karnawałowe, kiedy po omówieniu „spraw bieżących” rzeczoznawcy oddają się przygotowanej na ich cześć zabawie.

Nasi członkowie aktywnie wspierają Zarząd w pracy na rzecz stowarzyszenia, zwłaszcza w zakresie opiniowania i wnoszenia uwag do projektów ustawy, rozporządzeń oraz standardów.

Jesteśmy zaangażowani w pracę komisji działających przy Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych. I tak:

- ▶ Prezes Wojciech Makowiecki jest członkiem Komisji Kwalifikacyjnej,
- ▶ Ewa Wood działa w Komisji Arbitrażowej,
- ▶ Małgorzata Krajewska pracuje w Komisji Etyki,
- ▶ Radosław Gaca pracuje w Komisji Legislacyjnej,
- ▶ Elżbieta Majewska pracuje w Komisji ds. Szkoleń,
- ▶ Romuald Gill działa w Komisji

W naszym stowarzyszeniu działa Pełnomocnik ds. praktyk zawodowych. Jest nim Ryszard Deja.

W ramach naszej działalności zajmujemy się również opiniowaniem sporządzanych przez naszych członków operatów szacunkowych. Dla tego celu powoływane są każdorazowo do sprawy stowarzyszeniowe komisje arbitrażowe.

Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Bydgoszczy jako Członek Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych aktywnie uczestniczy w pracach na rzecz Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych, a także bierze udział w szkoleniach i corocznej konferencji.

Jesteśmy przekonani o dobrej pracy naszego stowarzyszenia na rzecz zawodu Rzecznawcy Majątkowego. Dowodem, który utwierdza nas w tym przekonaniu, są wciąż wpływające do naszego stowarzyszenia prośby o przyjęcie w poczet członków. Jest to miłe podziękowanie za trud włożony przez wszystkich członków stowarzyszenia w jego pozytywny wizerunek.

Środkowopomorskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych

z siedzibą w Koszalinie

Środkowopomorskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Koszalinie ma dziewięć lat. Powstało w 1994 r. z inicjatywy osiemnastu członków założycieli.

Pierwszy Zarząd Stowarzyszenia stanowili:

- ▶ Włodzimierz Jasiakiewicz – Prezes
- ▶ Elżbieta Stencel – Wiceprezes

- ▶ Grażyna Florków – Skarbnik
- ▶ Bolesław Bolejko – Członek Zarządu
- ▶ Marek Kaczyński – Członek Zarządu

Obecny Zarząd wybrany na IX Zwyczajnym Walnym Zebraniu Członków w styczniu b.r. pracuje w następującym składzie:

- ▶ Włodzimierz Jasiakiewicz – Prezes
- ▶ Mirosława Koczara – Wiceprezes
- ▶ Alicja Wolska – Sekretarz
- ▶ Krzysztof Smarul – Członek Zarządu
- ▶ Lech Paziewski – Członek Zarządu

Na koniec czerwca 2003 r. Stowarzyszenie zrzeszało 97 członków. Zamieszkują oni i działają na terenie 5 województw: zachodniopomorskiego, pomorskiego, wielkopolskiego, warmińsko-mazurskiego i dolnośląskiego.

Mamy także członków honorowych. Są nimi osoby szczególnie zasłużone dla rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego i Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. Należą do nich:

- ▶ Henryk Jędrzejewski,
- ▶ Waclaw Baranowski,
- ▶ Zdzisław Małecki,
- ▶ Andrzej Hopfer.

Ponad 80% członków posiada uprawnienia rzeczoznawcy majątkowego. Pozostali to biegli sędziwi, posiadający uprawnienia rzeczoznawców branżowych, głównie ds. wyceny maszyn i urządzeń, budowlane itp. Zdecydowana większość członków swoją działalność zawodową prowadzi na terenie Pomorza Środkowego.

Siedziba Stowarzyszenia od początku znajduje się w Koszalinie, przy ulicy Jana z Kolna 38, w budynku Naczelnej Organizacji Technicznej, a biuro czynne jest we wszystkie dni robocze tygodnia.

Wielu członków naszego Stowarzyszenia cechuje wysoka aktywność. Uczestniczą oni konstruktywnie w kształtowaniu naszego zawodu oraz rozwoju lokalnego i krajowego ruchu rzeczoznawców majątkowych. Jesteśmy dumni z tego, że ponad 10 % ogółu naszych członków działa w różnego rodzaju gremiach szczebla ogólnokrajowego. Prezes Stowarzyszenia Włodzimierz Jasiakiewicz jest członkiem Rady Krajowej Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych. W Komisji Zagranicznej PFSRM nasze Stowarzyszenie reprezentuje kolega Kazimierz Łoś. W Komisji Szkoleń jest Lech Paziewski, a w Komisji Rozwoju Zawodu Ewa Melanowicz. W Komisji Arbitrażowej PFSRM Stowarzyszenie reprezentują 3 osoby: Alicja Wol-

Zarząd ŚSRM

ska, Kazimierz Dobrzyniewicz i Krzysztof Smarul. W Komisji Odpowiedzialności Zawodowej przy Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast jest Mirosława Koczara i Lech Paziewski, natomiast w Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, Podkomisji ds. Rzeczoznawców Majątkowych nasze Stowarzyszenie reprezentują Czesław Hurynowicz i Włodzimierz Jasiakiewicz.

Kształtując strukturę naszego Stowarzyszenia tworzymy warunki do skutecznego działania. Oprócz organów statutowych, powołaliśmy zespoły i pełnomocników zajmujących się sprawami problemowymi.

Aktualnie działają:

- ▶ Zespół ds. Opiniowania Projektów Standardów Zawodowych,
- ▶ Zespół ds. Opiniowania Operatów Szacunkowych,
- ▶ Zespół ds. Informacji Internetowej,
- ▶ Pełnomocnik ds. Praktyk Zawodowych,
- ▶ Pełnomocnik ds. Egzaminów Państwowych,
- ▶ Rzecznik Prasowy Stowarzyszenia.

Główne kierunki działalności Stowarzyszenia skupiają się wokół form doskonalenia warsztatu rzeczoznawcy majątkowego. Podstawę stanowią różne formy szkolenia: spotkania dyskusyjne, seminaria organizowane przez nasze i inne stowarzyszenia oraz Federację.

Od lat największym powodzeniem cieszą się comiesięczne spotkania dyskusyjne, gdzie wprowadzenia do ustalonych w rocznych planach tematów, dokonują członkowie Stowarzyszenia oraz zaproszeni goście, znawcy różnych dziedzin wiedzy przydatnej w naszym zawodzie. Spotkania takie trwają często po kilka godzin i przynoszą dużą satysfakcję ich uczestnikom.

Wyjątkowo dużym zainteresowaniem w skali kraju spotykają się organizowane dwukrotnie w ciągu roku przez nasze Stowarzyszenie seminaria w Unieściu k/Koszalin. Zwykle w seminarium uczestnicy ponad 200 osób. Jest to zasługa nie tylko atrakcyjnej miejscowości nadmorskiej ale przede wszystkim odpowiednio dobranych tematów szkoleniowych, udział znanych i cenionych wykładowców oraz dobrej organizacji i wyjątkowej atmosfery. Takich seminariów w Unieściu zorganizowaliśmy już 15. Za ich organizację Zarząd PFSRM w maju 2002 r. przekazał naszemu Stowarzyszeniu podziękowanie i wyróżnił medalem Federacji.

W podnoszeniu kwalifikacji pomaga także słowo pisane. Stowarzyszenie prowadzi specjalistyczną bibliotekę, sukcesywnie uzupełnianą i aktualizowaną nowościami wydawniczymi.

Jako jedno z nielicznych Stowarzyszeń w kraju od początku swego istnienia wprowadziliśmy ocenę członków w zakresie ustawicznego dokształcania. Każdy członek za udział w poszczególnych formach dokształcania otrzymuje odpowiednią ilość punktów, a ich roczny limit ustalało do 2002 roku Walne Zebranie Stowarzyszenia, a obecnie zgodnie z regulaminem PFSRM.

Od wielu lat przy Stowarzyszeniu funkcjonuje Punkt Konsultacyjny, czynny codziennie, z którego korzystają nasi członkowie a także Koleżanki i Koledzy z innych Stowarzyszeń.

Za całokształt działalności na rzecz ruchu zawodowego Złotą Honorową Odznaką Federacji wyróżniony został Prezes Stowarzyszenia – Włodzimierz Jasiakiewicz, który funkcję tę pełni nieprzerwanie od 1994 r., a Srebrną Honorową Odznakę otrzymała Koleżanka Mirosława Koczara, wieloletni członek Zarządu, obecnie Wiceprezes.

Jesteśmy dumni z powierzenia nam przez Radę Krajową PFSRM organizacji XII Krajowej Konferencji Rzeczników Majątkowych. Dążeniem organizatorów jest aby uzyskała ona przede wszystkim pod względem merytorycznym jak najwyższą ocenę środowiska i władz Federacji. Szczególną rangę chcemy nadać dokumentowi, jakim będzie „Deklaracja Koszalińska”, podsumowująca dorobek dziesięciolecia PFSRM i wytyczająca kierunki działania naszego ruchu na najbliższy okres.

Oceniając dziewięćletni okres naszej działalności uważamy, że czasu tego nie zmarnowaliśmy. Za największe osiągnięcie uważamy konsolidację środowiska, rozwój organizacyjny i stworzenie warunków sprzyjających doskonaleniu naszego warsztatu zawodowego. Nadal będziemy rozwijać i doskonalić te wszystkie ugruntowane i sprawdzone formy działalności.

Włodzimierz Jasiakiewicz

Lista członków ŚSRM

Lp.	Nazwisko i imię
1.	Baranowski Wacław
2.	Hopfer Andrzej
3.	Jędrzejewski Henryk
4.	Malecki Zdzisław
5.	Babec Jan
6.	Balejko Bolesław
7.	Bączar Iwona
8.	Bajer Stefan
9.	Bednarek Leszek
10.	Bil Józef
11.	Bocewicz Danuta
12.	Ćwiężka Zbigniew
13.	Dobrowolski Wojciech
14.	Dobrzyniewicz Kazimierz
15.	Dyrda Wojciech
16.	Gawińska-Urbanowicz Hanna
17.	Ginda Maria
18.	Godziewski Jan
19.	Gołębiowska Urszula
20.	Góra Roman
21.	Górzyński Ireneusz
22.	Grinberg Bożena
23.	Grzegorzówka Jerzy
24.	Gulczyński Lzydor
25.	Guziński Stefan
26.	Hamerska Grażyna
27.	Harat Piotr
28.	Hołubicka Hanna
29.	Hołubowicz Jarosław
30.	Hryniewicz Stanisław
31.	Hurynowicz Czesław
32.	Husejko Władysław

33.	Iwankiewicz Teresa
34.	Jagła Anna
35.	Jaroszewski Stanisław
36.	Jasiakiewicz Włodzimierz
37.	Jawor Jarosław
38.	Kaczyński Marek
39.	Kapusta Anna
40.	Karwat Stanisław
41.	Klapiński Bogdan
42.	Kloskowski Dariusz
43.	Koczara Mirosława
44.	Koralewski Jan
45.	Korbutowicz Katarzyna
46.	Krajewski Tadeusz
47.	Krupiński Jan
48.	Krupka Ireneusz
49.	Kulik Andrzej
50.	Kurylczyk Jan
51.	Lulek Ryszard
52.	Łoś Kazimierz
53.	Maciaszek Wiesława
54.	Maciukiewicz Jan
55.	Majcher Katarzyna
56.	Malesińska Joanna
57.	Marzec-Drużba Elżbieta
58.	Matuszak Roman
59.	Mazur Stanisław
60.	Melanowicz Ewa
61.	Michalec Lucyna
62.	Mierzyński Witold
63.	Mikołajczak Stanisław
64.	Nurkiewicz Henryk
65.	Obłój Tomasz
66.	Paciorek Magdalena
67.	Pacjan Henryk
68.	Parol Aleksandra
69.	Paziewski Lech
70.	Pietrzak Edward
71.	Popiel Jan
72.	Popiel Krystyna
73.	Przytuła Piotr
74.	Rentflejš Katarzyna
75.	Rosiak Stefan
76.	Rosółowska Teresa
77.	Rżanek Marek
78.	Skórski Henryk
79.	Słomska Mariola
80.	Słowik Zenon
81.	Smarul Krzysztof
82.	Stalenga Bolesław
83.	Stefański Andrzej
84.	Stencel Elżbieta
85.	Szaniawska Halina
86.	Szymczak Jarosław
87.	Ślubowski Zdzisław
88.	Urbańska Ewa
89.	Wicińska Teresa
90.	Wolska Alicja
91.	Wolski Jacek
92.	Wyszyński Łukasz
93.	Zachciał Henryk
94.	Zahradnik Ryszard
95.	Zarzycki Czesław
96.	Zienkiewicz Jolanta
97.	Ziomek Krzysztof

Regionalne Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Lublinie

Nikt nie pamięta, jaka była pogoda 7 maja 1995 roku, nikt nie wie, czy padał deszcz, czy było słonecznie, jedno jest pewne – że pomysł, jaki zaświtał wówczas w głowie kilkunastu lubelskich rzeczoznawców, był nad wyraz fortunny i zwiastował nader pomyślnie perspektywy. Powstało Regionalne Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych w Lublinie pod światłym przewodem Beaty Szykulskiej przy nader poważnym wsparciu ze strony Jadzi Zielińskiej, Mirka Muchy, Olka Kopera, Janusza Wacińskiego i Bożenki Martynowskiej. Niestety, czasy były trudne i nie zachowała się żadna wspólna fotografia pionierów. Oprócz tej silnej grupy, która stała się Zarządem, czyli głową nowo powstałego ciała, tworzyło je jeszcze trzydziestu siedmiu innych członków. Nie minął miesiąc i ten skomplikowany organizm zapragnął mieć osobowość – z braku lepszych propozycji zgodził się na osobowość prawną, którą uzyskał 2 czerwca tegoż samego 1995 roku. Od tej pory rozwijał się nad wyraz dynamicznie, z czasem niemal potrając swoje rozmiary; dziś liczy 116 członków, co między innymi było skutkiem szczęśliwego mariażu z Zamojskim Stowarzyszeniem Rzecznawców Majątkowych, do którego doszło w 1999 roku. Już u początku swego istnienia Stowarzyszenia zostało też przyjęte do Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzecznawców Majątkowych.

Stowarzyszenie od początku chciało być elitarne; by się odróżnić od innych, zapisano w statucie, że jego członkami mogą być jedynie rzeczoznawcy mający uprawnienia państwowe nadane przez Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa (później przez Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast). Tak też się stało i dziś w tym znakomitym gronie są wyłącznie fachowi rzeczoznawcy, mający zresztą najróżniejsze typy wykształcenia – zdecydowanie dominują absolwenci Wydziałów Budowlanych Politechnik (40%), na drugim miejscu są absolwenci Akademii Rolniczych (30%), dalej geodeci (20%), wreszcie przedstawiciele innych profesji (10%). W statucie zapisano, że cały ten ekskluzywny klub powołano po to, by pomagał swym członkom w doskonaleniu zawodowym, realizował ich potrzeby i oczekiwania, czuwał nad poziomem merytorycznym świadczonych przez rzeczoznawców usług oraz nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej i standardów zawodowych.

Do urzeczywistnienia zapisanych w statucie zadań Stowarzyszenie przystąpiło z energią i impetem, jaki przystoi tak młodemu zgromadzeniu (średnia wieku członków wyno-

si niespełna 45 lat). Wzajemna i rosnąca sympatia skłania członków do częstych spotkań – co tydzień spotyka się Zarząd, całe Stowarzyszenie co miesiąc, a ponadto jak najczęściej jego członkowie starają się organizować szkolenia, seminaria, konferencje. Ileż ich już było! Mieliliśmy w Kazimierzu Dolnym cztery „kuligi rzeczoznawców”, z czym zwykliśmy łączyć specjalistyczne seminaria; do dzisiaj te spotkania i kuligi wspominają koledzy z innych stowarzyszeń Federacji...

Ciągnęło nas też za granicę; dwukrotnie wyprawialiśmy się na Kresy Wschodnie, by dyskutować o problemach wyceny mienia zabużańskiego. Z bogatej dokumentacji fotograficznej

W czasie jednej z wypraw

wybraliśmy te zdjęcia, które ukazują jego skalę i piękno.

I w kraju nie brakowało pracy. Organizowaliśmy warsztaty praktyczne na temat rozpoznawania i wyceny drzew, seminaria z zakresu metod dochodowych, seminarium specjalistyczne dotyczące Ustawy o zamówieniach publicznych, trzy seminaria na temat Ustawy o gospodarce nieruchomościami i przepisów wykonawczych. Podczas tych spotkań naszymi gośćmi i wykładowcami byli: Henryk Jędrzejewski, Andrzej Kalus, Stanisława Kalusowa, Waclaw Baranowski, Andrzej Hopfer, Zdzisław Małcki, Mieczysław Prystupa, Ewa Kucharska-Stasiak, Ryszard Cymerman i wielu innych. Próbowaliśmy też podejmować – w skromnym na razie zakresie – pewne inicjatywy wydawnicze i udało się nam opublikować folder promujący Stowarzyszenie.

Nasi członkowie byli i wciąż są widoczni na zewnątrz. Współpracowali z miesięcznikiem „Firma i rynek”, uczestniczyli w szkoleniach organizowanych przez PFSRM dla potrzeb sektora bankowego i sektora skarbowo-podatkowego, pracują w Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej (Jadzia Zie-

lińska) i w Komisji Odpowiedzialności Zawodowej (Beata Szykulska, Piotr Walczyk, Tadek Janowski). Nie tylko my sami jesteśmy dumni z naszych koleżanek i kolegów; Beata Szykulska i Jadzia Zielińska zostały wyróżnione „Złotymi Honorowymi Odznakami Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych”.

Rosnącym ambicjom Stowarzyszenia będzie teraz musiał poddać nowo wybrany Zarząd, na którego czele stanął Piotr Walczyk, zgodnie współpracujący z Markiem Roszczewskim, Dorotą Barańską, Teresą Janicką i Beatą Szykulską, co zresztą doskonale widać na fotografii...

Zachodniopomorskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Szczecinie

Zachodniopomorskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Szczecinie powstało 2 marca 1996 r w wyniku wyodrębnienia się z Oddziału Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości. W marcu 2004 r. skończy się II kadencja władz Stowarzyszenia.

Aktualny skład Zarządu:

- ▶ Janusz Detka – prezes
- ▶ Zdzisław Adamek – wiceprezes i pełnomocnik ds. egzaminacyjnych,
- ▶ Halina Stankowska – sekretarz i pełnomocnik ds. praktyk zawodowych,
- ▶ Krystyna Przydział – skarbnik,
- ▶ Zofia Graczyk – członek – dokumentacja zebrań,
- ▶ Gerard Fronczak – członek – współpraca międzystowarzyszeniowa,
- ▶ Władysław Górka – członek – sprawy szkoleniowe.

Komisja Rewizyjna:

- ▶ Mieczysław Oltarzewski – przewodniczący
- ▶ Ewa Krudos – członek
- ▶ Waldemar Nowak – członek

Sąd Koleżeński:

- ▶ Jeanetta Mataczyńska – przewodnicząca oraz administrator Komisji Arbitrażowej,
- ▶ Romuald Piątkowski – członek,
- ▶ Iwona Wielgosz – członek,
- ▶ Edward Golus – członek,
- ▶ Anna Mataczyńska – członek oraz prowadzenie dokumentacji Komisji Arbitrażowej Stowarzyszenia.

Ponadto członkowie ZSRM pracują w komisjach ogólnokrajowych:

- ▶ Zdzisław Adamek – członek KOZ,
- ▶ Jeanetta Mataczyńska – członek Komisji Arbitrażowej PFSRM,
- ▶ Gerard Fronczak – członek Komisji Arbitrażowej PFSRM,

- ▶ Halina Stankowska – członek Komisji Współpracy z Zagranicą PFSRM,
- ▶ Janusz Detka – członek Komisji Rozwoju Zawodu PFSRM.

Zachodniopomorskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych skupia 60 członków zwyczajnych tj. ok. połowę rzeczoznawców majątkowych z terenu dawnego województwa szczecińskiego (ok. 1/4 ogółu rzeczoznawców majątkowych z województwa zachodniopomorskiego) oraz ok. 60 kandydatów na rzeczoznawców odbywających różne formy praktyki zawodowej.

Aktualną nazwę: Zachodniopomorskie SRM w Szczecinie zarejestrowano w Sądzie Rejonowym w Szczecinie 2 czerwca 2000 r.

Ambicją szczecińskiego środowiska rzeczoznawców majątkowych będzie zorganizowanie XIV Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w SZCZECINIE.

Zarząd SRM w Szczecinie.

Od lewej stoją: G. Fronczak, Z. Adamek, H. Stankowska.
Siedzą: J. Detka, Z. Graczyk, W. Górka, K. Przydział.

Kronika dziesięciolecia

1992

10 marca

Powołanie Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, w ramach której istnieje podkomisja ds. wyceny nieruchomości z szefem Henrykiem Jędrzejewskim.

7–8 grudnia, Częstochowa

Podczas I Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych „Aktualne problemy zawodu rzeczoznawcy majątkowego” dochodzi do spotkania przedstawicieli kilku regionalnych stowarzyszeń (Polskie Stowarzyszenie Rzecznawców Wyceny Nieruchomości z Olsztyna, Stowarzyszenie Biegłych i Rzecznawców w Zakresie Szacowania Nieruchomości z Poznania, Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych z Katowic, Małopolskie Stowarzyszenie Rzecznawców Nieruchomości z Krakowa oraz Krakowski Instytut Nieruchomości) a także członków Komisji Kwalifikacyjnej, którzy są inicjatorami powołania krajowej federacji organizacji skupiających rzeczoznawców majątkowych. Dyrektor Departamentu Geodezji i Gospodarki Gruntami MGPIB Henryk Jędrzejewski ogłasza „konkurs” na nazwę zawodu. Po zgłoszeniu wielu propozycji postanowiono dać środowisku rok na wybór tej jednej nazwy – ta która będzie najpowszechniej używana zostanie przyjęta.

1993

3–4 kwietnia, Katowice

W hotelu Senator odbyło się spotkanie, podczas którego powołano Tymczasowy Komitet Porozumiewawczy w składzie: Andrzej Hopfer, Zdzisław Matecki, Andrzej Kalus (przewodniczący). Uczestnicy spotkania (w porządku alfabetycznym): Waclaw Baranowski (Warszawa), Lech Bomerski (Poznań), Henryk Czajkowski (Gdańsk), W. Frankowski (Gdańsk), Lech Gutry (Katowice), Krzysztof Grzesik (Warszawa), Andrzej Hopfer (Olsztyn), Henryk Jędrzejewski (Warszawa), Andrzej Kalus (Katowice), Zdzisław Matecki (Poznań), J. Szarek (Kraków), A. Skośkiewicz (Łódź), Z. Skwarczyński (Częstochowa), Z. Solarz (Szczecin).

Kwiecień, Warszawa

Pierwsze spotkanie przedstawicieli Wschodnioeuropejskiej Fundacji na rzecz Nieruchomości (EERPF) z działaczami polskiego sektora nieruchomości (także z Federacji) w celu nawiązania współpracy.

Czerwiec, Warszawa

Spotkanie przedstawicieli 14 stowarzyszeń (z Olsztyna, Poznania, Łodzi, Szczecina, Torunia, Gorzowa Wielkopolskiego, Wrocławia, Legnicy, Warszawy, Białegostoku, Gdańska, Siedlec, Zielonej Góry i Katowic) poświęcone omówieniu

projektu statutu przygotowanego przez Zdzisława Mateckiego. Zdecydowano, że siedzibą Federacji będzie Warszawa.

12 sierpnia, Warszawa

W budynku Ministerstwa Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa odbyło się spotkanie przedstawicieli 15 stowarzyszeń, podczas którego uchwalono statut Federacji. Podpisali się pod nim delegaci: Pomorskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Nieruchomości, Toruńskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Wyceny Nieruchomości, Stowarzyszenia Ekspertów Wyceny Nieruchomości z Zielonej Góry, Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych we Wrocławiu, Warszawskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Nieruchomości, Regionalnego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych w Białymstoku, Polskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Wyceny Nieruchomości w Olsztynie, Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych w Siedlcach, Legnickiego Stowarzyszenia Taksatorów Nieruchomości, Łódzkiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych, Wielkopolskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych w Poznaniu, Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych w Katowicach, Zachodniopomorskiego Stowarzyszenia Specjalistów Wycen Nieruchomości w Szczecinie, Małopolskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Nieruchomości w Krakowie oraz Gorzowskiego Stowarzyszenia Biegłych w Zakresie Szacowania Nieruchomości w Gorzowie Wielkopolskim.

8 października, Gdańsk

II Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych „Szacowanie nieruchomości na terenach zurbanizowanych”. Odbywa się wyborcze posiedzenie Rady Krajowej, która

zgodnie ze statutem może rozpocząć działanie od stycznia 1994 roku. Na prezydenta kandydują dwie osoby: Andrzej Kalus i Andrzej Hopfer. W tajnym głosowaniu wybrany zostaje Andrzej Kalus. Wiceprezydentami zostają Henryk Czajkowski i Mieczysław Prystupa. Komisję rewizyjną tworzą: Wacław Baranowski (przewodniczący), Lech Bomerski, Lech Gutry, Leszek Zajączkowski i Henryk Mackiewicz.

16 grudnia, Warszawa

Sąd Wojewódzki w Warszawie dokonuje rejestracji Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczników Majątkowych.

1994

Warszawa, Ambasada Brytyjska

Spotkanie informacyjne z udziałem przedstawicieli brytyjskich i amerykańskich firm, mających swoje przedstawicielstwa w stolicy. Celem spotkania było przedstawienie Federacji i stowarzyszeń członkowskich po to, by rzeczoznawcy mogli pracować na ich rzecz, a także odbywać w nich praktyki. Po spotkaniu firmy stały się członkami wspierającymi Federację.

20–22 stycznia, Rynia k. Warszawy

Plenarne posiedzenie Podkomisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. Po raz pierwszy po II KKRM komisja spotkała się w poszerzonym składzie. W obradach uczestniczy wiceminister gospodarki przestrzennej i budownictwa Andrzej Urban oraz przewodniczący komisji kwalifikacyjnej Stanisław Kluska i wiceprzewodniczący kierujący podkomisją ds. szacowania nieruchomości Henryk Jędrzejewski. W trakcie obrad wyłoniono 7 zespołów roboczych, które miały za zadanie rozstrzygnięcie problemów dotyczących: pytań egzaminacyjnych; postępowania kwalifikacyjnego; projektu instrukcji wyceny nieruchomości. Powołano stałe zespoły robocze komisji do spraw pytań, regulaminowych, programów i szkoleń oraz związanych z działalnością i potrzebami komisji.

14–16 kwietnia, Dublin (Irlandia)

XXXV spotkanie The Group of Valuers of Fixed Assets (TEGOVOFA), w którym biorą udział przedstawiciele Federacji – Mieczysław Prystupa i Krzysztof Grzesik, który prowadził obrady grupy reprezentantów państw Europy Centralnej i Wschodniej. Podczas tego spotkania wniosek Federacji o przejście do TEGOVOFA został ponownie zaakceptowany i przegłosowany. Podczas konferencji przyjęto zaproszenie Polski do zorganizowania posiedzenia TEGOVOFA w Krakowie, we wrześniu tego roku.

6–7 maja, Politechnika Warszawska

Obraduje Rada Krajowa Federacji. Podczas obrad wybrani zostają ponownie (ze względów formalnych wybory w październiku 1993 roku były przedwczesne) prezydent i wiceprezydenci Federacji: Andrzej Kalus zostaje wybrany prezy-

dentem a Mieczysław Prystupa i Henryk Czajkowski – wiceprezydentami Federacji. Rada przyjęła i zatwierdziła „Program działania i założenia finansowe na rok 1994 i lata następne”. Omówiono przygotowania do III Konferencji Krajowej w Krakowie. Za konieczne uznano powołanie zespołu zajmującego się działalnością arbitrażową.

W poczet członków wspierających zostają przyjęte następujące firmy: Dautons Gerard Ele, Henry Butcher Poland, Price Waterhouse, PSI Poland, Geobis, Projnorm, Promix, Wacetob, Krakowskie Przedsiębiorstwo Geodezyjne. Federacja skupia 16 stowarzyszeń.

21–23 maja, Warszawa

Pierwsze seminarium dla rzeczoznawców obsługujących sektor bankowy, zorganizowane przez Federację, zgodnie z podpisanym porozumieniem z Polskim Bankiem Rozwoju.

2–4 czerwca, Kraków

Międzynarodowa konferencja „Standardy zawodowe w szacowaniu nieruchomości” zorganizowana przez PFSRM i Krakowski Instytut Nieruchomości. Udział wzięli m.in. minister gospodarki przestrzennej i budownictwa Barbara Blida, wiceminister Andrzej Urban oraz dyrektor departamentu Henryk Jędrzejewski, a także urzędnicy resortów: przekształceń własnościowych, finansów i rolnictwa. Gośćmi zagranicznymi byli m.in. przedstawiciel Wschodnioeuropejskiej Fundacji Nieruchomości Daryl Lippincott, szef Royal Institute of Chartered Surveyors Clive Lewis, sekretarz generalny Europejskiej Grupy Rzeczników Majątkowych Peter Champness oraz Philippe Malaquin z Francuskiego Instytutu Rzeczników Nieruchomości. Dla polskich rzeczoznawców najważniejszym przesłaniem konferencji jest potrzeba ustawicznego kształcenia.

1 lipca, Warszawa

Biuro Federacji przenosi się do dwupokojowego lokalu przy ulicy Kopernika 30.

6–7 lipca

Odbywa się posiedzenie Rady Krajowej, podczas którego dyskutowana jest celowość powołania Komisji Arbitrażowej do oceny spornych wycen.

Lipiec

Ukazuje się pierwszy numer kwartalnika Rzeczoznawca Majątkowy. Tytuł został przekazany przez kolegów z Wielkopolskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych.

29 września–1 października, Kraków

III Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych poświęcona m.in. standardom zawodowym. Na konferencji wydano Tymczasowe Zasady Wyceny MGPIB – tzw. „Ukrainkę”.

Równoległe odbywa się spotkanie TEGOVOFA/EUROVAL, w którym bierze udział kilkudziesięciu europejskich rzeczoznawców majątkowych.

1–12 listopada, USA

Wiceprezydent Federacji Mieczysław Prystupa na zaproszenie EERPF bierze udział w warsztatach szkoleniowych poświęconych systemowi edukacji osób zajmujących się problematyką nieruchomościową.

1 grudnia, Warszawa

Odbyło się pierwsze posiedzenie Komisji Arbitrażowej, którą kieruje Zdzisława Ledzion-Trojanowska.

Grudzień

Federacja składa oficjalny wniosek o przyjęcie do TIAVSC.

W trzecim numerze kwartalnika „Rzeczoznawca Majątkowy” ukazuje się projekt kodeksu etyki zawodowej, opracowany przez zespół w składzie: Henryk Czajkowski, Krzysztof Grzesik, Andrzej Kalus, Stanisława Kalus, Zdzisław Małecki (kierownik zespołu), Tomasz Telega.

1995

24–25 stycznia, Warszawa

Obradowała Rada Krajowa. Uchwalono, że jedynym organizatorem egzaminów na uprawnienia zawodowe są stowarzyszenia regionalne. Ustalono, że lista wojewódzka – zawierająca wykaz osób zajmujących się szacowaniem nieruchomości – powinna być zachowana do końca 1995 roku, a osoby będące na tej liście powinny posiadać uprawnienia nadane przez ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa. W poczet federacji przyjęto trzy nowe stowarzyszenia: Środkowopomorskie z siedzibą w Koszalinie, Koszalińskie i Kaliskie.

1 marca, Warszawa

Ministerstwo GPIB wydaje zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad ustalania wartości nieruchomości.

6–8 marca, Cannes

Spotkanie TEGOVOFA/EUROVAL w Cannes, którego celem było kontynuowanie prac nad nowymi standardami zawodowymi. Rozmawiano także o licencjach dla rzeczoznawców w krajach UE, ale nie doszło do porozumienia w tej kwestii. Ze strony PFSRM w spotkaniu wzięli udział: Krzysztof Grzesik, Andrzej i Stanisława Kalusowie.

15 marca, Kapsztad (RPA)

Podczas walnego zgromadzenia TIAVSC zostaje złożony wniosek Federacji o przyjęcie do tej organizacji.

17–19 marca, Warszawa

Pierwszy cykl szkoleń na temat szacowania wartości nieruchomości dla potrzeb skarbowo-podatkowych. Podczas pierwszego seminarium wykład wygłosił Witold Modzelewski – podsekretarz stanu w ministerstwie finansów.

2–3 maja, Warszawa

Seminarium dla szefów biur stowarzyszeń lokalnych zorganizowane przy pomocy EERPF z USA na temat rozwoju stowarzyszeń. Prowadzący – Fletcher Hall.

4–5 maja, Międzyzdroje

Rada Krajowa podejmuje uchwałę w sprawie przyjęcia do stosowania w praktyce przez członków stowarzyszeń tworzących Federację Standardów Zawodowych Rzeczoznawców

Majątkowych. Jednocześnie członkowie Rady, będący szefami tych stowarzyszeń zobowiązali się do wdrożenia standardów oraz przeprowadzenia szkoleń w swoich stowarzyszeniach. Standardy są zgodne z wytycznymi TEGOVOFA. Autorzy standardów skorzystali także z lektury rozwiązań amerykańskich, udostępnionych przez EERPF, która dzięki pomocy USAID wsparła finansowo prace związane z publikacją polskich standardów. Projekt standardów był recenzowany przez specjalistów brytyjskich i amerykańskich. Integralną częścią standardów jest Kodeks Etyki Zawodowej. Do Federacji przyjęto 20-te stowarzyszenie – Świętokrzyskie SRM z siedzibą w Kielcach.

Grono członków wspierających PFSRM powiększyło się o polskie przedstawicielstwa zagranicznych firm: Debenham Thorpe Zadelhoff DTZ, EXPERTISE oraz Prima Property Inc. Rada Krajowa uchwaliła Regulamin działania Komisji Arbitrażowej.

12 maja, Kraków

Prezydent Andrzej Kalus podpisał z członkami zarządu KIN Władysławem Brzeskim i Bogdanem Rogatko porozumienie o współpracy PFSRM z Krakowskim Instytutem Nieruchomości.

18–19 maja, Tiltburg (Holandia)

Wizyta polskich rzeczoznawców u ich holenderskich kolegów pośredników w związku z odbywającym się w tym mieście kongresem.

1–14 czerwca, Vancouver (Kanada)

Podczas Światowego Kongresu Wyceny jeden z referatów wygłosił Krzysztof Grzesik.

7 czerwca, Warszawa

Podpisane zostało porozumienie pomiędzy Federacją a Bankiem Pekao S.A. w sprawie współpracy w zakresie wyceny przedmiotów zabezpieczenia wierzytelności Banku. Na mocy porozumienia m.in. zostały przekazane do tego banku listy rzeczoznawców majątkowych, którzy ukończyli specjalistyczne szkolenie „bankowe”.

8–10 czerwca, Zielona Góra

Federacja wraz z lokalnym stowarzyszeniem organizuje I Lubuskie Lato Rzeczoznawców poświęcone wycenie obiektów zabytkowych. Kolejne odbywają się w następnych latach.

13–18 czerwca, Moskwa

Wiceprezydent Henryk Czajkowski reprezentuje Federację na II Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Rosji.

26 czerwca, Warszawa

Zarząd Federacji spotkał się z kierownictwami firm, które są członkami wspierającymi PFSRM. W trakcie spotkania m.in. poproszono przedstawicieli tych firm o składanie ofert na organizację Światowego Kongresu Rzeczoznawców, który ma się odbyć w Warszawie w 1996 roku.

29–30 czerwca, Olsztyn

Pierwsze Mistrzostwa Polski Rzeczoznawców Majątkowych w Tenisie Ziemnym, organizowane przez PSRWN.

25 lipca, Warszawa

Zostało zawarte porozumienie o współpracy pomiędzy PFSRM a Korporacją Brokerów Ubezpieczeniowych Protektor. Przedmiotem umowy jest stworzenie przez Protektora systemu ubezpieczeń (w tym OC) dla rzeczoznawców majątkowych.

24–26 września, Wrocław

IV Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych. Najważniejszym wydarzeniem było podpisanie porozumienia PFSRM (prezydent Andrzej Kalus) z Ministerstwem Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa (minister Barbara Blida) w sprawie organizowania przez sfederowane stowarzyszenia postępowania kwalifikacyjnego związanego z nabywaniem uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. Projekt porozumienia przygotował dyrektor departamentu Henryk Jędrzejewski. Biuro Federacji pełni rolę koordynacyjną i przyjmuje od stowarzyszeń wnioski w sprawie organizowania egzaminów. Odtąd tylko sfederowane stowarzyszenia mogą organizować egzaminy państwowe dla rzeczoznawców.

17 października, Warszawa

Spotkanie z prezesem Agencji Budowy i Eksploatacji Autostrad Andrzejem Patalasem. Podczas spotkania ustalono m.in., że Federacja opracuje projekt standardu wyceny nie-

ruchomości przeznaczonych do wykupu w związku z planowaną budową w Polsce sieci autostrad.

26–28 października, Bruksela (Belgia)

Spotkanie przedstawicieli TEGOVOFA i EUROVAL, w którym bierze udział prezydent Andrzej Kalus. Podczas spotkania podjęto prace zmierzające do połączenia obu organizacji w jedną.

27–29 grudnia, Kazimierz Dolny

Zespół ds. szkoleń pod kierunkiem Mieczysława Prystupy opracował długofalowy program szkoleń prowadzonych wspólnie z EERPF.

1996

21–23 marca, Szklarska Poręba

Obrady Rady Krajowej podczas których m.in. przyjęto standard dotyczący wyceny nieruchomości pod autostrady. Powołano dwa zespoły: ds. rozpatrywania zgłoszeń o zorganizowanie egzaminu na uprawnienia zawodowe (Mieczysław Prystupa, Ryszard Witowski, Jacek Korbień) oraz ds. opracowania rozporządzenia wykonawczego do ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami (Ryszard Witowski, Wojciech Makowiecki, Zdzisław Małeckie, Lucyllia Głogowska). Rada Krajowa przyjęła trzy nowe stowarzyszenia w poczet Federacji: ze Szczecina, z Rzeszowa i z Tarnobrzegu.

26–30 marca, Sofia (Bułgaria)

Konferencja EERPF dla stowarzyszeń z krajów Europy Środkowej i Wschodniej (26–27 marca) poprzedzająca wiosenną sesję TEGOVOFA. Polska delegacja w składzie Henryk Czajkowski i Maria Rymarowicz wzięła także udział w warsztatach poświęconych szacowaniu w warunkach ograniczonego rynku. Podczas sesji rozmawiano m.in. o planowanym połączeniu TEGOVOFA z EUROVAL, decyzja w tej sprawie ma zapaść w trakcie jesiennej sesji w Lizbonie.

9 maja, Warszawa

Federacja zawarła porozumienie z Agencją Budowy Autostrad w sprawie współpracy dotyczącej wdrażania standardu „Wycenia nieruchomości pod autostrady”. W wyniku porozumienia Federacja opracowała program seminarium specjalistycznego dla rzeczoznawców i dla pracowników agencji. Przy wykonywaniu prac związanych z określaniem cen nieruchomości nabywanych pod autostrady agencja będzie zlecała jednostkom współpracującym korzystanie z usług rzeczoznawców przeszkolonych na tych kursach.

6–7 czerwca, Olsztyn
II Tenisowe Mistrzostwa Polski Rzeczoznawców

Majątkowych zorganizowane przez olsztyński oddział Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości.

11 czerwca, Warszawa

Posiedzenie Rady Krajowej, w trakcie której m.in. dyskutowano stanowisko w sprawie wykonywania operatów szacunkowych na potrzeby zamówień zawieranych w oparciu o ustawę o zamówieniach publicznych. Zdecydowano także o przyznawaniu medalu Federacji – za zasługi dla Federacji. Po raz pierwszy medal zostanie przyznany podczas Światowego Kongresu Rzeczoznawców w październiku. W skład Federacji przyjęto Zamojskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych.

12–13 czerwca, Warszawa

Międzynarodowa konferencja współorganizowana przez PFSRM poświęcona ustawicznemu kształceniu rzeczoznawców majątkowych. W konferencji wzięło udział kilkudziesięciu rzeczoznawców z Francji, Anglii, Ukrainy, USA i Polski. W trakcie konferencji Zarząd Federacji spotykał się z: delegacją ukraińskich rzeczoznawców (rozmawiano o zorganizowaniu wspólnej konferencji tematycznej), z delegacją RICS, na czele z Simonem Pottem, z którą omówiono dalszą współpracę, m.in. wykorzystanie środków PHARE przyznanych Federacji za pośrednictwem RICS; oraz z przedstawicielem EERPF Walterem Winiusem na temat standardów zawodowych.

4–5 lipca, Warszawa

Federacja gościła wiceprezydenta EERPF Allena Deckera. Głównym tematem rozmów była kwestia szkoleń i dalszej współpracy.

13 sierpnia, Warszawa

Rada Ministrów przyjmuje projekt ustawy o gospodarce nieruchomościami i kieruje go do Sejmu.

11–15 września, Kalisz

250 uczestników bierze udział w konferencji „Kierunki regulacji prawnych w zakresie geodezji i kartografii”, która jest ważnym elementem prac przygotowawczych nad tworzeniem katastru w Polsce. Współorganizatorem konferencji jest lokalne stowarzyszenie rzeczoznawców majątkowych.

16–17 września, Łódź

Pierwsza Ogólnopolska Konferencja „Zarządzanie nieruchomościami” zorganizowana przez Łódzkie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych oraz Uniwersytet Łódzki i Zakład Inwestycji i Nieruchomości Urzędu Wojewódzkiego.

21–22 września, Beskid Śląski

W Szcaś Rajdzie zorganizowanym przez SRM w Katowicach na szlakach Beskidu Śląskiego biorą udział rzeczoznawcy z całej Polski.

26–28 września, Lizbona (Portugalia)

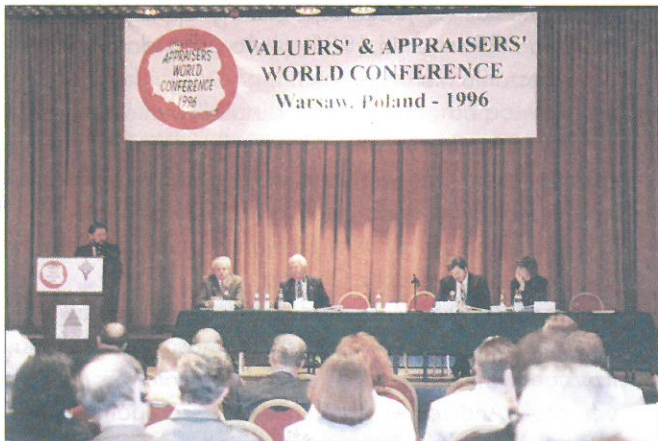
Prezydent PFSRM Andrzej Kalus bierze udział w jesiennej sesji TEGOVOFA, podczas której zapada decyzja o jej połączeniu z EUROVAL, w rezultacie czego ma powstać nowa organizacja europejskich rzeczoznawców – TEGOVA.

28–30 września, Miedzeszyn k. Warszawy

Z inicjatywy Federacji zorganizowano seminarium dla osób prowadzących wykłady z zakresu rzeczoznawstwa majątkowego w trzech grupach tematycznych: ekonomiczno-finansowe podstawy wyceny, prawne zagadnienia wyceny, podstawy budownictwa. Większość uczestników poparła wniosek o wydanie leksykonu, zawierającego ujednoczone pojęcia z zakresu gospodarki nieruchomościami.

8–9 października, Warszawa

W biurze Federacji odbyło się spotkanie przedstawicieli EERPF Normana Flynna i Carla Schultza Jr. z delegatami stowarzyszeń rzeczoznawców z Europy Środkowej i Wschodniej. 9 października uczestniczący w spotkaniu przedstawiciele 7 krajów tego regionu (Bułgaria, Polska, Rosja, Rumunia, Słowacja, Ukraina, Węgry) podpisali porozumienie o powołaniu sieci stowarzyszeń rzeczoznawców pod nazwą CEEVAN. Na mocy porozumienia Biuro PFSRM służy jako sekretariat całej sieci.

9–11 października, Warszawa

Światowy Kongres Rzeczoznawców Majątkowych, w którym uczestniczy 250 delegatów m.in. z Australii, Brazylii, Malawi, Chin, USA, Rosji, Indii, Niemiec, Francji, Kanady, Wielkiej Brytanii, Holandii, Malezji, Irlandii. Równolegle odbywa się spotkanie plenarne TIAVSC oraz V Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych poświęcona uwarunkowaniom określającym wiarygodność operatów szacunkowych.

Spotkanie TIAVSC ma na celu omówienie projektów nowych standardów międzynarodowych, jako wzorów dla standardów krajowych, a w szczególności standardu dotyczącego wpływu zanieczyszczenia środowiska na wartość nieruchomości. Światowy Kongres został przygotowany merytorycznie

przez Federację, a technicznie przez firmę Price Waterhouse Nieruchomości z Warszawy. Tematem przewodnim kongresu były standardy zawodowe i arbitraż w wycenach.

9 października, Warszawa

Obraduje Rada Krajowa, która podejmuje uchwały dotyczące:

- przyznania po raz pierwszy przyjaciółom polskich rzeczoznawców medali „Amicus de Rebus Peritorum Polonorum”: Henrykowi Jędrzejowskiemu, Wschodnioeuropejskiej Fundacji na rzecz Nieruchomości oraz Peterowi Champnessowi. Medale wręczono podczas Światowego Kongresu Rzeczoznawców.
- organizacji kolejnej konferencji krajowej w Olsztynie w dniach 11–13 września 1997 r.,
- wyboru przewodniczącego Komisji Arbitrażowej na dwuletnią kadencję. Ponownie wybrano Zdzisławę Ledzion-Trojanowską, prezesa Łódzkiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych,
- powołano zespół ds. ustawicznego kształcenia z przewodniczącą Lucylią Głogowską z Małopolskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych.

1997

1 stycznia

Zgodnie z założeniami Reformy Centrum Administracyjno-Gospodarczego Rządu RP znika Ministerstwo Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa, a na jego miejsce zostaje powołany urząd centralny – Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

17, 19 luty, Warszawa

W biurze Federacji składa wizytę Daryl Lippincot, wiceprezydent EERPF. W rozmowach dotyczących bieżącej współpracy uczestniczy zarząd w składzie: Andrzej Kalus, Henryk Czajkowski i Mieczysław Prystupa.

27–28 luty, Warszawa

Seria roboczych spotkań przedstawicieli sfederowanych stowarzyszeń z zarządem Federacji poświęcona omówieniu i ocenie dotychczasowej działalności federacji oraz pożądanych zmian w przyszłości.

10–11 marca, Cannes (Francja)

Wiosenna sesja TEGOVOFA i EUROVAL, Federację reprezentuje prezydent Andrzej Kalus.

15–16 kwietnia, Warszawa

50 osób wzięło udział w seminarium zorganizowanym przez Federację wspólnie z EERPF na temat wpływu autostrady na nieruchomości przyległe. Dawid Craig – gość z USA, przedstawił wiodący referat wraz ze studium przypadku. Polską część seminarium prowadził prof. Ryszard Cymerman.

18–19 kwietnia, Warszawa

Posiedzenie Rady Krajowej, podczas którego członkowie wysłuchali sprawozdania z prac Zarządu w latach 1993-97; sprawozdania Komisji Rewizyjnej oraz z prac zespołów specjalistycznych Federacji. Zarząd otrzymał absolutorium. Powołano zespół ds. zmian w statucie w składzie: Ryszard Witowski, Zdzisław Matecki, Henryk Malicki, Witold Romański, Stanisław Cegielski, Janusz Jasiński. Podjęto uchwałę o przedłużeniu obecnej kadencji zarządu do czerwca br.

22–24 kwietnia, prom Wilanów

Pierwsze tego typu seminarium o charakterze panelowym, zorganizowane na promie płynącym ze Świnoujścia do Kopenhagi. 120 rzeczoznawców z całej Polski dyskutowało na temat szacowania wartości gruntów będących w użytkowaniu wieczystym.

7–8 czerwca, Poleski Park Narodowy

Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Lublinie zorganizowało seminarium na temat wyceny nieruchomości chronionych na terenie Poleskiego Parku Narodowego.

20 czerwca, Warszawa

Obrady Rady Krajowej. Rada zaapelowała do stowarzyszeń o lokalną integrację tak, by docelowo tylko jedno stowarzyszenie wojewódzkie było członkiem federacji. Zmieniono statut zwiększając skład zarządu do trzech wiceprezydentów. Dokonano wyboru: Komisji Arbitrażowej, Zarządu i Komisji Rewizyjnej. Nowy zarząd federacji to: Andrzej Kalus – prezydent, Mieczysław Prystupa – wiceprezydent oraz Zdzisław Bojar – wiceprezydent. Komisję Rewizyjną tworzą: Wacław Baronowski, Jadwiga Zielińska, Henryk Mickiewicz, Henryk Czajkowski, Janusz Jasiński.

22–24 czerwca, Petersburg (Rosja)

Spotkanie przedstawicieli krajów członkowskich CEEVAN oraz wiceprezydenta EERPF Stephena Ruckmana i wiceprezydenta Appraisal Foundation z USA Dawida Buntona koordynowane przez sekretariat sieci, który prowadzi PFSRM. Ustalono m.in., że podczas wrześniowego spotkania w Kijowie zostanie wybrany prezydent i prezydent elekt CEEVAN.

22–24 czerwca, Kazimierz Dolny

Wspólna inicjatywa PFSRM, PFSPzON oraz EERPF – warsztaty dla szefów stowarzyszeń regionalnych na temat lobbingu i organizacji pracy w stowarzyszeniach. Warsztaty prowadzili Norma Flynn i Christine Todd.

Pełnomocnik rządu ds. usuwania skutków powodzi Andrzej Piłat zaprosił prezydenta federacji do udziału w zespole międzyresortowym, którego zadaniem jest oszacowanie skutków powodzi, jaka nawiedziła w lipcu nasz kraj. W związku z pracami w tym zespole prezydent Kalus zwrócił się do organizacji międzynarodowych zrzeszających rzeczoznawców majątkowych o przekazanie metodologii wyceny masowych szkód wywołanych przez kataklizm.

8–10 sierpnia, Przegorzały k. Krakowa

Spotkanie kilkunastu ekspertów zaproszonych przez zarząd Federacji, mające na celu organizację prac związanych z udziałem federacji w tworzeniu rozporządzeń wykonawczych do uchwalonej ustawy o gospodarce nieruchomościami. Obradom przewodniczyli Andrzej Kalus i Henryk Jędrzejewski. Powołano 5 zespołów roboczych.

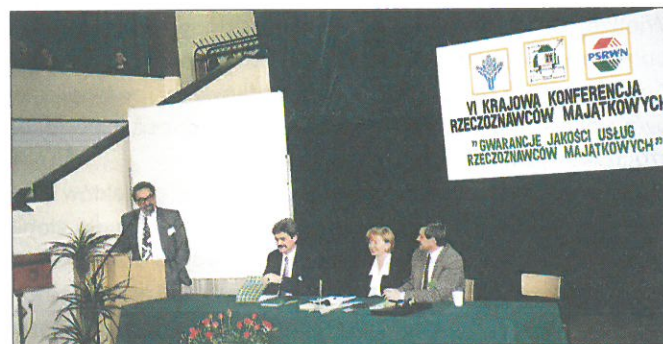
21 sierpnia, Warszawa

Sejm RP uchwalił ustawę o gospodarce nieruchomościami. Prace nad ustawą trwały w Ministerstwie Gospodarki Przemysłowej i Budownictwa od 1996 r., pracami kierował dyrektor departamentu Henryk Jędrzejewski. Do tej pory obowiązywała ustawa z 29 kwietnia 1985 roku o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

10–11 września, Olsztyn

Posiedzenie Rady Krajowej, odbywające się w przeddzień Konferencji Krajowej. Rada podjęła uchwały o:

- ▶ Przyjęciu w poczet PFSRM Stowarzyszenia Specjalistów Wycen Nieruchomości z Chełma,
- ▶ wykluczeniu z PFSRM Zachodniopomorskiego Stowarzyszenia Specjalistów Wycen Nieruchomości ze Szczecina,
- ▶ przyznaniu medalu *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* prof. Andrzejowi Hopferowi za szczególny wkład w rozwój zawodu rzeczoznawcy majątkowego,
- ▶ integracji lokalnej – zmieniono art.13 statutu, który teraz mówi o tym, że członkiem PFSRM może być tylko jedna organizacja z województwa.

11–13 września, Olsztyn

VI Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych poświęcona gwarancjom jakości usług rzeczoznawców majątkowych. Tematyka wystąpień i warsztatów dotyczyła determinantów jakości operatów szacunkowych oraz oczekiwań zamawiających i ochrony ich interesów. Udział wzięło 350 rzeczoznawców oraz liczni goście.

19–20 września, Sztokholm (Szwecja)

W jesiennej sesji TEGOVA bierze udział prezydent Andrzej Kalus. W czasie obrad Grupy Europy Środkowej i Wschodniej dyskutowano na temat ewentualnego wprowadzenia systemu certyfikacji rzeczoznawców, w związku z licznymi kontrowersjami postanowiono rozestać w tej sprawie ankietę do wszystkich członków TEGOVA i stworzyć zespół, który opracuje opinię na ten temat.

3 października, Warszawa

Spotkanie prezydenta Andrzeja Kalusa z prezydentem RICS Peterem McKendrikiem. Dyskutowano o certyfikacji rzeczoznawców w Europie oraz o perspektywach współpracy PFSRM i RICS.

9–11 października, Kraków

Międzynarodowa konferencja „Wycena nieruchomości zabytkowych – ich nowa funkcja i wykorzystanie” zorganizowana przez Federację wspólnie z Małopolskim Stowarzyszeniem Rzecznawców Majątkowych w centrum sztuki i techniki japońskiej Manggha. Obecni byli rzeczoznawcy z Litwy, Ukrainy i Białorusi. W trakcie obrad powołano w ramach PFSRM Klub Rzecznawców Wyceny Nieruchomości Zabytkowych, którego prezesem został Adam Eliasiewicz. Postanowiono organizować podobne konferencje co dwa lata w Krakowie.

24–26 listopada, Warszawa

Po raz pierwszy odbywa się organizowane w ramach planu szkoleń federacji seminarium „Wycena przedsiębiorstw”.

11 grudnia, Warszawa

Spotkanie z przedstawicielami banków, poświęcone kształceniu rzeczoznawców, na potrzeby banków.

1998

1 stycznia

Weszła w życie ustawa o gospodarce nieruchomościami, która wprowadza kompleksowe uregulowania funkcjonowania zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

PFSRM jako sekretariat sieci stowarzyszeń CEEVAN uruchomiła stronę internetową (ceevan.com.pl), która zawiera informacje o tej organizacji – jej celach, członkach i wła-

dzach. Federacja wydała w języku angielskim standardy zawodowe krajów członkowskich CEEVAN.

Do nowego ciała powstającego przy UMiRM – Komisji Odpowiedzialności Zawodowej – stowarzyszenia zgłosiły 150 kandydatów, odpowiadając tym samym na apel prezydenta Andrzeja Kalusa.

22 stycznia, Warszawa

Podczas seminarium Związku Banków Polskich prezydent Andrzej Kalus przedstawił projekt regulaminu określania wartości bankowo-hipotecznego, opracowany przez specjalny zespół PFSRM. 3 lutego, podczas spotkania w biurze Federacji omawiano podobny projekt przygotowany przez Fundację na rzecz Kredytu Hipotecznego. Trzeci projekt powstał w gronie ekspertów Związku Banków Polskich.

6–7 marca, Warszawa

W gmachu UMiRM odbyła się Rada Krajowa, podczas której zarząd zaprezentował plan działania na rok 1998. Członkowie rady:

- ▶ przyjęli w skład Federacji Słupskie Stowarzyszenie Rzecznawców Majątkowych,
- ▶ przyjęli dwa nowe standardy (Wycena nieruchomości zabytkowych; rzeczoznawstwo majątkowe) oraz zaktualizowali standard „Wycena maszyn i urządzeń trwale związanych z gruntem”,
- ▶ przyjęli wzór jednolitej pieczętki rzeczoznawcy majątkowego,
- ▶ omówili propozycje zmian w regulaminie Komisji Arbitrażowej,
- ▶ omówili koncepcje wdrożenia systemu ustawicznego kształcenia,
- ▶ powołali zespół ds. utworzenia samorządu zawodowego.

18 marca, Warszawa

Prezydent Andrzej Kalus i wiceprezydent Mieczysław Prystupa podpisali porozumienie z PZU S.A. w sprawie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rzeczoznawców. Przedstawiciele Federacji wynegocjowali lepsze niż dotychczas warunki ubezpieczenia.

25 marca i 2 kwietnia, Warszawa

Zarząd Federacji spotkał się z Sally Merrill – konsultantem Programu Pomocy Technicznej dla Finansowania Mieszkalnictwa w Polsce finansowanego przez USAID. Podczas rozmów m.in. zapoznano gościa z metodologią wycen nieruchomości stosowaną w Polsce.

27–28 marca, Madryt (Hiszpania)

Wiosenna sesja TEGOVA, podczas której m.in. omawiano dokument dotyczący kształcenia rzeczoznawców majątkowych. Podczas obrad plenarnych odbyła się prezentacja sys-

temu certyfikacji rzeczoznawców przez banki hipoteczne w Niemczech.

1 kwietnia, Warszawa

Prezes UMiRM Sławomir Najniger przyjął Zarząd Federacji w obecności dyrektora departamentu Henryka Jędrzejewskiego. Rozmawiano m.in. o problemach związanych z wdrożeniem ustawy o gospodarce nieruchomościami z 21 sierpnia 1997 roku oraz o perspektywach utworzenia samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych.

7 kwietnia, Warszawa

Zarząd Federacji został przyjęty przez wicepremiera, ministra finansów Leszka Balcerowicza. W trakcie spotkania zaprezentowano osiągnięcia Federacji, stan zawodu rzeczoznawców w Polsce oraz przedyskutowano możliwości większego udziału rzeczoznawców w życiu gospodarczym. Leszek Balcerowicz negatywnie odniósł się do propozycji Zarządu dotyczącej obniżenia podatku VAT naliczanego przez rzeczoznawców.

7–14 kwietnia, fiordy norweskie

Koszalińskie Stowarzyszenie RM zorganizowało przy współudziale Federacji seminarium na temat „Rzecznik majątkowy jako doradca nieruchomościowy”. Seminarium miało miejsce na promie podczas wyprawy w norweskie fiordy, udział wzięło ok. 60 rzeczoznawców.

18 kwietnia, Kraków

Zainauguował swoją działalność Klub Rzeczników Nieruchomości Zabytkowych. Na spotkaniu omówiono projekt programu studium wyceny nieruchomości zabytkowych, które jest organizowane przez Federację i Politechnikę Krakowską. Wykład inauguracyjny wygłosił prof. Wiktor Zin. Pierwsza sesja studium odbyła się 20–21 czerwca w Krakowie. W zajęciach zaplanowanych na dwa semestry wzięło udział 28 rzeczoznawców majątkowych.

24–25 kwietnia, Katowice

„Metodologia określania zużycia obiektów budowlanych” to tytuł ogólnopolskiego seminarium zorganizowanego przez

Śląskie Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych. Uczestnicy seminarium starali się zaktualizować standard „Zasady ustalania zużycia”.

8–9 maja, Warszawa

Plenarne posiedzenie Komisji Arbitrażowej. Pierwszy dzień poświęcony był praktycznej realizacji zapisu art. 157 ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz opracowaniu jednolitych kryteriów opiniowania operatów szacunkowych. Drugi dzień poświęcono zasadom formułowania opinii w sposób zapewniający obronę własnego stanowiska bez naruszania interesu autora operatu.

22 maja, Busești (Rumunia)

W tym rumuńskim mieście odbyło się kolejne spotkanie CE-EVAN. Omówiono program prac na kolejna dwa lata.

5 czerwca, Warszawa

Podczas zorganizowanej przez brytyjską firmę QDOS konferencji poświęconej polskiemu prawu bankowemu prezydent Andrzej Kalus wygłosił wykład na temat roli rządu i Federacji w tworzeniu podstaw i standardów wyceny nieruchomości w Polsce.

25–26 czerwca, Olsztyn

Podczas III Walnego Zjazdu PSRWN wybrano nowe władze. Prezydentem PSRWN został ponownie prof. Andrzej Hopfer. Zjazd podjął uchwałę o nadaniu prezydentowi PFSRM Andrzejowi Kalusowi godności Członka Honorowego. Imprezą towarzyszącą zjazdowi były IV Mistrzostwa Polski Rzeczników Majątkowych w Tenisie.

Czerwiec

Federacja wspólnie z Opolskim Oddziałem PSRWN wydała „Zbiór przepisów prawnych dla rzeczoznawców majątkowych”. To trzytomowe dzieło o objętości ok. 800 stron. Wyboru przepisów dokonał wiceprezydent Federacji Zygmunt Bojar.

19–25 lipca, Brighton (Wielka Brytania)

XI Międzynarodowa Konferencja FIG pod hasłem „Postęp zawodowy w rozwijającym się świecie”, zorganizowana przez RICS. W konferencji uczestniczyło 13 Polaków, a wśród nich przedstawiciele Federacji: prof. Ryszard Żróbek, dr Krystyna Czarnecka i Henryk Czajkowski.

15 września, Warszawa

W biurze Federacji doszło do spotkania prezydenta A. Kalusa z Ionem Swensonem, wiceprezydentem EERPF. Omawiano perspektywy współpracy.

20 września, Warszawa

Prezydent A. Kalus spotkał się z prezydentem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Zarządców Nieruchomości Jackiem Bobczyńskim. Omówiono możliwości współpracy obu federacji.

1–3 października, Leszno

Leszczyński oddział Wielkopolskiego Stowarzyszenia RM zorganizował Forum Dyskusyjne poświęcone projektowi ustawy o samorządzie zawodowym.

18 października, Warszawa

Odbyło się spotkanie CEEVAN zorganizowane przez biuro Federacji, w którym wzięło udział ponad 20 osób – reprezentantów stowarzyszeń z krajów Europy Środkowej i Wschodniej. Podczas spotkania podpisano porozumienie o współpracy CEEVAN z jej odpowiednikiem w środowisku pośredników w obrocie nieruchomościami – CERIAN. Praktycznie oznacza to wchłonięcie CEEVAN przez CERIAN. Federacja została członkiem wspierającym CERIAN.

21–22 października, Poznań

W przededniu konferencji krajowej odbyło się posiedzenie Rady Krajowej, podczas którego między innymi:

- ▶ przyjęto dwa nowe standardy: „Wycena nieruchomości rolnych” i „Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia dochodowego”,
- ▶ przyznano Zdzisławowi Małeckiemu medal PFSRM *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* – za zasługi dla zawodu rzeczoznawcy majątkowego i federacyjnej organizacji.
- ▶ Wybrano Zdzisławę Ledzion-Trojanowską na kolejną kadencję jako przewodniczącą Komisji Arbitrażowej.

22–24 października, Poznań

VII Krajowa Konferencja, Rzeczoznawców Majątkowych pod hasłem „Działalność rzeczoznawców majątkowych na rzecz gmin” odbyła się w Poznaniu. W konferencji, która odbywała się pod honorowym patronatem prezesa UMiRM Sławomira Najnigera, wzięło udział ok. 350 rzeczoznawców.

17–20 listopada, Warszawa

Międzynarodowy Kongres Katastralny odbywał się pod patronatem premiera i pod auspicjami Międzynarodowej Federacji Geodetów (FIG) – gościł ponad 320 osób, w tym 100 z zagranicy. Prezydent PFSRM był gościem honorowym kongresu.

30 listopada–1 grudnia, Warszawa

„Nieruchomości – prawne i praktyczne aspekty funkcjonowania rynku nieruchomości w Polsce” to tytuł konferencji zorganizowanej wspólnie przez federację i firmę QDOS z Londynu. W konferencji wzięli udział przedstawiciele inwestorów zagranicznych i dużych firm nieruchomościowych z Polski.

1 grudnia, Warszawa

Odbyło się spotkanie z wiceprezesem Banku Austria Creditinstalt, podczas którego omawiano możliwości współpracy. Ustalono, że bank wesprze wydanie leksykonu rzeczoznawcy majątkowego oraz organizację międzynarodowej konferencji poświęconej wycenie nieruchomości zabytkowych.

Listopad, Katowice

Z inicjatywy działaczy SRM w Katowicach i Federacji powołano do życia Klub Rzeczoznawców Nieruchomości Rolnych, którego celem jest zgrupowanie rzeczoznawców specjalizujących się w takich wycenach.

12 grudnia, Katowice

Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych w Katowicach zmienia nazwę stowarzyszenia na Śląskie SRM.

14–16 grudnia, Warszawa

Pierwsze zajęcia na studium wyceny nieruchomości rolnych zorganizowanego przez Federację i Agencję Własności Rolnej Skarbu Państwa dla rzeczoznawców, pracowników Agencji i Izb Rolniczych.

22 grudnia, Warszawa

Prezes UMiRM powołał Państwową Komisję Kwalifikacyjną ds. uprawnień i licencji zawodowych w zakresie rzeczoznawstwa majątkowego, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami i zarządzania nieruchomościami, co wynikało z zapisów ustawy o gospodarce nieruchomościami z 21 sierpnia 1997 roku. Na czele Komisji stoi dyrektor Henryk Jędrze-

jewski, a podkomisji ds. szacowania nieruchomości szefuje Zdzisław Bojar.

Grudzień

Ukazuje się Leksykon Rzeczoznawcy Majątkowego, którego celem jest prezentacja aktualnego stanu wiedzy niezbędnej rzeczoznawcy majątkowemu. Zawiera hasła (rozproszone dotąd po kilku publikacjach) z zakresu: administracji, architektury i sztuki, budownictwa, ekologii, ekonomii, geodezji, inwestycji i nieruchomości, kartografii, leśnictwa, prawa cywilnego i pokrewnych zagadnień prawnych, statystyki, teorii i metodyki wyceny, ubezpieczeń, zarządzania. Leksykon opracował zespół specjalistów pod kierunkiem prof. Ewy Kucharskiej-Stasiak.

1999

9 lutego, Warszawa

Prezes UMiRM powołał, zgodnie z zapisami ustawy o gospodarce nieruchomościami z 21 sierpnia 1997 roku, Komisję Odpowiedzialności Zawodowej. Na czele komisji stanął Wacław Baranowski, sekcją dla rzeczoznawców majątkowych kieruje Zdzisław Małeki.

15-16 lutego, Jadwisin

Pierwsze posiedzenie nowo powołanej podkomisji PKK ds. nadawania uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości. Przedyskutowano i przyjęto regulamin działania komisji oraz zasady przeprowadzania egzaminów. Obrady prowadził Henryk Jędrzejewski.

24 lutego, Warszawa

Spotkanie w biurze federacji z panem Markiem Batesem, rzeczoznawcą z USA, dotyczące metodologii wyceny bankowo-hipotecznej w Polsce i udziałowi rzeczoznawców w szacowaniu nieruchomości na potrzeby banków.

8-10 marca, Szklarska Poręba

Odbyły się pierwsze Mistrzostwa w Narciarstwie Zjazdowym Rzeczoznawców Majątkowych zorganizowane przez Karkono-

skie SRM. W konkurencji kobiet zwyciężyła Maria Jaworska, w konkurencji mężczyzn Stanisław Kańczukowski, a puchar prezydenta Szklarskiej Poręby zdobył Aleksander Sosnowski.

**Szklarska Poręba
8-10 marca 1999 r.**

15 kwietnia, Warszawa

Podpisano nowe, generalne porozumienie pomiędzy Federacją a centralą PZU S.A. w sprawie ubezpieczania rzeczoznawców majątkowych od odpowiedzialności cywilnej.

15-16 kwietnia, Warszawa

Posiedzenie Rady Krajowej Federacji. Powołano pełnomocnika federacji ds. organizacji egzaminów państwowych dla kandydatów na rzeczoznawców, został nim Janusz Traczyk z Warszawy. Drugim pełnomocnikiem – ds. organizacji praktyk zawodowych został Jerzy Adamiczka z Wrocławia. Rada ostatecznie przyjęła projekt ustawy o samorządzie zawodowym opracowany przez zespół roboczy, którym kierował Wacław Baranowski.

16 kwietnia, Warszawa

W obecności członków Rady Krajowej władze Federacji podpisały porozumienie o współpracy z bankiem Austria Creditanstalt.

21 kwietnia, UMiRM

Uroczyste podpisanie porozumienia w sprawie organizowania postępowania kwalifikacyjnego związanego z nadawa-

niem uprawnień zawodowych w zakresie szacowania nieruchomości pomiędzy prezesem UMiRM Sławomirem Najnigrem a prezydentem PFSRM Andrzejem Kalusem. Projekt porozumienia przygotował dyrektor departamentu Henryk Jędrzejewski. Tego samego dnia podobne porozumienia podpisały federacje pośredników i zarządców nieruchomości.

7–8 maja, Ateny (Grecja)

Wiosenna sesja TEGOVA w stolicy Grecji przebiegała pod znakiem standardów. Szef TEGOVA Peter Champness podkreślał, że najważniejszym zadaniem organizacji jest przygotowanie nowego wydania Europejskich Standardów Wyceny.

14 maja, UMiRM

Prezes UMiRM Sławomir Najniger wręczył nominacje członkom Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, której przewodniczy Henryk Jędrzejewski.

17–19 czerwca, Kraków

Po raz drugi spotkali się wielbiciele nieruchomości zabytkowych z Polski, Litwy, Ukrainy, Rumunii, Anglii i Francji na konferencji WAZA. Wykład inauguracyjny wygłosił prof. Wiktor Zin.

6 września, Warszawa

Przedstawiciele biur 8 stowarzyszeń uczestniczyli w szkoleniu „Ja i sekretariat” zorganizowanym w Banku Austria Creditinstalt. Celem szkolenia było zapoznanie się z najnowocześniejszymi standardami prowadzenia sekretariatów.

9 września, Warszawa

Na wniosek zarządu Polskiego Stowarzyszenia Rzeczników Wyceny Nieruchomości odbyło się spotkanie z zarządem PFSRM dotyczące propozycji zmian w statucie Federacji.

Prezes UMiRM przekazał na ręce przewodniczącego KOZ Wacława Baranowskiego pierwsze wnioski o przeprowadzenie postępowań wyjaśniających.

22–24 września, Koszalin

Z inicjatywy zarządu Federacji i miejscowego stowarzyszenia odbyło się ogólnopolskie spotkanie poświęcone przeglądowi systemów tworzenia lokalnych baz danych o cenach transakcyjnych nieruchomości, tworzonych przy pomocy programów komputerowych.

13–14 października, Łódź

Obradowała Rada Krajowa. W trakcie posiedzenia uchwalono kolejne standardy zawodowe: „Zasady stosowania standardów zawodowych”, „Aktualizacja, opiniowanie lub ocena operatu szacunkowego”, „Wycena nieruchomości gruntowych zajętych pod urządzenia elektryczne”. Rada zdecydowała, że nowe standardy będą wchodziły w życie po miesiącu od ich uchwalenia. Uchwalono także nowelizację Kodeksu etyki zawodowej oraz podjęto uchwałę dotyczącą

minimalnych stawek wynagrodzenia rzeczoznawców majątkowych za sporządzanie operatów szacunkowych”. Rada podjęła uchwałę o nadaniu profesor Stanisławowi Kalus medalu *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum*.

15–16 października, Łódź

Odbyła się VIII Krajowa Konferencja Rzeczników Majątkowych. Trzydniowe obrady poświęcono omówieniu możliwości działania rzeczoznawców jako doradców inwestycyjnych na rynku nieruchomości. W konferencji wzięło udział 360 rzeczoznawców.

22–23 października, Wiedeń (Austria)

Jesienne Walne Zgromadzenie TEGOVA poświęcone było przygotowaniom do wydania nowej wersji Europejskich Standardów Wyceny. Omawiano także propozycję nowej struktury organizacyjnej.

15 grudnia, Warszawa

Z inicjatywy Zdzisławy Ledzion-Trojanowskiej odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Arbitrażowej z Komisją Odpowiedzialności Zawodowej. Jego celem było omówienie celów i zadań tych komisji oraz możliwości współpracy w rozpatrywaniu skarg napływających do Federacji i do prezesa UMiRM. W związku z upływem kadencji większości arbitrów prezydent A. Kalus wręczył im pisemne podziękowania za ich pracę.

15–16 grudnia, Warszawa

Obradowała Rada Krajowa. Rada przyjęła do Federacji Mazowieckie Stowarzyszenie Rzeczników Majątkowych. W programie obrad znalazło się przyjęcie nowych arbitrów, dyskusja o kierunkach rozwoju Federacji w najbliższej przyszłości. Rada przyjęła założenia do systemu praktyk zawodowych, a funkcje pełnomocnika ds. praktyk powierzyła Jerzemu Adamiczcze, prezesowi wrocławskiego SRM.

22 grudnia, Warszawa

W gmachu Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast zostało podpisane porozumienie w sprawie organizowania praktyk

zawodowych w zakresie wyceny nieruchomości. Porozumienie z szefem urzędu Sławomirem Najnigerem podpisał w imieniu federacji prezydent Andrzej Kalus i wiceprezydent Mieczysław Prystupa. Podobne porozumienia podpisały także federacje pośredników i zarządców nieruchomości. Projekty porozumień przygotował dyrektor Henryk Jędrzejewski.

W roku 1999 powstała lista dyskusyjna na stronie internetowej Federacji. Pod koniec roku aktywnie wymienia się na niej opiniami 50 rzeczoznawców.

2000

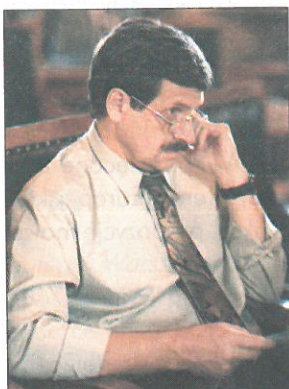
14 stycznia, Kraków

Na Wawelu Małopolskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych zorganizowało bal karnawałowy, zapraszając do udziału w nim kolegów ze Śląskiego Stowarzyszenia.

26–27 stycznia, Bruksela (Belgia)

Odbyła się ważna konferencja TEGOVA, podczas której zaprezentowano jednolity system certyfikacji krajowych organizacji europejskich nadających uprawnienia zawodowe rzeczoznawcom w oparciu o zasady zaaprobowane przez

TEGOVA. Grupa ta opracowała także projekty standardów zawodowych 2000, które będą dyskutowane aż do jesieni, gdzie planowane jest ich przyjęcie.

29 lutego, Warszawa

Wiceprezydent Mieczysław Prystupa wziął udział w seminarium, które rozpoczyna realizację projektu „Opracowanie standardów wyceny nieruchomości dla systemu opodatkowania ad valorem” zorganizowanym przez Agencję Rozwoju Komunalnego i holenderską firmę Kafi.

7–8 kwietnia, Oksford (Wielka Brytania)

Podczas wiosennej sesji TEGOVA wybrano nowe władze organizacji. Nowym przewodniczącym został Denis Francoise z Francji, zaś Sekretarzem Generalnym – Peter Champness.

14–15 kwietnia, Kraków

Nadzwyczajna sesja Klubu Rzeczoznawców Nieruchomości Zabytkowych zorganizowana przez podyplomowe studium Konserwacji Zabytków Architektury i Urbanistyki Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej i PFSRM. Sesję zorganizował Adam Eliasiewicz, udział wzięło 20 rzeczoznawców majątkowych.

17–18 kwietnia, Warszawa

Federacja gościła delegację rzeczoznawców z Ukrainy,

którzy chcieli się dowiedzieć m.in. jak kształci się w Polsce kandydatów na rzeczoznawców majątkowych. Zwrócili się także z prośbą o pomoc w zakresie szkolenia. W spotkaniu wzięli m.in. udział wiceprezydent Mieczysław Prystupa, prof. Ewa Kucharska-Stasiak, prof. Stanisława Kalus, Jan Konowalczyk.

19 kwietnia, UMiRM

Zarząd Federacji spotkał się z prezesem UMiRM Sławomirem Najnigerem. Głównym tematem spotkania było zapoznanie prezesa z dokonaniem Federacji oraz przedstawienie oczekiwań środowiska w związku z planowaną ustawą o samorządzie zawodowym.

26–27 kwietnia, Warszawa

Podczas posiedzenia Rady Krajowej podjęto szereg ważnych uchwał dotyczących między innymi: nowelizacji regulaminu działania Rady Krajowej; nie łączenia funkcji w KOZA i KA; wyboru nowych 21 arbitrów; nowelizacji regulaminu Komisji Arbitrażowej; zmian w statucie Federacji dotyczących kadencyjności władz – uchwalono, że funkcje z wyboru mogą być pełnione bez ograniczenia ilości kadencji.

22 maja, UMiRM

Odbyło się spotkanie stowarzyszeniowych pełnomocników koordynujących odbywanie praktyk zawodowych przez kandydatów na rzeczoznawców majątkowych. W spotkaniu uczestniczył dyrektor Henryk Jędrzejewski ze współpracownikami. Celem spotkania było omówienie problemów dotyczących koordynacyjnej roli Federacji i stowarzyszeń.

6 czerwca, Warszawa

Pierwsze w tym roku spotkanie ogólne arbitrów Komisji Arbitrażowej. Uczestniczący w spotkaniu wicedyrektor Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa omówił wady występujące w opiniach zleczonych komisji przez agencję.

14–15 czerwca, Kraków

Na zaproszenie Federacji przyjechała delegacja rzeczoznawców z zachodniej Ukrainy. Celem rozmów prowadzonych z Andrzejem Kalusem, Lucyllią Głogowską, Leszkiem Zajączkowskim i Adamem Eliasiewiczem było omówienie koncepcji organizacji polsko-ukraińskiej konferencji dotyczącej zabytkowych nieruchomości.

15–16 czerwca, Morsko k.Zawiercia

Wyjazdowe spotkanie Klubu Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości Rolnych, poświęcone wycenie nieruchomości leśnych.

4–5 lipca, Warszawa

Sprawozdawczo-wyborcze posiedzenie Rady Krajowej, podczas którego udzielono absolutorium ustępującym władzom Federacji i wybrano nowe. 5 czerwca w tajnym głosowaniu zostali wybrani – prezydent Wacław Baronowski, wiceprezy-

denci: Ryszard Cymerman, Tomasz Telega, Zdzisław Małeckki oraz pięciorosobowa Komisja Rewizyjna w składzie: Stanisław Cegielski, Ewelina Czecharowska, Henryk Czajkowski, Małgorzata Skąpska, Roman Szwarz.

Rada przyjęła uchwały o: udziale w szkoleniach organizowanych przez Federację osób nie będących członkami sfederowanych stowarzyszeń; o karaniu w trybie art. 198 ustawy o gospodarce nieruchomościami osób wykonujących czynności rzeczoznawstwa majątkowego bez stosownych uprawnień. Rada przyjęła do stosowania standard „Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia porównawczego”, który wszedł w życie 4 sierpnia.

12 lipca, Warszawa

Odbyło się pierwsze posiedzenie nowo wybranej Komisji Rewizyjnej. Jej szefem został Henryk Czajkowski, zastępcą Roman Szwarz, a sekretarzem Małgorzata Skąpska. Członkowie to: Ewelina Czecharowska i Stanisław Cegielski.

20 lipca, Warszawa

Nowy zarząd federacji spotkał się z ustępującym zarządkiem. Nowy prezydent serdecznie podziękował dotychczasowym członkom zarządu za ich pracę na rzecz środowiska.

25 lipca, Warszawa

Prezydent Wacław Baranowski i Maria Rymarowicz – kierownik Biura, spotkali się z doradcą Barents Group Josephem Eckertem, który podkreślił konieczność współpracy z ministerstwem finansów w zakresie szkolenia rzeczoznawców do wyceny nieruchomości dla celów ustalenia podatku od wartości nieruchomości.

9 sierpnia, UMiRM

Odbyło się spotkanie zarządu Federacji z wiceprezesem UMiRM Dionizym Bedą i dyrektorem Henrykiem Jędrzejewskim. Podczas spotkania omówiono m.in. kwestie powołania samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych, problemy związane z etyką zawodu, udział Federacji w przygotowywaniu aktów prawnych, nowelizację standardów zawodowych, system szkolenia ustawicznego, konieczność umacniania zawodu rzeczoznawcy jako doradcy na rynku nieruchomości, działania Komisji Kwalifikacyjnej, Odpowiedzialności Zawodowej i Arbitrażowej, zagadnienia związane z egzaminami i praktykami zawodowymi.

13-14 września, Toruń

Posiedzenie Rady Krajowej, podczas którego przedyskutowano i przyjęto ramowy program działania Zarządu na lata 2000-2003. Znowelizowano regulamin działania Rady, Zarządu, Komisji Rewizyjnej. Powołano następujące komisje, zespoły problemowe i pełnomocników zarządu: Komisja Arbitrażowa – Zdzisława Ledzion-Trojanowska; Komisja Standardów Zawodowych – Zdzisław Małeckki; Komisja Legislacji – Zygmunt Bojar; Komisja Etyki Zawodowej – Mirosław

Żak; Komisja Szkoleń i Wydawnictw – Jolanta Miłowska; Komisja ds. Samorządu Zawodowego – Tomasz Telega; Komisja Odznaczeń – Lech Gutry; Komisja ds. Nowelizacji Statutu – Kazimierz Rygiel; pełnomocnik ds. współpracy międzynarodowej – Andrzej Hopfer; pełnomocnik ds. praktyk zawodowych – Jerzy Adamiczka; pełnomocnik ds. informacji internetowej – Ryszard Szwarz; pełnomocnik ds. organizacji egzaminów – Janusz Traczyk; pełnomocnik ds. ubezpieczeń rzeczoznawców – Bogusław Jastrzębski; redaktor naczelny kwartalnika – Mieczysław Prystupa; przewodniczący Rady Naukowej Federacji – Ryszard Cymerman.

Rada przyznała medal honorowy *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* Andrzejowi Kalusowi, wręczenie medalu odbyło się podczas Konferencji Krajowej w Toruniu. Na wniosek prezydenta Rada podjęła uchwałę o wznowieniu przyznawania odznak honorowych federacji – złotej i srebrnej, przyjęto też uchwałę w sprawie „symbolu” konferencji krajowych.

Rada zatwierdziła program prac zarządu w zakresie standardów zawodowych.

14-16 września, Toruń

Odbyła się IX Krajowa Konferencja Rzeczoznawców Majątkowych na temat „Gospodarowanie nieruchomościami na terenach wiejskich”. Honorowy patronat nad konferencją objęli: prezes UMiRM Sławomir Najniger oraz prezydent Torunia Wojciech Grochowski. Konferencja zgromadziła 300 uczestników.

Oprócz tematyki dotyczącej specyfiki gospodarowania nieruchomościami na tere-

nach wiejskich i problemach wyceny na tych terenach, ważny blok tematyczny dotyczył perspektyw rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

16 października, Warszawa

W ministerstwie finansów prezydent Wacław Baranowski spotkał się z dyrektorem departamentu Grzegorzem Noweckim, odpowiedzialnym za podatki lokalne i kataster. Ze strony federacji w spotkaniu wzięli też udział prof. Mieczysław Prystupa i Maria Rymarowicz. Rozmawiano o projekcie wdrażania podatku *ad valorem* w Polsce. Ministerstwo liczy na opinie Federacji w tej sprawie.

16 października, Warszawa

Wacław Baranowski podpisał porozumienie z Mikołajem Trifonowem o współpracy z Białoruskim Stowarzyszeniem Rzeczoznawców Majątkowych.

19–21 października, Praga (Czechy)

Odbyła się VI już doroczna konferencja CERAN, która zgromadziła ok. 220 uczestników zainteresowanych rynkami nieruchomości Europy Środkowej i Wschodniej, w tym ok. 50 osób z USA i 20 z Polski. Tematem konferencji były rynki nieruchomości w okresie przejścia w wiek XXI. Sponsorzy to m.in. Bank Światowy, Krajowe Stowarzyszenie Realtorów z USA (NAR), Międzynarodowa Fundacja Rynku Nieruchomości z Waszyngtonu (IRPF) oraz USAID. W panelu rzeczoznawców prowadzonym przez Waltera Winiusa z USA uczestniczył przedstawiciel Federacji.

24–25 października, Lwów (Ukraina)

Konferencja naukowa organizowana przez Ukraińskie Stowarzyszenie Taksatorów na temat „Taksacja zabytków architektonicznych i historycznych”. W konferencji wzięli udział przedstawiciele Ukrainy, Polski i Rosji. Federację reprezentowali: Lucyllia Głogowska, Zygmunt Zygmuntowicz i Zdzisław Biczkowski, który wygłosił referat „Ocena możliwości adaptacji nieruchomości do funkcji współczesnych jako podstawa do wyceny wartości rynkowej”.

25 października, Warszawa

Prezes UMiRM powołał kolejne osoby w skład sekcji dla rzeczoznawców majątkowych.

27–29 października, Lizbona (Portugalia)

Prof. Andrzej Hopfer reprezentował Federację na III Kongresie Portugalskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców, organizacji będącej członkiem TEGOVA.

6 listopada, Warszawa

Kolejne spotkanie zarządu, podczas którego m.in. omówiono wnioski z krajowej konferencji w Toruniu, program pracy komisji współpracy zagranicznej, program prac działów pełnomocnika ds. ubezpieczeń oraz harmonogram prac zespołu ds. zmian w statucie. Podjęto decyzje o założeniu osobnej strony internetowej przeznaczonej wyłącznie na reklamy zamieszczane przez rzeczoznawców majątkowych.

8–11 listopada, Brukselę (Belgia)

Odbyła się jesienna sesja TEGOVA. Federację reprezentowali Krzysztof Grzesik i prof. Andrzej Hopfer. Wiodącymi tematami były kwestie certyfikacji europejskiej oraz nowowydane standardy TEGOVA.

17–24 listopada, Kijów (Ukraina)

Na prośbę ukraińskich rzeczoznawców i dzięki pomocy finansowej Międzynarodowej Fundacji Rynku Nieruchomości z Waszyngtonu PFSRM opracowała program szkoleń rzeczoznawców na Ukrainie. Autorem programu jest Mieczysław Prystupa. Szkolenia odbyły się w modułach 4 i 5 dniowych w lipcu, wrześniu i listopadzie. Wykładowcami byli m.in. Stanisława Kalus, Zdzisław Małcki, Ewa Kucharska-Stasiak, Mieczysław Prystupa, Jan Konowalczyk.

22–24 listopada, Bruksela (Belgia)

Odbył się Kongres CEPI – europejskiej organizacji skupiającej krajowe organizacje osób zajmujących się zawodowo nieruchomościami w Europejskiej Wspólnocie Gospodarczej. Podstawowe cele działania tej organizacji to studiowanie przepisów prawa związanego z rynkiem nieruchomości i promowanie standardów zawodowych w krajach członkowskich. Federację reprezentowali Roman Szwarz i Adam Eliasiewicz.

29–30 listopada, Serock

Wspólne spotkanie Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej – podkomisji ds. szacowania nieruchomości i Komisji Odpowiedzialności Zawodowej – sekcji rzeczoznawców majątkowych. W części oficjalnej wystąpili – prezydent PFSRM Wacław Baranowski, wiceprezes UMiRM Dionizy Beda i dyrektor Henryk Jędrzejewski. W części roboczej wystuchano sprawozdań Zygmunta Bojara o dotychczasowym działaniu PKK oraz Zdzisława Małckiego o dotychczasowym działaniu KOZ, a Jerzy Adamiczka ocenił dotychczasowy przebieg praktyk zawodowych. Obradowały też zespoły robocze.

2 grudnia, Warszawa

Z inicjatywy Warszawskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych odbyło się pierwsze z cyklu ogólnodostępnych, niekomercyjnych spotkań dla rzeczoznawców. Tematem pierwszego spotkania, w którym wzięło udział 56 rzeczoznawców z całego kraju, był standard wyceny nieruchomości przy zastosowaniu podejścia porównawczego.

2001

28–30 grudnia 2000 r., 5–6 lutego, Warszawa

Trwają prace komisji standardów zawodowych PFSRM nad nowymi standardami. 29 grudnia członkowie komisji spotkali się z dyrektorem Henrykiem Jędrzejewskim w UMiRM, w związku z przewidywaną nowelizacją rozporządzeń wykonawczych do ustawy o gospodarce nieruchomościami.

20–21 stycznia, Kielce

Symposium Polskiej Federacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości, w którym wzięli udział prezydenci dwóch pozostałych federacji z rynku nieruchomości – PFSRM i Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości poświęcone m.in. dążeniom środowiska do stworzenia wspólnego samorządu zawodowego w ramach jednej ustawy.

2 lutego, Warszawa

Wizyta w biurze Federacji przedstawicieli stowarzyszenia rzeczoznawców majątkowych z Hamburga. Rozmowy, w których wzięli udział prezydent Waław Baronowski i prof. Andrzej Hopfer, poświęcone były przyszłej współpracy i wymiany doświadczeń.

21–22 lutego, Warszawa

Posiedzenie Rady Krajowej, podczas którego omówiono: projekt regulaminu postępowania zarządu w sprawach stałego doskonalenia kwalifikacji rzeczoznawców majątkowych; projekt porozumienia z UMiRM w sprawie ustawicznego kształcenia oraz projekt zmian w regulaminie Komisji Arbitrażowej. Rada przyjęła w poczet Federacji Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego (następca prawny WSRM). Rada podjęła uchwałę o powołaniu red. Barbary Mikulicz-Traczyk na funkcję rzecznika prasowego. Rada uchwaliła regulamin przyznawania honorowych odznak federacji oraz powołała zespół ds. analizy rynku nieruchomości pod kierownictwem Małgorzaty Kosińskiej. Prezydent przedstawił działania zmierzające do powołania samorządu zawodowego.

23 lutego, Warszawa

Konferencja „System katastralny w Polsce” zorganizowana przez PFSRM i PFRN w hotelu Marriott. Na zakończenie zorganizowano bal „nieruchomościowców”.

9 marca, Warszawa

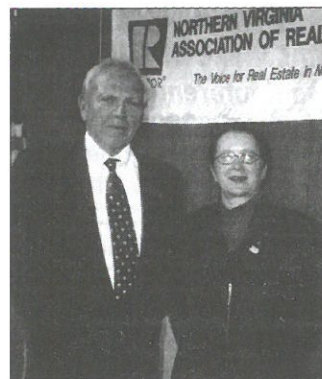
W siedzibie Federacji odbyło się spotkanie Zarządu z Zarządem Państwowej Rady Notarialnej. Rozmawiano o współpracy oraz o zakresie informacji zawieranych w aktach notarialnych nieruchomości.

15–16 marca, Gdańsk

Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości (Zarząd Główny i oddział terenowy w Gdańsku) zorganizowało w Gdańsku I Konferencję Naukowo-Techniczną na temat współdziałania rzeczoznawców, urbanistów i gmin w procesie sporządzania i realizacji opracowań urbanistycznych.

26 marca–1 kwietnia, Fairfax, Nowy Orlean (USA)

Kierownik biura Federacji Maria Rymarowicz przebywała w USA na zaproszenie Międzynarodowej Fundacji Rynku Nieruchomości i wzięła udział w seminarium dla pracowników stowarzyszeń zawodów nieruchomościowych, zorganizowanym przez National Association of Realtors (NAR).

Maria Rymarowicz
i prezydent NVAR
Jack O'Donahue

4–5 kwietnia, Mińsk (Białoruś)

Druga międzynarodowa konferencja zorganizowana m.in. przez Białoruskie Stowarzyszenie Taksatorów na temat „Problemy wyceny w warunkach transformacji ekonomicznej”. Wśród 65 uczestników z kilku krajów znaleźli się przedstawiciele Federacji: Zdzisław Biczkowski i Michał Żak.

2 kwietnia, Warszawa

Podczas posiedzenia Zarządu PFSRM podjęto uchwałę o przekazaniu do UMiRM propozycji porozumienia dotyczącego ustawicznego szkolenia rzeczoznawców.

19 kwietnia, Warszawa

Zarząd Federacji spotkał się z 16 rzeczoznawcami pracującymi w 12 firmach zagranicznych. Rozmawiano m.in. o problematyce certyfikacji TEGOVA, standardów zawodowych, specyfiki pracy dla klientów zagranicznych. Uzgodniono, że rzeczoznawcy ci włączą się do prac nad standardami, szczególnie dotyczącymi metod rynkowych.

20 kwietnia, Warszawa

W siedzibie Federacji odbyło się spotkanie w sprawie projektu ustawy o izbach samorządowych. Oprócz przedstawicieli PFSRM obecny był członek zarządu Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości, który wyraził zainteresowanie wspólnym dążeniem do utworzenia trzech izb dla trzech zawodów nieruchomościowych w Polsce.

26–29 kwietnia, Warszawa, Wrocław, Poznań

W Polsce przebywała 15-osobowa grupa rzeczoznawców niemieckich ze Stowarzyszenia Dolnej Saksonii (z siedzibą w Hanowerze). Rzeczoznawcy ci spotkali się z polskimi kolegami w trzech miastach: Warszawie, Poznaniu i Wrocławiu. W trakcie spotkań rozmawiano m.in. o sposobach pozyskiwania informacji o transakcjach, o podejściach i metodach wyceny, o certyfikacji europejskiej.

6 kwietnia, 23 maja Warszawa

Przedstawiciele Federacji uczestniczyli w spotkaniach grupy roboczej powołanej przez Fundację na rzecz Kredytu Hipotecznego, zajmującej się kwestią wyceny wartości nieruchomości dla potrzeb banków hipotecznych. Dyskutowano wstępne za-

łożenia do projektu standardu określania bankowo-hipotecznej wartości nieruchomości oparte o standardy TEGOVA.

17–19 maja, Oslo (Norwegia)

Odbyła się wiosenna sesja TEGOVA, w której udział wzięli przedstawiciele Federacji – prof. Andrzej Hopfer i Krzysztof Grzesik.

1–3 czerwca, Rynia k. Warszawy

Podczas VI Walnego Zjazdu Polskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Wyceny Nieruchomości ponownie wybrano na prezydenta prof. Andrzeja Hopfer, podjęto uchwały o nadaniu godności członka honorowego PSRWN Wacławowi Baranowskiemu.

6–7 czerwca, Warszawa

Podczas dwudniowego posiedzenia Rada Krajowa uchwaliła: regulamin Komisji Arbitrażowej; Standard „Zasady stosowania standardów” oraz „Wycena nieruchomości przy zastosowaniu podejścia porównawczego”. Rada powołała Radę Naukowo-Programową, której przewodniczy Ryszard Cymerman, a członkami są: Andrzej Hopfer, Ewa Kucharska-Stasiak, Józef Czaja, Henryk Jędrzejewski, Wacław Baranowski, Zygmunt Bojar, Tomasz Telega, Zdzisław Matecki, Marian Borycki, Jerzy Dąbek, Mariusz Bilski oraz stali współpracownicy: Mieczysław Prystupa i Jolanta Miłowska.

Rada powołała Lecha Gutry jako pełnomocnika ds. ustawicznego kształcenia. Podjęto decyzję o skreśleniu z listy członków Regionalnego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych w Chełmie z powodu niepłacenia składek i niepodjęcia działalności merytorycznej. Rada odrzuciła wniosek w sprawie odwołania Romana Szwarca ze stanowiska pełnomocnika ds. informacji internetowej. Ponadto omówiono i przyjęto poprawki do regulaminu ustawicznego kształcenia. Podczas posiedzenia dyrektor Henryk Jędrzejewski przedstawił stan prac nad nowelizacją rozporządzenia RM w sprawie szczegółowych zasad wyceny nieruchomości oraz zasad i trybu sporządzania operatu szacunkowego.

8 czerwca, Warszawa

Odbyło się seminarium prezentujące rezultaty prac nad projektem „Opracowanie standardów wyceny nieruchomości dla systemu opodatkowania ad valorem”, który w latach 1999–2001 realizowała w Polsce holenderska firma Kafi przy współpracy Ministerstwa Finansów i Agencji Rozwoju Komunalnego. W dyskusji podkreślono rolę rzeczoznawców majątkowych w doradztwie i pracach nad wdrażaniem tego podatku w gminach.

13 czerwca, Wałbrzych

Połączyły się sudeckie oddziały PSRWN w Wałbrzychu i Sudeckiego Stowarzyszenia Rzecznawców. Zgodnie z porozumieniem, władze wybrano na rok; na czele stanął Stanisław Wiśniewski.

14 czerwca, Warszawa

W biurze Federacji złożyli wizytę przedstawiciele Ukraińskiego Towarzystwa Rzecznawców Majątkowych – prezydent Olena Koval i dyrektor wykonawczy Zachodniego Regionalnego Oddziału we Lwowie Walerij Somak. W czasie rozmów z przedstawicielami Federacji omówiono możliwości rozszerzenia współpracy.

26–27 czerwca, Jachranka k. Warszawy

Odbyło się plenarne posiedzenie Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz Komisji Odpowiedzialności Zawodowej, podkomisji dla rzeczoznawców majątkowych. Tematem spotkania było omówienie zmian w przepisach wykonawczych do ustawy o gospodarce nieruchomościami. Posiedzenie prowadzili: Henryk Jędrzejewski, Wacław Baranowski i Zygmunt Bojar.

6, 25 lipca, 10, 24 sierpnia, Warszawa

Spotkania zespołu pracującego nad projektem ustawy o samorządzie zawodowym z udziałem przedstawicieli rzeczoznawców majątkowych, pośredników i zarządców.

24 lipca, Warszawa

Federacja przeprowadziła się do nowej siedziby – na parterze domu przy ul. Złotej 79, niedaleko Dworca Centralnego. W związku z przeprowadzką prezydent Wacław Baranowski podziękował Mieczysławowi Wiśniewskiemu za pomoc w przeprowadzenie remontu nowej siedziby PFSRM.

27 lipca, Warszawa

Odbyło się szkolenie dotyczące podatku *ad valorem* zorganizowane dla przedstawicieli stowarzyszeń z całej Polski.

4 września, Kielce

W ramach pomocy powodzianom prezydent Wacław Baranowski przekazał dwa agregaty do osuszania pomieszczeń w budynkach o wartości 14 tys. zł. zakupione ze środków zebranych podczas zbiórki wśród rzeczoznawców. Rzecznawcy ze Świętokrzyskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych wykonują nieodpłatnie wyceny szkód.

12 września, Warszawa – USA

Po tragedii w USA spowodowanej atakiem terrorystów prezydent Wacław Baranowski wysłał listy zawierające słowa sympatii i solidarności do kilku organizacji i osób w USA.

26–27 września, Katowice

W przededniu konferencji krajowej odbyło się posiedzenie Rady Krajowej. Rada podjęła uchwały o: nadaniu medalu *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* Zygmuntowi Bojarowi (medal wręczono podczas konferencji); o nadaniu honorowych odznak – złotych i srebrnych osobom zasłużonym dla ruchu stowarzyszeniowego. Przyjęto także uchwałę zalecającą stosowanie zmienionego standardu „Wycena nieruchomości w podejściu porównawczym”.

27–29 września, Katowice

X Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych pod hasłem „Wartość bankowo-hipoteczna nieruchomości oraz współpraca rzeczoznawców majątkowych z instytucjami finansowymi”. Oprócz reprezentantów sektora bankowego uczestnikami konferencji byli także: pośrednicy w obrocie nieruchomościami, zarządcy, prawnicy, finansiści i ekonomiści związani z rynkiem nieruchomości.

Obradom towarzyszyła rzeźba – symbol krajowych konferencji, która odtąd będzie towarzyszyła kolejnym konferencjom. Na zakończenie konferencji katowiccy organizatorzy przekazali rzeźbę do Gdańska – gospodarza kolejnej konferencji. Przyznano honorowe złote i srebrne odznaki Federacji.

27–29 września, Ryga (Łotwa)

Bałtycka Konferencja Wyceny 2001 na temat „Organizacja współpracy pomiędzy rzeczoznawcami i instytucjami finansowymi”. Reprezentantką Federacji była Halina Stankowska z Zachodniopomorskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych.

6 października, Rzeszów

W części Walnego Zebrania Członków Stowarzyszenia Rzecznawców Wyceny Nieruchomości wzięli udział wiceprezes UMiRM Dionizy Beda i prezydent PFSRM Wacław Baranowski. Wręczyli oni uprawnienia zawodowe siedmiu osobom z województwa podkarpackiego.

10 października, Warszawa

Rzecznawcy majątkowi spotkali się z przedstawicielami Agencji Rozwoju Komunalnego. Spotkanie dotyczyło podatku katastralnego w Polsce.

14–16 października, Ciecchocinek

O odbyło się seminarium zorganizowane przez PFSRM i PFRN „Lobbying i przywództwo – droga do sukcesu stowarzyszenia”. Wykładowcami byli amerykańscy goście ze Stowarzyszenia Reaktorów Północnej Wirginii (NVAR) oraz z Międzynarodowej Fundacji Rynku Nieruchomości (IRPF). Uczestni-

czyło 30 rzeczoznawców majątkowych i 15 pośredników z całej Polski.

17–20 października, Sofia (Bułgaria)

Konferencja CERAN „Rynki nieruchomości w Europie Środkowej i Wschodniej”. Federację reprezentowali Maciej Mizera i Maria Rymarowicz. Uczestniczyło 300 osób, w tym 8 z Polski.

30 października, Warszawa

Nastąpiła zmiana na stanowisku prezesa UMiRM. Nowy prezes – prof. Marek Bryx jest pracownikiem naukowym Szkoły Wyższej Handlowej. Nowo mianowanemu prezesowi złożył życzenia prezydent Wacław Baranowski.

2–3 listopada, Berlin (Niemcy)

Jesienna Sesja TEGOVA, w której Federację reprezentowali prezydent Wacław Baranowski i pełnomocnik ds. kontaktów zagranicznych i prof. Andrzej Hopfer. Profesor Hopfer uczestniczył w pracach zespołu edukacyjnego, zajmującego się edukacyjnymi, m.in. ustaleniem minimum edukacyjnych dotyczących poziomu wykształcenia rzeczoznawców.

Federacja, po zakupieniu praw autorskich wydała w ramach biblioteczki Rzecznawcy Majątkowego „Europejskie standardy wyceny TEGOVA 2000” w tłumaczeniu pana Tadeusza Dworakowskiego.

6 listopada, Warszawa

Ukazało się zarządzenie Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, w którym powierzono wiceprezesowi Ryszardowi Matkowskiemu koordynowanie zagadnień związanych m.in. z gospodarowaniem nieruchomościami, nieruchomościami tym opracowaniem warunków rozwoju rynku nieruchomości.

22 listopada, Warszawa

W siedzibie Federacji odbyła się debata nad proponowanymi sposobami wyceny prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w związku z projektem zmian do rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad wyceny. Debatę poprowadził Tomasz Telega. W jej wyniku sformułowano propozycje sposobu wyceny prawa użytkowania wieczystego, którą przesłano do Departamentu Gospodarki Nieruchomościami w UMiRM.

27 listopada, Warszawa

Odbyło się posiedzenie Rady Krajowej Federacji poświęcone głównie problemom Komisji Arbitrażowej. Rada przyjęła wnioski z dyskusji przeprowadzonej w dniu 15 listopada pod hasłem „Metody rozwiązywania sporów na obszarze wycen nieruchomości” jako kierunkowe dla dalszego działania zarządu i sfederowanych stowarzyszeń.

18 grudnia, UMiRM

22 grudnia upływa trzyletnia kadencja Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej ds. uprawnień i licencji zawodowych, w tym również podkomisji ds. szacowania nieruchomości. W związku z tym, odbyło się plenarne posiedzenie podkomisji z udziałem prezesa UMiRM Marka Bryxa, wiceprezesa Ryszarda Matkowskiego oraz przewodniczącego PKK Henryka Jędrzejewskiego podczas którego podsumowano wyniki działalności podkomisji oraz wypracowano wnioski dotyczące jej dalszego działania. Zygmunt Bojar przedstawił dane z przebiegu egzaminów w ciągu całej kadencji.

2002

10–11 stycznia, UMiRM

Obyło się posiedzenie Rady Krajowej. W pierwszym dniu honorowymi gośćmi byli – szef UMiRM Marek Bryx, wiceprezes Ryszard Matkowski i dyrektor Henryk Jędrzejewski. Przedstawiciele urzędu wyrazili poparcie dla idei powołania samorządu zawodowego oraz zaprezentowali kierunki działania UMiRM w najbliższej przyszłości. Zebranych poinformowano o powołaniu Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej. Rada podjęła następujące uchwały:

- o nadaniu honorowych odznak złotych i srebrnych,
- o skreśleniu z listy członków Federacji Stowarzyszenia Biegłych Majątkowych w Siedlcach, w związku z jego połączeniem z oddziałem PSRWN w Siedlcach,
- o powołaniu Iwo Betke na przewodniczącego Komisji Arbitrażowej,
- o powołaniu nowych arbitrów Komisji Arbitrażowej IV kadencji,
- o przyjęciu trzech standardów, które wejdą w życie od 1 lipca 2002 roku: Wycena nieruchomości gruntowych położonych na złożach kopalin; Zasady określania wartości szkód spowodowanych budową infrastruktury podziemnej i naziemnej; Rzeczoznawca Majątkowy,
- o powołaniu Henryka Czajkowskiego na Przewodniczącego Komisji Rozwoju Zawodu,
- o nadawaniu honorowych odznak raz do roku i ich wręczeniu podczas konferencji krajowych.

1 lutego, Warszawa

W siedzibie PFOZiAM odbyło się spotkanie prezydentów federacji działających na rynku nieruchomości: Wacława Baranowskiego (PFSRM), Aleksandry Kurzyk (PFOZiAM), Zbi-

gniewa Kubańskiego (PFRN), Tadeusza Żurowskiego (PFSZN). Podczas spotkania ustalono ostateczny tekst ustawy o izbach samorządu zawodowego rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomościami i zarządców nieruchomości.

2 lutego, Warszawa

Odbyła się Wielka Gala Rynku Nieruchomościowego, poprzedzona seminarium na temat rozwoju zawodów związanych z tym rynkiem. W seminarium z ramienia Federacji uczestniczyli Wacław Baranowski i Adam Eliasiewicz, który na forum przedstawił wizję krótko i długoterminowego rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego w Polsce.

11 lutego, Warszawa

Prezes UMiRM podpisał zarządzenie w sprawie powołania Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Przewodniczy komisji Jacek Pawelec, sekcją dla rzeczoznawców majątkowych kieruje Zdzisław Małecki, a w jej składzie jest 36 rzeczoznawców.

19 lutego, Warszawa

Prezes UMiRM rozszerzył skład Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej do spraw uprawnień i licencji zawodowych, powołanej 4 stycznia 2002 roku. Podkomisją ds. rzeczoznawców majątkowych kieruje Wacław Baranowski, a w jej składzie pracuje 56 rzeczoznawców. Sekretarzem koordynatorem komisji został Henryk Jędrzejewski.

19 lutego, Warszawa

W Ministerstwie Infrastruktury odbyło się spotkanie z wiceprezesem Rady Ministrów Markiem Polem. W spotkaniu wzięli udział szefowie organizacji pozarządowych działających w budownictwie i na rynku nieruchomości, wśród nich Wacław Baranowski. Ustalono, że podobne spotkania będą odbywały się raz na kwartał.

20–22 lutego, Sławno (Ukraina)

W karpackiej miejscowości odbyła się konferencja zorganizowana przez Zachodni Oddział Ukraińskiego Stowarzyszenia Taksatorów „Rozwój profesjonalnej wyceny na Ukrainie”. Przedstawicielem prezydenta PFSRM był Zdzisław Biczkowski, który wygłosił wykład na temat „Rozwój profesjonalnej wyceny w Polsce”.

4 marca, Warszawa

Telewizja Polsat nadała audycje o pracy rzeczoznawców majątkowych, w której wzięli udział: prezydent Wacław Baranowski oraz rzecznik prasowy Federacji Barbara Mikulicz-Traczyk.

22–23 marca, Opole

Odbyły się uroczystości jubileuszu dziesięciolecia Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomo-

ści oraz konferencja „Normy zawodowe rzeczoznawców majątkowych w perspektywie integracji z Unią Europejską”.

Prezydent PSRWN
prof. Andrzej Hopfer

10 kwietnia, Warszawa

Prezydent Waclaw Baranowski spotkał się w siedzibie Banku Hipotecznego HypoVereinsbank z prezesem tego banku Jackiem Furgą i Grzegorzem Chmielakiem, wicedyrektorem Departamentu ds. Wycen. Rozmawiano o współpracy Banku z rzeczoznawcami.

11–12 kwietnia, Warszawa

Obradowała Rada Krajowa, podczas której m.in:

- przyjęto standard „Wycena nieruchomości pozostawionych na terenach nie wchodzących w skład obecnego obszaru Państwa”,
- powołano nowego szefa Komisji Etyki – Mariana Boryckiego,
- powołano nowego pełnomocnika ds. ubezpieczeń – Andrzeja Lesińskiego,
- powołano komisję, która ma za zadanie zadbać o uwzględnienie interesów rzeczoznawców majątkowych w projekcie nowelizacji ustawy o listach zastawnych i bankach hipotecznych, na czele z Magdą Ledzion-Trojanowską,
- przyjęto regulamin PFSRM w sprawie stałego doskonalenia kwalifikacji zawodowych rzeczoznawców majątkowych,
- zatwierdzono propozycje zmian w regulaminie odznaczeń przedstawionych przez Lecha Gutry.

22–23 kwietnia, Rynia k. Warszawy

Plenarne posiedzenie Komisji Arbitrażowej, które z uwagi na odnowienie 40 procent składu komisji poświęcone było głównie sprawom organizacyjnym i warsztatowym.

22 kwietnia, Warszawa

Kolejne spotkanie prezydentów federacji rynku nieruchomości poświęcone sprawie samorządu zawodowego, podczas którego ustalono, że na spotkaniu z prezesem UMiRM zreferują przygotowany projekt ustawy, wspólnej dla wszystkich trzech zawodów: rzeczoznawcy, pośrednika i zarządcy.

25 kwietnia i 7 maja, UMiRM

Spotkanie prezydentów federacji rynku nieruchomościowego z prezesem UMiRM Markiem Bryxem. W trakcie spo-

tkania M. Bryx obiecał skierować projekt ustawy na ścieżkę legislacyjną. Prezydenci obiecali ministrowi wsparcie w czasie rozmów na temat ustawy z innymi członkami Rady Ministrów: ministrem pracy, sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

19–20 kwietnia, Dobczyce

Międzynarodowa konferencja naukowa zorganizowana przy współudziale Federacji pod hasłem „Problematyka geodezyjnej i majątkowej obsługi pozyskiwania terenów pod budowę autostrad”.

11 maja, Łódź

Łódzkie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych obchodzi swoje X-lecie. Federacja podczas uroczystych obchodów reprezentował wiceprezydent Tomasz Telega, który wręczył Zdzisławowi Ledzion-Trojanowskiej plakietkę z logo federacji.

21 maja, Warszawa

W związku z wnioskami z sesji wiosennej TEGOVA, która odbyła się w Dublinie, spotkała się komisja współpracy międzynarodowej. Wnioski te dotyczyły m.in. konieczności uzyskania przez Federację akredytacji normy EN 45012 w celu nadania europejskich certyfikatów polskim rzeczoznawcom. Inna sprawa dotyczyła podjęcia przez Federację działań zmierzających do jej lepszego zaistnienia na forum TEGOVA.

22–24 maja, Grodno (Białoruś), Wilno (Litwa)

Grupa rzeczoznawców przebywała na wyjeździe szkoleniowym dotyczącym tzw. mienia zabużańskiego. W Wilnie rzeczoznawcy spotkali się z kolegami z Litewskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców.

23 maja, UMiRM

Posiedzenie przewodniczących Komisji Kwalifikacyjnej oraz podkomisji dla rzeczoznawców majątkowych, pośredników w obrocie nieruchomości i zarządców nieruchomości oraz Komisji Odpowiedzialności Zawodowej i sekcji dla tych zawodów. Obrady prowadził wiceprezes Ryszard Matkowski. W trakcie posiedzenia przeanalizowano wnioski z posiedzeń podkomisji. Do najważniejszych zaliczono:

- szybka nowelizacja rozporządzenia w sprawie zasad wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego oraz wprowadzenie zmian w rozporządzeniu dotyczącym działalności zawodowej,
- wprowadzenie zmian w regulaminie Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej,
- wprowadzenie zmian w zakresie prowadzenia praktyk,
- potrzebę wprowadzenia zmian w ustawie o gospodarce nieruchomościami,
- wydanie przez prezesa UMiRM nowego zarządzenia w sprawie ustawicznego kształcenia i kontroli podnoszenia kwalifikacji,

- ▶ przygotowanie ok. 2000 pytań do banku pytań,
- ▶ nowelizacja programu minimum szkoleniowego do egzaminów w zawodach nieruchomościowych,
- ▶ opracowanie podstawowych kryteriów do kodeksu etyki zawodów nieruchomościowych,
- ▶ dokonywanie raz na kwartał oceny aktualnego stanu zawodów nieruchomościowych.

23–24 maja, Warszawa

Po 65 latach odbył się Kongres Budownictwa pod hasłem „Budownictwo szansą gospodarki”. W kongresie wzięli udział rzeczoznawcy majątkowi obok kilkuset uczestników z 22 organizacji samorządu budowlanego, deweloperów, pracodawców i związków zawodowych budownictwa.

6–7 czerwca, Jachranka k. Warszawy

Z inicjatywy Federacji, przy współpracy Elektrociepłowni Warszawskich S.A. odbyło się seminarium poświęcone polityce i zasadom gospodarowania nieruchomościami specjalnego znaczenia – na przykładzie energetyki zawodowej. W seminarium uczestniczyli przedstawiciele większości zakładów energetycznych w kraju oraz prezydent Wacław Baranowski i dwaj wiceprezydenci – Tomasz Telega i Ryszard Cymerman, którzy wystąpili w roli wykładców.

9–16 czerwca, Londyn (Wielka Brytania)

PFSRM zorganizował wyjazd grupy kilkunastu polskich rzeczoznawców majątkowych do Londynu, gdzie spotkali się oni m.in. z przedstawicielami RICS i firmy King Sturge. Wyjazd merytorycznie przygotował Krzysztof Grzesik, szef polskiego oddziału firmy King Sturge.

14–15 czerwca, Łódź

VIII Kongres Polskiej Federacji Rynku Nieruchomości pod hasłem „Integracja zawodów działających na rynku nieruchomości” dotyczący zarówno integracji wewnątrz Polski jak i z rynkiem europejskim. Bardzo interesujący wykład wygłosiła prof. Stanisława Kalus na temat statusu prawnego osób zajmujących się zawodowo rynkiem nieruchomości.

Kongres zgromadził liczną reprezentację rzeczoznawców majątkowych.

25 czerwca, Warszawa

W siedzibie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Księgowych zostało podpisane porozumienie o współpracy pomiędzy tym stowarzyszeniem a PFSRM. Podstawowym celem porozumienia jest zapewnienie udziału rzeczoznawców w systemie sporządzania sprawozdań finansowych, gdyż dotychczasowy udział rzeczoznawców w świadczeniu usług w zakresie wycen majątkowych na potrzeby sprawozdań finansowych obie strony uznały za niewystarczający. Ogromną rolę w przygotowaniu merytorycznym porozumienia odegrał Jerzy Filipiak.

10 lipca, Warszawa

W siedzibie Federacji odbyło się spotkanie z przedstawicielami Polskiej Federacji Zarządców i Administratorów Nieruchomości z Gdańska, w którym ze strony gości uczestniczyła prezydent PFZiAN Aleksandra Kurzyk i wiceprezydent Dominika Koreń oraz przewodniczący podkomisji dla zarządców PKK Andrzej Sobczak. Omawiano możliwość organizacji kursów i praktyk dla rzeczoznawców majątkowych, którzy chcieliby uzyskać licencję zarządców nieruchomości i odwrotnie. Uzgodniono potrzebę opracowania skróconych programów dla obydwu zawodów.

10 lipca, Warszawa

W siedzibie Związku Banków Polskich odbyło się pierwsze spotkanie na temat tworzenia bazy danych dla banków i rzeczoznawców majątkowych, które zorganizował dyrektor generalny ZBP Krzysztof Pietraszkiewicz. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele niektórych banków. Ustalono potrzebę stworzenia takiej bazy danych o nieruchomościach, z której mogliby korzystać banki i rzeczoznawcy majątkowi.

19 lipca, Warszawa

Przedstawiciele Federacji: Wacław Baranowski, Barbara Mikulicz-Traczyk i Michał Kosmowski wzięli udział w spotkaniu grupy roboczej Centralna Baza Danych, które odbyło się w Klubie Bankowca. Na zaproszenie Związku Banków Polskich przyjechał z Litwy główny architekt systemu informacji o nieruchomościach litewskich dyrektor Sabauliauskas, któremu towarzyszyli przedstawiciele firmy informatycznej Computer Associates.

27 sierpnia, Warszawa

W Urzędzie Głównego Geodety Kraju odbyło się spotkanie, podczas którego przedstawiono pilotażowy program tworzenia bazy danych o nieruchomościach MATRA 2. Rząd holenderski, w ramach pomocy dla krajów mających wstąpić do Unii Europejskiej zobowiązał się do pomocy w stworzeniu bazy danych o polskich nieruchomościach na wzór

istniejącej w ich kraju. Do projektu MATRA 2 wyznaczono Ciechanów, Mińsk Mazowiecki oraz dwie warszawskie dzielnice – Mokotów i Ursynów.

18–19 września, Gdańsk

W przeddzień XI Krajowej Konferencji Rzecznawców Majątkowych odbyło się dwudniowe posiedzenie Rady Krajowej. Rada powołała nowych członków do Komisji Rozwoju Zawodu, Komisji Standardów, Komisji Legislacyjnej. Rada nadała honorowe złote i srebrne odznaki „Zasłużony dla PFSRM” 14 rzeczoznawcom. Rada powołała zespół ds. zmiany statutu., który zgodnie z jej zaleceniami oraz zaleceniami Komisji Rewizyjnej przygotowuje projekt zmian w statucie. Rada podjęła uchwałę o powierzeniu zorganizowania kolejnej konferencji Środkowopomorskiemu Stowarzyszeniu Rzecznawców Majątkowych w Koszalinie.

19–21 września, Gdańsk

Odbyła się XI Krajowa Konferencja Rzecznawców Majątkowych, której tematem było „10 lat zawodu rzeczoznawcy majątkowego, doświadczenia krajowe i przyszłość w zjednoczonej Europie”. Po raz pierwszy w historii konferencji jej uczestnicy otrzymali materiały konferencyjne na dwa tygodnie przed imprezą. Miejscem obrad był Teatr Wybrzeże. W części oficjalnej konferencji odznaczeni państwowe otrzymali Henryk Czajkowski i Roman Szwarc.

9 października, Warszawa

Nadzwyczajne posiedzenie Rady Krajowej poświęcone problematyce samorządu zawodowego. Gościem był dyrektor Henryk Jędrzejewski z UMiRM, który przedstawił najnowsze informacje o kluczowym znaczeniu dla idei samorządu zawodowego rzeczoznawców. 4 września został powołany międzyresortowy zespół ds. uregulowania funkcjonowania samorządów zawodowych, który opracowuje projekt „ustawy matki” o sprawowaniu przez samorządy pieczy nad należytych wykonywaniem zawodów zaufania publicznego oraz o nadzorze nad działalnością samorządów zawodowych.

Rada zaktualizowała skład zespołu ds. samorządu zawodowego. Rada omówiła i przyjęła do realizacji wnioski z XI KKR w Gdańsku.

14–15 października, Warszawa

W hotelu Sheraton odbyła się II Warszawska Konferencja Uczestników Rynku Nieruchomości „Razem w przyszłość” zorganizowana pod patronatem PFRN i PFSRM.

16 października, Warszawa

Zebrali się po rocznej przerwie komisja ds. analiz rynku, która omawiała proponowaną nowelizację aktów prawnych dotyczących rzeczoznawców majątkowych. W świetle tych projektów Komisja widzi potrzebę szerszego udziału rzeczoznawców wprowadzeniu badań rynkowych. Ponieważ z funkcji przewodniczącej zrezygnowała Małgorzata Kosińska, Zarząd Federacji powierzył kierowanie komisją prof. Marii Trojanek z Poznania.

17–18 października, Bruksela (Belgia)

Odbyło się doroczne spotkanie Komitetu Standardów Wyceny IVSC, w którym uczestniczyła jako przedstawicielka Federacji Danuta Jędrzejewska-Szmek. Prowadziła ona także rozmowy w sprawie praw autorskich do standardów Wyceny IVSC, które chce w Polsce wydać Federacja.

18 października, Warszawa

Odbył się czat z prezydentem Federacji Wacławem Baranowskim zorganizowany przez kolegów ze Śląskiego Stowarzyszenia Rzecznawców Majątkowych.

14–16 listopada, Lwów (Ukraina)

Zdzisław Biczkowski i Jerzy Dydenko reprezentowali Federację na konferencji „Wycena zabytków architektury”.

22 listopada, Warszawa

Odbył się historyczny czat w UMiRM. Z internautami rozmawiał (jako pierwszy przedstawiciel tego urzędu) dyrektor Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości Henryk Jędrzejewski.

25 listopada, Warszawa

Spotkał się zespół ds. samorządu zawodowego w składzie: Tomasz Telega (przewodniczący), Stanisław Polanowski, Ryszard Witowski, Jan Rędziniak, Elżbieta Schmidke, Andrzej Lesiński, Lech Tarnowski, Stanisław Cegielski (członkowie). Postanowiono, że podstawą do projektu ustawy będzie projekt opracowany przez UMiRM.

27 listopada, Warszawa

Rada Ministrów uchwaliła rozporządzenie w sprawie zasad i trybu sporządzania operatu szacunkowego.

2003

10–11 stycznia, Łacha k. Serocka

Posiedzenie Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej, prezydium KOZ i władz trzech federacji stowarzyszeń rynku nieruchomości zorganizowane przez UMiRM. Spotkanie poświęcone było działalności dotyczącej postępowań kwalifikacyjnych w 2002 roku. Spotkanie prowadzili wiceprezes UMiRM Ryszard Matkowski i dyrektor departamentu Henryk Jędrzejewski.

4 lutego, Warszawa

Rada Ministrów przyjęła projekt nowelizacji ustawy o gospodarce nieruchomościami.

6 lutego, Warszawa

Spotkanie prezydenta Waclawa Baranowskiego i kierownika biura Marii Rymarowicz z prezydentem CERAN Grzegorzem Dobrowolskim z dyrektorem tej organizacji Joanną Iwanowską. Spotkanie dotyczyło współpracy PFSRM przy przygotowaniu konferencji CERAN, która odbędzie się w październiku w Krakowie.

10–11 lutego, Warszawa

Obradowała Rada Krajowa, podejmując m.in. następujące decyzje:

- ▶ przyjęła program obchodów X-lecia Federacji i powołała zespół ds. Jubileuszu w składzie: M. Prystupa, M. Rymarowicz, H. Jasiakiewicz, A. Kobes, L. Głogowska., A. Hopfer, H. Czajkowski, W. Baranowski, J. Ciszewicz, K. Urbańczyk, oraz postanowiła zaprosić Andrzeja Kalusa jako gościa honorowego XII KKRK,
- ▶ uchyliła pkt. 12 uchwały z 9.10. 2002 r. dotyczący rekomendacji wykładowców zalecając jednocześnie prowadzenie ewidencji zgłoszonych wykładowców.

17–18 lutego, Jachranka k. Warszawy

Spotkanie członków Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej – podkomisji rzeczoznawców majątkowych, podczas którego omawiano między innymi rozporządzenie w sprawie zasad wyceny, nowelizację ustawy o gospodarce nieruchomościami, zmiany w regulaminie postępowania kwalifikacyjnego, metodykę i psychologię prowadzenia egzaminów.

26 marca, Warszawa

Projekt ustawy o samorządzie zawodowym został przekazany przez Federację do UMiRM.

3 kwietnia, Warszawa

Nowym podsekretarzem stanu w UMiRM nadzorującym rynek nieruchomości została Urszula Słowik.

4 kwietnia, Warszawa

W Hotelu Grand odbyły się uroczystości X-lecia Warszawskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych.

12 kwietnia, Tallin (Estonia)

Wiosenna sesja TEGOVA, podczas której odbyły się wybory do władz. Nowym prezesem TEGOVA został Raymond Trotz. W związku z rezygnacją z funkcji Sekretarza Generalnego prezydent Waclaw Baranowski przekazał na ręce Petera Champnessa pismo ze szczerymi podziękowaniami za jego współpracę z Federacją.

5–6 maja, Warszawa

Odbyło się posiedzenie Rady Krajowej, na którym Rada zatwierdziła sprawozdanie finansowe za 2002 rok, uchwaliła zmiany statutu i regulamin wyborów zarządu i podjęła uchwały o nadaniu honorowych odznak złotych i srebrnych.

24 maja, Gorzów Wlkp.

Uroczyste obchody dziesięciolecia przez Lubuskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych.

27–28 maja, Rynia k. Warszawy

Spotkanie członków Komisji Arbitrażowej z przedstawicielami komisji ze stowarzyszeń w kraju.

29–31 maja, Kraków

WAZA-2003 odbywała się w Krakowskim Centrum Kultury Żydowskiej na Kazimierzu.

6 czerwca, Warszawa

Obradowała Rada Krajowa, która między innymi podjęła uchwałę o nadaniu honorowego członkostwa PFSRM Stowarzyszeniu Realtorów Północnej Wirginii; o nadaniu Waclawowi Baranowskiemu medalu *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* oraz przyjęła do stosowania standard „Określanie wartości nieruchomości leśnych oraz zadrzewionych i zakrzewionych”.

7 czerwca, Gdańsk

W sali Rady Miasta w Nowym Ratuszu odbyła się XI Konferencja Krajów Bałtyckich „Rynek nieruchomości na terenach nadmorskich”. Federację reprezentowała Lucyllia Głogowska, prezes MSRM.

11–12 czerwca, Polańczyk

W szkoleniu organizowanym przez PFSRM i PFRN dla przedstawicieli stowarzyszeń wzięły udział 43 osoby. Temat szkolenia: „Tworzenie pozytywnego wizerunku zawodów na rynku nieruchomości oraz ich organizacji”. Szkolenie prowadziły Christine Todd i JoAnne Johnson ze Stowarzyszenia Realtorów Północnej Wirginii.

3 lipca, Warszawa

Rada Krajowa dokonała wyboru nowych władz Federacji. Nowym prezydentem został Andrzej Hopfer, wiceprezydentami: Jerzy Filipiak, Krzysztof Urbańczyk, Jerzy Adamiczka.

Słownik

Appraisal Institute (Instytut Wyceny) – prestiżowa organizacja zawodowa zrzeszająca ok. 20.000 rzeczoznawców z terenu USA. Mogą do niej należeć także osoby spoza Stanów Zjednoczonych Ameryki. Obchodził swoje dziesięciolecie w roku 2001, ale de facto instytucja ta kontynuuje tradycje 67 lat działalności kilku organizacji zawodowych, które w 1991 roku połączyły się w jedną.

CEREAN – stowarzyszenie zrzeszające głównie pośredników w obrocie nieruchomościami z 8 krajów Europy Środkowej i Wschodniej: Bułgarii, Czech, Polski, Słowacji, Rosji, Rumunii, Ukrainy i Węgier. PFSRM jest członkiem stowarzyszonym i aktywnie bierze udział w pracach organizacji. Coroczne konferencje integrujące przedstawicieli rynku nieruchomości z regionu wspierają liczni sponsorzy, w tym z USA: USAID, IRPF, NAR.

EUROVAL – działające w latach 1992–1997 organizacja będąca forum wymiany poglądów rzeczoznawców majątkowych 30 organizacji z czterech krajów europejskich, reprezentująca te poglądy w Komisji Europejskiej. Członkowie EUROVAL spotykali się dwa razy w roku w tym samym czasie i miejscu co TEGOVOFA.

Herb z logo federacji – Drewniana plakietka w kształcie herbu z logo federacji umieszczonym pośrodku, wprowadzona w 2002 roku nagroda dla osób, stowarzyszeń współpracujących Federację, instytucji nią współpracujących oraz innych podmiotów. Dotychczas plakietkę logo otrzymało 16 (sprawdzić) osób, instytucji oraz organizacji polskich i zagranicznych.

The International Valuation Standards Committee (IVSC) – Międzynarodowy Komitet Standardów Wyceny powstał w roku 1981. Jest to organizacja pozarządowa, będąca członkiem Narodów Zjednoczonych. Współpracuje z krajami członkowskimi i organizacjami takimi jak Bank Światowy, OECD, Międzynarodowe Stowarzyszenie Księgowych, Międzynarodowa Rada ds. Standardów Księgowych (IASB), a także z innymi stowarzyszeniami wyceniaczy na świecie. Jej celem jest harmonizowanie i promowanie standardów wyceny oraz ich powszechnego poznania i zrozumienia.

Międzynarodowa siedziba IVSC mieści się w Londynie. Co trzy lata wybierany jest nowy przewodniczący.

Do IVSC należą organizacje z 36 krajów świata: Australii, Austrii, Brazylii, Kanady, Chin, Czech, Francji, Niemiec, Grecji, Hong Kongu, Indonezji, Irlandii, Włoch, Japonii, Korei, Łotwy, Litwy, Malawi, Malezji, Meksyku, Nowej Zelandii, Norwegii, Nigerii, Polski, Rumunii, Rosji,

Singapur, Słowenii, RPA, Hiszpanii, Tanzanii, Tajlandii, Turcji, USA, Wlk. Brytanii, Australii, Wenezueli.

Medal „Amicus de Rebus Peritorum Polonorum” jest nadawany za szczególne zasługi dla rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego. Do września 2003 roku medal posiadali: Henryk Jędrzejewski, Peter Champness, EERPF, Andrzej Hopfer, Zdzisław Matecki, Stanisława Kalus, Andrzej Kalus, Zygmunt Bojar, Wacław Baranowski. Autorem medalu jest profesor krakowskiej ASP Z. Brachmański.

Ministerstwo Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa – urząd ministra, do którego kompetencji należą sprawy szeroko rozumianej gospodarki nieruchomościami, w tym wyceny nieruchomości i działalności rzeczoznawców majątkowych. Od 1996 roku funkcje rozwiązanego resortu przejął Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

National Association of Realtors (NAR) – amerykańska organizacja założona w 1908 roku, zrzeszająca (w 2003 roku) 850 tys. członków w 1700 lokalnych i stanowych stowarzyszeniach rynku nieruchomości. W rankingach „Fortune” NAR znajduje się wśród 25 organizacji o największej sile oddziaływania w USA.

Odznaki PFSRM – ustanowione przez PFSRM w roku 2001 honorowe odznaczenia dla rzeczoznawców majątkowych. Są dwa rodzaje odznak: srebrna – przyznawana jest za przynajmniej 4-letni staż członkowski w stowarzyszeniu zrzeszonym w Federacji i aktywną działalność społeczną w pracach Federacji przez przynajmniej 3 lata; złota – przyznawana za 6-letni staż członkowski w stowarzyszeniu zrzeszonym w Federacji i aktywną działalność społeczną na rzecz Federacji i rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego przez okres 4 lat.

Pieczątki – Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych zgodnie z wymogami standardów zawodowych rzeczoznawcy majątkowego wykonuje jednolite dla zawodu pieczęci rzeczoznawcy majątkowego.

Zamówienia na wykonanie pieczęci przyjmowane są w regionalnych stowarzyszeniach rzeczoznawców majątkowych. Stowarzyszenie regionalne przesyła zgłoszenia do PFSRM, dokonując jednocześnie wpłaty za pieczętki na konto Federacji.

Po wykonaniu pieczęci Federacja dostarcza je do macierzystego Stowarzyszenia. Odbiór pieczęci przez zamawiającego następuje za pokwitowaniem w Stowarzyszeniu.

Dotychczas wykonano około 3530 pieczęci, co oznacza ponad 80% rzeczoznawców mających uprawnienia pań-

stwowe posiada pieczęć rzeczoznawcy zgodnie z obowiązującymi standardami.

Rzeźba – symbol Konferencji Krajowych – od X KKRM w Katowicach towarzyszy kolejnym konferencjom. Autorem rzeźby, która przedstawia gigantyczne logo federacji jest warszawski artysta rzeźbiarz Paweł Łęski, laureat nagrody pańskiej przyznanej podczas Biennale Dantego w 1994 roku.

Stowarzyszenie Realtorów Północnej Wirginii (Northern Virginia Association of Realtors – NVAR) – organizacja rzeczoznawców z Północnej Wirginii, którą PFSRM zawarła porozumienie o współpracy. Oficer wykonawczy tej organizacji – pani Christine Todd wielokrotnie brała udział jako wykładowca w szkoleniach współorganizowanych przed Federacją.

TEGOVOFA – utworzona w 1977 roku organizacja skupiająca krajowe stowarzyszenia (związki, federacje) rzeczoznawców majątkowych z krajów Unii Europejskiej.

TEGOVA (Stowarzyszenie Europejskiej Grupy Rzeczoznawców ds. Wyceny Nieruchomości) – to organizacja powstała z połączenia TEGOVOFA i EUROVAL w dniu 11 marca 1997 roku. Skupiała wówczas stowarzyszenia rzeczoznawców z 25 krajów Europy. Zgromadzenia Generalne TEGOVA odbywają się dwa razy w roku, między nimi spotykają się zespoły robocze. Podczas zgromadzeń grupy robocze zdają sprawozdania ze swoich prac w czasie „międzysesyjnym”, wówczas także zapadają najważniejsze decyzje.

Każdy kraj może mieć w TEGOVA tylko jednego przedstawiciela. Celem statutowym TEGOVA jest reprezentowanie w Komisji Europejskiej, Parlamencie Europejskim i innych organizacjach i instytucjach europejskich wewnątrz UE ujednoczonych poglądów rzeczoznawców majątkowych we wszystkich sprawach dotyczących zawodu.

Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych jest członkiem stowarzyszonym TEGOVA od 1994 roku.

TIAVSC – Międzynarodowy Komitet do spraw Szacowania Środków Trwałych.

WAZA – cykl międzynarodowych konferencji odbywających się od 1997 roku co dwa lata w Krakowie, poświęconych wycenie nieruchomości zabytkowych. Konferencje organizuje Federacja przy współpracy Małopolskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Majątkowych. Odbyły się już cztery takie konferencje – ostatnia w czerwcu 2003 roku.

Wschodnioeuropejska Fundacja Rynku Nieruchomości (EERPF), następnie Międzynarodowa Fundacja Rynku Nieruchomości (IRPF) – organizacja utworzona w początkach 1992 roku przez Krajowe Stowarzyszenie Rzeczoznawców USA (National Association of Realtors). Jej celem było pomoc w tworzeniu się rynków nieruchomości w krajach Europy Środkowej i Wschodniej. Fundacja wspomagała finansowo Federację m.in. w pracach nad stworzeniem standardów zawodowych, w organizacji krajowych konferencji rzeczoznawców oraz dzieliła się swoim know-how w zakresie szkoleń.

Rzeczoznawcy majątkowi w liczbach

- 4030 – liczba uprawnionych rzeczoznawców w Polsce
- 24 – liczba stowarzyszeń rzeczoznawców majątkowych
- 3530 – liczba pieczętek wydanych rzeczoznawcom majątkowym
- 104 – liczba szkoleń zorganizowanych w ciągu 10 lat przez PFSRM
- 5306 – liczba osób, które uczestniczyły w szkoleniach PFSRM
- 38 – liczba numerów kwartalnika PFSRM „Rzeczoznawca Majątkowy”

„RZECZOZNAWCA MAJĄTKOWY”

KWARTALNIK POLSKIEJ FEDERACJI STOWARZYSZEŃ RZECZOZNAWCÓW MAJĄTKOWYCH. Ukazuje się od 1994 roku.

Redaktor naczelny: Mieczysław Prystupa

WYDANIE JUBILEUSZOWE pod redakcją: Wacława Baranowskiego, Marii Rymarowicz, Magdaleny Jędrzejewskiej.

Adres redakcji: 00-819 Warszawa, ul. Złota 79, tel. 620 23 21.

Skład i druk: NAJ-COMP P. Lech, M. Jędrzejewski sp.j., Warszawa, ul. Minerska 1, tel. 812 70 39, fax 613 18 49.

Rysunki: A. Fijałkowska, E. Wojciul.

Zdjęcia: A. Oleszczuk, M. Jędrzejewska, A. Kobes, A. Kalus, M. Rymarowicz, U. Rymarowicz, H. Czajkowski, W. Baranowski, archiwum Federacji i Stowarzyszeń.

Numer oddano do druku w dniu 29 sierpnia 2003 r.

Medal *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum* został zaprojektowany przez artystę rzeźbiarza krakowskiej ASP Zygmunta Brachmańskiego.

Przyznaje się go za szczególne zasługi na rzecz rozwoju zawodu rzeczoznawcy majątkowego w Polsce.

Po raz pierwszy przyznano go podczas Światowego Kongresu Rzeczoznawców Majątkowych zorganizowanego w październiku 1996 w Warszawie.

Lista nagrodzonych medalem *Amicus de Rebus Peritorum Polonorum*

1. Henryk Jędrzejewski

Inżynier geodeta, rzeczoznawca majątkowy. Współautor ustaw i innych przepisów o gospodarce nieruchomościami. Współtwórca przepisów prawnych sankcjonujących funkcjonowanie zawodów obsługujących rynek nieruchomości. Od roku 1992 kierował Państwową Komisją Kwalifikacyjną do spraw uprawnień zawodowych (obecnie sekretarz-koordynator Komisji). Aktualnie p.o. dyrektora Departamentu Regulacji Rynku Nieruchomości w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

2. Peter Champness

Jest rzeczoznawcą specjalizującym się w wycenie, inwestycjach i finansach. Jest autorem i wykonawcą wielu ważnych międzynarodowych projektów. Wieloletni Sekretarz Generalny Stowarzyszenia Europejskiej Grupy Rzeczoznawców ds. Wyceny Nieruchomości TEGOVA, stał na czele zespołu odpowiedzialnego za projekt i wdrożenie europejskich standardów wyceny.

3. Wschodnioeuropejska Fundacja Rynku Nieruchomości

Wschodnioeuropejska Fundacja Rynku Nieruchomości (EERPF), następnie Międzynarodowa Fundacja Rynku Nieruchomości (IRPF) – organizacja utworzona w 1992 r. przez Krajowe Stowarzyszenie Rzeczoznawców USA (National Association of Realtors). Jej celem była pomoc w tworzeniu się rynków nieruchomości w krajach Europy Środkowej i Wschodniej. Fundacja wspomagała finansowo Federację m.in. w pracach nad stworzeniem standardów zawodowych, w organizacji krajowych konferencji rzeczoznawców oraz dzieliła się swoim know-how w zakresie szkoleń.

Medale wręczono podczas Światowego Kongresu Rzeczoznawców Majątkowych w Warszawie – rok 1996

4. Andrzej Hopfer

Prof. zw. dr hab., prezydent i organizator w 1991 r. Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości. Autor wniosku o powołanie związku stowarzyszeń rzeczoznawców majątkowych w formie federacji zgłoszonego w grudniu 1992 r. podczas I Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych. Autor licznych podręczników i publikacji naukowych, programów szkolenia i doskonalenia zawodowego. Współorganizator i prezes Towarzystwa Naukowego Nieruchomości, przewodniczący Państwowej Rady Nieruchomości, członek korespondent PAN.

Medal wręczono podczas VI Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Olsztynie – rok 1997

5. Zdzisław Mafecki

Jest jednym z głównych organizatorów PFSRM. Szczególnym jego dorobkiem na polu federacyjnym i zawodowym jest współtworzenie Standardów Zawodowych Rzeczoznawców Majątkowych i nieprzerwane kierowanie do dnia dzisiejszego zespołem autorskim.

Medal wręczono podczas VII Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Poznaniu – rok 1998

6. Stanisława Kalus

Absolwentka Wydziału Prawa Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Profesor Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W 1990 roku została mianowana sędzią Sądu Apelacyjnego w Katowicach, gdzie orzeka w sprawach z zakresu prawa cywilnego i gospodarczego. Od 1992 roku uczestniczy w pracach związanych z kształtowaniem zawodu rzeczoznawcy majątkowego, wspierając w tym PFSRM. Przyjaciół i doradca rzeczoznawców majątkowych.

Medal wręczono podczas VIII Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Łodzi – rok 1999

7. Andrzej Kalus

Rzeczoznawca majątkowy. Od 1974 roku zajmuje się wyceną nieruchomości. Jest członkiem Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej. W 1981 roku założył pierwsze w Polsce stowarzyszenie rzeczoznawców majątkowych – Śląskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych i od tej pory działał w kierunku rozwoju ruchu stowarzyszeniowego rzeczoznawców majątkowych w Polsce i systemu wyceny. Jest jednym z autorów Standardów Zawodowych, współzałożycielem Polskiej Federacji Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych i jej prezydentem w ciągu 2 kadencji (1994–2000).

Medal wręczono podczas IX Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Toruniu – rok 2000

8. Zygmunt Bojar

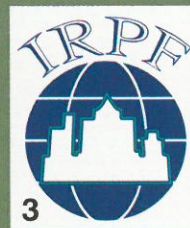
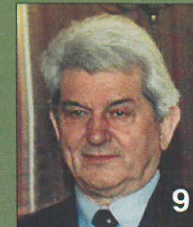
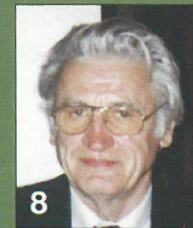
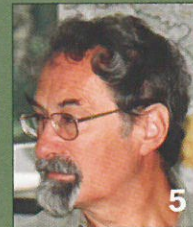
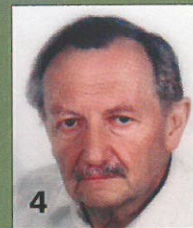
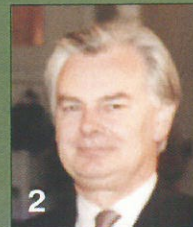
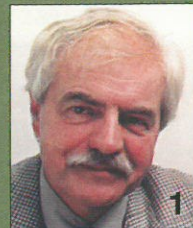
Inżynier geodeta. Od 1990 roku na emeryturze. Prowadzi działalność gospodarczą w zakresie szacowania nieruchomości. W latach 1997–2000 był wiceprezydentem PFSRM. W latach 1998–2001 wiceprzewodniczący Państwowej Komisji Kwalifikacyjnej – szef podkomisji dla rzeczoznawców majątkowych, obecnie członek PKK.

Medal wręczono podczas X Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Katowicach – rok 2001

9. Wacław Baranowski

Rzeczoznawca majątkowy i rzeczoznawca budowlany. Przez wiele lat pracował na stanowiskach kierowniczych w przedsiębiorstwach budowlanych oraz w przedsiębiorstwie Wacetob Sp. z o.o. W latach 1998–2000 – przewodniczący Komisji Odpowiedzialności Zawodowej. Od wielu lat angażuje się w działalność społeczną PFSRM. W latach 1994–2000 był Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej Federacji, a w latach 2000–2003 prezydentem PFSRM. Obecnie przewodniczący PKK.

Medal wręczono podczas XII Krajowej Konferencji Rzeczoznawców Majątkowych w Koszalinie – rok 2003

STOWARZYSZENIA RZECZOZNAWCÓW MAJĄTKOWYCH

(według stanu na dzień 8 lipca 2003 r.)

1. Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Bydgoszczy ul. Trzeciewiecka 4, 85-407 Bydgoszcz	Wojciech Makowiecki, Prezes Biuro@srm.bydgoszcz.pl	(0-52) 581 52 35 w godz. 8.00-9.00 fax - j.w. - czynny całą dobę
2. Pomorskie Towarzystwo Rzeczoznawców Majątkowych ul. Heweliusza 11 pok. 1202, 80-890 Gdańsk www.ptm.com.pl	Halina Jaskulska, Prezes wycena@ptm.com.pl	(0-58) 321 72 55 (0-58) 321 72 56
3. Lubuskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Gorzowie Wlkp. ul. Kosynierów Gdyńskich 27 p 23, 66-400 Gorzów Wlkp.	Elżbieta Leciejewska Przewodnicząca Zarządu Leciejewska@rzeczoznawcy.gorzow.pl	(0-95) 720 81 93 biuro (0-95) 720 81 94 fax
4. Karkonoskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Wolności 2, 58-500 Jelenia Góra	Lech Tarnawski Prezes	0-601 918 482 (0-75) 764 58 45, 75 265 36
5. Kaliskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Al. Wolności 17, 62-800 Kalisz	Stanisław Cegielski, Prezes Stcegiel@polbox.com.pl	(0-62) 757 00 99
6. Śląskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Dąbrowskiego 22/102, 40-032 Katowice www.srm.com.pl	Krzysztof Urbańczyk, Prezes Info@srm.com.pl	(0-32) 253 07 27
7. Świętokrzyskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Śląska 7, 25-328 Kielce www.ssrn.kielce.pl	Celina Hoffman, Prezes Ssrn@apollo.net.pl	(0-41) 342 84 97 (0-41) 344 93 44
8. Środkowopomorskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Jana z Kolna 38, 75-204 Koszalin www.ssrn.4nom.com	Włodzimierz Jasiakiewicz, Prezes Ssrn@ekspert-sitr.pl	(0-94) 342 25 81 (0-94) 342 39 13
9. Koszalińskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Zwycięstwa 148 p. 306, 75-613 Koszalin	Małgorzata Gajdzica, Prezes Astar@oro.onet.pl	(0-94) 346 03 94
10. Małopolskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Królewska 1, 30-045 Kraków www.msrm.org.pl	Lucyllia Głogowska, Prezes MSRN@pro.onet.pl	(0-12) 632 36 44
11. Legnickie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Pl. Stowiański 1, 59-220 Legnica	Andrzej Kobes Prezes	(0-76) 72 43 450, (0-76) 72 43 406 fax 0-601 768 248 Prezes
12. Regionalne Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Lublinie ul. Czechowska 4 pok. 314, 20-072 Lublin	Piotr Walczyk, Prezes piotrwalczyk@wp.pl	(0-81) 532 58 81, 532 21 93 (0-81) 533 07 77
13. Łódzkie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Wólczańska 51, 90-441 Łódź	Zdzisława Ledzion-Trojanowska Prezes lsrm@wp.pl	(0-42) 633 32 37
14. Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Województwa Wielkopolskiego ul. Gronowa 20/407, 61-655 Poznań www.srmww.pl	Adam Futro Przewodniczący Rady Stowarzyszenia rzeczoznawcy@info.com.pl	(0-61) 82 71 839
15. Podkarpackie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Geodetów 1 pokój 412, 35-328 Rzeszów	Bogusława Szczepanik, Prezes Wydzmile@uw.rzeszow.pl	(0-17) 864 24 67
16. Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Słupsku Al. 3-ego Maja 44, 76-200 Słupsk	Kazimierz Nowak Przewodniczący Zarządu Leksgrunt@poczta.onet.pl	(0-59) 843 64 48 0-600 22 16 22 Prezes
17. Zachodniopomorskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Szczecinie Al. Piastów 13/8a, 70-333 Szczecin	Janusz Detka Prezes janusz_detka@poczta.onet.pl	(0-91) 484 59 86 (0-91) 487 56 98 prywatny 0-605 075 769
18. Toruńskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Szeroka 34, 87-100 Toruń	Andrzej Lesiński, Prezes tapv@free.ngo.pl	0-601 535 761 (0-56) 62 10 383 fax
19. Mazowieckie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Czerniakowska 73/79 p.314a, 00-718 Warszawa	Tadeusz Tymieński, Prezes s.mazowieckie@wp.pl	(0-22) 646 80 18
20. Warszawskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych Al. Armii Ludowej 16 pok. 421, 00-637 Warszawa www.wsrn.waw.pl	Mieczysław Prystupa, Prezes Prystupa@elektron.pl	tel. / fax (0-22) 825 56 76 środa, czwartek 10.00-13.00
21. Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Wyceny Nieruchomości ul. Czackiego 3/5 bl.B p. 422, 00-043 Warszawa www.psrwn.pl	Andrzej Hopter, Prezydent PSRWN@qdnnet.pl	(0-22) 828 64 54
22. Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych we Wrocławiu ul. Piłsudskiego 74/328, 50-044 Wrocław www.srm.wroclaw.pl	Jerzy Adamiczka, Prezes srm@srm.wroclaw.pl	(0-71) 347 14 41
23. Sudeckie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych ul. Wysockiego 45, 58-304 Wałbrzych	Grzegorz Grudziński Prezes	(0-74) 843 33 05 (0-74) 843 49 70 fax
24. Lubuskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców Majątkowych w Zielonej Górze ul. Bohaterów Westerplatte 11 p. 510, 65-034 Zielona Góra	Józef Maśko Prezes jomas@buzz.pl	(0-68) 322 18 01 (0-68) 322 19 79

Adres Federacji: ul. Złota 79, 00-819 Warszawa
fax: (0-22) 620 25 94

Internet: www.pfva.com.pl

Telefony: Kierownik Biura – Maria Rymarowicz (0-22) 620 23 21
Sekretariat – Ewa Księżopolska (0-22) 620 23 21, pfva@qdnnet.pl
Szkolenia – Krystyna Traczyk (0-22) 620 03 45
Księgowość – Ewa Sasin (0-22) 620 23 21
Ewa Dolińska (0-22) 620 23 21
Egzaminy – Jacek Korbień (0-22) 624 91 22, jkorbien@qdnnet.pl
Wydawnictwa – Rafał Karpiński (0-22) 654 21 23, wydawnictwa@qdnnet.pl

